

Sahifah III upto A.H. 1038

عالم آزاد باسی
(صحیفہ ثالث یا قصہ ثانی)

عالم آذربایجان
صحیفه ثالثه کتاب
مع فائده کتاب عام و ملکی
تصفیه و تصحیف و تصحیح

در دارالخلافه شاهنشاهی ایران
بمقتضای مصلحت و تصدیق
خزانه و دفتر اسناد و اسامی
در روز ۱۳۰۰

بعد از حمد و سپاس خالق آسمان زمین و ستایش و نیایش و ادوار جهان آفرینی که عالم ابداء و ایجاد را بوجود شهریاران دین
 داد و فرمان فرمایان عدالت نهادن و نظام داد و درود نامعدود بر سر دفتر حریده انبیا سلطان ممالک اصطفای مصطفی
 صلی الله علیه و آله و غره طاهرین او خصوصاً سر آغاز نسخه مفخر و مناقب اولیا و اصفیا بمصدق انجام ناما
 مدینه العلم و علی بابها ابی الایمه المعصومین صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین که خازنان حوایر علوم اخبار
 و رہنمایان مسالک یقین اند بر رای زرین خردمندان سخن سنج که نکته نگاران صحایف دانش و معنی آریان ذائق
 نخله انی اند پوشیده نماند که مسود این اوراق اقل العباد اسکندر منشی در صد صحیفه اول تاریخ عالم رای عباسی مرقوم
 کلک بیان کرد این که چون توفیق الهی قرین حال فریق انانی و امانی کرد و صحیفه دوم از تاریخ مذکور بمن اقبال موصول
 از اختلال شهر بار جوخت کامکار کامران خلاصه دو دیوان صفوت نشان صفوی بنیان فرمانروای اقالیم عدل داد
 ماسخ قوانین اکاسره کیان و پیشدادیان لولوی عمان جهان داری کوهر کیتای خلافت و شهر یاری غلام باجلاس
 حضرت شاه ولایت پناه اعنی خاقان کیتیستان کرد و درون بارگاه شاه فی ظل اللمی که فروغ انوار معنیتش خوشایند
 روشنی بخش عرصه جهان است در دو مقصد نگاشته کلک بدایع نگار میگرداند مقصد اول از جلوس سعادت مانوس
 لغایت سی سال که یک قرن سعادت اقران ایام فرماندهی فرمانده زمانست مقصد دوم از آغاز قرن دوم که بران

حضرت صاحب الزمان متصل باذیل تذکره حکایات غریبه و روایات عجیبه روزگار چون مقصد اول مجموعی که از پیش گذشت
رقم تحریر و نگارش یافت اکنون شروع در مقصود ثانی کرد امید که همین الطاف الهی از عمر امان یافته این نسخه عالم ارای جانچه
مکنون خاطر اخلاص گزین است رقم اختتام پذیرفته این تازه نهالستان سخن گذاری از جویبار فیض فضل الهی سبز
و شاداب کشته بر حسب خواهش و آرزو بثمره مراد بارور گردد و ما توفیقی الا بالله آغاز قرن سیزده میلان ^{هجری} سال مطابق
عشرین و الف تحری سال سی و یکم جلوس مبارک سخن پرداز این نیکوترانه جنین گوید ز احوال زمانه که در وقایع سنه
سابق مطابق خمس عشرین و الف تحریر یافته که در رستان انسال قشلاق همایون در دانقی قرار یافته بود بجهت
اشرف منازل خوب و حمام خوب ساخته و بر داختر ارکان دولت و اعیان حضرت هر یک رواقها و منظر باجوب
ترتیب داده رستان در امکان بخت افزا بخوشی و خوبی گذرانید چون ایام شتای منتهی کشته بهار خجسته آثار قدم
بساط دلگشائی و عالم آرائی نهاد و نوروز فیروز بهار کو به بخت و روح افزائی طراوت بخش عالم نشاط گردید یعنی
جهان آرا از انقضای نه ساعت و چهل و نه دقیقه روز شنبه دوازدهم شهر ربیع الاول از سر منزل حوت پیروان
بر تو سعادت بهرج محل انداخت آغاز بهار دلگشا شد ایام لطافت هوا شد و لها نشاط شد شتابان
چون خاطر دلگشای خوبان چون روزی چند از ایام نشاط افزوز نوروز گذشت هوای دانقی روی بکرمی آورد
و از یورت قشلاق کوچ واقع شده در ایات شهر یار زمان بجانب سیلان کرجستان در حرکت آمد از سوانح اقبال
در آن ایام سمینت انجام بطور آمد فتح قلعه قرلا نقوج واقع شده که جمعی از کفره کرجستان بدان حصن حصین برآمده
انظار بغی و طغیان مینمودند و آن قلعه عالی اساس بر فراز کوه رفیع و برزبر قلعه منبع واقع است که از هیچ طرف
سرکوبی ندارد ارتفاعش مشابه که از درگاه قلعه تا مکانی که محافظان اقامت دارند پانصد و شصت زیند بالامی یافت
بی تکلف اگر قلعه مذکور سوار آب انباری که از آب باران پر میشود چشمه ای میداشت کند تخمیر هیچ والا شکوهی نگذرد
مجره بر مثال سپهر مثال او نمیرسید در نیوفت بحض اقبال مصون از اختلال همایون اعلی رعب و هراس متقیان
کرجیان بی ایمان راه یافته دست در دامن استیمن زدند و بکرات خان والی کار تیل را شفیع خود ساخته بر
آمده قلعه را سپردند و محصوران از عواطف خسته و آنه خلعتهای امان پوشیدند بعضی که اراده ملازمت بکرات
خان داشتند بکار تیل رخصت یافته بعضی دیگر بدارالامان فرج آباد بخت بنیاد رفته از حوادث زمان اسودکی یافتند
و چندی از تشکیلات موکب شاهیه بکرات قلعه مامور گشتند در خلال انجبال مباح جلال رسید که روی از بقیه السیف
کرجیان که از سیم تنوع و سنان غازیان در جنگها و پیغوها خنجرید بودند در ولایت قسق جمع آمده در مقام خلا

و شقاق اند چون بایره غضب انظار پذیرفته بود و هنوز در باره آن پدولتان افروختگی داشت فوجی از افواج قاهره را
بر سر آن بخت برشته کان خون گرفته فرستادند متعاقب آن فرمان یک یوزباشی غلامان را نیز با فوجی از غلامان منسوب
و اسرا ایشان مامور گردانیدند و زمره مجاهدان چون بلای آسمان ناکهان بسر وقت آن خون گرفتگان رسیده جمعی کثیر
از کوفه فخره دست آمدند از نادوران معتبر و بسیاری از نصاری بد اختر بعضی طوئه شمشیر و بعضی دیگر با کودکان و زنان تقیه
السيف ابر و دستگیر گشتند و گرفتار از بار دوی جایون آوردند موقع تیغ یاسا و عقوبات کونا کون گشته و سیاه سنگاه
قه قهرمان جان بخشی میدادند چون خاطر انوار از مهمات کرجستان کاخت فراغت یافت ریایات جهان بجانب فلس
و حرکت آمد و بکرات خان و الی کار تیل بلو از خدمت و میزبانی پرداخته زیاده از ممولات تبفقدات شاهانه
و خلعات فاخره با دوشا بانه امتیاز یافت از انجا عنان غرمت بجانب سمجوت معطوف گردانیده چند روز در منازل ملک آنک
نواده ملک میر من سمجوتی که از زمره یکجستان صادق العقیده این دو دمان مقدس اند عشرت پر بوده از انجا لوای توجیه
به یلاقات کوکجه تنگیز افراختند و روزی چند در شهرات سواحل بحر کوکجه تنگیز که آن سرزمینها با حضرت مینو مثال چشمها
آب زلال کوثر مثال آن دشت و جبال روزگار بحر می و خوشی گذرانیدند و گشت کردستان بر سر ارض و مبروری
و خجایان سپهسالاران و از انجا روانه شدن بجانب خط و در آن اوقات که یلاقات کوکجه تنگیز خیمه سر اوقات
اقبال بود متواتر از جانب روم جوایس آمد خبر رسانیدند که سلطان احمد خان پادشاه روم سردار مصالح که در سال
گذشته محمد و ابوساطت محمد پادشاه سردار تمهید یافته بود با غوا و افساد و محمد پادشاه را بمقتضای متهم ساخته از منصب
وزارت اعظم معزول گردانید چنانچه در قضایای سال گذشته اشاره شد خلیل پادشاه وزیر اعظم و سردار گردانیده
مؤثر گشته که درین سال در محال لیاطولی قشلاق اختیار نموده در اول بهار سال آینده با اتفاق جانی یک کرایخان
پادشاه تاتار گریه بیا رنج کشد و خلیل پادشاه که و بی از قاپو قولی که عبارت از عا کردگاه عالیت از محضه
پروان آمده متوجه محل قشلاق است بعد از تحقیق این اخبار از تدابیر صایبه که اولین مصالح ملک در است چنانچه بنحوی
پیشین گفته اند بشمشیری یکی تاده توان گشت برای شکر یر اشکند پشت رازی ملک آرای اقتضای آن کرده که حدود
ارض روم و و انرا که محل عبور عا کرد روم است از صامت و مناطق پرداخته فوجی نمایند که در سال آینده از
نایابی ذخیره و عمرت و تنگی عبور شکر از ان دیار دشوار گردد و لهذا قرجای خانرا همین باطفت و تربیت
شاهانه و ظهور عقل و کار دانی شایسته سرداری دیده بلبق ارجمند سپهسالاری امتیاز بخشید ^{دارشکرت}
گردانیدند و چند روز در قریح بلان کوکجه تنگیز زبان عا که طفر نشان برداخته او را با فوجی از جوانان خدمت نمودند

روان نمودند و موکب همایون فال از سلاق مذکور شکار گران بکنار آب رسیده از آنجا عبور فرموده از راه کرگرتوجه
اهر شدند و بعد از زیارت حضرت سلطان السالکین شیخ شهاب الدین اهری قدس سره اعتراف و قدس سره اهری که داشته
جریده و سبای بقصد زیارت حضرت سلطان الاولیا و برهان الاصفیا صلی الله علیه و آله و سلم و در آنجا متعبر که مشایخ
عظام صفویه نورالدین مقدم بارالارشاد و دپل توجه فرمودند و قرقچای خان با عا که نصرت نشان بختی که مامور
شده بودند کاینجا اقدام نموده اول بجانب ارض روم رفته تا پای قلعه عنان باز نشیند حسن پاشا که از وزیران پاشا
معتبر رومیه و پیکر یکی ارض روم بود از صحت سپاه منصور در شهر و قلعه خریده قدرت مقاتله و مقابله و در خواسته
کرد و بی از شجاعان رومیه اظهار تجلید نموده بیرون آمده بودند تا بصدمة مقدمه الجيش سپاه قربا باش نیاد و بعد از
محاربه و ستیزه و آویر بنخول دروازه مبادله نموده نهم یافته بشهر در رفتند و غازیان جلالت شعار تا پای حصار
جمعی رومیه مقتول و جمعی دستگیر شدند و قرقچای خان چند روز خیام اقامت در انولایت نصب نموده فوج
افواج قاهره را بنهب و غارت اطراف و جوانب بتاخت و تاراج فرستاده انولایت را خیر اشغال و ذخیره
وزراعت انداخته و قیقه از دقایق ویرانی و خرابی فرو گذاشت نمودند و از آنجا مقضی المرام روی توجه بجای
وان آوردند و چون محمد پاشا تکلوه که پیکر یکی وان بود و پسر الطموه تکلوه پاشا مشهور بود بکثرت لشکر و افزونی جاه
و خمت و دلیری و شجاعت از سایر پاشایان امتیاز داشت و در سال گذشته در سلما س با پیر بود و باغ خان
وامر محاربه نموده غالب آمده بود و از باده نخوت و غرور سر مست گشته دعویهای بلند میکرد و بعضی از ارباب
رای و تدبیر دور اندیشی منظور داشته صلاح نمیدیدند که بر سر وان بروند زیرا که جنود قربا باش سواران
کشیده اند و اسبهای ایشان از بسیاری تردد و تکیه دواز کار مانده تکلوه پاشا شد و سختی بکیان وان بسیار
آسوده و لشکر بسیار با جمعیت تمام منتظر فرصت و مستعد کار زارند مبادا چشم زخمی رسد بعد از مشا و کنگال
از امر او ریش سفیدان لشکر هر کس را در خود عقل و دریافت آنچه بخاطر میرسد القا می نمودند و آخر الامر قرار یافت
که چون پاشا مذکور و میران غشایه اگر در وان جمعیت نموده اند و تقریر و اردین مکرر اجتماع شده که زیاد از
بانه هزار کس نیستند بلکه کمترند و بصورت پهلوان محاربه ان گروه خالی کردن و این سامحه نمودن لایق دولت
قاهره و نام و ناموس قربا باش نیست از عا که منصور هر کس اسب زبون داشته باشد بجانب تبر خیمت
و بیم و فوجی اند که ان عرصه همی ارسوار و سپاده تفنگچی انتخاب نموده با و ثایق الطاف الهی و خود اقبال
شاهی روی توجه بصوب دشمن آوریم امید واریم که طفول نصرت قرین حال منسوبان دولت روز افزون گشته

بفتح و فیروزی اختصاص یابیم اکثر اعیان سپاه این رای را پسندید و داشتند و ندای کوچ بجانب وان بردند
چون یکدوم حلقه قطع شد قضیه بس عجیب و لطیفه بس غریب از پرده غیب رخ نمود و از لطایف غیبی نگهبانان
بمدلول این مصرع که نه دست تو دار و خبر نه تیغ تو آلودگی مکافات غرور و بیدار و دعوی بلند بی ادبانه
یافته بدست اگر ادچکاری بقتل آمد ذکر کشته شدن محمد پاشا مشهور به نگهبانان یکی یک و ذکر یاقان تیغ
بار آورده و تقدیر و الجلال ملک او کیفیت این واقعه غریبه که از ثقات آن هنگامه مسموع کشته جانست که نگهبان
پاشا بنوعی که تجرید در میان رومیه تهور و مردانگی و دلیری اشتها یافته و در ازاد خدمات و جانب پاریس که در انور
خانواده عثمانی از وصال کشته بمرتبه بلند پاشای ترقی کرده درین هنگام پیکری و ولایت وان بود چون حقیقت
رفتن قزجای خان سپهسالار با عظم سپاه قزلباش بطرف ارض روم تحقیق پوست از و فور بلند پروازی
بنیال محال دستبرد امراء اگر اد و میران قبایل و عشایر و اتباع خود را جمع آورده با موازی ده دوازده هزار
از وان بیرون آمد و در نواحی تبریز آشوب انداخته نهیب و غارت پرداخت چون بقرا دره خوی حوالی چالدران
رسید مشخص کرد و یک لشکر فیروزی اثر قزلباش از ارض روم مظهر و منصور خود نموده غریمت جانب وان
دارند اراده خاطرش آن بود که بقیه سپاه احمد و دومیران سنجق و سرخیان عشایر را که تا غایت جمع نشده
بودند جمع آورده کجرب و قتال و مدافعه خود اقبال بردار و امراء اگر که در اینجا با او بودند صلاح در محاربه
ندیده بایکدی قرار داد و ند که هر یک بجای مقام خود رفته بحفظ حال اهل عشیرت و استحکام امکنه و نگهداشت
قلعه خود پردازند زیرا که چون قزلباش بدان دیار رسیدنش بلایا بالا گرفته و لوله و آشوب در میان
و عشایر افتاده تفرقه و پراکنندگی روی خواهد داد و آنست که پاشا نیز بجانب خطه وان بازگشته نگهداشتی
شهر و قلعه نماید که اکثر عشایر بجهت صیانت خیال محفظ ناموس و مال از مر او پراکنده شده استعداد
محاربه نخواهند داشت ضیاء الدین خان و له شرف خان بعلیسی بدین غریمت عنان از مرافقت پاشا کشید
و بی اجازه و خصلت بجانب بعلیسی رفت یکی یک و له ذکر یا خان نیز که میر و عشیرت چکاری و سردان
طایفه بود اراده رفتن کرد چون این مقدمه مسموع پاشا کرد دید مانع رفتن کشته جاوشی بطلب او ستاد
و او بتمهید معذرت برداخته تا اهل منیود جاوشی بی اندامی کرده بدشنام رسانید و شمشیر تمهید کرده
جاهلی از ملازمان یکی یک تاب بی اندامی جاوشی نیاورد و شمشیری بجانب او انداخت چون دست
فتنه دراز و تیغ حادثه نیز بود زخم کار کرده بقتل رسید نگهبانان ازین واقعه خبر یافته شعله غضبش

زبان کشیده جمعی را دستاورد که جبر او را بیاورند و دستاوردگان وقتی رسیدند که اردوی لشکر چکاری کوچ کرده خود نیز بختان
واعیان روانه بود و از فتنه اندیشیده مخالفت صریح نتوانست کرد و در اوقت انجاعت بار دوی پاشا آمده در حین ملاقات
با او پاشا خشونت آغاز کرده دست بقایم شمشیر برده بجانب او دید و یکد و نفر از ملازمان متحدی یکی یک که رفیق او بود
تصور آنکه پاشا قصد کشتن او دارد بی تاامل دلیری کرده پیش روید و رنجی بر پاشا زدند و خد متکاران پاشا نیز شمشیر
رنجی به یکی یک زدند از تقدیر الهی و اقبال پادشاهی هر دو بآن رنجهما از تنم شدند و راه عدم می بودند و از طرفین چند
کس دیگر کشته شدند چون سردار هر دو کرده بدار اجرا رسیدند و او از ده و رود لشکر قزلباش لحظه لحظه میرسید
و لوله و آشوب در میان سپاه افتاد و هیچ طرف پروای نزاع و انتقام از یکدیگر نکرده هر کس بحفظ مال خود پرداخت
رو میه بجانب و آن باز کشته طعقات کرد و هر یک بکمان خود رفتند و به نیروی اقبال نیز و ال شاهی آن جمعیت
روی به پراکنده کی آورده و دشمن قوی چون بدین آسانی دفع شدند این یکی یک پس در گریختن است که
بر پدر میر عشرت و چکاری متصرف الکای موروثی بود و دعوی اولادی عباس بن علی علیه السلام نموده خود
با عقدا و فرق شیعه سید می شمارند و چون مخالفین شیعه خرنی فاطمه را سید می شمارند و رومیه ایشان را در دعوی
مسلم ندانسته و احکامی که با اسم او و پدرش صد و یافته لفظ سیاست قوم ناخته اند چون ذکر یا یک بر
یکی یک اظهار عقیدت و اخلاص نواب کامیاب شاهی ظل الهی نموده همیشه عرایض اخلاص آمیز دستاورد خود
از زمره یکجنتان درگاه عالی می شمرد و حضرت اعلی را بجهت نسبت سیادت و سمت عباسی کبری شفقت خاص
بلقب از جند خانی سرافراز فرموده بودند یکی یک بدو لشواری رومیه بر او ضاع پذیرانکار نموده بجایت پاشایان
پدر را بی اختیار کرده ایل و عشرت و الکای موروثی را متصرف شده در مخالفت کرده قزلباش اصرار می نمود و از
نسبت به پدر بی اندامی بسیار واقع شده در مخالفت عاقبت نتیجه بد باطنی و عقوق والد ظهور یافته خرج
مشعب جنین شعبه باخت چه خوش بود که برای یک کرشمه دو کار الی صل چون این خبر بقزلباشی خان آمد
رسید هر رفتن مسارعت نموده بجانب و آن شتافتند و آنحد و درانیز بدستور ارض روم نهیب نیاموده
از خیر زراعت و آبادانی انداخته مقتضی المرام مراجعت نمودند و در حینی که موکب های یون اعلی از دالار شاد
ار دپل خود نموده دارالسلطنت تبریز از غبار کربا که منصوره عطر نیز بود شرف پای پس حضرت خاقانی
مشرف شدند که این حیل پاشا بر داری دیدار کرد و دستاورد بحد و قلم و علیش که تعال سلطان احمد
خان اوشاک روم از دارالملک حیات عالم دیگر و جلوس او شین سلطان مصطفی و بیان حالات سنا محمد این یام پر شوهر

چون بنوعی که مرقوم گشت سلطان روم خلیل پشار وزیر اعظم و سردار کرده با جنود و مأمور و عسکر غیر محصور روانه
سرحد قزلباش گردانید که درین سال در سرحد قشلاق کرده در بهار آید و بالکاف قزلباش از روی جمعیت خاطر لشکر
کش و سردار مذکور بنابر خرابی و ویرانی که در مرض روم واقع شده بود ولایت دیار بکر را بکجاست قشلاق اختیار
نموده در آنجا محل اقامت انداخت و جانی یک کر امی پادشاه طایفه تاتار و له مبارک کر ای را که با جنود و تاتار
بمعاونت لشکر رومیه آمده بود در محل مناسب قشلاق داده جنود رومی و تاتار را با طرف و جوانب که معمور بود
فرستاد و در آن سال از آن طایفه خرابی بسیار در الکاء رومیه واقع شد بعد از وقوع این حالات رای جهان آرای
باین متعلق گشت که قزلباشی خانرا که رتبه سرداری و سپهسالاری یافته بود در برابر خلیل پشاه سردار روم و سرحد
از برای جان گذارند اما مشارالیه را با فوجی از افواج قاهره در دربار السلطنه تبریز تعیین کرده که روی از عا که
نصرت نشانرا که بمقتضی خدمت کرجستان متمم بودند و تبریز گذاشتند از سواح تعیین موجب ملازمان فرسوات
همه ساله ایشان همیشه کمون خاطر انور بود که عا که منصوصه ملازمان رکاب شرف حتی شاگرد و پیشکان علمیه پوتان
موجب همه ساله از محل معین داشته باشند که هر ساله از آن محل باز یافت نموده سر کرم خدمت باشند و از تردد
دیوان و دفتر و طلب و تنخواه موجب فرسوات فارغ گردند درین اوقات متوجه انجام این امر گشته و طلب کر را
مجلس از آن قد محال محنت فرموده بعهدہ عالیجناب اعتماد الدوله میرزا ابوبطالب وزیر دیوان اعلی که عنوان
صحیفه اقبال مذکور مجامد آن دستور ملک خصال معنویت کردند که باب قلم فتر خانه هیومن درین مستان
در تبریز توقف نموده رسد هر کرده و هر کس از محلی که مناسب انکس باشد قریب و بعد مسکن و رضای
صاحب موجب را منظور داشته اسم باسم تشخیص دهند و برات هر یک را فردا فردا بقید همه ساله است
او دهند و عالیجناب اعتماد الدوله مستوفیان عظام حسب الامر اعلی در تبریز توقف نموده تا آخر سال که
چهار ماه بود خدمت مذکور را بنوعی که مأمور بودند بتقدیم رسانیده را قلم حروف نیز با چند نفر از مجرآن
همایون بکجاست تحریر احکام و خدمت مخدوم عظام کرام چهار ماه شبان روز بان شغل عظیم سر و ختم القصه
اعلی بعد از انجام مهمات ضروری سرحد سعادت و اقبال متوجه قشلاق بازندران بهشت نشان شدند که
در بهار خجسته آثار انچه در مشیت الهی و اراده تقدیر ملک قدیر بوده باشد از کمین غیب بعالم ظهور آید و دیگر
از سواح اقبال نیز و ال انکه خلیل پشاه در دیار بکر از جنود رومیه قالش پشاه اتفاق عمر یک میسر نمی گشت و نشان
و کر و هی و سباه غارت کرتاتار بقصد تاخت و غارت قلم و عیث کرجانب کر کوی و شهر و در حرکت تاوان گرد

از کوه کشته روی توجیه بصبوب قلم و عیش کراوردند و در آن حدود دست بعارت و پیداکشاده باعث تفرقه خلایق
بودند حسین خان حاکم لرستان و قاسم سلطان ایما ملوی افشار که در سرحد قلم و مذکور بودند از ورود سپاه مخالفان
کشته بیکدیگر ملحق شدند و بدافع و مقابله شتافتند و در حدود دماهی دست تلافی عکسین روی داده فیما بین محاربه عظیم
و نبرد قوی وقوع یافت و مخالفان به نیروی همایون و قوت دولت روز افزون انهرام یافته افواج قاهره مطغور
و منصور کشته قاتلش پاشا در معرکه تفضل رسید و عمر یک حاکم شهران زنده گرفتار کشته جمعی کثیر از خود رو میه تاتار
و اگر تفضل آمده از خود مطغور و کسی که اهم و سبی داشته باشد ضایع نشد و آسبی چنان بعدا که نصرت نشان رسید
و حقیقت این فتح که مقدمه فتوحات غیبی بود بمسامع غر و جلال رسید امراء مذکور بتفقدات شاهانه سرفراز شدند
عمر یک راجع تعلیق خان شاملو سپردند که در ری نگاهدار و دیگر خبری از و نیامد یکی از سواران قضیه ارتحال سلطان
خانست که در خلال این حال به نیروی اقبال و دولت پنهان و ال بطور پوست از ثقات مترودین چنین استماع افتاد
که بعد از فرستادن خلیل پاشا سلطان احمد خان پادشاه روم را در فصل پاییز این سال بجاری عارض کشته چون مفضل
مملک بود و معالجه و مداوای اطباء سفید نیفتاد در همان چند روز بنا کام عالم جوانی و لذات زندگانی را وداع کرد
و در محضه استنبول رخت بر منزل عقبی کشید و از اثر نقص عهد و پیمان که من جانب الله ممنوع و بین الخلائق مکتوم
از عمر و دولت دینی تمتعی یافت و بعد از نقص عهد هر خونی که ریخته شود در گردن او ست چنانچه گفته اند لغت کسی که
ظلم ناحق فن او ست رحمت کسی که ذوالجان دشمن او ست بد گردن شمر هم زبده گردن او ست خون شهدا تمام
در گردن او ست و او را جواب باید داد در عمارتی که خود در استنبول ساخته بود و فون کشت و در پیر بود کشت
بزرگتر سلطان محمود که دوازده ساله بود و کو حکمت سلطان بود که پنجاه بود و ریش سفیدان سلسله ال عثمان خصوصا
قولر اقامی که بغایت معتبر و صاحب اختیار برای پادشاهی بود بجهت حادث سن و خور و سالی پیران برام
و پادشاهی و قریضه اختیار سلطان مصطفی برادر او که بخت دماغ و شورش مزاج منسوب میداشتند ازین سبب است
برادر خلاصی یافته سالم مانده بود و عورات و حریم نگاه میداشتند نهادند و او از جلوبس او را و اطراف
و اکناف شایع ساختند و از مترودین دیار روم ممنوع کشت که سلطان مصطفی لشکر بدیار عجم فرستاد و مجایه
بمسلمانان قایل کلمتین نمودن را بسیار کاره بود و در ایام برادر از و فوراکاهی با شورش دماغ و سودا و طبیعت
ملاحظه نموده ازین مقوله حکایات بزرگان او میکندشت و در نیوقت که بر سریر سلطنت قرار گرفت بار آورده خود را
بمصلحت قولر اقامی و ارکان دولت با کوه و قزلباش بصلح مایل و راغب کشته قاسم یک سپهسالار از دانه

که دو سال قبل ازین نبوغی که مرقوم کشته همراه پنجلو جاوش المچی روم و اسارای رومیه از کرجستان بکتاب صدقت
اسلوب دوستانه تحف و هدایا برسم رسالت فرستاده شده بود و سلطان احمد خان از عناد و استکبار از مصالحه
پشیمان گشته در باره او تغافل ورزیده راه ملاقات نداده بود و در وقت قلعه استنبول محبوس نگاه میداشتند طلب
داشته بقاعده این مقرر دیده و قاسم یک شرف ملاقات و دستبوس دریافت تحف و هدایا گذرانیده رخصت
انصراف داد شرح آمدن او و سوانح حالات که بطور پوست در سال آینده مرقوم قلم وقایع نگار میکرد و دیگر
از سوانح آن زمان و او ان تکلن و استوار خان احمد خان ولد بلو خان اردلانست بر حکومت ملک موروث
شرح واقعه آنکه حضرت اعلی شاهی ظل اللهی چنانچه در سال گذشته تخریر پوست خان احمد خان را در عهد سبکی در
ترتیب و رافت شایسته نشو و نما یافته بودند و پدرش فرستادند که چون او را که بر سن پنجو حیت دریافت بومین
پدر بوده اگر اراده ازلی بکومت او تعلق گرفته باشد بقضای الهی بعد از ارتحال پدر پسر جانشین باشد و بلو خان
از آنجا که مقتضای طبع بشریت است که تاریخی از حیات باقیست با اختیار از تعلقات دنیوی تخصیص ملکیت و حکم
وجاه و بزرگی قطع نظر و تعلق نمینمایند و بتوهم و تصور آنکه بادی پسر او را بی اختیار سازد از خوایف کشته میشد خود
راه نداده بودند مدتی از پیش پدر دور میگشت درین سال و چندی بلو خان از حکومتگاه خود بیرون رفته با حکام
یکی از قلاع در محلی دیگر رفته بود خان احمد خان با چند نفر از موافقان پویشیده و پنهان بکومتگاه پدر رفته
بطایف الحیل خود را باندرون حصار افکنده بران حصار استوار گشته چون نجر این و دفاین چند ساله بدر بود
مستولی گردید و بقبایل عشایر اردلان صلاهی انعام و احسان در داده جمعی کثیر از خواص و اعیان بر سر او جمع
شده حکومت او را پذیرفتند بلو خان چون برین واقعه اطلاع یافت چاره بجز رضا جوئی و تدارک خاطر پسر ندیده از
خجرو ناتوانی و ضعف دست در فکر رضای بسز و وبال ضروره ملک و مال باو گذاشته حب الصلاح بکردی
توجه بدرگاه عالم پناه آورده در معذرت نافله نمینها که درین چند سال از و بطور پوست بود کوشید حضرت اعلا
بمجدد آنکه پسر خود را ببندگی این درگاه فرستاده از آنها اغراض نمودند مشارالیه باینتمثال گویا گردید
رسمی است که مالکان تحریر آزاد کنند بنده پسر حضرت اعلی نظر بر خدمت دیرینه آن بسله کرده عتبات
و التفات در باره او مبذول داشت و مقرر فرمودند که بداد السلطنه اصفهان رفته بقیه عمر در آن مشرب آباد
مینوسرشت برآموده خاکش بآب بشت رحل اقامت انداخته در سایه معدلت و رافت شایسته بگذرانند
از حوادث دوران و فتن و فتوری که لازم حکام زمانست بر کران باشد بلو خان را در آنوقت سنین عمر از شای

تجاوز نموده در عشر نبود و اما از صورت حالش معلوم گشت که زیاده از هفتاد سال داشته باشد و یک ساله جنود او بیک
بخراسان و محاربه محرابان بالمشکروز بکان شرح واقعه آنکه در او خزان و اوایل زمستان این سال اقلیم بخان بود
والی ماوراءالنهر مواریسی هزار کس از جنود بخارا بر سر کردی در طغای دیوان یکی بتاخت خراسان فرستاد و ایشان
از آب اموی عبور کرده بحدود مرو آمدند و از آنجا بپور آمدند و از راه دره خرتا حدود نیشابور تاخت کرده از غولستان
مضرت و اسیب بسیار بجای پات و چشک ترک و غیره رسیدند و اراده تاخت مشهد مقدس رضویه داشتند که خبر
محاربه محرابان بالمشکروز ایشان رسید و خوف و هراس بران گروه مستولی گشت تا بوقف نیاروده و کمال
سراسیمگی و اضطراب راه مراجعت پیش گرفتند کیفیت محاربه مذکور برین نحوست که مواریسی بکنار و پانصد نفر بهادر
نامدار و بیکه حصار شادمانی که بفرافقت دیوان یکی مذکور ما مور بوده اند متعاقب اومی آمده اند که بشکری طبع کردند و مردان
گروه تولک بهادر و دو ستم میرزا بوده اند چون از مرو گذشته دوسه فرسخ راه قطع نمودند محرابان از که شستن ایشان خیرات
با یکدیگر از نفر جوانان کار آمدنی قزلباش و قشکیان قدر اند از از قلعہ بیرون آمده بر سران گروه رفت چون طلوعه گشت قزلباش
نمایان شد از بیکه فرو آمده و خیمه در یکدیکه کشیده بودند پیش اردوی خود را جبر کرده اسپان خود را پناه خود کرده پاده
بجنگ مشغول گشتند محرابان چون معلوم کرد که از بیکه مقابل در نیامده اسبهار احصار خود کرده پاده بجنگ ایستادند
تفکیکیان خود را پیش انداخته مقرر کردند که اسبهای ایشان را بقتلک زده آنها را پاده و بی اسب گشت تفکیکیان
حسب الفرموده عمل نموده از اسیب کلوانه تفک اسب بسیار سقط شد و جمع کثیر از بهادران از بیک راه عدم می نمودند
ضعف و سستی بحال انطایض راه یافته بعد از ظهور عجز و علامت انگسار غازیان هجوم نموده بیکبار حمله آوردند و بیکه
تاب حمله قزلباش نیاروده بجانب اسبها خود و دیدند که شاید سوار شده راه فرار بجایند بعضی سوار شده و بعضی
دیگر فرصت سوار شدن نیافتند خط پاده جنگ کرده بقدر قدرت و توان دست و پای زدند آخر شکست
عظیم یافته تا مواریسی پانصد نفر قتل آمدند و دویست و پنجاه نفر دستگیر شده تولک بهادر و دو ستم میرزا بهر و گرفتار
شدند و بقیه السیف پاده و سوار سر بصر آنها و اند محرابان جمعی از غازیان را متعاقب که سختگان مقرر کرده تولک
بهادر و دو ستم میرزا بهر و تبضع در آمده خانزاد بر مبارک حضرت شاه قسّم دادند و التماس نمودند که چون اسبها
و تعالی خانزاد فتح و ظفر کرامت کرد بتصدق فرق مبارک اشرف از خون بقیه السیف در که شسته دست از تعاقب
منه بمان باز دارد محرابان حبس الاقاس ایشان بشکرانه این موهب غلّی از غنیمت تعاقب در گذشته زیاده
ازین در خارج قلعہ بودن صلاح ندانسته مراجعت نمود و حقایق احوال بعض عاکفان سده جلال ساینده قلعہ

ازان گرفتاران که اسم و رسم داشتند با سرداران بدرگاه جهان پناه فرستادند و تتمه را بیا سارسانیدند و محمد خان
ابن ولی محمد خان که در هرات بود کس بخدمت اشرف فرستاده التماس اطلاق اسیران نمود حضرت اعلی ایجاب متمسک
نموده بهادران مذکور را آزاد کرده نزد درستم محمد خان فرستادند که در خدمت او بوده باشند اما ایشان چهار پنج روز
پیش توقف ننموده بطریق حصار بجانب فرار شادمان بجال خیرین و دل نکلین شتافتند و دیگر اسیران این سال ضعیف
خان السیفی الحسینی که صدر بود ازان منصب مغول گشته قاضی سلطان تربتی که از سادات موسوی تربت حیدر تپه ای
سرکار فیض آثار روضه رضویه بود بدین رتبه عالی ارجمندی یافته تولیت سرکار فیض آثار بمیرزا حسن رضوی ولد میرزا
الغ که بشرف مصاهرت حضرت اعلی سرافراز است تفویض یافت از تقدیرات ایزدی در همان روز که قاضی سلطان
بمنصب صدارت سرافرازی یافت بیماری بروطاری شده روز بروز مرض زیاده و علل اشتداد یافت هفت روز
پهلوی بر بستر ناتوانی داشت روز هشتم در حدود دارالارشاد و دل بر مثال حیوة توقیع غل کشیده و با حتمام
رسانیده بر حمت ملک جلیل پوست بر یک مثال طغای صدارت کشیده شد روز اول مهر کرد و مثنی گشت بعد از فوت
او منصب صدارت را بمیرزا رفیع الدین ولد میرزا شجاع الدین محمود بن خلیفه سید علی مشهور بخلیفه سلطان اصفهانی
مازندرانی الاصل از تیرا دمیر بزرگ والی مازندران و امیر نظام الدین نامی از اجداد ایشان از حوادث دوران
بصفاهان آمده آنجا توطن اختیار کرده در انولایت بسادات خلیفه مشهورند مفوض گردید و مشار الیه از صفهان
بیایه سرسلطنت بمصیر آمده من حیث الاستقلال به تشیت امور صدارت پرداخت الحقی بود فو فضل و کمال موصوف
و ذات ملک صفات اسلامت و حقیقت و خیر اندیشی معروفست میرزا شجاع الدین محمود والد او از علمای متجرب زمان بود
ششم از احوال او غالباً در صحیفه اول در طی احوال سادات و علمای زمان حضرت شاه مکان رقم تسطیر یافته در بیان
احوال متوفیات شاهیران زمان و ان او ان و ان سال جمعی که درین سال کجاده اجل گرفتار آمده سر نقاب تراب
تیره کشیدند قاضی سلطان مذکور بنوعی که در فوق بتجرب پوست او در ایام فترات خراسان بواق آمده از وفور
کار دانی مورد تربت شاهانه گشته بمناسب ارجمند سرافرازی یافت بعد از فتح خراسان ب حکومت تربت حیدریه
و تولیت سرکار فیض آثار سرافراز گشته سی و دو سال بداند خدمت بنوعی که مرضی خاطر اشرف بود اقامه نمود
دیگر سید ناصر ولد سید مبارک خان والی بستان جوینره که بمصاهرت این دو مان سرافراز بود در سال گشته
حسب الامر اشرف بدان ولایت رفته بعد از فوت بدر بر سرند حکومت ملک موروثی
چشم زخم زمانه باور رسیده بیماری صعب او را عارض گردید و باجل طبعی از هم گذشت جمعی را غلطنه ان شده

از مخدرات استاران سلسله که از سید مبارک صاحب فرزند بودند از جهل نقصان عقل باغواهی متبه جویان عوب اورا مسموم
ساخته اند العلم عند الله چون فرزند صلبی سید مبارک کوک بود حکومت آن ولایت بسید را شد برادرزاده او تفویض
سید ناصر مذکور سید زاده نیکو اخلاق و متواضع و کریم و با خلق اندام مردمی سلوک مینمود و از غایت حسن سلوک خلق
و خوشنیتن داری جزو ناری و طیش که در انبای ملوک و حکام بسیار ضرور است او کمتر داشت از عمل مغرول بود و میرزا
رضی بن میرزا تقی از اعظم سادات عالیه دجرات و دار السلطنه اصفهان مشهور بسات شهرستان که بعادت
مصاهرت نواب اشرف کامیاب سرافرازی داشت در یلداق کوکبه میدا بنحوق اظهار ضعف معده میکرد و اما متوجه
وید او کمتر میگشت درین هنگام که از قصبه اهر در رکاب اشرف بار و بیل رفت در اینجا عرض مرض از دیار و اشتداد
پذیرفته منجر باسهال شد و روز بروز ضعف قوت گرفته در حینی که از دار السلطنه تبریز متوجه عراق بود قوت سواری
در محضه نشست چون بقصبه رنجان رسید داعی حق را بیک اجابت گفت لغش او را بدار المومنین قم برده در حوال
مرقد منوره حضرت معصومه سلام الله علیها و ابایا التیمه دفن کردند حضرت اعلی فوت او بسیار تاثیر شد منصب
صدارت را که با و مفوض بود در اول حال به پسرش میرزا صد الدین محمد که پسر دختر حضرت اعلی نامزد فرموده بر
حدایت سن و طفیان طفولیت نیابت او بمیرزا رفیع غمراوه او متعلق داشتند اما بالاخره مستقلا بمنصب صدات
و رتبه مصاهرت و مهر داری توفیقات مبارک حضرت مطهرات چهارده معصوم علیه السلام که بمیرزا رضی نقلات
داشت سر بلندی یافته بدین عطایا سر بلند و منور گشت سار و سلطان بیکدلی شاملوا یشک اقا سی با جمعی
علیه عالیه و در دار السلطنه اصفهان بدان خدمت مشغول بود درین سال ایض گشته بعالم بقا پوست منصب یشک
اقا سی که ری حرم علیه عالیه بابو القاسم یک آبدار باشی که از معتدیان درگاه بود تفویض یافت خدمت آبداری
بر برادرش چلبی یک قرار گرفت او از او یماق بیکدلی شاملو بود و فور خدمات جانباری او و برادران منظور
انظار شفقت و محل اعتماد گشت صاحب ثروت و مکت بود اموال و متروکاتش که قریب ده هزار تومان غرا
تخمینا میشد حسب الاشاره بنور الدهر یک ولد مشار الیه که جوان سنجیده پسندیده اطوار بود و تعلق گرفت محمد رضا
یک مشعل دار باشی که برسم رسالت بحضرت شاه سلیم فرمان فرمای مالک هندوستان رفته بود در حینی که خدمت
یافته روانه ایران بود و در حوالی لاهور بر حمت ملک غفور پوست مشار الیه هروی الاصل بود و از عهد صبی که
حضرت اعلی در دار السلطنه بهرت تشریف داشت ملازم رکاب اشرف گشته بحمد مشعل داری و انتظام امور
منوره مامور گشت بحین حیات جوانی غوث و اعتبارش افزون گشتی داشت بسیار جوان خلق خوش صحبت شعر فهم

بود و از علم موسیقی نیز بهره داشت همیشه شگفته طبعی را شیوه و شعار خود ساخته خالی از سخنان نکین و لطایف شیرین نبود
درین سال شمع عمرش از تند باد اجل افسرده گشته خدمت مذکور با ولادتش تعلق گرفت و قایم سال بونت ترکیه
سنة سبع عشرین و الف هجری که سال دوم قرن ثانیست که در سال سی و دوم جلوس همایون علی الله است نور و عالم افزو
این سال هیون فال در روز چهارشنبه بیست و سیم ربیع الاول سنة سبع عشرین و الف هجری اتفاق افتاد ویر عظم
و مربی عالم یعنی آفتاب جهان تاب در شب چهارشنبه مذکور بعد از انقضای هفت ساعت و نه دقیقه از منزل حرکت
ببشرای حمل نقل نمود متغلبان شکر دی که دست تعدی و تجاوز و بیجای تجلات بساتین کشوده بودند از صوت
و سطوت سلطان طارم چهارم یعنی خورشید عالم کیرانه زام یافته سر بر او نه خمول کشیدند و پری چهرگان غنبر بوی
بهار نقاب حجاب از رخ بر گرفته قدم بر بساط دل آرائی نهادند و بهار دل آرا نمودار شد جهان از خوشی
ریشک گلزار شد صبا غمگسار و چمن غمزدهای جهان مشکینه و هواد لکشی خروشان شده عند لیسان بیاض
طراوت فراگشت صحرا و دماغ حضرت کیتیستان شاهی ظل الکی در ایام فرح فرای بهار در عرصه دلکشی فرح اباحت
نهاد و سر زمینهای ارم بنیاد مسرت بخش باز در آن بهشت نشان و فیروزه شان بنشاط سیر و شکار مشغول
نموده انبساط بخش خواطر بودند از انجام ابدار السلطنة قزوین تشریف برده تا دو ماه در دولخانه مبارک مانع سعادت
آباد قزوین عشرت برابو و حکم معالی بنفاد پیوست که امرای عظام و عساکر فیروزی فرجام که از اطراف و جنوب
جمع آمده بودند در چمن سلطانیه رحل اقامت اندازند فرمان بران حسب الفرموده علم نموده در آن عرصه دلکشی
جمعیتی فراهم آمده هنوز ریایات فیروزی آیات از دار السلطنة مذکور حرکت نکرده بودند که از تقریر و اردین
دیار روم معلوم گشت که در میان دولت سلسله عثمانی از سلطنت سلطان مصطفی نادم و پشیمان گشته اورا
خلع نموده سلطان عثمان ولد سلطان احمد را پادشاهی اختیار نمودند و سببی که معلوم چنان کردید و موافق
عقل است این بود که خلیل پاشا که وزیر اعظم بود در هنگام ارتحال سلطان احمد در دیار بکر اقامت داشت
و بخدمت و شغلی شگرف مامور بود و جزایات امور دولت و ملک داری بی رای و صلاح وزیر اعظم قانون
سلسله عثمانی نیست چون قول لک آقاسی و اعیان استنبول بی مشورت و صلاح او بسلطنت و پادشاهی سلطان
مصطفی که از معظیات اموری و دولت است اتفاق نموده بودند و او از نیمه سیزدهم رجب ۱۰۲۸ و ده بدین بهانه
تسکین است که آوازه شورش طبع و خبط دماغ سلطان مصطفی با طراف و اکناف رسیده در نظر دوست و دشمن
بی اعتبار است و از عرصه خطر سلطنت بیرون نمی تواند آمد سلطان عثمان پسر سلطان احمد هر چند مجبور

برین کار اولیست و غنیمت بدرجه رشد و کمال میرسد پادشاهزاده هر چند کوچک باشد عقلش بزرگست بکم سالی ایشان نظر نمی باید کرد
لنذا اعیان سلسله عثمانی بعد از شش ماه که از پادشاهی سلطان مصطفی گذشته بود او را تکلیف کردند که خود را خلع نموده برضای
خود زمام مهام دولت را بقبضه اقتدار سلطان عثمان برادرزاده خود دهند القصه طوعا و کرها از سلطنت مغضول گشته
پادشاهی روم از سلطان مصطفی منتقل گشته بر سلطان عثمان قرار گرفت سلطان مصطفی از تخر و کزینی و درویش منشی
و امن از ان شغل شگرف در چیده دیگر باره کوشه غلات که بدان معتاد بود اختیار نمود و او از جلودار سلطان عثمان
باطراف و اکواف رسیده مکتوبی طویل عریض بدیباجه و القاب مناسب توافضات متعارفه رسمی بخدمت اشرف و قلم آورده
بودند حسن آقا نام جاووشی همراه ملازم قاسم یک سپهسالار مازندران که بر سالت بروم رفته که بر سالت بروم رفته
بود در زمان جلوس سلطان مصطفی چنانچه مذکور شد رخصت یافته نزد خلیل پاشا آمده بر رسم رسالت مکتوب مذکور را
در در السلطنه قزوین بنظر اشرف رسانید حاصل مضمون مکتوب بعد از اظهار عظمت و بزرگداشت و شکوه و جلال پادشاهان
ال عثمان انکه از حکمت بالغه الهی بدرم سلطان احمد در ریعان جوانی و آغاز دولت و کامرانی از در فانی بسراجی بود
شتافت و عزم بزرگوارم که ترک تجرید بر طبقش غالب بود روزی چند حسب الرضا جمهور متکفل از خطیر شده سلطنت
دنیا و پادشاهی راضی گشت درین اوقات همایون شیوه بر طبقش غالب گشته برضا و رغبت خود دامن ازین شغل
خطیر و مشاغل فرمانروائی در چیده بذات همایون مالتفویض فرمود و اکنون سریر دولت عثمانی و سنده رفیع سلطان
مکانی بوجود آرایش یافته ملوک افاق رسم تنبیت و لوازم مبارکباد بجای آورده جمیع هواخواهان این خاندان
و عظمای اطراف سر بر خط فرمانداری نهاده اند خلیل پاشا که سردار و وزیر اعظم است حسب الفوان والد ماجد شهنشاه
مهمات سرحد قراباش مامور بود و با بهمان دستور در امر مصالح و جنگ او را مختار گردانیده ایم که بدینچه صلاح است
داند عمل نماید بعد از ورود الیچی مذکور اطلاع بر مضمون مکتوب و امر اسله خلیل پاشا چون تمهید مقدمات صلح از فحای
انها مفهوم نبود حضرت اعلی شاه فی ظل الهی بنابر ترفیه حال عباد الله و احترام مفاسد عظیمه فتنه و فساد میرزا محمد
ابهری را که از وزرا و مستعدان ارباب قلم بود بر رسم رسالت نزد خلیل پاشا فرستادند خلاصه بپغام انکه در زمان
سلطان احمد بواسطت نصوح پاشا و خیر اندیشان طریغین فیما بین صلح واقع شده ازین طرف قاضی خان صدر که
از اعظم سادات و علما بود بر سالت آمده در حضور مفتی و قاضی و اعیان رومیه قواعد دوستی استحکام یافته
و رسل و رسائل از جانبین متواتر بوده بی انکه از انطرف مغایر صلح امری بطور رسد سلطان احمد خان نقص عهد
نموده اگور محمد پاشا را با شکرت کران بر سر ابرو آن فرستاد بران صاحب سعادت ظاهر است که از آمدن وقت او

بجز استیصال سپاه و بخت آنطرف کاری از پیش نرفت و حال چون سلطان عثمان عثمان اختیار صلح و جنگ در قبضه
اقدار آن جناب نهاده و مادر اول حال بنا بر خیر خواهی خلایق و استقامت احوال مسلمانان رضا بصلح دادیم اکنون بنحوی
اگر نبوغی که مکر را تمهید یافته و محمد پاشا اندک و کور مجد و اقرار داده راضی اند چه بهتر ازین که بندگان خدا در همه دامن امان
آسوده حال بوده بایمال سم سمند عا کر جانین نباشند و زوار و حجاج حرمین محترمین بفرغ مال آمد و شد نموده
به عای دوام دولت پادشاهان قیام نمایند و مشروبات آن بر روزگار فرخنده آثار طرفین عاید گردد و بان راضی باشند
و داعیه جنگ و جدال دارند از این مستعد و آماده ایم بد آنچه اراده ازلی بدان متعلق شده باشد از کمن بطون و خفا
بجلوگاه ظهور خواهد آمد بعد از فرستادن ایلچی رایات نصرت آیات بجانب آذربایجان و حرکت آمده روزی چند نیلقات
خلخال و آن سرزمینها مخیم سمر اوقات اقبال گردید و امرا و عظام عیسی خان قورچی باشی و علیقلیخان شالمو با بعضی
از ارکان دولت و مقربان حضرت و مخصوصان بساط غوث در رکاب اشرف توقف نموده سایر امرا و عا کر نصرت
نشان بجانب تبریز رخصت یافتند که بقرجای خان سپهسالار ملحق شوند و آماده پیکار گردیده مستعد باشند که بعاز
معاودت ایلچی و اطلاع بر کمون خاطر سردار در امر صلح و جنگ بد آنچه مقتضای دولت و صلاح وقت باشد عمل رود
سپاه منصور بر حسب فرمان در حرکت آمده جوق جوق و فوج فوج و قشون قشون روی بمقصد آوردند و گردان
خلیل پاشای سردار عا کر روم بدین آذربایجان شرح حالات سوانح آن زمان چون از بهار روزی چند گذشته هنگام
حرکت لشکر پادشاه عا کر روم و سنجق پکیان سرحد که بملاقات خلیل پاشا مامور بودند از اطراف و جوانب دیار روم
و شام جمع آمده و کثرت و ازدحام عظیم در اردوی سردار فراهم آمده از محل اقامت و یورت قشلاق در حرکت
روی توجیه بجانب آذربایجان آوردند و در اثنای راه میرزا محمد حسین اهری که ازین جانب بر رسالت و سفارت رفته
بود بر در رسید بعد از وصول مشارالیه و ادای مراسله و پیغام قاسم پیک سپهسالار مازندران ایلچی سابق
را مخص ساخته با شخصی زبان دان بخدمت اشرف فرستاده در مکتوبی که نوشته بود اظهار سلامت نفس و
خیر اندیشی خود و نیک خواهی مسلمانان کرده عرض نموده بود که بر ضمیر انور واضح است که همه کس را بقدر حال خدا
و عیب جوین هستند و در همه جا رباب فتنه و فساد می باشند که هنر الباس پوشانیده در نظر همگان جلوه
میدهند و اکنون بر حسب تقدیر الهی و فرمان پادشاهی نهضت عا کر روم بسر داری این شهر اندیشین بانصوب
لازم گشته بمقتضا المامور معذور بنا بر مصالح ملکی و اقتضا وقت غنیمت جانب تبریز مخیم است و ازیم
طعن اصداف فتح آن میسر نیست اما چون بدانصوب نزدیک شده قرب جوار واقع شود لاشاء الله تعالی بد آنچه

مرضی خالق و ترفیع حال خلائق و صلاح دولت طرفین باشد بطور می آید و خود کوچ بر کوچ روانه جانب تبریز گردید و قریب خانی
سپهسالار در تبریز بود چون خبر آمدن او محقق گشت جواب صریح در صلح و جنگ و دوستی و دشمنی هر قوم ساخته باقتضای وقت
و زمان موقوف داشته بود و قریب خانی بپیرخصت همایون اعلی بجزب و قتال اقدام نمیتوانست نمود بنا بر صیانت احوال
و حفظ اموال عجزه و رعایا، سکنه محالی که محل عبور خلائق مخالف بود کوچانیده شهر را نیز خالی کرد که از آسیب حوادث
برکنار بوده اموال ایشان از دستبرد غارتگران از شر محفوظ باشد و در امر مدافعه و محاربه آنچه قرار یابد و از جانب
همایون اعلی اشاره رود حسب الامر موده عمل نماید القصد چون عساکر روم بدارالملک تبریز رسید شهر را از ذخیره خالی
و بایحتاج بدست نمی افتاد پنج روز زیاده نتوانستند توقف نمود و ورششم کوچ کرده بقریه فوج که سه فرسخ از شهر
شهر است آمده نزول نمودند و موبک مقدس همایون نیز از او جوار خلیج که مخیم سردقات اقبال بود بجانب دارالارشاد
اروپل در حرکت آمده در آن بلده طیبه نزول اجلال فرموده شرف زیارت روضه مطهره مقدسه حضرت سلطان
و مرقد متبرکه که مشایخ عظام مشرف گشته از ارواح طیبه آن بزرگواران استعاده همت فرمودند و در اینجا قاسم یک
سپهسالار ماند در آن با ایلی خلیل بابا که عثمان آقا نام داشت بکار مت رسید و ایلی مذکور بوسیله امران و امداد
سعادت بساطبوسی دریافت و او را امر اسلحه و پیغام نموده انواع تملقات و چرب زبانی بطور آورده سخنان صلاح
اندیشانه القا نمود و حضرت اعلی بلفظ که بار بار او تکلم آغاز نموده فرمودند که چون جناب سعادت باب سردار اعظم اظهار
خیر اندیشی خود کرده گفتگوی مصلحانه نموده بود بنا بر آن مانی تا این غایت عساکر قریب باش را بخصت حرب و قتال
نداده ایم اما که در شما موافق گفتار نیست چنین بی محابا پیش آمدن شعور بر غایت جنگ و جدال است ایلی از جانب سردار
تمهید مغذرت پرداخته عرض کرد که باعث پیش آمدن نیایابی ذخیره و بایحتاج عساکر بود بنا بر آن یکدو کوچ پیش ایم
که چند روزی شریک اصلاح از جانبین گفتگو شود عساکر بروم از مراد و قه عسرت و تنگی نکشیده فی الحقیقه درین قریب جوار
چند روزی همان خوان احسان نواب کامیابند القصد عثمان آقا بخصت یافته قاسم یک را دیگر نبارده فرستادند
و سخنان مناسب وقت پیام دادند هر چند حضرت اعلی از صدق نیت و حسن اعتقاد و بالطف الهی و امداد و اطمینان
قدسی موطن طیبین و طاہرین و سوق تمام داشتند و اطمینان قلب حاصل بود که ارواح مقدسه سلطان الاولیا
و مشایخ عظام حافظ انگل اند بجهت انضباط امور و رعایت آداب خرم و احتیاط بلده طیبه و اطمینان
خالی کرده سکنه آن خطه شریف را باطراف و جوانب قریبه فرستادند که درین فقرت از آسیب حادثه برکنار شوند
و چون ایلیان با عساکر نصرت نشان که سفر ای نام محلی از محال سراب بود رسیدند و عثمان آقا و قریب

ملاقات نموده شمول نوازش و مرد میها لایقه رخصت انصراف یافت و احتیاط سپاهیان مقتضای آنکه در کورت محل
اقامت خود را تغییر دهند و چینی که یورت تازه تعیین یافته انحراف را روانه نمودند و لشکر سبای مانده صبح که اراده رفتن
داشتند قراولان آمده خبر و روم مخالفان بغرم جنگ رسانیدند امراء عظام نزد سپهسالار جمع شده در بخت فکر و
اندیشه فرو رفتند زیرا که فرصت آن نبود که حقیقت بعضی اقرض رسانیده بهر چه مقرر شود بجل آورند و در ایشامی محاوره
و کنکاش متواتر قراولان آمده از آمدن لشکر اخبار نمودند متعاقب طلیعه لشکر و سپاه سپاهیان نمایان شده دست
و گریبان رسیدند امراء عظام بالضروره قرار بمحارب داده و رجای خان بترتیب مقدمات جنگ پرداخت صف
نبرد آراسته گشت و کرمی ربه لشکر طغش عیار سپاه روم تاتار و فیروز یافق و خود و فرزند و بزرگانش رومیه
و وقوع مصالحه فیما بین شرح محاربته مذکور که از ثقات استماع افتاده برین نهج است که جانی بیک کرای پادشاه
تاتار قرقم و چندین از امراء پاشایان روم و شجاعان و جنگ جویان مرز و بوم نزد سردار جمع آمده در باب محاطه
قلبش گفتگو آغاز نهادند حاصل گفتگوی ایشان آنکه دوسه سال شد که غریمت سفر عجم و محاربته لشکر قلباش شنید
یافته سپاه تاتار زیاده ازین درین دیار توقف نمیتواند نمود و در محاربته اصرار دارند صلاح درین است که با کرمی
از خود رومیه و تاتار بغرم رزم بر سر سردار قلباش رویم اگر طغش ما یم فهو المطلوب و الا نردیمکنان بتقصیر تم
نباشیم و بچین و بدلی منسوب نکریم هر چند این اراده منافی مقدمات است که خلیل پاشا در میان دارد اما جمعی این
گفتگوی را تقویت نموده بدلیل سپاهیان سردار را بالمشکر فرستادن راغب ساختند لشکرتا ر در اوقات
بقول اصبح زیاده از هزار و دویست و پنج هزار دیگر از سپاه روم و پیکر بکیان سرحد و عشایر اگر ابر در کار
حسن پاشا که پیکر بکی ارض روم و در سلک و زرا بود تعیین نمودند و مجموع پنجاه هزار کس باشند جمعی نقل نمودند
که بپست هزار تاتار تخمین نموده چهل هزار رومی تعیین کرده بودند که مجموع شصت هزار کس باشند اما اول اصبح
الحاصل سپاه تاتار و طبقات لشکر روم از قول و نیکبختی و غیر هم بیکدیگر پیوسته شب از موضع ارشتاب
نام محلی که تا سقنیه ای محل اقامت قلباش چهار فرسخت گذشته صبح نمایان شدند چون امرای نامدار با اختیار
آماده جنگ و پیکار گشتند افواج قاهره فوج فوج و قشون قشون جبهه و یراق بر خود مرتب ساخته بوجه کاه نبرد
آمدند و زبان حال شیردلان معرکه قتال بدین حال مترنم و گویا بود شعر که ای شیر مردان دشمن شکار ندارید اندیشه
از کارزار چراپا کشیم از ره کینه بس نخند شب کور در خانه کس و رجای خان امراء ملازمان درگاه قریب
بر پست هزار کس بودند در قلب قرار گرفته غازیان با فوجی از اصحاب دست راست را سپهسالار داری نیل بیک

یکدی را شالمو معین گشت امام قلیخان پیکر یکی فارس با بعضی از امرا و عساکر دست جب اعلام جلالت بر افراخته امراء
عظام و سرداران میمنه و میسره بقاعده و آداب مقرر قول آراسته و چرخ و هر اول بر آسته روی بمحکمه قتال آوردند
و قریب یک فرسخ بمقابله شتافتند در پل شکسته نام محلی مقدمه الحش جانبین و چرخیان طرفین بیکدیگر تلافی شدند
سپاه مخالف نیز از انطرف صفوف آراسته از دلیران روم و مبارزان تاتار و جوانان جنگجوی جلالت شعار دست
به تیر و کمان و سیف و سنان بردند و از طرفین بهادران رزم آزمای بر یکدیگر حمله نموده آتش حرب نبوی افروخته گشت
که خرمین عمر پر دلان محرم کارزار آتشنا و پیکانه چون شمع و پروانه میسوخت کرد و غبار معرکه نبرد فلک تیز گردید و رسید و از
دو و تفنگ رومی و قربان ش روی هوا تیره و تاریک گشت شرفک شد ز خون ساقی بزم جنگ که در آستین داشت
نقل فرنگ زد و داندان رزمگاه همه نوجواب روی خوبان سپاه چون شکر مخالف که از هر دو طرف هجوم آوردند آثار غلبه
واقع در نظار میاخذ از اصحاب دست راست یوزباشیان و قورچیان عظام شالمو و از بخود افشار طایفه میا ملو و غیره
که بهر داری ریل یک پیکدی مامور بودند از بیم آنگه مبادا چشم زخمی سپاه منصور رسد از قلت خویش و کثرت اعدا نه اندیشه
جلو ریز بر سپاه مخالف تا خندق و تا قول بزرگ سپاه روم و تاتار غسان باز نگشاید کرده انبوه از مخالفان را به تیغ تیز و سنان
خونریز بر خاک هلاک انداختند و از جانب دست جب نیز مبارزان مردافکن جنگ جو و دلاوران لشکر شکن پهنک خو که
بسر کردی امام قلیخان پیکر یکی فارس دفع حملات بی در پی رومی می نمودند اسب جلالت در میدان کارزار برانگیخته
حمله عظیم کردند و از هر دو طرف داد و دلاوری و مردانگی دادند از آن حمله دلیرانه و صدمات مردانه پای ثبات و قرار فوج
مخالف سستی پذیرفته آثار ضعف و علامت انکسار بر وجاب احوال لشکر پشمار که اضعاغ بنود میمنه و میسره سپاه
بود نمایان گشته رومیه مثلاً شمشیر شدند قول بزرگ ایشان از توزک افتاده القصر رومیه و تاتار از آن صدمه دلیرانه
که از میمنه و میسره افواج قاهره وقوع یافت شکست عظیم یافته روی بوادی بهر میت نهادند حسن پاشای قوریر پیکر یکی
ارض روم که سردار رومیه بود بدست شاه کدی یک قورجی ایوانغلی گرفتار شد چون زخم قوی از ویافته بود و در آن
زخم مهملک احتمال زیستن نداشت بقتلش پرداختند و سردار بنظر ریل یک رسانیدند و او نزد سپهسالار و ستاد
محمد پاشا پیکر یکی خطه وان بدست یکی از قورچیان ایانلوی شالمو گرفتار شد و حسن نفر از پاشایان معتبر و سردار
جلالت اثر روم و جمعی کثیر از الطایفه طوتمه شمشیر و جمعی غفیر از عظام و عا و چاو و شان و آفایان معتبر اسیر و دستگیر شدند
چون درین جنگ شاهین کراخان عمراده جانی یک کرای که در سفر کرجستان از روی ارادت و اخلاص بخدمت
اشرف آمده در میان مقدمه الحش سپاه قربان ش بود و وضد یکدیگر بودند و قوم تاتار اندیشه تمام از او داشتند که بکشد

جانی یک کرای پادشاه تمار را چند نفر از بهادران کار دیده جنگ از موده انطاویه بنا بر حرم و رعایت احتیاط سپاهیا
از پای علم یک سو برده بودند در وقت انزاع و شکست لشکر اصلا تاب توقف نیاورده از همتا که بود عنان غمیت
بر میت یافت و بدین جلد از خکال شاهین اوج اقبال که بقصد او پرواز می نمود رانی یافته جان سلامت پرون برد و امیر
یک آقا وکیل او که حجت الملک و صاحب اختیار طایفه تمار و بسیار معتبر و پادشاه نشان بود با مواری شتاد و نفرزندان
و میرزاهای تمار زنده بدست درآمدند اکثر سپاه تمار و در پای علم او قتل رسیدند و از حمله گرفتاران تمار میرزا
یک آقا را با دوسه نفر زنده نگاه داشته بقیه را عدم می نمودند قریب هفتاد و هشتاد و علم و رایت که رومیان الای می گویند
و هر الای علامت سرداری است که صاحب قشون و لشکر است بدست درآمد و بعد از شکست مخالفان قزاقان
لوازم احتیاط مرعی داشتند بمطمنه آنکه مبادا مخالفان سپاه علی حده در کمینگاه عذر که از ترکان بسوی می آیند
لشکر قول بزرگ را که هکلی ملازمان رکاب شرف بودند رخصت می کرد و تعاقب دشمن نداده تیب را از ترتیب بخت
و چون بر رخصت همایون این واقعه دست داده بود زیاده ازین جرات و خود سری و خود رانی نکرده روزی یکبار
شده بود و چند کس را مامور ساخت که غازیان را از تعاقب هر میتیان باز گردانند چون غیرت و مردانگی که در نهاد شجاعان
روزگار بید قدرت الهی نهاده و تخمیر یافته درین وقت کجا میکند ارد که بقانون عقل و آداب خدمت و شیوه فرمانبرداری
عمل شود و برخی از یک سواران قزلباش پوشیده و پنهان از تیب پرون رفته تا که وک شلی که از معرکه جنگ تا آنجا
فرسخت تاخته مردانگی کرده و رو سفیدانه مراجعت نمودند و بنا بر راه و رسم نوکری دران حین مخفی داشتند بعد از طی
این حالات سمعت ظهور یافت القصه بمن الطاف الهی و امداد بواطن قدسی موطن طیبین و طاهرین و حرارت باطن
حضرت سلطان الاولیا و مشایخ عظام کرام که زنده دلان بارگاه قدس اند بر نیروی اقبال نبر و ال نسیم فتح و ظفر
بر پرچم ریاست منسوبان درگاه شاهی وزیده همان لحظه حقیقت بخد مت اشرف عرض کردند و عا که منصوره بیجا
اغرق که در گردن کندی نام محلی فرو داده بودند و نمود روز دیگر ملاحظه سر ما و اختتام و آلا میا که غازیان فوج فوج
و جوق جوق بنظر در می آوردند نمودند و بر دانی که از همه کس ظهور یافته بود میر رسیدند مواری پانزده هزار کس نظم
در آمد که درین جنگ از طرف مخالف قتل درآمد و بودند حفظ الهی و حرارت ایزدی نکمبانی کرده از سپاه منصور
کسی که اسم و رسمی داشته باشد ضایع نشده بودند و در الارشاد ارباب یوسف یک که از زمره غلامان معتبر بود
آمده مرده فتح و ظفر رسانیده موجب مسرت و شادمانی اجا و دوستداران و مخدای و دشمنان گردید
متعاقب محمد تقی یک مین باشی تبریزی تفنگچیان آذربایجان آمده شرح حال و خصوصیات جنگ و وجد الواسعی گرفتار

تفصیل عرض کرد و محمد پاشای بیکر پکی و آن وزیر بیک آقا تاتار و چندی از کرفاران را که بخدمت اشرف فرستاده بودند حضرت اعلی از عاطفت جلی در کف لطف و مرحمت جای داده انواع تفقد و دلجوئی که لازم ذات اشرف بمقتاد حضرت است بطور آوردند مجله چون سپاه مخالف شکست قوی یافته بقیة السیف بد حال و شکسته بال بار دوی سردار رسیدند چنین سموع شد که اضطراب عظیم بر رویه راه یافته منظره آن داشتند که سپاه قزلباش جلور نیز بر سر اردوی رویه خواهد آمد بر آن خندان آقا که مدت ها در خدمت اشرف بودند در سفر کرجستان فرار نموده درین سفر همراه سردار بودند که یکی عظام قزلباش را حد و یارای آن نیست که بخدمت نواب کامیاب شاهی بدینگونه امور دلیری تواند کرد و آنچه روی داد بنا بر ضیق وقت و عدم فرصت حصول رخصت بود سردار از قول ایشان فی الجمله اطمینان یافته از تاجک سپاهیان کوچ کرده یکد و مرحله پیش آمد و یکبار به کسان معتد بجهت تمهید امر مصالح فرستاده انواع ملائمت بطور آورده بیشتر از بهتر طرح الفت و آشنائی انداخت و دمه خود را از شک فرستادند بری ساخته پاد تاتار و جمعی از جهلا و جنگجویان که لطمه روزگار نخورده از حادثات زمانه بچرخند اسناد نموده التماس نمود که یکی از بزرگان طوایف قزلباش را بر سم رسالت تعیین نموده با عهد نامه بهر مبارک در باب استقار صلح و صلاح سپاه بر عثمانی اسال دارند که موجب وثوق و اعتماد این خیر خواه طرفین گشته بین الاضداد آن حمزیمانی را دست او نیز خود ساخته مراجعت واقع شود و ایچی لوازم تنهت و مبارکباد پادشاهی سلطان عثمان بجای آورده مجدداً امر مصالح بوساطت این خیر اندیش درین مرتبه بر وفق رضای اشرف بر وجه احسن صورت وقوع یابد که من بعد از خل نقصان محروس و مصون باشد و چند روزی که بجهت رسیدن ایچی و عهد نامه در قلمرو شاهی باشیم همان آن حضرتیم و امری که منافی دوستی باشد بطور نخواهد آمد بعد از ورود ایچی بزرگ میرزا محمد حسین و ملازمان عالی که درین صورت اند بگذشت خواهند رسید چون حضرت اعلی در اول حال بدستور زمان حضرت شاه خنت مکان و مرحوم سلطان سلیمان بصلح رضا داده رویه مکرش کرد بیا رنج کشیدند با آنکه در هر مرتبه غلبه از منظر و وقوع یافت بهرگاه حروف مصالح میان آوردند بنا بر آنکه مبادا عالمیان نقص عهد باین طرف اسناد نمایند بدستور رضا مصالح اند و در نیمه نیز عذر پذیر گشته محمد پاشا، بیکر پکی و آن را مر دخی خواه مصالح اندیش بود با چند نفر دیگر از کرفاران که زنده مانده بودند اطلاق فرموده روانه کردند حسب الصلاح سردار که استعدای ایچی کرده بود و کار علی سلطان طالش که مر دخیجده کار دان بود و از رسالت هندوستان بازگشته بمنصب ارجمند خلفائی سر بلند شده بود بر رسالت پادشاه بهر م تعیین کرده با عهد نامه و تحف و هدایای لایقه و مکتوبات و دستا نه روانه نمودند چون دار

مخاصمت و درشتی را بدوستی مبدل ساخته اظهار نموده بود که بعد ازین معمان آنحضرت عاقل و جلی و رعایت آداب معمان
نوازی که در مقیاس همیون نسبت بدوست و دشمن یکدیگر جدا داشتند آن کرد که قطع نظر از راه و رسم متعارفه
فرمانروایان عالم صورت کرده شرایط میزبانی بظهور آورند و از عنایت خسروانه موازی با نصد شتر بار از دو برج
و روغن و حلاوه و قند و نبات و مربیات و کوسفند فراخور آن اجناس و میوه های الوان و سایر ماکولات علی بن ابی طالب
و امثال ذلک جهت سرکار سردار و اعیان رومیه نامزد فرموده نزد سپهسالار فرستادند که هرگاه وقت اقتضا
نماید بار دوی سردار فرستد چون این اخبار بر سر دار رسید عنان بصوب بهرجت العطف داده کوچ کرد در حال
این حال بخاطر انور که مورد الهامات غیبی است خطور نمود که چون طبقه رومیه دم دور اندیش حلیه و زرد و کمر آویخته
شده که اطوار ایشان با گفتار موافق نیست مبادا سردار مذکور و عظمای رومیه که بچند روز گذشته بدین گفتگوهای
اند و قزلباش را از جنگ و جدال باز آورده راه سلامت پیش گیرند و بدین وسیله از قلم و هایون سالم بیرون روند حکم
قضا بگریان با سم قزلباشان سپهسالار و امراء عساکر ظفر شعار شرف اضدار یافت که دست از تعاقب باز نداشته منزل
بمنزل بار دوی رومیان دست و گریبان می بود و بهند چون از جانب هایون با عهده نامه داده شده اگر ایشان نیز
در قول خود صادق و در وقوع امر مصالحه راسخ اند از انظر نیز عهده نامه عاجلا بمرور که از جانب خواند کارمخص
و صاحب اختیار است و مهور ارکان عثمانی و قاضی لشکر و مفتی و عظمای که بهرامند درست نموده مصحوب ایلچیان سابق
که در آن صوبه ارسال دارند سپهسالار و عساکر حضرت شعار حسب فرمان شهریار کامکار تاجی اختا خانه مزبینه
و دستور تعاقب نمودند و در هر مرحله قریب بار دوی مخالف نزول می نمودند که خیام هر دو وارد و از دور منظر انظار
طرفین در می آمد خلیل پاشا این مقدمه را بر رسیدن ایلچی مجدد موقوف میداشت پس آن خندان اقامت گجا برادر
و نیکوچی آقاسی و قوللر آقاسی که در آن خانواده بغایت معتبر و مؤسس و مرتب امور دولت اند خاطر نشان
مینمایند که چنین بی محابا پیش آمدن قزلباش علامت نیست که از جانب پادشاه خود رحمت محاربه یافته اند
اگر فی الواقع در مقاماتی که تمهید یافته راسخ اید ایلچی سابق قزلباش را با عهده نامه که طلب نموده اند بروفق رضای
الشرف اعلی درست نموده ارسال می باید داشت و مفایقه با مورخین نمیباید کرد و الا اماده جنگ محاربه
بزرگ سلطانی می باید بود که عنقریب بظهور می بوند و چون عساکر روم که پشت ایشان بخود تا تا قوی بودند
پذیرفته و در هر مرحله که بولایت خود نزدیکتر میشدند تفرقی لشکر بظهور می پوست سردار استعدا جنگ سپاه
روم نمیداد با استحکام لوازم صلح پرداخت و عهده نامه بروجی که مرضی خاطر مبارک بود در قلم آورده بهر خود محال

عسکر و مفتی و معارف لشکر و عظام الامر و اعیان سپاه سلیم میرزا محمد حسین نموده او را روانه ساخته خود کوچ کرد چون مثالیه
باردوی سپهسالار رسید بعد از وصول نزل دستوری که از جانب اعلی نامزد و میسر شده بود ارسال یافت میرزا محمد حسین
در دارالارشاد و پس از شرف تظیل عتبه علیه کرد و در نظیر شرف کشته حقایق حالات عرض کرد و یاد کار علی سلطان
نیز از اردیلبل آئین شایسته روانه جانب قسطنطنیه کشت شرح وقوع مصالحه و مراجعت یاد کار علی سلطان و آمدن ایلچی
معتبر از جانب سلطان عثمان در قضایای سال آئیده نگاهداشته ملک پان میگرداند و انشاء الله تعالی بعد از وقوع
این حالات سپهسالار مذکور تا موضع ترکمان کندهی که هر دو آمد و در اینجا حکم شد که بسان عسکر طغراثر بر داخته جنود منصوره
را رخصت او طمان دهد و خود با ملازمان خاص بدار السلطنه تبریز عود نموده بجز اختلال احوال رعایا وزیر دستان
جمعیت پرانندگان دیار پریشانی پرواز و حکومت انخطه و گشت و امیر الامرائی کل آذربایجان با و تفویض یافت و دین
آمد و رفت عسکر پشماروم و تاتار و محاربه عظمی که وقوع یافت حفظ الهی نگهبانی کرده از عساکر منصوره سوای چند نفر
از تفنگچیان که از بدایت وصول سپاه مخالف در خسرو شاه تبریز علی الغفله با جمعی تاتار و چهار شده شد شهادت بخشیده
بودند و چهار پنج نفر از اوسط الناس قریبانش که در معرکه جنگ تفنگ خورده بودند دیگر کسی که نام و نشانی داشته باشد
نظاره نشد که راه عدم پیوده باشد العلم عند الله و از ماحم اصطناعات شاهانه نقصان و خرابی که از مرعوبه لشکر مرعی
بر رعایا و عجزه آذربایجان رسیده بود از روی تحقیق و تفتیش در قلم آورد و مع شمی زاید از دیوان اعلی عوض داده شد
و رعایا بدین غطیه عظمی مسرور و شادمان گشته در لوازم دعا کوئی افزودند ریات جلال بصوب عراق در حرکت آمد
و ذکر آمدن ایلچیان از اطراف و اکناف در کاه ملک مطاف در قضایای ایام گذشته قوم ملک سواد کاه
کر دیده که پادشاه عالیجاه فلک بارگاه شاه سلیم فرمان فرمای ممالک هندوستان میرزا بخوردار ملقب بخان عالم
که از امرا بزرگ آن سلسله و از قبله برلاس جغتای اجناد ایکو تیمور بوده و از جانب آن پادشاه بخطاب بهائی یعنی
برادر سرافرازی داشت همراه یاد کار علی سلطان طالش که از جانب هایون با ملچیکری رفته بود برسم رسالت و ستاره
چندگاه در دار السلطنه هرات توقف داشت درین سال متوجه درگاه اعلی گردید چون نهضت هایون بجهت دفع سپاه
روم بجانب آذربایجان روانه شد از زمره مقربان بساط اقدس کلب علی پیکر یساول صحبت شالمورامقرر فرمودند
که او را استقبال کرده بدار المومنین قم بر دکه تا معاودت موکب هایون در اینجا اقامت داشته و او داخل دار السلطنه
قرین شده از آنجا بدار المومنین قم رفت و یاد کار علی سلطان از وجدانده متوجه پایتخت اعلی گردید در روزی
خان عالم داخل قرین شد و اقم این نسخه عالم آرا در شهر مانده بود و مشاهده تجملات ظاهری او کرده و از زمره مدبران

روزگار اجتماع نمود که از آغاز ظهور دولت این خاندان الی الان از ولایت هند بلکه روم نیز بلجی باین شوکت و اسباب و
بولایت ایران نیامده و معلوم نیست که در زمان پادشاهان عظیم الشان سابقه از کاسره و کیان نیز آمده باشد که درین
فرخنده نشان میامن تائیدات الهی و موجبات ازدیاد عظمت پادشاهی حضرت اعلی شاه علی شاه و قیام یافت و سلاطین
آفاق و فرمان روایان جلیل الشان باستحقاق از مسلم و غیر مسلم بالطوع و الرغبه ابواب صداقت و ارتباط صوری و معنوی
با حضرت مفتوح داشته و میدارند و محبت و ولای انحضرت در دل های ایشان قرار گرفته آمد و شد فرستادگان خود
بر کاه سلاطین پناه سرمایه افتخار و موجب ازدیاد بزرگی و اعتبار خود میدادند الحمد لله علی ذلک القصد در اول که خان
عالم قدم بایران نهاد با یکبار از ملازمان معتبر پادشاهی که رفیق او گردید و ملازمان خاصه خود سوای نوکر و
که همراه داشت از آنجمله دو دست نفر قوشچی و میر شکار بودند و جمعی را از هرات باز گردانیده روزی که بدار السلطنه قزوین
از ملازمان سرکار پادشاهی و خاصه خود و ملازم و خدمتکاران اقبال و محافظان جان و قریب به بیست نفر بودند
زنجیر قوی بیگل که با تخنها و سریرهای سیمین و زرین و زینهای کونا کون آراسته و اقسام جانوران ازیر و بنگ
و آهوی سیاه و بزهای هندی و میمونهای غیر مکرر و گردن و یوز شکاری که ماسروری یزدی و در صف آن گفته
برای این یوز که جز بوجه موزون نهمد بر قیست دم چند کی چون نهمد کلهای سیر نیست بر و کلیمخت کرد جلای
ز جلد پیر و نهمد و مرغان سخنگو مثل طوطی و مینا و نوری و کاکا توه و سار و و امثال آنها و کوا و میش جنگلی که جنگ
آنها چون جنگ دوازده پای دانست و آن شاخه که نیم کزلی اعراق از قفای دمش گذشته و کاه و انجم دکنی شاخ
بلند پر زور و کاه و انغید اصیل کجراتی خوش صورت باهل و گردون تکلف و سگاسن و بالکلی که هر یکی را ده واره
نفر بیلوان برداشته همه جا همراه داشته می بردند در هنگامی که رایات جلال بغیر فوری و اقبال از او برایان نمود
نموده در دار السلطنه قزوین نزول اجلال فرمودند منشور عاطفت و فرمان طلب باسم خان عالم اصداریافت
و او از محل اقامت متوجه سریر سلطنت گردید چون کجالی شهر رسید جمعی از اعظم امر استقبال کرده باغزار
و احترام تمام شهر آورده در باغ سعادت آباد و منازل دلکشای ارم نهاد آنجا منزل گزید روز دیگر در میدان
سعادت که حضرت اعلی بنشاط جوکان بازی و طبق اندازی سرگرم باده انبساط بودند خان عالم کمبوشن جایون
سعادت امتیاز یافته زیاده از مامول نوازش و اعزاز و احترام بطهور آمده و بلفظ که بار خطاب فرمودند که چون
میانه ما و حضرت پادشاه و الاجاه خوشید کلاه طریقه انوت و برادری طریقت سلوک کرد و با حضرت برابر و پناه
برادر برادریم برادر است لاجرم هنگام کورنش او را برادرانه در انوش محبت کشیده و اوعا عظیم و تعلیم شایسته

و نوازشات بی تکلفانه که باشند و پیکانه شیم که می آنحضرت است در باره او بطور آورده چند روز که در دار السلطنه بود
محل نزول اجلال بود همه روز در میدان سعادت آباد عیش بر آورده خان عالم بوجالت مغرور و محترم بود و آورده او این بود
که تحف و هدایا پادشاه و الاجاه و منتسبان آن درگاه در کل از نظر حجت اثر گذرانیده شود هر روز نوعی از انواع هدایا
بنظر اعلی می رسید که باشد که بامتداد کند و چون اراده خاطر اشرف آن بود که از راه کیلان باز ندران بهشت نشان
توجه نموده بنشاط شکار زنگول که مخصوص النولیت است بموعده مقرر بر دارد و وقت مضیق گشته فرصت آن نبود
که مطلب خان عالم بطور آید و تجملات دنیوی را در نظر همت بجز خاصیت خسر و آنه انقدر و مقدار نیست که چند
روز اوقات حجت ساعات صرف مشاهده آنها فرموده از نشاط آن شکار باز مانند فرمان جهان مطاع باشد
که خلاصه تحفه را با نفایس متعه از هر خب و دوسه خوان مرتب ساخته در یک روز از نظر همایون بگذرانند و سایر متعه
و اجناس را مفصل ساخته به پوتات سپارند که بتدریج بنظر در آید هر چند اینمغنی مرضی خاطر ایلچی نبود و بالضروره ضایع
گشته خلاصه تحف و هدایا از مرصع آلات و تحفه های غریب و اقسام افش و اجناس موازی سیصد عدد و اشباب
نموده در میدان سعادت از نظر فرخنده اثر گذرانیدند و حسب الامر اشرف پوتات و اسباب خود را در شته گذارند
تماسا شکار زنگول که بطور خاص شکار کر از است چون درین اوراق صفت آن طرز بدیع غالباً مکر سمت تجرید
در بنام در ذکر آن قلم نکته گذار خامشی گزیده جریده و سبای مراقت رکاب اقدس همایون اعلی اختیار کرده
همراه بود و دیگر ایلچی پادشاه عظیم الشان ملاک اروس که درین سال فرخنده فال آمد و هم درین سال ایلچی بزرگ مقبر
پادشاه مکار که از امر اندر کشان معتمد آن سلسله رفیع بود از راه دریا و دشت خند در بند شروان آمده
متعاقب موکب همایون از راه اردبیل بدار السلطنه قزوین رسید و نیز در میدان سعادت سعادت باطلوس
اشرف دریافت و بتوسط ترجمان از جانب پادشاه خود اظهار نیازمندی و اتحاد پیش نموده مکتوبی عرض
طویل که تبرک نوشته بودند بنظر انور در آورده مضامین خلاص آیین آن معروض گشت کیش نکو بخواطه الطاف
پادشاهانه سر بلندی یافته در همان روز هدایا فرمای فرمای هندوستان بنظر اقدس درآمد و تحف و هدایای پادشاه
اروس و مکار نیز از نظر اقدس گذشت از جمله هدایا چند دست شتقر غنقا شکار بود که سوای اروس در هیچ
یافت نمیشود از عاطفت خسر و آن یک دست شتقر شیم شکار بجان عالم عطا فرمودند ایلچی تحفه غریب و هدایا
عجیب و منوعات مرغوب آورده بود در اندک زمانی رخصت انصراف یافته مشمول نوازش و احسان گردید
بر وجه لایق از راه کیلان روانه دیار خود گردید و دیگر ایلچی قطبشاه که والی ولایت کلکنده از دیار هندوستان

بعد از این سال اندیش مجو خاتون نام که از زمره علما و افاض بود پدرش شیخ علی خاتون که در میان تازیان الطبقه خاتون
لقب داشته اند در زمان شاه خجست مکان از اتقیا و مجاورین مشهد مقدس و از سرکار فیض آنا حضرت امام الحجت
سلطان ابوالحسن علی ابن موسی الرضا عم موطف بود در زمان فزات اوزبکیه بجانب دکن رفته بر حسب تقدیر در سلطه
علیه قطبشاهی در سلک خواص ملازمان انظام و اختصاص یافته بود و همراه حسین یک قجاجی تبریزی که سه سال
قبل ازین از جانب هایون اعلی بر پیشش توفیه محمد قلی قطبشاه و تهنیت جلوس سلطان محمد برادرزاده و داماد
که بعد از فوت عم بر سر برد دولت قطبشاهی تکیه یافته بود در دار السلطه قزوین رسیده مشرف بساط طوسی و ادراک
محفل مقدس مغز گردید و مکتوب ضراحت آیین مخلصانه که از جانب قطبشاه بیده سینه سپهر شتابه ارسال یافته
بود بنظر اشرف در آورده تحف و هدایای لایقه والی مذکور را پیشکش خود کند رانیده مورد الطاف و اعطاف گشت
بعد از فراغ از اموری که تحریر پیوست ریایات فیروزی آیات بصوب بازندران در حرکت آمده سیرکنان روانه
شدند و قشلاق هایون درین سال در فرج آباد خجست نهاد واقع شده همواره بساط انبساط گسترده بامهمانان
خواص مقربان عشرت افزا بوده روزگار بخیر می گذرانیدند از شواخ این سال از جمله آمدن لشکر اوزبکیه و بتاد
ایافته تنگ چشم خراسان چون حسین خان شاملو بیکر سگی آن و یار فوت شده بود و اوزبکیه بطبع نهب و غارت
تاموازی سی هزار کس بیکر کردی یا لشکرش بهاد و چند نفر از اعظم امرای بلخ و بخارا بخراسان آمده چند روز در حوالی غوریان
اقامت نمودند حسین خان که بعد از فوت پدرش حسین خان متکفل ضبط و نسق ملک و دیار شده بود با اتفاق آقا شاملو
و جمعی از هر طبقه جنود و قریبانش که در بهرات بودند چکر و بر و صلاح ندیده بکف و حراست قلعه و شهر برداختند تا لشکر
دست قدرت خود در آن لغو و ملوک بهرات کوتاه دیده بجانب غوریان رفتند و اوج جلال الدین اکبر غوریانی که از
ارکان واعیان انولایت بمنزله اعتبار ممتاز و بمنزله تربیت شهریار کامکار منصب والا و وزارت خراسان
سرافراز شده بود قلعه غوریان را استحکام داده قصبه را کوه بنید کرد و در مقام دفع ضرر و آسیب جنود اوزبکیه دیده
چند روز بن الجابین بیران جدال و آتش قتال التهاب داشت دست تطاول و تعدی غارتگران انقوم
باهر قصبه رسید چون اغرق اوزبکیه در چک و میمنه بود حسن خان رستم خان ابن ولی محمد خان اوزبک که از نفوذ
بنی اعوام چنانچه در قضایای ایام گذشته سمیت تحریر یافت و ظل حایل اولیاء دولت در آن بود در آن وقت در
شهر بهرات اقامت داشت تدبیر شایسته کرده فوجی از جنود شاملو و جمعی از حمایت اوزبکیه ملازمان رستم محمد خان
را بچک و بر سر اغرق ایشان فرستادند و آن کرده بخارفته اغرق را نهب و غارت کردند و اموال بسیار و سب

و انعام و دواب چهار که از اطراف غارت کرده بودند آوردند چون بالنتوش بهادر و رفقا ازین واقعه آگاه گردیدند مضطرب
بی نیل مقصود از حد و غوریان کوچ کرده راه دیار خود پیش گرفتند و زیاده آسپی مردم مواضع غوریان نیز رسیدند
از سواحل این سال ظاهر شدن علامات آسمانیست اول خطی روشن محرف شبیه بشیر از جانب مشرق ظاهر شده قریب صبح
ظاهر میگشت و دنباله آن بجانب جنوب کشیده بود و منجین آنرا دهره می نامیدند بعد از رفتن آن چند روز ستاره دیگر
آتشین از جانب مشرق بایل شمال نمایان شد که شعاع آن بیامها می تافت کوهیند و ذوب آب بود تا یکماه و چهل روز
شعاعش افزایش و روشنی تمام داشت بعد از کمتر شدن و تا دو ماه امتداد داشت اختر شناسان عهد و منجمان
این ملک تاثیر آنرا بر بیماریهای صعب و تلف شدن خلائق و لشکر خویشی قرار میدادند و میگفتند که معظم تاثیرش در جانب
مشرق و شمال و جنوب خواهد بود و در ولایت ایران که وسط ربع مسکون است کمتر خواهد بود مع هذا تاثیرات عظیم
ظهور یافت زیرا که در اکثر ممالک فتنه و فتور و لشکر کشی واقع بود میان سلاطین روم و فرنگ و ترکستان و اکثر بلاد مجاری
روی نمود و بیماریهای متنوعه شیوع یافته در دارالمرزبانان و محال بایل شمال خلقی کثیر راه عدم همپوده بودند و
گفتگوهای نزاع امیر از عامه بخواص سرایت کرده از جمله سوانح آنکه میانه میرزا ابوطالب وزیر دیوان اعلی و قوام
محمد اصفهانی مستوفی الممالک گفتگوها واقع شده یکدیگر بمعایب و تفتیح مال و یوانی متهم و منسوب ساختند و در
اشرف رسانیدند مقرر شد که صد و عظام بر کاری کلب علی بیگ یا ول صحبت شاملو بحقیقت سخنان طرفین
معروض دارند و حسب الامر اعلی در فرج آباد دیوان کرده مستوفی الممالک آنچه در هر باب سخنان داشت تفصیل
نموده وزیر دیوان اعلی در هر فصلی جواب با صواب در قلم آورد اما حضرت اعلی بنور فرستاد در یافتند که آن چنان
غرض آلود است پرده پوشی کرده بغافل پادشاهانه گذرانیده دیگران مقوله نبرسیدند ایشان نیز نادم کشته شد
برزبان نیاروند و در بیان احوال مشایخ متوفیات این سال حسن خان شاملو پیکر یکی خراسان که از ملازمان قدیمی
حضرت اعلی بود و بخدمت لایقه و قدیم خدمت شایسته مورد تربیت و ترقی کشته است سال بود که در حال
اقتدار و استقلال و الی نافذ الامر و السلطه هرات و پیکر یکی خراسان بود و در احکام و مناشیر به غلام قدیم خط
میسر نمودند درین سال مرخص گشته با جل طبعی فوت شده بدار الملک بقا پیوست و حضرت که طبع همایونش معیا
حق شناسیت در روضه مقدسه رضویه علی شرفها الصلوة والتحیة مدفون گشت خلف صدقش حسن خان بیکی
پرزاده از منسوب کشته الکا و قشون و منصب جلیل القدر الامرای خراسان با و تفویض یافت و بلوازم دارائی
برداشت مهدیقله یک میرخور با شعی خفای که از ملازمان معتد و مقربان باطل اقدس و صاحب راحی و مشوره بود

در اوایل این سال که ریایات جلال از شلاق بازندران بجانب آذربایجان در حرکت آمده در دار السلطنه فروین تشریف
داشتند موحی الیه ریاض کشته یوگایو نام مرض اشتداد پذیرفت تا در اوایل ماه شعبان ششصد و هشتاد و هفت فانی را وداع نموده
بجها رجا و دانی شتافت نقش او را نیز بمشهد مقدس برده در روضه مطهره مدفون شد فرزندان او صغیر بودند و در وقت
میر آخوری از ایشان متمشی نمیشد بنا بر آن بعلی پیک زنگنه مشهور بعلی بابی که او نیز از ملازمان قدیم الخیمیت بود مجموع
شاه نظر خان توکللی جغتای که حاکم مشهد مقدس بود درین سال چاری عارض او شسته جهان فانی را وداع کرد
وی مرد شجاع و لیر مردانه بود بحسن سعی و خدمت از بانی نوکری بمرتبه ایالت و خانی ترقی نمود و منظور نظر عنایت
و تربیت گردید اول حال حاکم ولایت جام شد بعد از آن رتبه ایالت و دارائی مشهد مقدس یافت بعد از فوت ایشان
ایالت ایل توکللی بقلندر سلطان برادرزاده او تعلق گرفت و ولایت جام با و اختصاص یافت گفتار و قضایاو
سوانح سال قوی ییل ترکی مطابق سنه ثمان عشرین الف که سال ثالث قرن یکم نوروز سعادت افزون این سنه مبارک
در روز پنجشنبه چهارم شهر ربیع الثانی مطابق ثمان عشرین و الف اتفاق افتاد یعنی خورشید جهان آرا که نیز اعظم
وضیای بخش عرصه عالم و در بی نتایج چهار عصر و آتشچکان است نه ساعت و چند دقیقه شب پنجشنبه مذکور از آسمان
مجاری حوت بعشر تری حمل خرامیده طلسم نورسان بهار و اشلطام بخش حدائق و از بار کردید کلهای نگارستان
فرور دین از ترشح ابر و لطافت هوا شکفتن آغاز نموده از عطریا حین دماغ روزگار غنچه آگین گشت افزوده
دلان زوایای خمول چون عنایبان گلشن نباتی سربجوش و خروش شاد کامی برآورده نغمه سرائی از سر گرفته و محنت دکان
کوی ملال چون راحت یافتگان روز وصال خوشوقت و خرم گشته در عرصه جهان بزم طرب آراستند و شبها با همکار
نقاوه اساطین سلاطین روزگار خلاصه شایع هشت و چهار معنی حضرت اعلی شاه فیصل اللهی در قصبه شریفه شرف قیامت
طیبات بازندران پشت نشان آن قصبه شریفه که ساخته و پرداخته معمار همت والای آنحضرت است بخوشدای و کمالی
و فیروزی و خرمی بخش عالی نوروزی منعقد ساخته مقربان بساط عشرت و حاضران بارگاه سلطنت مراستم تنبیت
و مبارکاد نوروزی بتقدیم رسانیدند و زبان ارباب عقیدت و اخلاص بانمقال گویا بود و شوهرها عالم از توپرا و از بار
کلتان عمرت تر و تازه باد، براید ز کتی همه کام تو جهانرا بلند می دهنام تو بعد از فراغ از انقطاع محافل بحجت افزا
او انضیاط مهمات ضروری دولت جهان سیرا و صی و لهامی نشاط شکار میا نکال از خاطر خاطر خسر و بهال سزوده
قضا بودند شرف صد یافت که پاده بسیار از اطراف و جوانب بازندان جمع شده جانوران شکاری از اطراف
رانده بمیان نکال آورند و این میانکال سرنهیب که آب دریا سب طرف آنرا گرفته و کف طرف نخکی متصل است بطول آن

تختگاه فرسخ عرض آن منتهی در آب جانب خشکی و بجانب دیگر فرسخ کما بیش است که رفته رفته باریکتر شده باریک منتهی
میکرد و در هنگامی که جانوران شکاری از اطراف و جوانب آن سرزمین درمی آیند بیادگان طرف خشکی را گرفته
خیمها برپا می کنند یکدیگر نصب نموده راه بیرون شد جانوران بالکلیه از اطراف مسدود میگردد و شکارانند از آن بایستد
نشاط درانده جانوران را بتیردند و زو تفنگ جانسوز از پای درمی آورند اقسام جانوران کوهی و دشتی از اهلوان
ویوز و پلنگ و غزال و امثال ذلک در اینجا جمع میگردد و خشی غزالان آه چشمت یعنی کاه و کوهی چون رسیده دلال نامی
از صدای رعد و آوای تفنگ و غلغله صید افکنان و تیراندازان سمنگاک گشته از بیم خود را بدیر انداخته قریب نیم
فرسخ شناوری می نمایند و چون از رفتن بستوه می آیند و از دست و پا زدن باز می ایستند از موجه دریای اختیار
بکنار می افتد و بعضی خود را چون غریقان بطن فنادر موضی هلاک دیده یک لمح حیات را غنیمت شمرده خود را می کشند
اما مضمون اینمصرع که صید را چون اجل آید سوی صیاد رود بفعل می آمد الملقی غریب تماشائی و بدیع طرز شکاریت
و معارف طبع حضرت اعلی شاهی در آن عرضه گاه نشاط در محل تالارهای رفیع و دلگشا ترتیب داده که با مخصوصان
و مقربان در اینجا خرم خرمی آراسته صحبت میدارند و هرگاه طبع اقدس سواری و صید افکنی بایل میکند و برین صبا
پیوند برانده بدان شغل شگرف انبساط بخش خاطر انور میگردد و چون از شکار اندازی دلیری دست میدهد
بتالار برانده باند و مخصوصان بزم اقدس بصحبت مشغول میگرددند القصة حضرت اعلی الشرا و ارکان دولت
و اعیان حضرت و مهمانان و مردم آشنا و بیگانه که از هر طرف آمده در پایه سریر اعلی بودند تکلیف شکار کرده آن
عرصه گاه بساط و خرمی در انداخته هفت روز اوقات خجسته ساعات نبوغی که تجربه بر پوست صرف صحبت و شکار بود
هر روز در یک تالار عشرت پرا بودند چون یک هفته برین کیفیت بسر رفت پادگان رخصت انصرف یافته ملازمان
رکاب اشرف و طبقات اعیان بدار السلطنة فرج آباد حنبت نهاد و خود نمودند و تا دو ماه قصبه شریفه اشرف و دار السرو
فرج آباد محل اقامت و عشرتگاه خسرو بادین و داد بود در ماه سیم که هوای انولایت اندکی روی بگر می آورد و عنان غایت
بدر الملک اصفهان معطوف داشته بغیر وری و اقبال ساحت آن بلبله ارم نبیاد که مساحان اقالیم دانش
جهانش گفته اند چنانکه گفته اند اصفهان نیمه جهان کفتم نیمه وصف اصفهان کفتم دیگری گفته اصفهان اصفهان
حمله مقربان که در افاق چین شهر معظم بود و این اوصاف قبل از تعمیر شاه عالم پناه کرده اند حال او اصفهان
چنان بران افزوده و از فرقه و ممینت لزوم رشک کلستان ارم کرده از سوانح کبر سرحدات طرف و هم خبر
که خلیل پاشا سردار رومی بجانب قسطنطنیه خود نموده یاد کار علی سلطان خلفا را که حسب الاستعداد عا جلیل باشد

روم تعیین شده بود باغزار و احترام تمام برده اما ازین رکیز که قریب جای خان سپهسالار که سمت سرداری سپاه قزلباش دارد
و در سرحد آذربایجان مانده خاطر اعیان رومیه از مرصع اطمینان نمی یابد رای جهان آرا بدان متعلق گشت که سپهسالار
مذکور را بجهت تسلیه خاطر و اطمینان قلوب رومیان از سرحد بیرون آوردند لهذا حکومت شهمشقد مقدس علی و توفیق یافته
روانه انصوب باصواب گردید و ایالت خطه دلیزیر بدستور سابق بشاه بنده خان بر ناک تعلق گرفت یک روز سواران غریبه
که در اوایل این سال روی داد خبر تاثیر ستاره دوزبایه و آثار علامات آسمانی منجین بخونیزی و افتهای خلایق تغییر نموده
انیت که در ایامی که حضرت اعلی در قصبه اشرف تشریف داشتند از جمله از ناو زاده که کرجی خجسته یک نام که با دوسم
برادر در سلک غلامان درگاه اشظام یافته بودند زمانه یک نام جوانی کرجی را که او نیز از جمله کرجیان شاهی بود
بود و از روی غنادی که باو داشته اند فرصت حبه قتل آوردند حکم اشرف ناقد گردید که میرزا ابوطالب وزیر
دیوان اعلی و کلب علی یک سیاه و ل صحبت شامو که در آنوقت دیوان یکی بود و دولوامت یک سیاه منصوب
داروغه فرج آباد خجسته یک را حاضر ساخته پرسش واقعه مذکور نمایند که سبب قتل او چه بوده و چگونه باین
خطا دلیری کرده اند حقیقت مروض دارند اینجاعت در درگاه دولتیانه مبارک فرج آباد جمع آمده او را طلب
داشتند از واقعه استفسار نمودند خجسته یک مذکور را برادر حاضر آمده در جواب دلیرانه اعتراف نمود که
من و برادر و هم گشته ایم کلب علی یک اراده نمود که چون خجسته یک در دیوان اعتراف قتل او کرد قاتلان
حبس نموده حقیقت عرض نمایند و بصلاح و تجویز وزیر دیوان اعلی بدین اراده دست در کمر خجسته یک زده
جمل و جنون و غرور بر ایشان غلبه کرده برادرانش شمشیر از نیام برآورده زخمهای منکر بر کلب علی یک زدند و یک
شمشیری خواره اعتماد دله میرزا ابوطالب کرد مردم بهم برآمده از بیم شعله شمشیر متلاشی شدند آن خون گرفتگان
باندرون دولتیانه درآمدند دولوامت و داروغه چند کس دیگر که پیش رفتند زخمدار شده و دلفردیکر اتلال و در ذیچون
ایشان حرمت دولتیانه مبارک که پشت و ملجاء ارباب جرایم است نگاه نداشته بدین اعمال شنیعه جرات
و جبارت نمودند مستوجب عقوبت و قصاص شده بودند دولوامت نیز بوجوب با جمعی از ارباب اخلاص هجوم نمود
در باغچه دولتیانه دلیری کرده آن خون گرفتگان را هدف تیر و تفنگ گردانیده هرسه چهار در آنجا قتل آمده مکافات
عمل یافتند ساجد دیگر از سوانح و علامات آسمانی آنکه امیر قلی نامی از قبیله کروس اگر اد که در سلک جلو کشتان خاصه
بود در ازادگاردانی و خدمتکاری مورد تربیت گشته رتبه امارت ایل و عشرت کروس یافته بلقب سلطانی
سرافراز شده بود در صفایان در جینی که رایات جلال در یلاق بود تیمور خان نام جلودار دیگر از قبیله کروس

با دوسه نفر از آن طبقه که عمر مردم عاقل و دوراندیش بودند بمنزل او رفتند و او انواع مردمی بطور آورده بعد از اتفاقا و
ضیافت به کام پروین آمدن تیمور خان مذکور از جهالت رشک و غرور نفس سرکش از جاده عقل منحرف گشته از همه
غضب شاهي که بکرات و مرآت در باره پند و نشان و سرکشان اعمال نامواب دیده و آزموده بودند اندیشه نکرده بی محابا
شمشیر کشیده بر امیر قلی سلطان که بمشایعت ایشان پروین آمده بود زخم مهلک زده کارش تمام ساخت اما شمشیر
شکست شخصی از خدمتکاران امیر قلی سلطان که فرارش او بود جهان ساعت شمشیر شکسته را بدست آورده جهان باخته
شمشیر جهان زخمی بر تیمور خان زد که دیگر حرکت نکرد و از رفقا و اولوند خان آب مین خاصه شریفه و سپر او را و همه
آنکه مبادا بمرافقت او ما خود و قتل سلطان متهم کردند فرار نمودند اما هر دو گرفتار شده در سیاستگاه غضب شاهانه
قتل رحلین قطع رشته حیات کردند و اقربا و عتایر و جمعی از آن طبقه که با امیر قلی سلطان معاند بودند منصوب
گردیده مورد قهر و مان زمان کشتند و امارت ایل مذکور بنفس قلی سلطان سپرد و محبت فرمودند و دیگر آنکه
در منتصف ماه ربیع الاول که چهل روز از نوروز عالم افروز گذشته بود در اصفهان دیواری فرو و آمد که قریب
چهل و پنجاه نفر در زیر خاک فرو گرفت تا سه روز اجساد ایشان از خاک پروین آورده دفن میکردند و دیگر
از علامات آسمانی و تاثیرات دوز و بابه آنکه درین سال در بعضی از محال ولایت زاوه و محلات خراسان زلزله
و قوع یافت اما در ووغ آباد نام محلی که از قزاقی معموره معتبر آن ولایت است چنان زلزله عظمی شد که در پنج روز
و قوع نیافته بود از صحیح القولی مسموع شد که خانها بنوعی در زیر یکدیگر فرو آمده بود که کل آن قصبه معمور یکباره
خاک مینمود چنانچه گویا هیچ آثار عمارت و علامت جدار پدید نیست اکثر مردم آن موضع جهت حصا و غلات بصحرای فربه
مع هذا منتقد بلکه مشتقد نفر از سکنه آنجا در زیر خاک مانده بر بستر هلاک غنودند در خانه شخصی عروسی بوده و ب
بهشتا و نفر از عورات مجلس عروسی در زیر خاک مانده از حکمتها بالغة ربانی آن سوره و سر و بچندین تغزیه سوگواری
تبدیل یافته از بدایع اتفاقات و غایب حالات در وقت زلزله عروس در محله که بود از روی اضطراب خود را
در میان پنجره در افکنده جو به مانع خاک گشته سالم مانده بود و سر کرمیه مانشان و الا ان یشاء الله بمنصفه ظهور
و عیان آمد و بیان مشاییر متوفیات این سال بکرات خان ولد داود خان بن لوار صاب خان
که جی که والی ولایت کاتیل که چستان بوده چنانچه در صحیفه اول در طی حالات زمان شاه جنت مکان نوشته
بنابر تذکره و عیسان بدست لشکر قراباغ قتل آمده پسرش داود خان بخدمت شاه مکان آمده سعادت اسلام
و حکومت تغلیس که دارالملک کاتیل و مجوزة تسخیر و تقرب دیوان اعلی در آمده بود و سرفرازی داشت و او بهر خود

بکرات مذکور را در عهد صبی بخدمت شاه جنت مکان فرستاده در میان قزلباش نشو و نما یافت از علوم حکمت حکومت
آگاه بود و درین وقت بکومت و دارائی کل که حبتان کار تیل مغز و سر بلند شده بود درین سال در بلده قلیس مرخص
بعالم عقبی شتافت و حضرت علی بنابر عاطفت جلی و فوت ذاتی که باحقاق حقوق خدمت گذاری و ارباب اخلاص و
علیاد او پیش میمون خان نیز که هنوز طفل خور و سال است بکومت آن ولایت سرفراز گردانیدند و از معتبران
که رجیه موراپیک که شعار اسلام ظاهر ساخته از فرقه و لشوایان معتقد بود و کالت و اتالیقی او معین گشت علی پاشا
رومی وی از امر بزرگ رومیه و پیکر یکی تیریز بود چنانچه در قضایا، ایام فتح تیریز روم ملک بیان گشته و جنگ
صوفیان که رفتار شده سعادت بخش و بخشایش یافته و نهاد در رکاب اشرف مغز و اشرف مجالست محل خلد امین
سرفراز بود و در سال گذشته که سردار عسکر روم باین مرز و بوم می آمد وی از کار دانی و مال اندیشی کناره گزینی اختیار
کرده راغب توطن مشهد مقدس گردید هر ساله مبلغ سیصد تومان عراقی نقد و موزاری پانصد خروار شتری معتد
او مقرر شده بود درین سال از دار فانی بسرای جاودانی عقبی انتقال نموده توفیق جوار روضه مقدس یافت و از
شرعی در دیار خجنداشت متروکات مختلفاتش از نقد و اقمه و اجناس و جواهر نفیسه و مرصع آلات و سایر ثقلات
قریب به هزار تومان میشد امانا مشهد مقدس ضبط نموده مقرر شد که الچی روم با ولایت برده چون فرزندی
هر کس از اقربا و ارث شرعی باشد مصلحت قضات و مشرعین آنجا تسلیم نماید که احقاق حق غایب نموده شود و پادشاه
طبع در مال صاحب برده کردن کمال بی دینیتی و نامسلمانی است گفتار در وقایع الچی ترکی مطابق سلسله
والفجر که سال چهارم قرون ثانی جلوس مبارک شاهنشاهی ظل العزت بهار و دلکش این سینه مبارک بخوشی و خرمی
جلوه ظهور نموده سرت آفرینی آغاز نهاده نور و جلالون بمنیت مقرون روز جمعه پانزدهم شهر ربیع الثانی موافق
تسع عشرین و الفجر اتفاق افتاد سلطان سیار کان یعنی آفتاب جهان تاب بعد از انقضای پنج ساعت روز
مذکور از نهانخانه حوت بیرون خرامیده بر تختگاه حمل نکلن یافت غصه جهان از عطر شکوفه و از بار چون جگله نوحه
بهار مشکبار کردی طبایع انفسی و آفاقی از قدم محبت لزوم بهار خوشدلی و خوشی از سر گرفتند و زمین و زمان
کامرانی گرفت زمانه خواص جوانی گرفت جو بار دگر جلوه کر شد بهار ز لطف هوای تازه شد روزگار
و دار السلطنه اصفهان از فر قدم هایون خسرو و کامکار کامران غیرت فرای سپهر بوقلمون بود و چون
اقبال آمدن الچی روم است ابراهیم آقا نام که مرد سنجیده سخندان و از معتقدان سلسله عثمان بود و همراه
علی سلطان خلفا آمده مکتوب محبت اسلوب از جانب سلطان عثمان بن سلطان احمد فرمان فرمای ممالک قسطنطنیه

آورده اظهار صداقت و دوستی و استحکام بنیان مصالح و استقرار قواعد اتحاد یکدیگر نموده بوسیله مقربان درگاه خلافت
سعادت باطوبوسی دریافته بنیایات شاهی و تقدمات شاهنشاهی مفتخر و مبارک گشت و تحف و هدایا که از جانب سلطان
روم آمده بود بنظر اقدس درآورده از بجانب نیز مکتوب بر وجه مرغوب در قلم آمد توخته یک یوزباشی استاجلو که در
سال گذشته در روغنه اصفهان بود بر سالت روم تعیین فرموده در ملافت آقا مذکور با تحف و هدایا لایقه روا گردید
و امر مصالحه فیما بین برین نهج قرار یافت که قاعده زمان پادشاه جنت مکان طهارت علیه الرحمه و الغفران و سلطان
سلیمان که اعتقل و اعتدل سلاطین روم بود مرغی بوده باشد و تغییری که در آن شده و موجب مناقشه طرفین بوده
ولایت اخسته که جنتان قسق است که در زمان مذکور داخل سنور قرکباش بود و درین عهد در تصرف رومیان
مانده بالکادرنگ و قلعه زنجیر که در میان قلمروهای یون و عراق عرب واقع است و در آن زمان داخل سنور
بود و اکنون تصرف این دولت درآمده قرار یافت که از جانبین به تبدیل مذکور راضی بوده مناقشه ننمایند و باقی
بقاعده زمان پادشاهان مرحوم مذکور معمول بوده باشد هر چند حضرت اعلی در باب اخسته راضی نمیشدند و در وقت
بنابر متمسک خلیل پاشا و خیرخواهان طرفین رضا داده بدین قاعده استمرار پذیرفت و ابراهیم قاضی اعظمی استعداء
احکام مطاعه درین باب بحکام و ولایت سرحد ها نموده حسب الاستیفا احکام بر حسب مدعا حاصل نموده مقتضای
روانه گشت و موجب سود کی ضعفا وزیر دستان سرحد ها گردید اما سپهر بمقدار و روزگار عذار نا باید اگر یکدیگر
که اسود کی در عالم استمرار پذیر و غنویب شر بار فلک شعبده باخته کین همه احوال تباه ساخته امید که آنچه خیر بود
مسلمانانست استمرار یابد در بیان صورت تحت اولاد همیون اعلی بیاد و در آن آب کرنگ بصوب و السیفه ضعیف
تجویق خالق جهان جهان آب کرنگ و چشمه است یکی باین نام موسوم دیگر را چشمه محمودی می نامند که از جبال
ولایت رار و نروح سرحد صفهان بجانب جنوب بیرون آمده از نهر مقعر طرف کوه کیلویه و خورستان فیه بطالو
می بوند و در کتاب نزهت القلوب و سور الاقالیم و مسالک الممالک ازین قبل کتب آنچه بنظر رسیده و عیون
و انوار را شرح نموده اند صفت آب کرنگ و ذکر آن جای بنظر رسیده و آنچه درین عهد مسموع گشته گویند هر چه
که از بلندای پائین ریخته یکی میشود برابر زاینده رود و صفهانست و از منبع تا مشط العرب زمین که از هر دو طرف
ارتفاع عظیم دارد و هیچ زمینی را شرب نمیخاید و منفعتی بمنزوعات آنحد و نمیرساند حضرت شاه جنت مکان علین
اشیان اراده نموده بود که آن آب را بدار السلطنه صفهان آورده مضاف زاینده رود گرداند که الهی آنک
در خشک سال از قلت آب تنقیض نکشیده باعث از دیا و معموری واحداث مزارع و بساتین گردد و میر فضل الله شهنشاه

که وزیر آن ملک بوده بدین خدمت مامور گشته و چون کوه رفیع در میان واقع است که بدون کندن اجزاء آن آب ممکن نیست
میر فضل الله نقیبهادران کوه کنده مدتی مدید نقابان و جاه کنان کار کرده بجائی رسیده اند که دیگر کندن آن ممکن نیست
از آن مایوس گشته دست باز داشته اند چند سال بود که حضرت اعلی شاهی ظل اللهی را اراده و خاطر انور سوخت
مکرر امعاران و هندسان فرستاده جمعی کوتاه همت پست فطرت سخانی که مشعر بر عدم امکان بودن باشد
مذکور می ساختند و این امر لایق عیاق می گشت یکدو سال قبل ازین الله پاک لله غلامانرا که سرکار عمارت خاصه
شریفه صفاهانست با چند نفر مهندس کاروان و مردم صاحب وقوف راست گفتار فرستادند که دیگر باره ملا خطه
نمایند و تصدیق کردند که اگر بندی با ارتفاع هشتاد و نه در پیش آب بسته که آب بقدر آن بند می گیرد کوهی را
که صد راه صفاهانست یکصد و پنجاه فرساع عمق و سه هزار فرساع طول بکاپش خفر نمایند محتملست که آب با این طرف نرود
و الله یک مذکور تعهد می نمود که در عرض چهار پنج سال این خدمت بتقدیم رساند حسب الامر اعلی شروع در کار کرد
لیکن چون امر عظیمست و همت والای شاهی بران مقصود است که بمن الطاف الهی و جنود غنی این اراده از تو
نفع آمده در زمان خجسته نشان حضرت اعلی آب مذکور بزین صفاهان جاری گشته موجب نیکنامی دنیا و ثنوت
عقبی کرد و خاطر اشرف بتعهد الله یک اطمینان نمی یافت درین سال امام قلیخان بیکلر بکی فارس را سرکار خوگوتاه
مذکور و حسین خان حاکم لرستان و میر نجیب یار که در آنکند و دمی باشد و درین هنگام جهانگیر خاست سرکار
بند بستن فرموده تحویلات بجهت اخراجات و ترتیب مصالح بند بایشان دادند که سرکار سال مصالح سرانجام نمود
سال آینده شروع در بند بستن نمایند بنایان و سنگتراشان از اطراف و جوانب سر بر راه فرموده حکم شد که هم
مردم فارس و صفاهان و الوار آنکند و در خفر نه کوه مذکور کار کرده اجرت واقعی ستانند و امر اعظم مذکور
فرمان فرموده زمان را بجان و دل پذیرفته بر سر آب رفته شروع در اقدام خدمت مذکور نمودند امید بکرم
نامتفاهی الهی است که کمون خاطر خیر اندیش حسب الله عاتشیت پذیرفته گشت زار امل ساکنان ملک صفاهان
بایاری نیت صفافی طویت آنحضرت نصارت یافته ثمره مقصود بار آورد و جمعی دون همتانرا عقیده است
که اجرای آن آب بزین صفاهان متعذر است زیرا که در میان کوهی واقع است محتملست که سنگ یک
پارچه پیش آید که بریدن آن متعذر است و سنگتراشان خارا شکاف نموده باشد چون انولایت سر دهنه است و پیش
در نهایت و برودت سالی زیاده از چهار ماه یا پنج ماه از شدت سرما و یخبند کار نمیتوان کرد و بدین حدیر کار
بجائ که در عرض پست سال از پیش میرود درین اثنا عوایق ضروری مثل شرکسی و دفع اعادی و غیره

روی میدهد و قوع این مدعا و حصول این مطلب علیا امریست بغایت دشوار اما رای جهان آرای برخلاف جهو
ممت والا مصروف داشته اند که بدین خیر جاری موفق گردند در زمان دولت این تائید یافته الهی میسر آموزشک که در نظر
ارباب فطنت و دیده وران روزگار است بعد و دور از کار می نمود چمن اقبال هایون و اندک توجه آنحضرت بر وجه حسن
صورت مدعا چهره نمائشته رجاء و ائق است که بتوفیق الهی این امر خطیر بطریق دیگر آموزشک تشبیه یافته بر حسب امر
زودتر سرانجام پذیرد و مشوبات آن عاجلا و آجلا بر روزگار فرخنده آثار همیون اعلی عاید گردند و مکرر مکرر ستاد
ایلیان با طراف مثل سلاطین و مومنه و دکن و امثال اینها در اوایل این سال خان عالم که از جانب پادشاه غازی
شاه سلیم فرمان فرمای هندوستان بر سالت آمده بود و خصلت انصاف یافته از خاصان بارگاه معلی زینل یک یکدلی
توشمال باشی شالمور بر سالت هند تعیین فرموده همراه فرستادند خان عالم را بخلع فاخره و انعامات و افره از تقود
و اقمشه نفیسه و اسپان تازی نژاد سرافراز فرموده آنچه از بدایت حال که داخل قلمروهایون شده تا حین انصاف باو
عطا فرمودند و آنچه در هنگام رخصت مرحمت فرمودند زیاده از پانزده هزار تومان عراقی شد سوای تکلفات امر او
و مقربان و اعیان اردوی معلی و حکام خراسان و تحف و هدایا که بجهت پادشاه و الاجاه ارسال یافت از مرصع آلات
نفیسه روم و فرنک و ارس و بلاد ایران و تحف های غریب هر دیار و اسپهای تازی نژاد زیاده از آن بود که در خیره شایید
از جمله هدایا که مرغوب یک زنجیر حقیقه زلف خفازا زده روزگار که زبده چندین هزار زلف بود مرصع بلعلماتی شین و یوسفیت
رنگین و لالی آبدار که از آن جمله یک قطع لعل خوشاب بزرگ بود که در خزانه هیچ پادشاه و بی جاہ عدیل آن نتوان یافت
مبصران جوهر شناس مبلغ هفت هزار تومان بلکه زیاده قیمت نموده بودند و اسم میرزا الن یک بن شایخ بن تیمور
کورکان بران نقش بود از زمان حضرت خاقان سلیمان شان شاه اسمعیل علیه الرحمه و الرضوان از آخرین سلاطین
در آمده و در خزانه عامه بود از تحف و هدایای پادشاه روم نیز که درین سال الطحی آورده بود حصه و الوش برادرانه
جهت حضرت پادشاه و الاجاه ارسال یافته و مکتوب محبت امین دوستانه شعر بر اظهار انواع محبت و دوستی
برادرانه و اتحاد و یکدلی لانه بی تکلفانه در قلم آورده و دقیقه از وقایع مرمی و واد فرود که داشت نفرمودند و همچنین
سلاطین دکن را که پایه سریر اعلی بودند رخصت ارزانی داشته با انعامات و افره نوازشات فرمودند طالب یک
ایوان علی را همراه میرخلیل الطحی ابراهیم عادل شاه والی سجا پور و قاسم یک سبسا لار از ندران همراه شیخ محمد خاتون
ایلی قطب شاه والی کلکنده بر سالت تعیین فرموده روانه نمودند و بجهت هر یک از سلاطین خلع فاخره و پادشاهانه
و هدایای ملوکانه مناسب حال ارسال داشتند و در ویش محمد یک را که از سادات مرعشیه قزوینیت در سلاطین شالمور

و ملازمان رکاب اقدس نظام داشت با چکری نظام شاه والی احمد انکر دکن تعیین فرموده روانه نمودند یک من شارالیه در شیراز فوت شد
محمدی پیک ولد شارالیه در عوض بخدمت پدر مامور شد ذکر فتح ولایت دورق و دست درآمدن قلعو قبا که درین سال تصرف
دولت قاهره و ولایت دورق در زمان حضرت شاه جنت مکان در تصرف امراء قبل از حکام کوه کیلویه بود بعد از ارتحال
آنحضرت که محلات محالک ایران از نظام و نق افتاده در هر گوشه متعلبی سر برآورده بود و سید مبارک در عربستان حویره
شده آنولایت را از تصرف افشار پرون آورده داخل حوزه حویره ساخت و سید مطلب پدرش سالها در آنجا کفایت
بود چون سید مبارک در مقام عبودیت و دولخواهی بود ولایت دورق با و پدرش سید مطلب گذاشته بودند تا این
سال در تصرف آن سلسله بود و در حین کشته شدن سید را شد والی حویره که در ذیل مذکور خواهد شد سید سلیمان
تصرف در آنجا نموده قلعه را استحکام داده بود درین سال امام قلیخان به کلر سبکی فارس حسب فرمان قضا جریان
آن بامور کشته لشکر ولایت دورق فرستاد و قلعه را محاصره کردند سید سلیمان مذکور بر فرمان لازم الاذعان اطلال
یافته جز قلعه پیردن جاره نیافت دست از آن باز داشته راه حویره پیش گرفت و آنولایت تصرف اولیاد
قاهره درآمد دست ولایت حویره از آن کوتاه شد از سوانح این سال کشته شدن سید را شد است که بعد از فوت سید
ولد سید مبارک بنوعی که سبق ذکر یافت مورد تربیت شاهان و ولایت شرح واقعه آنکه انوشیروان پادشاه حاکم بصره
لشکر بر سبکی از خصما خود مشهور حسن بن یارچی که بالکاسید را شد قریب بود فرستاده بود و او استغاثه سید را شد کرد و از
استداده نموده بود سید را شد ایجاب ملتمس او کرده با گروهی از عشایر عرب بدانصوب رفت لشکر بصره از آمدن او اطلال
یافته مراجعت نمودند جمعی از اعراب حویره آل فضل بعد از فوت سید مبارک بصره رفته ملازمت افراسیاب پاشا اختیار
نموده بودند درین وقت سید را شد ایشانرا طلب داشت ایشان قرار دادند که بمنزل عود نموده از بصره نزد او آیند
او قایل نشده در طلب شده و امر از نمود از غرور و سوء تدبیر و نقصان رای چند مرتبه تعاقب کرد و اکثر مردم از تعاقب
باز ایستادند و او با فوج قلیل رفت انجاعت از شدت و امر او خائف گشته با او بمجار به پیش آمدند و در معرکه
فرصت یافته آل فضل او را بقتل آوردند اما معلوم نکشت که مرتکب قتل او جمعی از آل فضل شدند که رفیق او بودند
یا انجاعت که بصره رفته بودند غالب است که جماعه رفیق او بموافقت و تحریک اقربا و عشیرت خود این جرأت کرده
باشند علی ای تقدیرین بعد از قتل او اعراب دوسه کرده شدند جمعی شاه سیون از روی دولخواهی بر عیالند
لقمان که او یکجہت این خاندان بود جمع کشته قلعه مشکوک و حویره کوچک را قایم کرده در آنجا اقامت نموده حقیقت
حال بدرگاه کتی مینا عرض کردند از سوانح این سال خیال فاسد چند نفر از شیخان سیاه کیلان است هر چند طبع سخی

اقتضا آن می نماید که بوساوس شیطان فریفته گشته همواره خیالات فاسد در سواد خاطر راه دهند اما طبقه کیلانی زیاده از دیگران
باندک و سوسه از طریق مستقیم عاقبت و سلامت جوئی و منہج عاقبت اندیشی انحراف جست با موزنا شایسته و اعمال خطرناک
جرات و جبارت می نمایند و اصلا از و خاست عاقبت و مال حال اندیشه ندارند و لهذا کیلان موافق است با جنک در
وعد کیلانی با دو جنگلی از دو جنگلی توقع عقل و حرم بعقلی است مویده یعنی آنکه درین سال چند نوازش خان شایه خیال افکند
و اراده پیا حاصل که از غلوی نشاء بنگ خیر و در سواد خاطر جا داده یکی از ایشان سید محمد نام خود را رسول و نایب مناسب
حضرت صاحب الزمان صلوٰۃ اللہ علیہ الرحمن نامیده و دوسه نفر دیگر از خلفا و اعیان خود شمرده در اول حال و ابتدای
اطهار ایمتقال و در نوازش بر سالت بخدمت حضرت شاه عالم بنامه ظل الله فرستاده بشارت ظهور آنحضرت داده منشوری
باسم سامی آنحضرت از جانب خود مشتعل بر بواعظ و نصایح و اینکه من رسول حضرت صاحب الامر و فلان و فلان خلیفه
و داعی منند در قلم آورده مهر خود با داب سلاطین بران منشور زده و راز ندران ارسال داشت فرستادگان بنظر اثر
در آمدند مکان را موجب استبعاد و استعجاب گشته ندما و طرفاء محفل مع سر مایه مطایبه و سته زبردست افتاد و کفر ستاد
سید محمد مذکور را نیز با داب معظم آوردند و در قول خود متو بود از سخاست و بعقلی و خط و ماغ خود راستی خبر او موردست
کردانند و در حین خبر یافتن که نشاء بنگ از کلمه ایشان پرید اعتراف بکذب قول خود نمودند اما بنا بر مصالح ملکی آگاهان
این گونه سفیهان تا عاقبت اندیش و سیاست ایشان تا خیر جائزند اشتبه بجرا می کردار نا صواب رسیدند و سرانجام
درین سال از تاثیرات افلاک و انجم احتراق عطار و در حجت مشریت میانه ارباب قلم و وزیر که از منسوبان این کواکب
کشفکوی پرید آمده بایکد یکر تئوت آغاز نهادند و قوام محمد اکوانی اصفهانی که مستوفی الملکی بود با خواجہ محمد رضا فدوی که
ده سال وزیر عامل امور دیوانی از بایجان و شروان بود در تنقیح محاسبات و مناقشات نموده مبلغا بر و باقی کشیده
بود و او قبول نداشت بعد از آن که مکرر دیوان شده حقیقت سخنان متنازع فیما طرفین بوضی شرف رسید مبلغا
کلی تشخیص یافت که باقی بود ادعای فدوی آن بود که من تصرفی در مال دیوان نکرده ام آنچه باقی آمده از قرار محاسبه
خروج و تصدیق نویسندها من در محال است امر جهان مطاع که طبع بیا یونش معیار حساب دانی و حقانیت بعد و بر پوست
که دیوانیان و جوه مذکور را تنخواه باقی فدوی عمل کرده بمودیان حواله نداشته اند اگر احدی را دران باب سخنی باشد
یا و کلا فدوی گرفته باشند بایکد یکر تشخیص دهند و هر کس سخنی نداشته باشد از عهده بیرون آید قطع مناقشه طریق
فرمودند اما میان مستوفی الممالک و فدوی مذکور در اثنا محاوره و گفتگوی حساب در مجلس مشیت آئین سخنان
ناهموار مذکور گشته فدوی نیز او را و سایر کتاب دفترخانه همیوزن انجیانت و تقصیرات متهم گردانیده و از شایان گفتگو

حضرت اعلی اندک بکتاب دفترخانه بی اعتماد گشته چند نفر را که امیدند و تمهیدات فرمودند از آنجا آقا غریز اصنفهانی که او را جرنیس
 خراسان بود و دایونی بود تیمور یک یار و صحبت او اعلی که امید به بقط که بار فرمودند که سیاست او همین است که ایون
 باوند هندی روز دیگر تیمور یک اظهار می با او کرده ایون آورده که برسم معتاد بکار بردن از خورون ایون با نمونه
 گفته بود که حضرت شاه که مرشد و ولی نعمت است بلفظ مبارک خود فرمودند که سیاست ایون همین است که ایون باوند
 اکنون این تکلیف شما خلاف رضای ولی نعمت است شاید اراده خاطر اشراف برین هیچ بر جزو سیاست بنده تعلق
 گرفته باشد من خلاف رضای اشراف نمی نمایم اگر بغیر نفسی ترجم فرمایند فیهما و الا سر مبارک حضرت اعلی سلامت بوده باشد
 متن شاه باید که باشد درست من جمله را که شود پای است تیمور یک رفته در خدمت اشراف این با جوار انقل نمود
 و قسم بخاک پای هایون یاد کرد که هر چند با و گفتیم که آنچه حضرت شاه فرمودند بر سبیل مطایبه بودند با فراط اخلاف مزاج اشراف
 ازین طبقه بالطبع راضی نیستند که ازین مضرر جانی بشمارسد از ناخورون معتاد لرزه بر اعضایش افتاده در هیچ وقاب
 بود و در ابا اصرار می نمود حضرت اعلی منبسط گشته ترجم فرمودند و رخصت دادند قرار یافت که هر یک فرخور حال خبری
 برسم ترجمان بمحصلان دهند و کلا فدی بد دفترخانه هایون رفته بمقصود و تهاون و خیانتی که واقع باشد موافق قانون
 حساب تخفیف داده بعضی اقدس اعلی رسانند تا سیه روی شود هر که دروغش باشد حسب الامر خواجه معصوم
 که از جانب فدوی مستوفی اذربایجان و راتق فائق حساب بود با خواجه ملک احمد اصنفهانی که مقرر و معاند مستوفی
 الممالک بود بد دفترخانه رفته به سر کار نویسنده تعیین نموده شروع در تحقیق محاسبات سنوات و بقایا نمود و شاه
 در دفترخانه صاحب اقتدار بودند درین اثنا قوام محمد امستوفی را فکر عارضه ذات حمید و مناجات اشراف و صحبت
 بنایت و الطاف حکیم علی الاطلاق و ملک الملک بالاستحقاق چون از ظهور ستاره دوز و اب و علامات آسمان
 که در سال گذشته واقع شده از اقوال ارباب تنجیم دلالت میکرد که چاری در اکثر بلاد عام شود اما در بلاد شاهی شتر
 خواهد بود حضرت اعلی بعد از تهنیت و دیوان و ارباب قلم متوجه بازندگان بهشت نشان شده در آنجا زحفون هوا
 داشتند و اگر تاثیر افلاک و انجم چاری عظیم شروع یافت عرض مرض بذات مبارک اشراف سرایت کرده تب محرق
 کردند و در کمال ضعف و شدت تب از فرج آباد بیرون آمده به ییلاق فیروز کوه دماوند تشریف بردند در هوا ییلاق
 چاری در میان اهل اردو داشتند و یافته جمعی کثیر از خواص و عوام به بلور بستر ناتوانی نهادند کمتر کسی صحیح و سالم بود
 بسیاری از عوام الناس و برخی از خواص راه عدم می بودند چند نفر از شاه که نخت به اسب کبینه تخت
 متوفیات مرقوم میکرد ارباب اخلاص نذر و تصدقات جهت صحت ذات مبارک مستحقین رسانیدند و بنیادها

همه ملک محروسه را از بنیدیان خلاص ساختند و خلائق دست دعا بر آسمان و روی نیاز بر زمین نهاده سلامتی ذات اشرف را از دست
محبیب الدعوات مسالت نمودند تا آنکه اثر اجابت دعا بی ریای مستندان ظهور یافته از شفاخانه و ماهوشفا و رحمة
للمؤمنین شفا عجل کرامت گشته عارضه روی باخطا او در روز بروز ضعف و سستی تنزل پذیرفته قوای جسمانی قوت
گرفت و از دوا و دوا و دوا زیارت سلطان روضه رضا امام مفضل الطاعة واجب الطاعة علیه التحية والتنا تاحدود
سمنان و دامنغان تشریف بردند و بجهت بعضی از مصالح ملکی و تدبیرات ملک داری فسخ غنیمت لازم آمد از راه استر آباد
بدر السور فرج آباد دعوت نمودند درین سال قشلاق هایون در ماندران بهشت نشان واقع شد از سوره ای که
خاطر انور ملک آرا و ضمیر منیر جهان پیر اشرف اعلی اعلی الله تعالی بدان مایل و راغب گشته که محکمات کرجستان کجاست
که از دستبرد حوادث ویران ویران و از تاثیر غضب قیامت لب شهنشاه زمان از صاحب و مناطق دران دیارشان
نبود بکلیه آبادانی در آورند و جمعی دیگر از ایماقات را بدینجا فرستند که اقامت نموده بزراعت و عمارت پردازند
و از بقیه السیف کرجیان اگر معدودی پناه بجبال آنگاه و دبره باشند یاد کرجستانات برانگند گشته آورده و یا از پناه
شده باشند چون نایره غضب فی الجمله تسکین یافته و طمهورش که از جهل و غرور لکد بر دولت خود زده سرگردان دیار
بی نام و نشان است و آورده گشته نوید امن و امان داد بر عیبتی ترغیب نماید لکن اسیر سلطان ایگرمی دورت را از او
ایالت و دارائی انولایت دانسته بقلب ارجند خالی سرافراز فرمودند بد الفصوب فرستادند و حکم معلی بنفاد بپست
که با ایل و اویماقات خود از قرا باغ بدینجا رفته در سرزمین اطراف قلعه قرلا قوچ رحل اقامت اندازد و جمعی
از هر طبقه و طایفه اویماقات که مناسب اقامت آن ملک بودند تعیین یافتند بکرج خان حسب الفغان قضایان
روی توجه بانولایت آورده اکثر برانگندگان کرجیه نوید بخشش و سعادت بخشایش یافته روی باوطنان آورده بقلعه
آبادانی بهم رسیده همین معدلت شایان روی معموری آورد و در توفیقانی که درین سال پادشاه تقدیر فرموده بود از
ملک برای بختگاه و تکیه پادشاه ابوطالب میرزا برادر اعیانی حضرت اعلی که در قلعه الموت مسکن داشت و بهمن شریف
و مرآة شاهی مدتی روزگار بفرغت میگذرانید درین سال مریض گشته رخت بر منزل ملک فنا کشید و لومج سلطان
شمس الدین و در سلک امرا قرا باغ و از جمله مقربان بساط اقدس بود در اصفهان مریض گشته چون مقید بجای بود و
نبود از اغذیه و اشربه نامناسب احتراز نمینمود مرض مزمن گشته در فرج آباد و داع عمر و دولت کرده بعالم شریف
امارت ایل شمس الدین و بپدرش سلیم پیک مسلم گشت مریضی قلینان کسری ولد امیر سیاوش حاکم سکر که در عهد
صبی در ظل حمایت و تربیت هایون اعلی نشو و نما یافته و از زمره امرا و مقربان محفل اعلی بود در فرج آباد و فیروز کوه

مریض کشته معالجه و مداوا ادا طبایف نیتقا و بجهت تغییر آب هوا او را از دماوند بطهران بردند و در آنجا طبل رحیل فرو کوفتند
کشور بقا منزل گزید چون پسرانش کوک بودند حکومت کسک در اول حال یه بود خان جربکس تعلق گرفت و در ثانی الحی
میوسف خان غلام خاصه شریفه تفویض یافت حکیم عنایت الدین روی که در سلک اطباء سرکار خاصه شریفه منسلک
و معالجه خوب بود و وجه اش که صبیحه مولانا زین الدین حکیم نزدیست که بخداقت و تصرفات ذهنی مشهور ولی بد بود
حکیمه خدمه محرم محترمت و خود در خدمت اشرف زیاده از دیگران و حکما در زمان قرب منزلت و محترمت داشت
مکالمه و همزبانی اعلی امتیاز داشت و محل اعتقاد شاهانه بود و در فیر و زکوه چار شده بمقتضای آنکه ترسم که طیب را
طیبی باید معالجه اش نمیدنیفتا و چند روز حیات مستعار را تصدق فرقی مبارک اشرف نموده اجزای ترکیب حیات را
بمعاینه ممتد اینجانبه بجهان باقی شتافت و امان محمد استوفی وی از موضع کفران صفا بانست و از اکابر زادهای آنک
و استوفی الممالک ایران بود و در روز دوشنبه دهم ماه رمضان بی آنکه چار و ناتوان باشد در اثنای شغل کتابت
بخود فرو گرفته از هوش نکم باز ماند در آن روز تا شب و شب تا صبح دم حالش بر بنیوال بود اطباء صفا بان شخص
حال او نتوانستند که بعضی غشی قوی قرار دادند و بعضی میگفتند که اخلاط فاسد در معده سمیت یافته و بعضی زیادتی
خون فاسد را به پهلوش میثمر و در صبح روز دوم قرار بقصد دادند و قریب به شتا و شتال خون گرفتند بعد از قصد
ضعف قوی طاری گشته همان لحظه روح از بدن مفارقت کرد بعد از فوت جمعی را از طوایف و علامات آن منطقه
سم شد که او مسموم شده العلم عند الله باطله نقش او را چند گاه در صفا مدرسه که در جنب منازل خود اصدات نموده بود
کداشته از آنجا نقل بقبات عالیات نموده در ارض کر بلا و جایر و صفا مقدسه حضرت سید الشهدا مدفون گشت الحق
مردیم الذات خیر اندیش و نیکوخواه خلق بود و در باب استعداد و توارسج مرغوبه یافته در سلک نظم کشیدند از آنجمله این
تاریخ ثبت افتاد در یفا که مستوفی نیکای که جز نام نیکش بکمی نماند کمیت سخاوت و ایام جود و جو حاتم زیدان
کرد و جهان زبان و بیان عاجز از مدح و ست ز ادراک و وصفش خرد باز ماند جو رفت از جهان آنجهان کمال
خرد را شعوری زانده و نماند همی بستم از عقل تاریخ فوت از غیب این اشارت بکوشم رساند بدل گفت تاریخ فوت بکوشم
تو اچوش نام نیکش نماند منصب استیفا میرزا سعید نواده خواجہ قاسم مستوفی شاه جنت مکان که مرد صاحب دیات
کم طمعیت تفویض یافت ذکر وقایع سال تحاقوی ترکی مطابق سنه ۱۰۸۰ الف هجری که سال خیم از قرن ۱۰ جلوس
دوت فروز مبارک است شد چمن تازه و در موسم بهستان آمد کل ز خلوق کده خود بکشتان آمد دختر ز که بعد برده نهاد
بود و غیر خوش حریفانه در همه مستان آمد مژده مقدم کل داد و در فضل بهار بلبل دل شده و ز ناله و افغان آمد

لایه سان ساقی کلچر رخ افروخت رمی قابل بزرگه سپرد و ایران آمد درین سال نیز اعظم که حکم داد ار جهان افرین که واسطه
نظام عالم در روز شنبه است و چرخ رجب الثانی بعد از انقضای نه ساعت و یازده دقیقه منزله گاه حوت نیز مکاه حمل نقل نمود
و از فروغ خدا افرین طلعت افسرده دی را از اشعه انوار الهی روشنی داده سریر ارای بارگاه شرافت و اقبال کشت خود
بنات را موجب ارادتگی و پیراستگی گردید و بفرخندگی تازه شد روزگار جهان مشکو شد چو کیسوی یار زمین
کل و لاله شد در بای هوا عطر نیز وصل با مشکای القصه حضرت اعلی شاهی ظل الهی درازند دران جنت نشان ایام
نشاط افزای بهار را فوجی و فرخندگی گذرانیده سپهر و شکار معتاد تر همت بخش ریاض طبع اقدس بود چون از نور و زلف و
دو ماه و چند روز گذشت موسم ایام بهار و خرمی روزگار سپری گشته هوای آن دیار گرمی آغاز نهاد و هنگام عطر نیز شست
و کوه و ییلاق شد عنان اشهب نیکو خرام را بجانب دار السلطنه اصفهان انصاف داده ساحت آن بلده ارم نهاد
و از غبار سم سمند صبا چون در شک ارم ذات العباد گردید و چند گاه آن خطه خلد آئین عشرتگاه شهریار باد و دین بود
و قایع متنوع و سوانح اقبال که در اوایل این سال روی داده آنکه توحته یک یوزباشی استاجلو که بر سالت روم رفته
بود عود نموده محمد آقا نام المچی معتبر از علماء روم مکتوب محبت اسلوب دوستانه آورده با صحایف صداقت آئین را
و ارکان دولت سلسله آل عثمان بنظر انور در آورده تاکیدات که در استحکام بنیان مصالح و استقرار قواعد دوستی
نموده بودند معروض گردانیده اغراز و احترام یافت دیگر آمدن والی ولایت کچ و مکران ملک میزاست که در وقت
بایه سریر اعلی آمده سعادت بساط بوس دریافت ولایت مذکور از توابع هندوستان بالکاتر و وسند پیوسته
و فرمان فرمای ممالک هندوستان اطاعت کونه بطور می آوردند و بجهت بعد مسافت دلی که دار السلطنه هندوستان
بازگشتگی از ایشان راضی شده دست تسلط و اقتدار فرمان فرمای ممالک هند از تعرض و تالیان آن ولایت کوتا
چون بجد و واقعی ولایت کرمان و سیستان و هر مز که قلم و هاجون اعلی قریب است حضرت اعلی شاهی اراده بفر
آن ولایت فرمودند در سنده مذکور بنوعی که سابق ذکر یافته کنجیخیان حاکم دارالامان کرمان بنی فہل که از توابع
آن ولایت و حکومت گاه ملک شمس الدین بود که از زمره ملوک انگلک است فرستاده قلعه انجرا بفرست و غلبه گرفته ملک
مذکور را بایه سریر اعلی آورده مناشیر عتاب آمیز بوالی آن ولایت در قلم آورده مصحوب ملک شاه حسین که از ملوک اذکان
سیستان است فرستاده بودند ملک میرزا والی مکران که بزرگ ترین ولایه و ملوک انگلک است از آوازه کیتی ستانی
و محاببت آنحضرت هراس بمقیاس بخود راه داده در میان خوف و رجاء غم عتبه بوسی درگاه عرش اشتبا بنجم
نموده روحی امید و ضراحت بدرگاه سدره منزلت آورده با معدودی چند در دار السلطنه اصفهان بسعادت

استانبوس مشرف شده و روی نیاز بر استان سعادت آشیان نهاده بزبان عجز و انکسار بتمثال ادا نمود ای خیر خرو
جهان سزاوار و هم و تحت کیان با خلاص شهر را کین بنده ام بدرگاه حیات سرافکنده ام حضرت اعلی دراز اهور
بنده کی اورا منظور نظر محبت گردانیده بنوار شات شاهانه و تشریفات لایق پادشاهانه و تاج و کمر و اسب وزین
و سایر تفقدات و اصطوانات خسروانه مغز و کرامی گردانیده ملک موروث بر و مسلم داشته رخصت انصاری اندازان
داشتند او سرور و شادمان بدیار خود نمود و روانه گردید و ^{در آنجا} آمدن جناب هدایت مآب عبد الرحیم خا
و له خواجه کلان خواجه بخاری که در بخارا بسادات جو یاری مشهور و مطاع خلق اند در آن دیار در خدمت سلطان
اوزبکیه مغز و محترم و تقرب و منزلت و اسباب جاه و مکتب از سایر خواجهای ماوراء النهر امتیاز تمام دار و بقصد
حج و طواف بیت المقدس از آنجا بر و آمده بدرار السلطنه اصفهان آمد که شرف ملازمت اشرف دریابد و از خدمت
حضرت غنیمت سفر حج نماید و در عظام و سادات کرام و علماء ائام و فضیله و موزون کلام حسب الامر شرف
باستقبال اورفته تا پنج روز چهارشنبه پست و سیم شهر شعبان المعظم بانوار و احترام بشهر آمده در منازل
و کثاباد استان فرود آوردند حضرت اعلی بنابر توقیر و احترام مشارالیه بوثاق او تشریف برده ملاقات فرمود
و بانواع تعظیفات پادشاهانه و اصناف تکریمات خسروانه مغز و کرامی گردید منزل و اقامت بر وجه لایق محبت
شد در خلال انحال ویران عارضه بیماری روی داده چندگاه سقیم المزاج بود اطباء بمعالجه او پرداخته همه روز از
جانب هایون اعلی پرستشهای اشتقاق این و نواز شهادت و محبت قرین بخیر ظهور می آمد تا آنکه بیماری روی
بانحطاط آورده بصبحت مبدل گردید چون وعده سفر مبارک که شسته بود حصول مطلب اعلی و وصول بدین مقصد
اقصی در عقد تعویق مانده از حکمت بالغه ربانی درین سال میسر نشد دیگر توجه ^{بجانب} آب کرک کرد و بخود
چون توجه خاطر اشرف باوردن آب کرک بطرف دارالملک اصفهان در نصاب کالست اراده خاطر فیض کثر
بدان متعلق گشت که نفس نفیس انجا رفته بکیفیت و کمیت آب و شقوق آوردن باز رسید به برای العین
مشاهده فرمایند لهذا از مقر سلطنت عنان غنیمت بدالضوب معطوف گردانیده روزی چند در سلاطات
آنحد و منزلت گزیدند و مشاهده نیک و بد آن فرموده بامراء عظام در انجام خدمت مرجوعه آب سفارشات
بلوغ فرموده امام قلیخان سپهکریکی فارس و حسین خان حاکم لرستان و جهانگیر خان بختیاری و قلیخان
حاکم همدان و اعیان فارس و اصفهان که بدان خدمت مامور بودند هر یک بمهام مرجوعه کانیغی اقدام
نموده در بندستن و کوه کردن فریاد اساسی موفور بطور می آوردند که کنون خاطر دریا نوال بر وجه دریا نوال

تفویض ایالت عربستان جزیره بسید منصور عرب فرمودند چون محلات عربستان بکمت قتل سید را شد چنانچه از پیش گذشت محلات
نظام و اشغال نداشت در هر سری از سرداران عرب سودائی پدید آمده بود سید منصور برادر سید مبارک که چندگاه
بود که بپایه سریر اعلی آمده جهت رفع فتنه اعراب و تمثیت محلات سید را شد حسب الامر در استر اباد اقامت داشت
درین وقت بپایه سریر خلافت نصیر طلب داشت بعد از استعاده عبادت بساط بوس مورد الطاف شاهانه گردید بتفویض
ایالت و درانی عربستان و لقب ارجمند خانی سر بلندی یافته حسین خان حاکم لرستان و علی سلطان جغتای حاکم شستر
معاونت او مامور گشتند و ایشان با خود موفور بربستان رفتند ^{خبر عتبار یافته قلع و گتت را ندیده در جزیره کوکجا علی}
نقمان اطاعت فرمان کرده قلعه مشکوک او را تصرف او داد ^{که در تصرف داشت با و داشت دست باز شد}
وامر اعظم مذکور خاطر از محلات او جمع کرده بکومت گاه خود باز گشتند و در کورستان و اوردگان و لک قاهره
سرمه و گیان بر تال جزیره ^{چون از جماعه فرنگیه بر تگالیه که در جزیره جبرون اقامت داشتند مکر حیل و تدبیر ظهور}
آمده پای از دایره ادب پرون نهاده بودند خلافت عهد و شرطی که در آغاز اقامت جزیره جبرون با و ایان مسلمانان
کرده بودند و بخود سری در جزیره که منبع آن آب جبرونست مشهور جزیره قیش قلعه احداث نموده حارث و نگهبان تعیین
کرده در از دیار عمارت و استحکام آن میکوشیدند امام قلیخان بکلر بکی فارس از نمغنی خبر یافته جمعی را بتخیر و تحریق
مذکور مامور ساخته حقیقت معوض گردانید حقایق اخیال و رفتن امام قلیخان بدانصوب و تسخیر جزیره جبرون و اقدام
فرنگیه بر تگالیه از آن ملک شروع و سال آینده هر قوم قلم و قایق رقم خواهد شد انشاء الله تعالی و در دعوت جمعی از
نصایحین اسلام ^{سال} رای عالم ارای همایون که ممد بنیان دین و دولت و مقوی ارکان ملک و ملت است اقتضا کا
نمود که گروهی از ارامنه و نصاری که حسب الامر در فریدون سرحد قرب جوار بختیاری اقامت و محل زرع
دارند بدین اسلام دعوت فرمایند و از وفور ترجم و غنچاری که چون دنیا محل حوادث و دار فتور است مبادا
و وقوع حادثه و عدم استقامت ملک از اوار قرب که جور و اعتساف جلی انطایفه است بایشان که مطیع الاسلام
و اهل ذمه اند دست درازی واقع شود و صبیان بذل اسیری گرفتار آیند و جمعی از انطبقة دعوت همایون را بدم
از عیان تلقی نموده نوغان و کرا بپذیرای فرمان شدند غرض اصلی آن بود که در مواضعی که ایشان مسکن گرفته اند معبدی
که ساخته اند بمسجی شهرت یافته اواز نمودنی از آن بر آید که شعرا مسلمانانی ظهور یافته عاقبت حال ایشان بخیر و خوب
مقرون باشد سیادت پناه میر ابو المعالی نظنری مجلس نویس همایون را که با غنچ از ملازمان این دو دمان و لایت
نشان است و از عهد صبی در ظل تربیت همایون اعلی شاه فی ظل الکلی نشو و نما یافته است بشرف قرب منزلت افزا

و بحال اعتماد و محرمیت از اکفامتار است بدین خدمت سعادت افزا سرافراز گشت و او حسب الحکم اعلی متوجه این امر خطیر انجام
گشته بمیان انجاعت رفت بعضی توفیق رفیق گشته با طوع و رغبت هدایت یافتند و جمعی که ترک ملت مسیح باغوا و تحریک
رهبانان و کشیشان برایشان دشوار بود و تغییر کیش نصاری مکر و خفا را ایشان نمیدادند و باندک تهدیدی که بقیستان
و رهبانان در ترک ممانعت نمودند از منع متقاعد گشته انقوم چاره بجز انقیاد نیافته با کراه قدم در دایره اسلام نهادند
و اکثر نسا و صبیان در شوق و شغف آمده بر یکدیگر سبقت جستند و زبان بکلمه توحید و ترک ملت نصاری و قبول این
متین شریعت پضا گویا میساختند سیادت بنا میرشار الیه بمن عاطفت شایسته توفیق این سعادت غظمی یافته تا آنکه
بیخ بر نفس بکلیه اسلام متجلی گشته شعار مسلمانی ظاهر ساختند و هر کس و هر کجایی که بکلمه طیبیه شهادتین زبان میگویند و کتب
ایشان را از سواد انجیل و یاکون من هذا القبیل از دست کشیشان و قیسان گرفته مقرر داشتند که معلمان مسلمانان
ایشان را تعلیم قرآن و احکام شریعت میموده باشند و همچنین کل نصاری دار منی را که نقل ما زندان شده بودند تکلیف
مسلمانی کرده بدین اسلام دعوت فرمودند مولانا محمد علی تبریزی بدین خدمت مامور گشت اکثر انطاکیه و دعوت شاه
اسلام را پذیرفته از روی صدق و یقین و قلبی با کراه العلم عند الله زبان بکلمتین جاری ساخته در مژه اسلام انظم
یافتند امید که حضرت رب الارباب ثوابات این امور خیر را عاجلا و آجلا بر وزیر کار فرخنده آثار بمایون عاید گردانیده
از عمر و دولت متمتع باشند آئین یارب العالمین ذکر غنیمت بمایون علی بنابر مصالح ملکی بجانب خراسان قایم
حلال این احوال و بی چون همواره تنجیه و تصرف ملک قندهار که موروثی این سلسله است و چند سال که از حوادث وزیر کار
جانب از صحیفه وقایع قرن اول این کتاب در طی احوال میرزایان قندهار و اولاد بهرام میرزا اشارتی بآن شده به صرف
فرمانروای ملک هندوستان در آمده مکنون خاطر انور بود بنا بر روابط دوستی و مصادقت و موالات که فیما بین
واقع بود متعوض نشده بمردم آنطرف گذشته موجب طعن اخذ و تشنیع هزاره درایان پهمه گویان دوست دشمن
بود در سال گذشته بخان عالم الچی هندوستان صریحا اظهار این حکایت فرمودند درین وقت از تقریر واردین عرض
دولتخواهان که در آن دیار مذکور بوضع پیوسته بود که جماعتی از مفدان خوش آمد گویی در خدمت حضرت پادشاه و آگاه
محمد سلیم پادشاه مانع دادن قندهار شده و میشوند بر دست همت شاهانه لازم شد که عنان غنیمت بجانب خراسان
معطوف داشته بمیامن تائیدات الهی مهم قندهار بر وجهی که لایق طرفین باشد و قصوری و فتوری در میان دوست
و محبت نشود و صورت یابد و هم در ازاد دست درازی و بی ادبیهای که در چندین سال که در ازاد ما را این و کر حجتان
مشاغل غلظت پیش آمده بود همت والا بدفع اعادی مقصور بود و طایفه کم فرصت اوزبک بطور آمده حد مرتبه بنوعی که

در سالها گذشته تجریر پوست لشکر با تاخت خراسان فرستاده بودند بر وجه اتم تا ویب نموده گوشمال ببرد و او شود و بقیه درین سال
که اوز بکلیه بلخ بدلت و در نهائی جمعی نمودن و فتنه خواهان و چند نفر از منافقین او میاق جمشیدی اشتهار فرصت نموده بی
علی الغفله بر سر قلعه بالامرغاب آمده بطرز دزدان بقلعه راه یافته جمعی از قزلباشیکه حارث و نکمبان قلعه بودند بقتل آورده
کو تو الان قلعه را که از معتبران شالمو بودند گرفته بلخ بردند و قلعه را متصرف شدند و بباد غیس نیز آمده چند نفر را شالمو
مقتول و اسیر ساختند چون رستم محمد خان ولد ولی محمد خان در سرحد ما بین بلخ و خراسان اقامت نموده بمحاورت جود
قزلباش در کمین تلخست و در سال گذشته تا قریب سه هزار اوز یک که بر سر او جمعند تاخت اند خود و شبرغان رفته بودند
بسیار کرده بود درین سال در مقام انتقام در آمده لشکر عظیم بر سر رستم محمد خان بالکا، اوبه و شافلان فرستادند
اگر چه رستم محمد خان از غنیمت ایشان آگاه گشته بهرات آمد مردم اوبه و شافلان بقلعهها خود در آمدند اما اوز یک دران
الکا خرابی بسیار کرده مراجعت نمودند و قرائعه نام که از سرداران برتاوول اوز یک که در سالها گذشته بخراسان آمده
شکست عظیم یافته از موکه پروان رفته بود و درین چند سال بی نام و نشان میرسیت درین سال بقصد آنکه درین
بوده شاید رستم محمد خان را بدست تواند آورد بجوای حقیچران از اعمال غر جستان آمده بقلعه کینه نموده بود دران قلعه
اقامت دارد و لاجرم بنا بر مقتضای که تجریر پوست که طوایف رفیع قزلباش و ملازمان رکاب اشرف از اطراف
و جوانب در حرکت آمده بجنب خراسان نهضت نمایند و در خلال انحال ذات قدس علی شانه از جاده اعتدال
منحرف گشته چند روزی سقیم المزاج بودند اطباء هیچ دم بقانون حکماء مقدم بمعالجه و دوا برداخته ارباب احکام
ندورات و تصدقات بار باب استحقاق و احتیاج رسانیده از برکات انفاس دعا گوینان صادق العقیده که
هر صبح و شام بدان مواظبت نموده صحت ذات عظیم اللشال را از درگاه ایزد متعال مسالت مینمودند و مرض روی
باخطا آورده حکیم علی الاطلاق صحت عاجل کرامت کرده بنا بر ضعف ایام نقابست چند روزی توجیه خراسان
در عقده تقوی افتاد مقرر گشت که عیسی خان قورچی باشی سر کرده قورچیان عظام و علیقلیان دیوان سکی
باشی شالمو سر کرده آقایان و ملازمان درگاه منوچهر یک یوزباشی لده غلامان ولد قورچای خان سه ساله سر کرده
غلامان و تفنگچیان بوده بخراسان رفته در نیشابور قشلاق نمایند که چون ریات حلال مقتضای ربانی بدلت
رسد بموکه بیا یون بپزند فرمان برداران بر حسب فرمان عمل نموده امراء عظام و افواج قاهره فوج فوج از
هر طرف روی توجیه خراسان آورده بر طبق فرمان جهان مطلع در ولایت نیشابور اقامت نموده منتظر وصول
موکب طفرین بود شرح نهضت موکب طفرین بجنب خراسان و وقایع آن سفر خیر اثر در طی حالات سال اند

بهستاری توفیق حضرت آفریننده زمین و زمان انکاشته ملک سوانج لکار میکرد و ذکر ایلمی فرستادن سلاطین و بزرگان
سلاطین بنیاد است بر مصالح و منافع و برنجی از اعمال لایق بکینه چون آواز نهضت همایون لشکر قیامت اثر قزلباش لطف
خراسان و اطراف و اکناف سرحد و حدود و ماورالنهر شیوع یافته و لوله و آشوب در میانه اوزبک و جغتای انداخت
سلاطین اوزبک از اعمال ناهنجار و جارت ناهموار و بی ادبهای که از ایشان بظهور پیوسته بود پشیمان و نادم گشته
در مقام اعتذار آمدند و سلطنت شعار ندر محمد خان برادر امام قلیخان پادشاه ماورالنهر برای خود یا صلاح برادر
علی ای التقدیرین پابنده میرزا نام چوره اقا سی خود را که بعرف اوزبک به قورچی باشی است بامکتوب مرغوب ضراعت
اسلوب مخلصانه برسم رسالت پاییه سر بر علی فرستاده با وی صداقت و الفت و آشنائی شده بود و والده اش که از این
مکرمه سادات عظام رضوی شهنشاه مقدس و همشیره اعیانیه میرزا ابوطالب ولد میرزا ابوالقاسم است که در زمان
فرمانروائی عبدالمد خان و تسلط عبداللهم خان ولد او در مشهد مقدس تسلیم خان بر حسب تقدیر و اقتضا قضا
بجای خود در آورده و عریضه اخلاص این بخدمت اشرف نوشته بعد از تذکره حقوق بندگی و دعا کوئی موروثی است
نموده بود که اگر قلم عفو بر تقصیرات فرزند ارجمندش که بجهت کلفت و منازعت عمر زاده اش رستم محمد خان وقوع یافته
کشیده شود و در مقام عطف و مخلص نوازی باشد مدد العز از جاده دوستی و اخلاص منحرف نمیشود و انواع
تملقات و بشکتهای لایق ارسال داشته بودند آنچه از اقوال متردین احوال ماورالنهر سلاطین اوزبک معلوم است
آن دیار که امام قلیخان والی ماورالنهر بدفع سلاطین قزاق که بر تاشکند و آنحد و تسلط یافته دست تظا و ایلم
سمرقند و از میکردند لشکر با نقوب کشیده بود و میانه او و لشکر سلاطین زاد بای قزاق در انظر آب شاه خیه کبی
احتیاطانه عبور نموده بود و عربی عظیم و نبردی قوی وقوع یافته شکست بجانب امام قلیخان افتاده تا موازی پست
هزار کس انجمده علی الراوی از سپاه ماورالنهر در معرکه قتل آمده و آنچه در وقت انزام از روی اضطرار خود را
باب انداخته بفریق لایق افکشتند و امام قلیخان شکسته و بد حال بنی را باز گشته کس نزد برادرش ندر محمد خان
فرستاده اعلام نموده بود که بالشکرهای آنحد و پیوسته دیگر باره متوجه قزاق شوند و ندر محمد خان بواسطه قرب
جوار رستم محمد خان و پیم تسلط او بر ولایت بلخ عذر خواسته از برادرش فی الجمله اندیشه مند و بد منظره بود امام قلیخان
ازین جواب متقاعد گشت با معدودی بی تکلفانه بلخ آمد و بابر در ملاقات نموده بعد از مشاوره و انکاش
یا التوش بهادر را با فوجی از شکیریان بلخ و حصار و آنحد و همراه کرد و امام قلیخان بنیال انتقام و جبر شکسته
که از قزاق یافته بود دیگر باره لشکری فراهم آورده و بکر کردی یا التوش بهادر بمرقند فرستاد و خود نیز متعاقب
رفته

کرت دیگر فیما بین محارب عظیم بوقوع پیوست و نیز تیر تیر شکست بر لشکر بخارا و بلخ افتاده جمعی کثیر در معرکه قتل آمدند و یاقوت
پیشانی حال بر پشت و جناب ارشاد مآب هاشم خواجه در پای میدان مصالحه نهاده فیما بین امام قلیخان و سلاطین
قزاق خصوصاً ترسون محمدخان بوساطت جناب ارشاد مآب صلح کونه واقع شده که گشتی کردند و هر کس متوجه خود
شتافتد رفتند القصه باینکه همی زانند کور در دولتیانه مبارک نقش جهان بوساطت مقربان درگاه بعد از ابلانغ
رسالت و گذراندن تحف و هدایا که از آنجمله چهل و پنج راس اسب الشه حصار می و قمری و بدخشی بود از جانب
نذر محمدخان گذرانیده اظهار اخلاص و نیازمندی و صداقت و دوستی پیش از پیش نموده و چون مرد خردمند
سخندان بود بلوازم امر رسالت کما پیغی اقدام نموده مشمول نوازش و الطاف شاهانه گردید و جناب هدایت
مآب عبدالرحیم خواجه نیز از جانب امام قلیخان تواضعات دوستانه نموده التماس نمود که چون همیشه پدران
میان سلاطین و طوایف نام باعث ائتلاف و التیام بوده آتش فتن و فتور را بر لال موعظ و نضاج تسکین
داده واسطه صلح و صلاح که موجب آسودگی خلق است می شد باید و اکنون بحسب اتفاق و تقدیرات آسمانی
جنین واقع شد که این خیرخواه سعادت ملازمت اشرف دریافت و چون بنا بر عارضه جاری و توقفات ضروری
هنگام سفر مساک که معظمه و موعود ادراک سعادت حج بیت الحرام گذشت تته بخاطر می رسد که با ورنه اندک بازگشته هرگاه
اراده ازلی متعلق بآن شده باشد و بخت مساعدت نموده توفیق رفیق گردد و بمقتضای الامور مریهون باوقات این
اراده وقت دیگر از قوت بفعول آید و آنچه از اوصاف حمیده و اخلاق پسندیده حضرت اعلیٰ مسموع شده بود یکی را
هزار بعین یقین مشاهده میشود که رحمته للعالمین اند و جز ترغیبیه حال عباد الله امری از اطوار آنحضرت بطور غمی
میوند و توقع آنست که چون نذر محمدخان با وی الفت و دوستی کشته اظهار صداقت و اخلاص بنمایند حضرت اعلیٰ
شاهی بمقتضی معنی مضی از اعمال سابقه او بکلیه اغراض فرموده چون امام قلیخان نیز از گروه خود پشیمان
قلم عفو بر اعمال و جراید افعال هر دو برادر کشیده در مقام رافت و عاطفت باشند و این محب خیرخواه متعهد
میکرد که فیما بین قواعد دوستی و مصالحه بروحی استحکام دهد که بعد الیوم عجب موساکین وزیر دستا طین
مرفعه آسوده حال بوده باشند و بدعاد دولت ابد قرین حضرت اشتغال نمایند و درین نهضت فقر و ضعف
ماور النهر حسب الاستدعا این خیر اندیش از اسباب لشکر قیامت اثر و نلباش در امان بوده موجب حصول
نیکامی این دولتمردان گردد چه بد است که نتیجه خصومت و نزاع سلاطین خربخون ریختن خلائق و نهب و
مسلمانان و بایمال کشتن عجزه و مساکین وزیر دستا چری دیگر متصور نیست چون ادراک سعادت حج بیت

دست نداد چمن مرحمت شاهی توفیق این مدعا یافته از منسوبات پجد و انشاء عافیت واسودگی اکثر خلق اند که حج اکبر است
بهره ور بوده باشد حضرت علی بنفط که بار فرمودند که از انطباق خود درین چند سال که مارا در آذربایجان و کرهستان شایع غلظیم
پیش آمده بود فرصت یافته انواع دست داری ولی اندامیها بطور آمده تدارک آن بر رقبه غیرت و حمیت شایان لازم
بل واجب است و حال سفر خیر اثر خراسان بجهات مختلفه در خاطر تقصیر یافته چون بدر محمد خان ایلچی فرستاده اظهار
اخلاص و صداقت نموده در مقام اعتذار و تدارک بافاقت بنا بر رفت جلی که نسبت با جبا و دوستان مرکز
خاطر صدق آیین مراعات جانب سیده عقیقه والده اش که از منسوبات اشراف و ابالی این دیار است شایسته
آنست که مانیز ایلچی فرستاده باد دوستان در مقام دوستی و اتحاد باشیم هر گاه امام قلینان نیز در مقام موالات و
دوستی باشد چه بهتر ازین که مسلمانان در زمان دولت هایون و عهد سلطنت ابد مقرون بفرات و عافیت باشند
انشاء الله تعالی در خراسان بدینچه وقت اقتضا نماید و موجب ترفیه حال خلایق و لایق دولت و حفظ ناموس
سلطنت باشد بطور آید حاصل باینده میرزا را مورد الطاف شایان گردانیده محمد صالح یک وزیر سابق شروان
برسالت بلخ تعیین فرموده بدر محمد خان و والده اش مکاتب دوستانه و اشتیاق خروانه در قلم آورده همراه
باینده میرزا روانه فرمودند و جناب هدایت مآب خواجہ عبدالرحیم خواجہ نیز که غم بازگشتن خرم کرده بود مورد
توجهات پادشاهانه و انعام و احسان و تفقدات خدیوانه گردیده مسرور و شادمان روانه گردید بعد از رفتن
ایشان رایات نصرت آیات تباریخ غره شهر ربیع الثانی از اصفهان بجنب خراسان در حرکت آمده از راه بنیاد
و طبرس کیلک روانه شدند شرح حالات آن سفر خیرت اثر و رفتن و آمدن محمد صالح یک و سوانح آن ایام انشاء
الله تعالی در سال آینده هر قوم ملک بیان میکرد و گفتار و سوانح آمدن حبش خان ایلچی از جانب دولت اباد
دکن نظام شاه والی احمد نکر و دولت آباد و ملک خیر جوئی حبشی سپهسالار که موسس مراتب امور دولت آن سلسله
و ناظم مهمات سلطنت نظام شاهیه است بر رسم رسالت بدر گاه خلایق پناه آمد وی از امر آن سلسله حبشی
زاده است مردی سنجیده معقول سخندان و از دوستان ارادان خاندان ولایت و کرامت و از مساعل علمی آگاه
و با شعار فارسی ربط تمام داشت در ماندن ان بهشت نشان سعادت بساط طبوسی دریافت از جانب نظام
عوض اخلاص و صداقت موروثی نموده بشکتهای لایق گذرانیده در هنگام توجه صفایان به حضرت زیارت
مقدمه حضرت امام ثامن فیاض علی ابن موسی الرضا علیه التیمه و الشنا حاصل نموده منوب ^{محمد صالح} ^{محمد صالح} علی گردید
بعد از استعاده بدان سعادت غلظی بازگشته باصفهان آمده در سفر خیر اثر خراسان و قندار که در قلم میگرد و لازم

رکاب اشرف بود و قاع متنوع و سوانح غریبه که درین سال روی داد قضیه محول شدن شاهزاده نادان سلطان محمد میرزا
که از اقتضای قضا بطور آمد بر عقلای روزگار پوشیده نیست که لایق بحال صاحبان دولت تخصیص شاهزادگان بکلیت
نیکو سیرت است که در مبادی هر حال نظر بر خاتمت احوال و حسن و قبح مال انداخته در جمع امور خرد خور و دین پاشوا کردار و
کنکار خود ساخته هوای نفس آماره در کاری که جز ندامت و پشیمانی نتیجه حاصلی نداشته باشد بجا باشد شروع نمایند
دشمن بدشمن این پسند که پسر خود بانفس خود کند برادر هوا خویش چاهست و راه و دیده پنا و آفتاب تا آدمی نگاهد
پیش پای خویش نظیر این حال و مصداق این مقال صورت احوال میرزا پسر نادان است که با با والد بزرگوار که خدای مجاری
و سایه پروردگار حقیقی است در مقام اخلاص و یکدلی بود و مراعات ادب مینمود و همواره انوار عاطفت خسروانه
و اشعه اشفاق پیرانه بر وجاب احوالش می تافت همانا درین اوقات که از کوته خردی قدر عافیت ندانسته از جاه
مستقیم عاقبت اندیشی انحراف بسته بود با غوا و جهلا و مردم نادان با عالی که منافی ادب و اخلاص بود و سادت
مینمود و تخصیص در ایامی که ذات مقدس را در فیروز کوه چنانچه مذکور شد عارضه بیماری دست داده بود و جناب
شاهزادگی بعیش و حضور پرداخته مترصد آن بود که بزودی کامیاب دولت گردد و از غمی غافل که زمام سلطنت
و عنان دولت و فرمانروایی بر حسب گرمیه و رنگ مایشا و بختار هر قضیه در اراده و تقدیر قادر مختار است هر که رسید
رایت افراشتن که دین را تواند نگه داشتن مجمل چون اطوار جناب شاهزاده از آنها می نیک خواهان صافی اعتقاد
بعض قدس رسید میرزای مذکور مستشو گردید و سلب اعتقاد از خود کرده تحریک کار فرمایان عالم اقتضای سادت کردار
تا بهنجار بچشم خود دید آنچه دید و از خود پنی چشم از مشاهده مصنوعات عالم وجود پوشیده روی کامیابی ندید و با وجود
عدم بنیانی با چند نفر از جهلا و نادانان از و داننا تر اراده نمود بود که بطرفی بیرون رود از ازل مواضع عباس قلی ولد
محمد حسین یک تو شمال را وقوع اینحال در حوصله کنجده حقیقت معروض داشت و میرزای مذکور معترف قد به بعضی
نادان پذیر تمسک حجت حضرت اعلی از عواطف جبللی با آنچه باور رسیده بود اکتفا فرموده اغراض نمودند اما جمعی که شغل
بیرون بردن او شده بودند بسیار نت رسیدند و اسباب معیشت جناب میرزائی حسب المرام انجام یافت و کار
سوانح که درین سال مزاج مبارک اشرف از میرزا ابوطالب ابن اعتماد الدوله مرحوم حاتم یک که بعالی منصب
وزارت دیوان اعلی سرافراز و بدین بایه بلند و رتبه ارجمند بین الاقرا ن الا عظم والا عالی مغز و ممتاز بود و
یافته سببی که ظاهر بود و جز مشتهیات نفس آماره که لازم نشاء جوانی است نبوده الحاصل از ان منصب عالی مغزول
کردید که چندگاه از مشیت و فراز دولت قدر انیم رتبه علیا شناخته تجربه روزگار مذهب کرد و منصب وزارت

سلطان خان ولد شاه علی میرزا نواده عبدالخان که بمصاهر تایین و دومان سرافرازی داشت و مرد صاحب تصور
و حساب دان و مرمی و نویسنده از علوم متداوله فی الجمله آگاهی داشت مفوض گشت دیگری از سوانح معدلت آیین
او آنکه درین سال جمعی از اجامه و سپه و لئان قلمی که در انولایت سرشورش و فساد برآورده آزار و اضرار ایشان
بخلق آن دیار میرسید بدست در آمدند چون دفع شر این گونه اثر از موجب استقامت ملک و آسودگی خلق است
در حفظان بسیار است و یا سار سیدند و یکی از مقبران شاملو شاه قاسم پیک نام که در خدمت اشرف زبان خود
باستشفاع ایشان نشود و ضامن نیک و بد ایشان میشد که من بعد منکب امور ناصواب نکردند بجهت آشنائی
بالتبقة مورد غضب شاهانه گشته شریک سیاست ایشان گردید هر که بدی کرد و بدیاری شد بهم بد خویش گرفتار
و ابالی دار المومنین ازین واقعه سرور گشتند و مسلمانان از شر ایشان خلاصی یافته در نوایه و عاکوی دولت ابد مقرون
حضرت جهان پناه و پناه اهل جهان کوشیدند ذکر **توفیات این سال** جمعی از مشایخ و اعیان که درین دو سال و دوازده
عمر و زندگانی کرده و مراجع خاک غنودند قاضی خان صدر سابق که در او آخر سال گذشته در قصبه طرشت ری مرگشته
در اوایل این سال رخت بعالم آخرت کشید نعش او را بمشهد مقدس معلی نقل کردند وی از سادات عظیم القدر شیعی
بود که باغبی در دراز سلطنت فروین و نواحی آن منصب جلیل القدر قضی القضا فی معزز و منظور نظر سلاطین بوده اند و او سید
عالیشان کریم الذاة و باخلاق حسنه و فضایل و کمالات نفسانی و روحانی آراستگی داشت در زمان دولت همایون منصب
قضای عسکر طغریا یافته چندگاه بدان شغل شگرف پرداخت و چون دامن از آن شغل درجده توفیق حج بیت الله الحرام
در یافت در سنه ثبوت ثلث خمس و الف و پنجاه در واقعه انسال اشارتی بآن شده بمنصب عظیم الشان صدارت
سر بلندی یافته دوازده سال من حیث الاستقلال بآن امر قیام نموده طلبه علوم و در باب استحقاق و احتیاج از مواهب
انعام و افضالش بهره و بر بود و یک پسر هفتده ساله داشت که با کتاب علوم مشغولی میشود و بعد از فوت والد
همین سال از حکمت بالغه الهی در دار السلطنه اصفهان بمحض ابله و زهم گشته در عالم جوانی بمنزل جاب و دانی شتافت
و دیگر فریدون خان حاکم استرآباد و در سیاق ساد و چاری بهم رسانیده او را بشهر آورد و روز بروز مرض اشتداد یافت
معالجات اطباء مفید نیفتاد و الی طبقتش دست از حکومت ملک بدن کوتاه کرده میل بر منزل بقا نمود نعش او را بشهر
مقدس رضویه نقل کردند وی از قبیله جرکس و از زمره عهد نواب همایون اعلی بود و آنحضرت جبر پیر شد و دانائی از
از ناصیه احوال او مشاهده فرموده در مقام تربیتش در آمدند و همواره مورد توجهات سامانه بودند تا آنکه بکومت
دار المومنین استرآباد و سر بلندی یافت هر ده سال بداری انولایت اشتغال داشت و با خلق آن دیار سلوک پسندیده

نموده بین الجمهور بسیارست نفس مشهور و بصفت عدالت و نیکنامی موصوف بود و او را در مدت دارائی باطوایف شراست و
 اهل صاین خانی مشهور بقره ترکمان که همیشه در حدود استرآباد طغیان و زریده شور افزائی می نمودند محاربات قوی و نبردهای
 عظیم روی داده نیروی اقبال همایون و شجاعت و دلیری همیشه فیزی یافت چنانچه از آن طبقه متمرد و خصوماً کوه کلان
 داود خلکو که در ترم و وعصیان از سایر اقوام در پیش و بکثرت و قوت پیش بودند صاحب وجودی نگذاشت ایالت آنوقت
 به بهود خان جرکس تعلق گرفت سلوک او بر وفق رضای مردم آن دیار نبود بنابراین مغول کشته بخره و خان که در ملک
 غلامان در گاه منسلک و مرد مضابط و کار دان بود تفویض یافت دیگر وفات عارف معارف ازلی واقف علوم
 خفی و جلی شیخ بهاء الدین محمد جیل عاملی رحمة الله علیه که شمه از اوصاف کمال و شرف مندر فضل و افضال آن حمید خصال
 در صحیفه اول این دفتر رقم نگارش یافته ظاهر حالش بود و در دانش و تبجیر علوم آراسته و بدرجات عالیة اجتهاد و
 اخلاق حسنه پیراسته باطن فیض موطنش بفقرو درویش نهادی موصوف و بسیر و سلوک معروف و باز مره اهل الدین
 بود درین سال روزی در متاعیر مشهور تبرت عارف ربانی بابا برکن الدین صفهانی با دوا، صلوة مشغول بود و آوازی
 از قبری بکوش وی رسید که در عالم روحانی یکی از اهل قبور و آسودگان نهانخانه خاک با او تکلم در آمده گفته بود که همیشه
 غفلت حبست حالا وقت تیقظ و هنگام آگاهیت و قایل اسم و نسب خویش اظهار نموده بود و از اسرار خفیة
 چند بر زبان آورده اما حضرت شیخ تقریر آنها ننمودند و زیاده از حروف غفلت و ایمانی آگاهی و انتباه اظهار نمی فرمود
 بعد از واقعه آنحضرت یکی از احبای که محرم اسرار شیخ بود و دوسه کلمه اظهار نمود الی صل بعد از وقوع این واقعه غریبه
 تفکر فرو برده چند روز ترک معاشرت احبا و خلای و بساخته طالب علمان نموده آماده سفر آخرت میکرد و مترصد
 ارتحال ازین دنیای فانی و دار لئال متفحص متصف ماه شوال بود و لحظه بغیر خاطر نمی غنود تا آنکه طلبه علوم که همه روز
 از وی متفیض بودند بربراین عطیه و دلائل نقلیه شیخ را ترغیب نمودند که در باطن با خدا بوده در خاطر فیض القاء علوم از طلبه
 باز نگیرد و مشوبات آنرا علاوه طاعات و عبادات شمرده از تکرار اینگونه مقالات خاطرش نفیش فی الجمله آرام گرفته رفته
 با خلق الله بدستور آسایش نموده تا سه ماه دیگر ظاهر اوقات را بمباحثه علوم و اقاده تلامذه صرف نموده تمام نسخه
 شریفه جامع عباسی اهتمام داشت و باطناً با سودگان عالم ارواح همراز و با روحانیان عالم اشباح و مساز بود و آنکه
 در چهارم شهر شوال این سال مریض گشته هفت روز به بلور بستر ناتوانی داشت در روز هشتم که سه شنبه دوازدهم
 شهر شوال بود طایر روحش از تنگنای قفس بدن بیرون خرامیده بعالم قدس پرواز نمود حضرت اعلی شای گل العلی
 در میلاق تشریف داشتند جمعی از اعیان که در شهر ماند بودند در پیش پیر جنازه مغفوت اندازده اش قدم برخاستند

وضع و شریف در برداشتن جازه بر یکدیگر سبقت هستند از دحام خلایق بر تبه بود که در میدان نقش جهان با همه وسعت و صحت بر
یکدیگر افتاده از غایت هجوم عوام بر دن جازه دشوار بود و مسجد جامع عتیق باب جاه غسل داده علماء و فضلا بران جازه محو
بر حمت حی الاموت نماز گذارده و رتبه شریفه منسوب بحضرت امام الساجدین و قبله العارفین امام زاده زین العابدین
مدفون نموده از آنجا نقل بشهد مقدس معلی نمودند برفیق و صیتی که خود کرده بود و در این بای امام انام در منزلی که در ایام
اقامت مشهد مقدس مدرس شیخ بوده است مدفون گشت ارباب استعداد تواریخ مرغوبه یافته در سبک نظم کشیدند
از آنجمله جناب اعتماد الدوله میرزا ابوطالب این تاریخ از ریاض طبع و قاده شکفته شرف رفت چون شیخ زواری از آن کت ایوان
جانش ماوای دوستی حبت زین تائیش کفکش شیخ بهالدین وای فرزند محمد صالح برادر زاده را قم حرو و خبیث
ع افسوس مقتدرای دوران و کراغان سینه بخت تل ترکی مطابق احدی و ثلثین الف که سال ششمین تا بکوس
مبارک شاهی ظل اللهی است باز مظنه ریات بهار طلیعه افروز عرصه روزگار گشته جهانیان را بتازگی نوید فرج داده
فیروزی داد و آفتاب عالم تاب که نیر اعظم و منور ساز عرصه عالم است با کوبه نور و اشعه جهان آرائی بجهت و سرور
قدم بر بساط شرف نهاده ساحت کیتی را از فروغ عالم گیر روشنی تازه و طراوت بی اندازه بخشید درین سال حجت آغاز
سعادت فرجام نوروز فیروز و روز شنبه ششم جمادی الاول مطابق احدی و ثلثین و الف هجری اتفاق افتاد و نو
عروسان مجله خاک بار استکی و پیر استکی سر از جیب مخاک خاک بر آورده و بر بساط جهان آرائی چمن روزگار بکوبه کردگار
در آمدند سپاه لاله و از بار بصد زین بهادر عرصه روزگار صف آرای گشته غنایب آسای بهر زبان شای شهریار گل
کامران بادار ساینده بهار آمد و کر عالم نوی یافت فرج از بر مگاه خسروی یافت خلایق را ز نو آسودگی داد و جهان را
مژده فرخندگی داد و موبک نصرت قرین هایون شاهی ظل اللهی را بنابر مقتدائی که در سال گذشته اشعار شد توجه خراسان
در خاطر انور نصیم یافته بودند انداختان نصرت نشان فیروزی و اقبال بجانب خراسان در حرکت آورده و قصبه طبرس
کیک تبرول اجلال داشتند شادروان عظمت و اجلال در آن خطه و کشتا برافراشته بعد از مراسم جشن نوروز و گنج
مطالب و مقاصد عجزه و زیر دستان عنان اشهب صبا پیوند بغرم سیر و شکار سواخل رود میرمند و انتظام مهام
ضروری خراسان بدالضوب الغطاف داده از راه تومان و دشت بیاض قاین در حرکت آمده فرمان قضا جیان
بنفاذ پیوست که امرای عظام و عساکر طفر فرجام که در ولایت نیشابور قشلاق فرموده بودند بدولایت فرآه آمده و آنجا
بموبک معلی کز دند و سپاه طفر پناه فوج فوج و قشون قشون روی توجه بدالضوب آورده چون مکه هایون بفرآه رسید
طبقات چشم و افواج خدم منظر هایون فرمان فرمای عرب و عجم در آمده بقاعه و این مقرر بعرصه گاه شتافته زبان بدعا و

شهریار کامکار کامران شودند سوانح این مغیرت شایسته فتوحاتی که روی داده و در ذیل هر قوم قلم غریب رقم میگرداند و انصاف
کفایت در شرح فتح و تخریب مملکت بخت افروزی قند بار زمین و داور جان غایت و داور زمین و زمان و افریدگار
جهان بخانیان حلیت عظیم و جلالت بر کار اکابران عالم صورت و هویت مندان انجمن معنی مخفی نمائند که در صحیفه اول و ثانی این دفتر عام
از احتیاق احوال ولایت قند بار که چگونه از تصرف منصوبان این دو دمان بیرون رفته تصرف متبستان سلسله کورکانیان دریده
مگر جای تقریبات هر قوم قلم بیان گشته در طی این داستان مناسب چنان دید که از تکرار نه اندیشیده شرح حالات سابقه
و لاحق را دیگر باره از ابتدا تا انتها بدستاری کلک و در زبان در صحیفه بیان نگار که گشته لبان و ادوی اخبار را موجب سیرای گشته آید
فتوحات و مصحاب مردمی توجه به ایوان را به انصوب باعث نقصان دوستی نشنند در صحیفه اول در وقایع زمان شاه جنت مکان
تجربیه پوسته که مملکت قند بار مره بعد اولی و کره بعد آخری بمساعی جمیله امرای عظام قلم قلم باش تصرف این دولت ابد پیوند
درآمد و ایالت و دارائی آنجا سلطان حسین میرزای ابریم میرزا شفقته شده بود و او چند لغزان غم بزرگوار حاکم به قلم
انولایت بود بعد از آنکه امام زندگانی میرزای مذکور در متابعت و فرمان برداری غم عالمقدار سپری گشت ایالت قند بار
حسب فرمان نواب سکندر شان سلطان محمد پادشاه بمظفر حسین میرزای پسر بزرگتر و زمین داور به پسر کوچکتر ستم میرزا
تفویض یافت و در زمان طغیان اوزبکیه نوعی که در صحیفه دوم در طی احوال میرزایان مذکور رقم پذیر کلک ظهور گشته میرزایان
مذکور از کوته خردی طغیان اوزبک را منظور داشته از بی اتفاقی برادران خود روی بجانب هندوستان آورد و مملکت
تصرف منصوبان حضرت پادشاه غفران پناه جلال الدین محمد اکبر پادشاه بن همایون بن میرزا بابر فرمان فرمای ممالک
هندوستان دادند و در سنده یوننت یل مطابق سنده و الف که در خراسان آتش طغیان اوزبکیه بر لال تیغ ابدار شد
کامکار عالی تبار یعنی حضرت اعلی شاه فی ظل اللهی تسکین یافته تمامت ملک نور و خراسان مجدداً تصرف اولیای
دولت ابد بنیان درآمد و بنا بر رابطه الفت و دوستی که قدیم میان این دو سلسله علیه واقع است حقیقت فتح
خراسان را بحضرت پادشاه و الاجاه غفران و مستگاه اعلام نموده محبوب میرزا علی بیگ نام قورچی خدا بنده کوستانه
و در نامه محبت آمین دوستانه که بانحضرت اعلی ارسال شده بود بقلم مودت رقم و ریاب قند بار ایمانی شده بود که
پسین الطاف الهی و توجه باطنی آن ابوت بنایی تمامت مملکت خراسان که در تصرف مخالفان بود مع ششی زاید است
درآمده سوای قند بار که در تصرف منصوبان آنحضرت است محلی در تصرف دیگری نمائند و از اتحاد و یکانگی فیما بین
آنهم فی الحقیقه بدست ما درآمده و در تصرف بیکانگان نیست و حقیقت دوستی قدیم و طریقه محبت پدر فرزندی جدید
آن میگرد که ازین حسن ادا و خواهش دوستانه در باز گذشتن قند بار مضایقه نموده اساس خلعت و دوستی بطور این می

بنازه استحکام دهند حضرت پادشاه مخفوز از ان میا و اشعار دوستانه اغماض نموده توفیق این مردمی نیافت حضرت علی
غل انکی از وسعت حوصله و پاس طریقہ یکاکی از جای نرفته رابطه صداقت و اتحاد را از دست ندادند تا آنکه آن پادشاه
والاجاه بجوار رحمت آنکه پوست مہین فرزند ارجمندش نورالدین محمد سلیم پادشاه قائم مقام پدر عالی که کردید در آغاز جلوس
بنابر عہ سلطان خسرو مہین فرزند خود که داعیہ سلطنت داشت مشغول بود بعضی امر اقرب جوار خصوصاً حکام و پنا
با فوجی از جنود ظفرو و دہرات متوجہ اندیکشتہ محکمت را متصرف شدہ قلعه را احاطہ کردند در حینی کہ ریایات جلال در
آذربایجان بود حقیقت بعضی اشرف رسید با آنکہ بانکہ توجہ و اشارتی در کمال سہولت و آسانی تخیر قلعه میسر بود چون
هنوز بنابر مشاغل ملک داری کہ ضرورتاً بسیاری از امور لایقہ رعایا میگرد و در ازین طرف پرسش تعزیت و اداب
تہنیت کہ لوازم حلت و و داد است بطور نیامدہ بود این حرکت ماہنجا کہ شیوہ پست ہمتان کم فرصت است از
آئین مردمی و در دانستہ امر اعظام را منع فرمودند و بشاہی یک خان جغتای کہ از جانب آن سلسلہ عالیہ حاکم
قندہار و در قلعه محصور بود مشور غاطفت و فرمان احتمالت غرض و ریافتہ مصحوب حسین یک نامی از طایفہ خدندہ
لوی سالک فرستادند کہ چون میان ما و حضرت پادشاه و الاجاہ را بطہ محبت و برادری مسلوک است با یکدیگر
بالکاو محکمت مضایقہ نداریم او بفرای خاطر بداری انی انملکت مشغول باشد اما مترسدان بودند کہ بعد از فرستادن
الہی مقبر و تقدیم مراسم تفریح پرستی و اطہار تہنیت جلوس و بطور آنکونہ خاطر خوبی کہ ملک بدست در آمدہ را با کفایت
انحضرت نیز نگاہداشتن قندہار کہ در نظر دوست و دشمن مشتبہ بعدم ارتباط یکاکی میگرد و لایق ندانستہ
بقاعدہ محبت و متقضاء قواعد صداقت و و داد باز آمد میہا سابق و لاحق باز کہ از بند و بعد از آنکہ یادگار علی
سلطان طالش کہ مقبر ان طایفہ رفیعہ قریب باش و کار آکاہان خرد و پرور بود و نوعی کہ سبق ذکر یافتہ برسم رسالت
لوازم پرستہهای دوستانہ و قوافضات مہربانانہ کہ راہ و رسم منتظان کار کاہ ابد اعست بطور آمد مشار الیہ الحیا
دیگر کہ متعاقب میرفتند کہ بکنایہ و صریح بوکلا و نیکنواہان سلسلہ کورکانیہ اطہار معاملہ قندہار می نمودند و از انطرف
راہ این گفتگو ندادہ اثری بر گفتہای الہیان مترتب نمیشد و بقہر و غلبہ گرفتن سزاوار الفت و دوستی نبود و نہایت
کہ تخریر پوست مدتہای مدید انولایت در تصرف متسبان آن سلسلہ مانند تا آنکہ میرزا پر خور دار مشہور بخان عالم کہ از امر
بزرگ آن سلسلہ بود و از جانب پادشاه و الاجاہ بخطاب متطاب بہانی یعنی برادری سزاوار بود و کمال محرمیت نیز
داشت برسم رسالت آمدہ حضرت علی در اثنای محاورات و ہمربانیہا و اطہار محبت و دوستی امرادانہ اطہار معاملہ
قندہار و تغافل کہ در نیت بنابر پاس رابطه الفت نموده بودند و اغماضی کہ از انطرف میشد یاد فرمودہ و کمال محرمیت

و یکانگی میانه ما و حضرت پادشاه و الایجاه زیاده از آنست که بایکدیگر مضایقه بالکاه و مملکت داشته باشیم لیکن در باب قندهار
که داخل خراسان و ملک موروثی این برادر دوستی دوست است مردم دور و نزدیک که چشم بر امور متعارفه صورتی دارند
و از عالم معنی بخیر اند سخنان لایعنی در محافل و انجمنها بر زبان آورده محل بر نوعی دیگر مینمایند سزاوار محبت و مقتضای دوستی
آنست که آن برادر کامکار بجهت دفع ظن اعدا و آنکس را که از ولایت هندوستان بغایت دور است و درین سبب
خوشنک شاه را محبت شهریار آنست باین برادر مهر کزین واکذارند که هم زبان هرزه در ایان پهنه کوی که ظاهریان
عالم اسبابند کوتاه باشد و هم تجدید آوازه خصوصیت و یکانگی این دو سلسله در افاق و اقطار اشتها یافته را بطرف
الف و واد آوازه استحکام پذیرد و بر سلاطین قرب جواری خصوصاً طوایف اوزبکیه که معاند هر دو طرف اند مراتب
وفاق و اتفاق جغتای و قولباش بایکدیگر ظاهر گشته هراینه انیمعنی را منتج انواع فواید شمارند و اگر باز گذار سن آن
طبع شریف آنحضرت بسیار دشوار باشد بارضا خاطر انور را بر مطالب عالیه دینوید راجع میداریم اما بر رسم سیر و شکار باید
خواهیم آمد که چند روزی باتفاق منسوبان آنحضرت در شکارگاه آنولایت نبشاطت شکار برداخته باز گردیم و از منسوبان
آنحضرت راه و رسم همان پذیری و میزبانی بظهور آید و بر عالمیان ظاهر گردد که باز که اشتیاق آنکس بایشان مخصوص
و راه و رسم دوستیت و در میانه مغایرت و جدائی نیست و زینل یک پیکه سی تو شمال مایشی که از خاصان درگاه
سراپرده قدس بود چنانچه در محل خود سمیت گذارش یافته همراه خان عالم بر سالت و تجدید قواعد الف و فته اطهار
این مدعا کرده بود و جمعی خوش آمد گویان تقرب جوی که بوسا و شیطانی فتنه انگیز و آشوب طلب اند مانع حصول
مطالب گشته این مخالفت را و لخواهی نام نهادند اما دور اندیشان کارگاه و آگاه دلائل خیر خواه نیکو دانسته و لخواهی
صاحب و ولی نعمت نیست که دشمنان را بجهنم سلوک دوست گردانیده دوستان را محرک افزایش دوستی باشند و هرینه
انیمعنی را موجب روز افزونی دولت دانند فکین چنین دوستی که آغاز اتحاد و نتایج دوستی او بین السلاطین و سلاطین
موجب از دیاد جاه و خیمت و باطن استحکام بنیان سلطنت باشد و اگر از خود رنجاند نعوذ بالله ازین مقوله اندکی از
بسیار گفته آید و سخن بزرگی کشد القصه حضرت علی شاهی ظل الله در اول بها خسته آثار این سال بر حسب وعده
که بجان عالم فرموده بودند نوعی که در فوق مذکور گشته بر رسم سیر و شکار سواحل رود هیرمند و از غنای غنیمت آید
فرمودند و از فراز مشهور عاطفت بعد الغریز خان حاکم قندهار و سایر ارا و اعیان جغتای که در اینجا بودند مصوب وصال
یک ایوانی که از معتقدان درگاه بود ارسال فرمودند و پیغام دادند که چون غریز اثر خراسان بنا بر مصالح ملکی اتفاق
افتاد از فراز توجیه سیر و شکار انخد و دیم طریق که آنکه توجیه موکب جایون را بان طرفها محض سیر و شکار تصور نموده

از روی یکدیگر و یکجانبی باستقبال آمده سعادت رکاب بوسی دریا بند که چند روزی در نجد و دشت طشکار برداریم ایشان
نیز در رکاب اشرف بوده از جانب برادر کامکار معان پذیر بوده و لازم میزبانی بطهور آورند و خاطر مطمئن و اسوده دارند
که سوار اغراز و احترام نسبت بکازمان حضرت پادشاه و الایجاه برادر بجان برابر می منظور خاطر صفا آئین نیست غرض
اصلی ازین نهضت نبوغی که بجان عالم گفته بودیم آنست که بر عالمیان تخصیص بمعاندان و از یک قریب جوایز فرین ظاهر گردد
که ملک ما و شما یکست و در میان جدائی نیست حمل بر نوع دیگر نکنند و بعد از فرستادن وصال یک از راه سیرکنان و شکار
افغان روانه شده چون کنار آب میرمند مضرب خیام اقبال گردید میرزا قلی سلطان سیاه منصور حاکم کرش خند
نوعی از جماعت جنگی که عبد العزیز خان در یوقت بهمت محاربت و استحکام قلعه بند تیمور فرستاده بود مطلع شد
بر سر ایشان رفته گرفته بنظر اقدس رسانید حضرت اعلیٰ او را مورد عتاب خطاب کرد و ایندند که اکثر منسوبان ملازمان
حضرت پادشاه و الایجاه خورشید کلاه با تعلق دارند بخود سربسبب این حرکت لایق و مناسب نیست که قاتران
مذکور را خلعت افتخار عنایت فرموده رخصت دادند که بر سر کار و خدمت مرجع خود روند اما عبد العزیز خان و اعیان
جنگی چون بر مضمون فرمان عاطفت عنوان منشور التفات شاه می غرور و مباحی گشتند میرزا باقی کابلی را که از طایفه
معتبر آن پادشاه و الایجاه است با عریضه ضریح اهل اسما حیل اند و فرستاده اظهار نموده بودند که حضرت شاه این
اراده منصرف گشته از هاجن باز کردند که اگر بجوالی شهر تشریف آورند ما را در راه و رسم نوکری بخیر مخالفت و قلعه دارکی
و جنگ و جدال مانع چاره نیست چون ازین پیغام نفاق الودوبوی وفاقی بمشام هکنان رسید و ساحت انوکا
مضرب مراد قات جاه و جلال شده بود و ایجاب ملمس و مطلب ایشان نمودن لایق دولت نمینمود چنین مانع
بو الفصولا آنکه از آن کوته خردان ظهور یافته مخالفت و پیکانکی بر اتحاد و یکپانگی که کمون خاطر صفا آئین بود گردید
موجب انحراف مزاج اشرف گشته در رفتن ره گرم غنان گردیدند خسر و سلطان میر بازکی را با فوجی از افواج
قاهره بر سر قلعه زمین داور که بجراست شاه کلان مقرر بود فرستادند تا پنج روز چهارشنبه هجدهم شهر رجب طایفه
قند با مضرب خیام اقبال گردید عبد العزیز خان و رفقا از معامله نا فهمی نبوغی که پیغام داده بودند با حضرت اعلیٰ در
اشنائی بستند و مخالفانه در حصار پیکانکی نشستند و بعد از نایب دیر تک حبه بهر انجام اسباب قلعه دارکی
پروا خند و بجانب اردوی معلی قوب انداختن شروع نمودند و جنگ و جدال آغاز نهادند مع هذا حضرت اعلیٰ شاهی
روزی چند بصبر و تقاضا پادشاهان گذاریدند چنانچه اقبال را از محاربه و قتال ممنوع گردانند و دستور قدیم انتظام
عالم و داد و جهمندی بودند مکررا انجماعت را بموافقت و یکدیگر دعوت نموده نصایح ارشیدانه زیطر و بطوریه

که شاید بدالالت عقل و درین ترک لجاج و غنا و نموده طریق امن و سلامت اختیار نمایند مفید نیستاده در قلعه داری و غنا و
وجدال امر نمودند بقهر و غلبه گرفتن انگار در آیین سلطنت و آداب جهان داری بر دست همت خسر و آن لازم آوردند زیاد
ازین مسامحه و در حمله خاطر دریا مثال گنجید که پیش ازین تغافل سزاوار حجت شاهانه و غیرت پادشاهانه نبود و سعه قیامت
غضب لب زبانه کشیده و عا کر ظفر شعار مجامعه و قلعه گیری با مور کشند با وجود آنکه اسباب قلعه گیری خصوصاً توب
و بادلیج و عملة توپخانه و سپه داران که از لوازم مایحتاج قلعه کشائی اند همراه نبود بهادران موکب معلما و دلیران قلعه کش
اطراف و جوانب قلعه را احاطه نموده سیبها پیش بردند دلیران آهین جنگ چون هر بران پشته جنگ جنگ ناخن برج
و باره یازیده در عرض مضه روز رخنه دار اساس قلعه انداختند و نقبها زده میان حصار را چون خانه زبور و مانند
او بن البیوت عنکبوت است بنیاد گردانیده در هر روز چند برج عالی چون بنای دولت گشت نمود سیاه بخت
از هم فرو میر بخت و زمانه کرد و بار و تیره روزی و سیه روی بر فرق آن گروه کم بهای نادان می بخت حضرت اعلی شاهی
طلک الکی از وفور ترجم که شامل حال جهانیانست جنود قاهره را رخصت یورش نمیدادند که مباد اضغاضغ و زیستگان
باشتابه زبردستان و رعایا بغلط سپاهیان چون مور با پمال جا بک روان غرضه دلیری و دلاوری کردند القصة
خون محصوران بر تخیل نپایان بروج و باره و تر زلز احوال قلعه و خوف و هراس قلعه داران اطلاع یافته عجز و اضطراب
خود را برای العین مشاهده نمودند اندکی از خواب غفلت بیدار شده از همه طرف خود را غریق لجه بلا و اضطراب
و اضطراب یافته در مقام استیصال و راندند و سایل و شفیعیان انگیخته امان طلبند حضرت اعلی با وجود آنکه نهایت
بی ادبی از انطبقه صد و ریافته بود همان لحظه را بط دوستی را منظور داشته مروت و قنوت جنگی که شیوه منتسبان
خانان نبوت و ولایت است در باره عموم جماعه محصوران در حرکت آورده امان دادند و از این سخط
قهرمانی امین گردانیدند در روز سه شنبه یازدهم شهر شعبان عبدالعزیز خان با سایر احرار و اعیان خصوصاً شیخ
و علیقلی دورین و میرزا فاضل مشهور بخت و مزارده و خواجہ افتاب و شاه محمد خان ولد شاهی یک خان حاکم
سابق ملقب بخان دوران و قورخان و غیره هم از قلعه بیرون آمده اراده نمودند که بطریق کنه کاران شمشیر
و ترکش در کردن آویخته بنظر اقدس در آیند حضرت اعلی که قاعده آموزش ظاهران عالم صورت و سبب
جنابان را و ابطل معنوی اندکلاش چند روزه ایشانرا محل بر آداب خدمت و جاگری کرده رضایان نداده و عیال
در کمال نجات غلظت در یافته لوازم کورنش و تسلیم بقاعده و آداب آن سلسله تقدیم رسانیدند و حضرت
اعلی در کمال مرحمت و اعطاف با ایشان سلوک فرموده همگی خلعتهای فاخره و تشرفات لایقه نواخته مشمول

انواع نوازش احسان و خواطر و ائمه الودع را اطمینان داده باز خست رفتن قلعه یافته بنان دل خود را جمع نمود
بعد از سه روز عبد العزیز خان و تمامی اعیان جغتای و سپاهیان قلعه که سوی ملازم و خدمتکار قریب چهار پنج
هزار سوار بودند بیرون آمده در جوار اردوی معلی خیم اقامت نصب نموده با ائمه الطاف و رحمت های پدیدار شده
که در باره انطباق ظهور میر سید با کمال نزول خاطر و پرکنده دلی سیر میبردند بعد از بیرون آمدن گروه جغتای و بیرون
قلعه روز جمعه چهاردهم شهر مذکور که شب برات باشد صدور عظام و خاصان در گاه شهر رفته در مسجد جامع
منبر آن از پست و پنج سال متجاوز بود که از ذکر مناقب و منافع حضرت عالیات اینده نشانی عشرت علیهم الصلوات
الملك الکبر عاری و عاقل بود و توفیق کرد کار که در بنیر وی اقبال بن و ال شهر یار جو انجست کامکار بدین ترتیب
و از چندی یافته باید افتخار بر فراز منبر نه باید بر شل اعظم رسیده بالقاب سامی نامی همایون زینت زده و آرایش
بی انداز یافته و انقوم که از آدمی یافته بودند در کمال ندامت اراده رفتن دیار هندی کرده التماس نموده که
لایق بر سپیل مالی و شکریه گران جان بخشی گذارینده خست حاصل نمایند بخت بر خاصیت خیر و آنه اصلا نظر قبول آن
نمیداختند و تجملات و مایع و انقوم را خاک سیاه و نابود انکاشته در کردی اوری دلهای پراکنده آن جمع و جغتای
فوت این مبذول داشته شکش را نیز ایشان عطا فرمودند و زاد و راه و اسبان سواری تازی شراد و
قطارهای استر بر روی توانا و شران بخشی و مایه ترکی بقدر احتیاج عنایت فرموده یکی را با اموال و اسباب سالما و غنائم و
هندوستان ساختند و مکتوب محبت امیر برادرانه بحضرت پادشاه الهه اعظم فرمان فرمای دارالملک امن و امان یعنی هندوستان
نوشته محبوب حیدر یک یوزباشی قرا داغلو بر قاق عبد العزیز خان و رفقا ارسال داشتند و عذر این نهضت و الا که از
تقدیرات آسمانی و اقصای قضای ربانی بی اختیار روی داد با بلع و جوه و احسن بیان خواستند و در کلیه از طلاکی
پیش نه دی از روی اتی و دوستی که مفتاح ابواب مصادقت و یکتا دلی تواند بود ترتیب داده بر یکی اسم قندار
و بر دیگری اسم مالک نر همت بخش ایران نقش کرده بخدمت آنحضرت فرستادند بر زبان محبت و و داد و برادری
پیغام دادند که چون منسوبان آنحضرت از غفلت و کوتاهی خردی فیما بین مغایرت و بیگانگی بطور آورده ابواب کنگلی
و آشنائی که سالهاست بین الجانبین مفتوح است مسدود گردانیدند بر حسب تقدیر این صورت و وقوع یافت اکنون
برستور اول ملازمان عالی تعلق دارد و ترصد است که کل ولایت ایران زمین را که از خطبه خانه این روی باین برادر
تفویض یافته یک قلعه تصور نموده کلید اختیار آنرا که هر آینه مفتاح مقالید خصوصیت و و دله است در نقطه اقل
خود تصور نمایند و اینمضی را از مقوله تکلف و تواضع متعارفه رسمی شمرند سبحان الله الفت و اینمضی را در عالم خلقت

چپایه بایه بلند است که فرمان رویان و الاشکوه با کمال تسلط و اقتدار چندین موجبات وحشت انگیز که هر یک در عالم اسباب
و تشا، تعلق بر هم زن هنگامی جهانی تواند بود کان لم یکن انکاشته بمقتضای وحدت ازلی این شیوه ششوده را حکم سلطان
خرد و فرمان فرمای عقل که ذات کامل الصفات پادشاه عدالت شعار اضعاغ مضاعف عالمیاست از دست نهند
الحاصل چون این جماعت عازم رفتن شدند کس نزد شاه کلان حاکم زمین داور فرستاده از صورت واقعه علامت دادند
که قلعه را با امر اعظام شاهی سپرده هر کس میل رفتن دیار هندی داشته باشد بدیشان پیوند که باتفاق روانه شوند اما
از انجاعت بحضرت سفاهت و بعلت توهمات بکیانه لایقنی امری در نهایت غرابت و علی بسیار ناانگار بطهور آمد
که به جمعی خود را در معرض هلاک و بوار انداختند شرح واقعه آنکه چون خسر و سلطان با فوجی از افواج قاهره بنوعی که تخریر
پیوست بیای قلعه زمین داور رسیدند تحفظان قلعه بدستور عبدالعزیز خان سلوک طریق خلاف اختیار کرده
در مقام هر کسی و قلعه داری در آمدند تا پست روز تلاش پیغامه کردند بعد از آن که خبر فتح قندهار بایشان رسید
از قلعه داری مایوس گشته با کمال یاس و نومیدی بیرون آمدند اما از مخالفت و جنگ جدال که فیما بین وقوع یافته
بود خایف و هراسان بوده بطنه آنکه مبادا که سپاه قزلباش در مقام انتقام در آیند با خود مخبر میسازند که در مقام
فرصت دستبرد می زنند اگر توانند بطرف کابل روند روزی خسر و سلطان بجهت دفع منظره و دل نگرانی و تشویش
قلوب طمیان خاطر انجاعت و قاعده و آداب بزرگان اظهار خصوصیت و آشنائی دوستانه کرده طرح
ضیافت و مهمانی انداخت و شاه کلان را با خواص و اعیان الطبقه دعوت نموده بزم ملوکانه آراست بمنور
امرا و اعیان قزلباش جمع نشده بودند که شاه کلان بسایر مهمانان سبقت گرفته با چند نو از ان مغلوبان سلطان
و ا همه بیشتر آمده در مجلس قرار گرفته حکمی بوکده و حجه هر هندی و آلات جارج با خود داشتند خسر و سلطان
با ایشان تواضعات و میانه که راه و رسم مردمی و آئین میزبانی و مهمان نوازی است بطهور آورده بطنه
آنکه مبادا موجب افزونی وحشت و موهم و کز نگرانی انقوم کرد و در تکلیف اسلحه و یراق کشودن که عرف و عادت
قدیمه بزم آریان محافل روزگار است تا مل داشت تا آنکه گروه دیگر از سپاهیان همان دستور یراق بسته
نمایان شدند خسر و سلطان برفق و ملایمت و مردمی یارانه و مخصوصانه بشاه کلان اظهار نمود که دیر کمی
هوادر منزل دوستان یراق بسته شستن چه لازم است اگر بر فقا و یاران خود اشاره نمایند که آلات جارج
و یراق کشوده بی تکلفانه شیوه دوست نوازی سلوک دارند هرگز نه موجب راجب و اسودگی و استراحت
خواهد بود و جندی از خدمتکاران برسم عادت پیش میروند که وظیفه خدمت بجای آورده التماس یراق کشودن

مینماید انجاعت اباد و امتناع نموده مضایقه مینماید در اثنای کشاکش خدمتکاران که وظیفه عموم خدمت است از آن معلولان
معرکه و هم یکد و جال نادان از کمال سفاقت و جهالت دست میوکده و چه هر برده حواله پیش خدمتین نموده و خسر و سلطان
از مشاهده این حال توهم آنکه مباد از انطبقة آسپنی باورسد و احتمال دیگر داشته باشد از روی خرم و احتیاط مجلس
برخواسته اراده پیرون رفتن مینماید انجاعت به تصور غلط و خیال اطل بهم برآمده اکثر دست باکلات جارجه بر کعبه و
سلطان حواله نمودند و چند نفر را زخمی کردند طایفه قزلباش که چند نفر را زخمی و انطایفه را حریص و پر خاشجوی و
باشمشیرهای برهنه آماده نزاع می یابند از اطراف و جوانب شمشیر باکشیده در مقام دفع ضرر و تلاش نزاع کنندگان
در می آیند غوغای عام بلند شده از هجوم عامه احدی متوجه تسکین نایزه فتنه آشوب نتوانست شد خواجه مغل
از جماعت زمین داوریان از خصومت و عنادی که باشاه کلان در دل داشت پیش دستی کرده نرزم شمشیر را
از پای در آورده بعد از کشته شدن اوسپا هیان جنگجوی آشوب طلب با نبطه روی آورده از تقدیرات آسمان
دست فتنه درازی کرد و محفل نرزم معرکه رزم کشته بطرفه العینی اکثر آن گروه طعمه شمشیر قضا و هدف تیر تقدیر
شدند جنین واقعه عظمی و حادثه کبری بی اختیار روی داد و سببان اندانچه بوالعجبهاست که از کارخانه قضا برو
کار از نهانخانه تقدیر بجلوه گاه ظهور می آید ارباب ظاهری طرح خشن و سرور انداخته اسباب التیام سران می آمدند
و پرده کشایان سر قضا و کارکنان کارگاه قدر در اندیشه کار دیگر بوده مصالح وحشت آماده میسازند و تماشاگران
عالم ظهور را جز بیده تسلیم و رضا نکرستین چاره نیست فاعلم و یا الوالا بصار یفعل الله بایشاء و حکم ما یرید
بلی قضا است بهر نیک و بد عنان کش خلق بدین دلیل که تدبیرهای حلیه خطاست کسی چون چرا دم نمیتواند زد
که نقشند حوادث و زاری چون و چراست القصه آن تیره بختان تیره روز کار از بخت بر گشتگی و ادبار بدین حادثه
گرفتار شدند و چون این خبر وحشت انگیز بار دوی معلی رسید حضرت اعلی شاه بی ظل اللهی را تعجب تمام دست داد
بجهت اطمینان قلوب عبدالغفران و رفقا با بنجر و سلطان غایبانه عتاب و خطاب آغاز نهادند با آنکه اقلویه
چند نفر از ایشان بوضوح پوست که از خسر و سلطان بی ادبی بطور نیامده انطبقة نادان بادی این معرکه شدند
القصه حضرت اعلی بان گروه هر روز لطفی تازه و هر زمان غیاتی بی اندازه بهر یک بطور می آوردند و ایشان
ظاهر شد که این واهمه محض توهم غلط و فکر باطل اینطایفه نادان و جهالت جاہلان و سبوعلا... تنبخی فتنه
انگیز رسیده که قوع یافت که از وساوس شیطانی و نشاء کیفیت تمام واهمه بادی این حرکت... بجا رسیده
باز ماندگان انجاعت از نسا و صبیان و جمعی که در اجل ایشان تاخیری بوده تفقد و دلجوی کرده و بزراد و راهله

نموده بعد از غریزخان و رفقا سپردند که در زمان سلامت بی قضای ربانی بجا و مقام خود رسانند از سوانح سعادت ایام
که در ایام اقامت قندهار روی داد آمدن ایلچی فرخنده پیام زاهد پیک نام است از جانب شاهزاده والاقدیر حسین سلطان
خرم ابن شاه والاجاه گردون بارگاه محمد سلیم پادشاه فرمان فرمای مالک هندوستان که چون بمشهد مقدس رسیده
از آوازه حرکت ریایات فیروزی آیات بصوب خراسان در روضه رضویه توقف نموده منتظر وصول ریایات ظفر آیات
بود درینوقت حسب اشاره همایون اعلی بقندهار آمده سعادت باطنوسی استعدایافته سجده تحیت و تسلیم ترقیم
رسانید و صحیفه اخلاص آیین فرزندان که از جانب شاهزاده نامدار بآداب تعظیم و قواعد تسلیم ترقیم یافته بود بانها
تحف و پیشکشهای لایق بنظر اقدس درآورده بوفور توقیر و احترام شاهای مباحی و مغز گردید و چند روز که در کرب
جهانکشی واردوی معلی اقامت داشت پیوسته بزم مجالست مجلس خلد آیین محافل خاص غراختصاص محلیت
و حضرت اعلی نسبت بحضرت شاهزاده کامکار عواطف خسروانه و اشتقاق مهربانانه و مهربانیهای پدر فرزندان بطریق
می آوردند و جواب مکتوب بروجه مرغوب مرقوم گردید ایلچی مذکور بعرض اشرف رسانید که چون حضرت شاهزاده
کامکار از جانب پدر نامدار عالیقدر پیران الاخوان بکتاب عالی شاهمانی مخاطب و ممتاز گردیده التماس شاهزاده
آنست که از موقف معلی شاهای ظل اللمی نیز بدین خطاب نامی مغز و کرامی گردانند و درین صحیفه لطیفه این بیت از او
او طبع میرزا ملک مشرقی نگاشته که عطف و سک گردید زخمی شد از آن نعت روزگار جوان که نویده
خوشید گشت شاهجهان و در همان ایام رخصت معاودت یافته شمول انعام و احسان روانه دیار هندوستان
گردید و دیگر آمدن اسفندیار خان و له عرب محمد خان و الی خوارزم است بدرگاه سدره اشتباه چون سلطان
خوارزم تخصیص حاجی محمد خان بدر عرب محمد خان همیشه باین درگاه و الا توسل جسته و درینکام شدت و رخطا طریقه آمدند
مرعی داشته از وقوع حوادث پناه باین درگاه می آوردند و بمعاونت منسوبان این دولت خود فاقص میکنند
چنانچه آمدن حاجی محمد خان و اولاد او در زمان استیلاء عبدالعزیز خان اوزبک و پسر او بدین درگاه بهمن توجه
و امداد همایون بر بند سلطنت آن دیار ممکن یافتن در طی وقایع آن ایام سمیت تحریر یافته درین اوقات که در
اسفندیار خان با پدر یا غنی شده باتفاق یکدیگر بدرگاه گرفته بی اختیار ساختند چون اسفندیار خان با اعمال ناہنجار
برادران انکار نموده بمعاونت پدر با برادران تنازع مینمود و پدر را میل کشیده کجول گردانیدند و قضیه گرفتار
داشتند چون سر برادر یکدیگر طبعی شده بودند اسفندیار خان تاب مقاومت نیاورده خوار بپروان انداخته سجد
استرا با آمده غنیمت درگاه معلی نمود و در سفر قندهار بموکتب مغز قرین پیوسته مورد توجهات شاهانه گردید بعد از رحلت

ازین سخن نیز احکام باسم امر او سرخیلان صایر خانی در باب معاونت مشارالیه غرض اصدار یافته حاکم دارالمؤمنین استرآباد
وامرا را آنچو و دو کبک او معین گشتند و او بمیان سرخیلان ایل و اویماق صایر خانی رفته حشری فراهم آورد و به تنگنا
شکر استرآباد و برادران محاربه نموده طغریافت از جمله برادران ابو الغازی سلطان بطرف او میل نموده فوت
در موافقت دانسته برادران مخالف را دفع نموده در سلطنت استقلال یافت و مملکت را قسمت نموده با یکدیگر
بجست ظاهر موافقت داشتند و ابو الغازی نسبت با سفندیار خان اطاعت و انقیاد بطور می آورد و از جانب
اسفندیار خان همواره اطمینان بدرگاه خلایق پناه آمده عرض عبودیت و اخلاص بجای آورده مشمول توفیق
و احسان باز میگرددند و ذکر مراجعت موکب هایون و وقایع روزگار بوقت لمون سپردن چون مملکت قندار
نبوغی که در فوق تخریر پوست ضمیمه ممالک محروسه گردید حضرت اعلی متوجه ضبط و تنقیح آن شده ایالت و دارا
انولایت را بکنج عیانیان نزدیک که از امرا بزرگ و قدیمان این دولت ابد قرین و مرد شجاع و دلیر مردانه
و هوش بود و مدتهاست که بایالت و دارائی چهارصد در چهارصد دارالامان کرمان سرافرازی و ارتقائ
یافت و انتظام امور آنکس بقبضه درایت او داده کل طوایف اگر اذ که ملازم رکاب اقدس بودند بمعانیت
او مامور گشته در قندهار ماندند و احمد سلطان مجکی حاکم ترشیز بجهت تعمیر و شکست و بست قلعه تعیین یافت
بعد از فراغ ازان ولایت در روز بیست و چهارم ماه شعبان غنان فیروزی عیان بصوب مراجعت انوش
داده از خط هر قندهار کوچ کرده در جوار مرار قدوه ارباب حال چسپان بدال نزول اجلال فرمودند درین منزل
مراسلات و التماس بهادر اوزبک که در سرزمینهای بلخ اقامت دارد منشی براغذار اعمال سابق و شکر
الطاف و اعطاف که حسب التماس عبدالرحیم خواجه نسبت با عیان اوزبکیه بظهور آمده و پابنده میرزا
چوره اقا منشی ندر محمد خان دالی بلخ را شادمان و خشنود بار گردانیده بودند بمقربان بساط اقدس سپاهان
پیک اوجی باشی و کبر لو متواتر گشته مکر عرض عبودیت و بندگی کرده استدعا عرض جرایم و ذلات نمود
مناسرت عاطفت و استمالت حسب المرام غرض و ریافت چون موکب آسمان فرسای سلطان طارم چارم
یعنی آفتاب جهان سوز غرضه سلطان را طی کرده عازم سرج اسد بود در حرارت هوا و اشتداد گرمای فلک
برتابه زمین بریان و سرطان از گرمی هوا و آب چو شان العطش کویان سینه بر یک روان داشت
بود آنگونه هوا گرم که بر آب روان سینه بزرگ نهادی ز حرارت سلطان مراجعت اردوی اعظم از راه
گرم سیر فراه که هنگام نش کر با وقت میاه بود میسر نبود از راه غور که ییلاقت غریمت تصمیم یافته در فوج

دوازدهم ماه رمضان از جوار آن هزار کوچ واقع شده از راه مذکور روانه شدند عرصه ولایت غور اگر چه بر طبق کلام انوری گفته
عرصه مملکت غور چه نامعد و داست که در آن عرصه جهانگیر نامعد و داست ولایت بر کمال فصاحت و وسعت دارد و اما در
ارتفاع جبال و ضیق طریق و استحکام امکنه مشهور آفاقت و تمامی شوارع سنکلا خیرت بر شیب و فراز طایر و بهم گم کند پرواز
تنگی گذر اکثر محال میباشد که عبور یک سوار از اینجا بسیار دشوار است از پنجمت ملکان باستان محکم جلی جاوز مینهای
قلب چندین سال در آن سرزمین لوای حکومت و بلند نامی افزاخته از حوادث دوران پناه بان محکم می برده اند و سواکی
ملکان مذکور و اتباع ایشان که نشو و نما یافته آن سرزمین در باستان نامها بنظر رسیده که هیچ یک از پادشاهان عرصه
روزگار از صعوبت راه و شومای جبال با شکرت و شرمشمار از اینجا عبور نموده باشند حضرت اعلی اردوی اعظم را مقوم
کرد اینده هر گروهی متعاقب یکدیگر از طرفی روانه شده بتدریج طی مسافت مینمودند مجله اساکرا بنجم شکوه بنیروی اقبال
از آن دشت و کوه سلامت عبور فرمودند همانا از سیم ستوران پشمار و قیل تختیان کوه کوبان بار بردار و اردوی اعظم
که از حیز احصایرون بود آن جبال تو تیا مثال در یکدیگر کوفته شده بچشم زمین جای گرفته دشت و هامون کشادگی پذیر
بود در شای راه جمعی از عمارت نشان که بزرگ و کی خلف یک سفرچی باشی از راه غور بالا میرفتند بر خیل متر دان
فیروز کوهی که با استحکام مکان مغرور گشته گاهی با مخالفان دولت قاهره آمیخته شور افزائی مینمودند درین اوقات
بر کنار جسته باستقبال موکب هایون نیامده بودند و جوار گشته و مار از نهاد آن خیل سرکش بر آورده خرمن عمر تری
محمد نام سر خیل انقوم و بسیاری از انطاغیه او باش آتش قهر سوخته گردید و موکب جهانکشای عالم نور دین پشوش
کوچ انعرصه را بمود و در روز بیست و هفتم داخل دار السلطنه هرات شدند و در آن خطه و لگشاحل اقامت
روزی چند از کوفت راه و سواری گاه و بگاه آسودگی یافتند سوانح ایام اقامت دار السلطنه هرات بعد از فتح
و تسخیر بلده هرمز که همدین سال وقوع یافت رقمزده کلک بیان میگردد و اگر فتح قلعه و تسخیر بلده هرمز که بسی نام قلینان
و لک اند و در دینان بکلر یکی فارس و غزنی و نصاری که به تقدیر قاهره قدرت نما وقوع یافت از قوای
که درین سنه مبارک یعنی ایت نیل مطابق احدی و ثلثین و الف بنیروی اقبال قرین حال اولیای دولت پسرول گردید
فتح قلعه و تسخیر بلده هرمز است که بسی نام قلینان امیر الامراء فارس بوقوع پوست و رسال گذشت اشاره شده که
بنابر ظهوری ادبها و فکریه بر تکالیف متعین اینجا امیر الامراء مذکور لشکر تباریب ایشان فرستاده خود نیز متعاقب رفت
جزیره هرمز را و در تاریخ جهان آرا نوشته اند که شهاب الدین ایاز نامی از فروغ تابکان سلغوی ارستان شولستان
از ملکان قیس خریده آغاز تجارت کرد شهری بزرگ شده در حکومت اینجا استقلال یافت بعد از فوت او حکومت هر

و تواج ملک که دانه نامی که نسب خود را از جانب بدر بهبود البنی عم و از جانب مادر بکتم ابن اشک که از نژاد ملوک عجم است
درست می نمود و قرار گرفت و او لا و اولاد بعد از او در ولایت حاکم و فرمانرا بوده اند از آنجمله سلغوشاه بن شهاب الدین
بن توران شاه صاحب چهار و لو اشته بسیار عالیجاه و کریم الذات بوده چنانچه یکی از شعرا در مدح او گفته بحر با کاسه
جوین نه نشی اند است کف برآورده کدای در سلغوشاه است و چنین گویند که در صله این پست او را بی نیاز ساخته
در سنه ثمانه عشر و تسعایه در روان جهان کشانی ظهور خروج حضرت خاقان سلیمان شاه اسمعیل علیه الرحمة و الرضوان
و عهد حکومت سلغوشاه ثانی بن توران شاه فرنگیه بر تگایه بخدعه و تغلب بر جزیره هرمز استیلا یافته و در کنار دیگوت
که برف فرنگیه عبارت از قلعه است ترتیب داده از تجار و مترودین بنا و مشور گرفته قلیلی بحاکم و والی مذکور میدادند و بتدبیر
جمعی از فرنگیه آنجا جمع آمده در هر سال کتیپان از جانب پادشاه بر تگال باجمعی آمده و کتیپان برف فرنگیه ریش سفیده
و سرکرده قوم و صاحب اختیار مهمات آن بندر اند و طبقه فرنگیه بمورد هور و ایام شریک کل مداخل و مخارج اتوات
شدند و چون زمان دولت و خانواد سلغوشاهیه بفرخ شاه بن توران شاه و بعد از او به پیرش فیروز شاه رسید
فرنگیه بیشتر از پیشتر اقتدار و استقلال یافته کلی و جزوی مهمات آنجا منوط براسی کتیپان و طبقه فرنگیه بود چنانچه از والی
مسلمانان جز نامی نمانده بود و در عهد دولت روز افزون و ایام فرماندهی ابد مقرون همایون چون سلاطین فرنگیه
بامنبوبان استان اقبال آشیان شاهی فتح الباب آشنائی نموده همیشه قوا و محبت و دوستی را بآید شد و بولان
و ارسال هدایا استحکام میدادند از جانب همایون اعلی تعرضی بحال آنجا عت نمیشد اما بحرین و پروات هرمز را که بحاکم
مسلمانان متعلق بود و فرنگیه تمکین نمیدادند حکم شد که خان مغفور آمد ویرد بخان امیر الامرا فارس بحیطه تنخیر
تصرف در آورد و خان مرحوم مذکور بنوعی که در محل خود سبق ذکر یافت بتصرف در آورد و جزیره هرمز همچنان
در تصرف فرنگیه بر تگایه بود خرج یومی از مداخل و مخارج آنها بجهت حاکم که درین عهد محمود شاه بن فرخ شاه بود
تعیین نموده بودند اما از فرنگیه آثار بی اندامی و طغیان صدور یافته بامترودین مسلمانان سلوک نامور می نمودند و
بامنبوبان این دولت بیکر و حیل پیش آمده یکدو مرتبه سفاین و لشکر تو جانم را از راه دریا با ستروا و بحرین ستاده
کاری از پیش نبردند قبل ازین در پروان هرمز کنار دریا که به بندر کبر و مشهور است در هنگام فرصت آنجا بجا
همایون که مشاغل عظیم در پیش بود بخلاف قاعده زمان شاه جنت مکان قلعه احداث نموده جمع را بجا است
تعیین نموده بودند چون در انوقت از والی لاجپانی گرفته بخود سربوئی رخصت همایون قلعه احداث نموده
بودند و منتفع فاسد کلیه بود این زیاده روی بر مزاج اقدس کران آمده آمد ویرد بخان تنخیر و تخریب آن را کرد

امام قلیخان پسرش حبیب الفغان قضا جریان جبر او قهر قلعه را از ایشان گرفت و ایوم به بند عباسی مشهور است و درین چند سال
با الطبقه مدارائی میشد و بجهت آمدن سفاین بنا درهند و دکن امنیت راههای دریا و منفعت خرید و فروخت تجارت و تزیین
بالکلیه در مقام مدافعه ایشان نبودند درین اوقات مکر و خدیو دیگر از ایشان بطور رسید که بخود سر در جزیره قشم که جزیره دواز
نیز می نامند و منبع آب شیرینست که از آنجا بارگشتی نقل شهر مینماید اراده قلعه ساختن نموده پوشیده و پنهان مصالح
جمع نموده بر سر چشمه منبع آب مذکور قلعه احداث نمودند چون این امر مآده عصیان و طغیان کفره مذکور بود منع و تادیب
ایشان بر ذمت همت شاهانه لازم آمده خان شجاعت شمار امام قلیخان خلف صدق خان مغفور که بدستور والد امیر
الامراء مملکت فارس است بر تنبیه و تادیب فرنگیه و تخریب قلعه مامور گردید و او بر حسب فرمان فوجی از جنود قاهره
بر گردی بساط یک و امام قلی یک و له یک و پردی یک ایشک آقاسی بر سر ایشان فرستاد که از قلعه سخت
ممنوع گردانیده آنچه عمارت شده باشد ویران سازند الطبقه ضاله منبع او ممنوع نکشته در تمام آن سعی نمودند بطور
آورده در همان قلعه تحصن جست با غازیان کینک و جدال پرداختند بساط یک نیز مجامعه قیام نموده حقیقت بخان اعلام
نموده امام قلیخان جمعی دیگر را بکوک فرستاده بالاخره خود را نیز با نضوب رسانید جنود فارس در تخیل آن حصار
بسیار بطور آورده مکر را بر شاهای عظیم کردند اگر چه جمعی از جنود ظف و رود در مدت محاصره و حین تخیل آن حصار
شهادت فایض گشتند اما قوت بقوت بازوی قاهره اسلام و نیروی دولت و اقبال فتح و نصرت قرین حال مجاهدان
خو رده دین مبین گشته بر آن حصار استولی شدند و محصوران بجزا و سزا رسیدند حصار چنین منبع آب شیرین بود بر قرار
حارس و نگهبان تعیین نمودند چون از کفره هر مز و طبقه بر تکالیف عمل ناهنجار صد و ریافته مجاریه جنود نصرت شاعر
ولیری نمودند خان شجاعت شمار از و فوجیت و غیرت اسلام فتح و تخیل بلده هر مز و استیحال فرنگیه را پیش نهاد
ساخته حقیقت بعض عاکفان سده جلال رسانیده بدین خدمت رخصت یافت بن الجهور چنین مذکور میشد
که هرگاه طبقه فرنگیه بر تکاله را در هر مز دخلی نبوده باشد مانع آمدن سفاین و جهازات بنا در شده اند شد تجا
می یابد و موجب خرابی آن بلده گشته از انتفاع می افتد بدجمت و طایف خدمتکاری و باج گذاری که بحسب ظاهر
از ایشان بطور می پوست تا غایت اهتمامی در تخیل آنجا نمیشد و بعد را میکند اندین قبل ازین جمعی از فرنگیه انگلیسیه
جانب والی انگلیس بدگاه خلایق پناه آمده اظهار صداقت و اخلاص و خدمتکاری نموده بنا بر منازعه که میان ایشان
و طبقه بر تکالیف واقعست و از فرق نصاری فی الحمله اختلاف مذهب نیز با ایشان دارند و از خدمت اشراف متقبل
و متعهد شده بودند که هرگاه اراده خاطر اشراف تخیل بلده هر مز متعلق گردد ایشان با عا کر نصرت نشان موافقت نمود

بعد از فتح و تسخیر از بندری که فرنگیه انگلیسیه تعلق گرفته بود جهازات گرفته نگذارند که جماعت پرتگالیه مانع آمدن جهانگشایان
گردند و بیوقت که فرنگیه پای از دایره ادب بیرون ننهد با موری که تجریر پوست اقدام نموده بودند و دفع و دفع
الطبقه در خاطر رسوخ یافت مضمون اینمقال که سرکار آقا به نصرانی نیکو است جو دی مرده میشود چاکست
جماعت انگلیسیه را نیز اخبار نموده ایشان نیز کجاست آمده خدمت شدند القصه خان شجاعت شعار با جنود قاهره
فارس متوجه انصوب گشته خود در بندر کبیر و که ایوم به بندر عباسی موسوم است اقامت کردند و افواج قاهره
فارس از دریا با کشتیها و سفاین عبور نموده داخل خریزه هرگز نشدند کشتیان فرنگیه و محمود شاه والی مسلمانان هر دو قلعه
در آمده ساکنان بلده از تجار و محترفه و اصناف خلایق توغوا و کر با بقلعه حصن حبه نصاری و مسلمانان بلوار قلعه
داری پرداخت و از اینجا نبی بجا مره قیام نموده و در جلها قیمت نمود و جمعی از طبقه انگلیسیه نیز با کشتی از راه دریاه
در کیطرف قلعه که آب دریا متصل بود نکر اقامت انداختند و هر روز از طرفین جنگ و جدال و وقوع می یافت و کثیر
کار طلب پای جلادت و مردانگی پیش نموده بعضی شربت شهادت می نوشیدند تا آنکه جناب خانی خود نیز از دریا
عبور نموده نموده شهر در آمد غازیان پیشتر از پیشتر در امر قلعه گیری سعی گشته مردانیکها بطور می آوردند و جناب
در اندک زمانی غازیان سیهها پیش برده پای بروج رسیده شروع در حفوز بر برهما کردند از مردان صحیح القول
راست گفتار چنین مسموع گشته که عرض دیوار قلعه هرگز فرنگیه ترتیب داده اند از سی دزخ پیش است که بلند
و آهک است حکام یافته و غازیان عظام زیر دو برج از بروج حصار را خالی کرده باروت انباشته آتش نه دند باروت
اجزای بروج را هوا برده فرو ریخت هنوز دو دایک برج کمال بود و بجز دایک رخنه که بهم رسید غازیان مستعد
یورش شدند و محصوران بقدر قوت در مذاقعه کوشیده هر اسم قلعه داری بطور می آوردند تا آنکه کار محصوران
تنگ شده از مقاومت عاجز گشتند فرنگیه بجهت نصرانیت و بهم کشی بطایفه انگلیسیه توسل حبه دست از قلعه باز
داشتند و احوال و احوال کشتیهای ایشان در آوردند و بمیان انجماعت رفتند قبل از آن میانه امام قلخیان و
عظام انگلیسیه قرار یافته بود که بعد از فتح قلعه طبقه نصاری با غنایم و اموال ایشان تعلق داشت بهشت و کر و
مسلمانان بخود و قریباس متعلق باشند چون مطلب که تسخیر قلعه و شهر بود و حصول پوست جناب خان حرب
عمد و پیمان معارض نشده فرنگیه را بجماعت انگلیسیه که داشت که بهر طریق رضا داشت بهشت به ایشان علمانید
القصه بعد از دو ماه و چند روز امتداد ایام محاصره و جنگ و جدال به نیروی اقبال پنهان که همواره در حال
منتظران این دو دمان و الاست قلعه رفیع بنیان هرگز که در ثبات و حصانت شهر جهانگشایان از کارها

نادره فرنگیان است که سحر اولیای دولت قاهر کردید محمود شاه والی هر موز و اتباع او بدست در آمدند و از طبقات خلایق که بقدره
 بودند جمعی که با کفره موافقت و معاونت نموده بجماعت پیش آمده بودند بجزا و سزا رسیده و رعایا و بنجره و غریبا که در حین ورود
 لشکر در شهر بوده با گمراه و زور برده بودند بجات یافته سالم و غایم بمنازل خود آرام گرفتند و جناب خانی حاکم تعیین ننموده
 رعایا و برایا مستحال گشته در ظل لوی معدلت غوغا و زاری قلع و غنایمی که بدست در آمده چند عدد و توب بزرگ بلبلج
 خرد و کلان که فرنگیه بعنوان غنیمت ترتیب داده بودند هر یک کارنامه عید المثل تو بجان فرنگست و دیگر اشیا مرغوبه
 آنجا بایقت قبول نظر اشرف داشت بجهت سرکار خاصه شریفه جدا کرده تتمه بخود ظفر و رو قسمت یافت و بعد از نظام
 مهام ضروری و نظم و نسق احوال سپاهی و رعیت طبل ارتحال از آنجا کوفته بدار الملک شیراز عود نمودند و حقیقت این فتح
 مبین را بیا بهریر اعلی عرض نمودند در حین که ریایات غوغا و جلال و عساکر ظفر شعا بنجره قلع و قمع باریقام داشتند خبر فتح
 بهر مرسید که گوش و سامع فلک و ملک صدای طبل شارت این فتح و غزوات شنید جناب خان مورد تحسین و آفرین
 شاه و سپاه گردید آن خبر بجهت اثر بر مبارزان قلع و کشای همایون مبارک و میمون آمده در همان دو سه روز قلع و قمع
 بتوفیق کرد کار جهان چنانچه سبق ذکر یافت مفتوح گردید و شکر خدا که از مدد لطف و ادا کرد در یک زبان گرفت
 دو اقلیم مقبر عباس پادشاه شهنشاه نامدار شاهنشهر زمین فرمان شاه داد کرد از هر طرف که چشم گشائی نشان فتح
 بر هر طرف که گوش نمی شده ظفر و قلاع متوجه و سوار ایام اقامت در آن سلطنت است چون ریایات ظفر ایات
 بنوعی که مرقوم قلم و قایع نگار کردید از سفر خیر اثر قند بار عود نموده در دار السلطنه بهرات نزول اجلال فرمودند تا مدت
 دو ماه و نیم در آن بلده فاخره اقامت فرموده بداد دی خلق و ارباب حاجات و انتظام مهمات خراسان و انجاء
 سلاطین و اساق و ارباب الهی آن دیار مشغول بودند از سوانحی که در ایام اقامت آن دار السلطنه روی نمود آمدن
 ابراهیم خواجه است از سادات و خواجهای معتبر بلج از جانب ندر محمد خان اوزبک والی آنجا بر سر رسالت باتفیق
 محمد صالح پیک وزیر سابق شروان که در سال گذشته همراه پانده میرزا ابلیج و جناب هدایت ماب عبد الرحیم خواجه
 بر رسالت سلاطین بلج و بخارا رفته بود و شرح آمد و رفت محمد صالح پیک آنکه چون باتفیق پانده میرزا رسید بهانه
 محمد خان ملاقات نموده مکتوب عنایت اسلوب شاهیه را رسانیده از مضمون عطف و مشحون نامنه نامی ممتنع و سرگشته
 در لوازم تعظیم و تکریم که مشحیده بعد از آسودگی راه او را بجانب ماوراءالنهر کسب کرد و او نیز سمرقند با امام قلینان والی
 بخارا ملاقات نموده بعد از اطلاع بر مضمون نامه و مراحم اشتقاق شاهیه نسبت بخلق آن دیار که حسب الاستعداد حاجات
 هدایت مابی مرقوم گشته بود عطا و اعیان اوزبکیه و عموم مردم آن دیار که از اعمال سابق متوحش بودند درین هنگام

که نزول اجلال رخسارسان واقع شده تخریق هار اتفاق افتاد خوف و بیم عظیم داشتند آن عنایت نامه نامی را حذر را
دانسته فی الجمله اطمینان یافتند و مجد صالح را قرین اغاز و احترام روانه نمودند و نزد محمد خان ابراهیم خواجرا که از زمهریر
خاص و امرای اعیان آنجا است جهت تاکید بنیان مصادقت و مولات ارسال داشته التماس نموده بود که هر چند
مخاصبت ایرانیان با توریان رسم قدیم است چون برادر بزرگترش امام قلیخان با حضرت اعلی در مقام اخلاص
و اتحاد و حسن ارادت اعتقاد اند و در زمان فتنه نشان همایون اعلی که کرک میسر را با یکدیگر الفت است بر خلاف
از منته ماضیه من بعد فیما بین مصادقت و دوستی مسلوک باشد و متعاقب ایشان از جانب خواجهای بلوچان نیز کسان
معتمد آمده همین استند غاموده بودند که سلاطین با و رانند مخصوص نزد محمد خان التماس نموده اند که رستم محمد خان را
ولی محمد خان را که پناه با حضرت آورده درین سرحد جاداده اند چون بودن او در نجد و باعث فساد است بجهت دفع
ماده فساد و اگر او را همراه خود بعراق برند موجب امید و آرام مخلصان و استحکام بنیان مصالح و دوستی است زیرا که
میان او و بنی عام خصوصیت و عناد است و جمعی او باش غارتگر از بکیه فتنه جوئی و آشوب طلبند بر سر او مجتمع گشته پیوسته
بجهت نهب و غارت و اخذ اموال مردم دست درازی بجوانشی مملکت مینمایند و اگر در کار او تغافل نمایند موجب
تشویش و غرور عایا و خرابی الکاست و اگر متوجه منع و تنبیه شویم چون در قلمر و همایون واقع است از عبور لشکر
مفرت و آسیب بر عایا و مملکت شاهی میرسد موجب نقص معا به و پیمان و انحراف مزاج اقدس اعلی خواهد بود
الاستد عافواریافت که رستم محمد خان در رکاب همایون اعلی بعراق آمده من بعد در عراق اسباب معیشت او و
ملازمان معتمد سرانجام یافته جمعی او باش غارتگر نا اعتماد که جمع آمده اند پرکنده سازند چه بر دوستی و دشمنی انیکونه
مردم اعتماد نیست الماصل از شمول عاطفت و توجه ظاهر رحمت کسرت رفیه حال عباد اند و امنیت و استقامت
ایجاب متمس ایشان فرمودند رستم محمد خان در حین توجه بعراق در رکاب همایون بود شرح فرستادن الیچان مکرور
از بازندگان و بعضی از درالسلطنه اصفهان در ذیل رقمزده ملک پان میگرد و دیگر از قبایع اقامت هرات گفته
چون فیما بین همایون اعلی و سلطان عثمان فرمان فرامی دیار روم بواسطت خیر اندیشان طرفین قواعد مصالح و
دوستی استحکام و استقرا یافته نوعی که سبق و دریافت الیچان مقبره آمدند نمودند مباح جلال رسید که سلطان
عثمان با عموم سپاه متوجه دفع سلاطین فرنگیه که شغور اسلام در آمده دست درازیه کرده بودند متوجه بنام
انور رسید که سرخی فرستاده از حقایق حال و فتوحاتی که جنود اسلام را روی داده باشد رستم فرمایند و تحقیق
فتح قندبار و دفع و رفع کفره بر تگالیه هر روز را اعلام دهند و لهذا جلای یک قورچی قاجار از سال داشته نامحبت

دوستانه در قلم آورده فتح و نصرت سپاه اسلام که همواره از درگاه احدیت مسالت میشد و زمامه نامی در رخ فرمودند بعد از آن
که ایلی مذکور بر سرعت و استعجال روانه شدند هنوز موبک بایون فال در دار السلطنه بهرات نزول داشت که از اخبار شورش و فساد
شکر روم و انقلاب آن مژد و بوم کشته شدن سلطان عثمان از کردش چرخ و از کون و کج روی سپهر بوقلمون و رود
یافت و اخبار شورش و انقلاب موم کشته شدن سلطان عثمان فرمان فرمای آن موم شرح واقعه مذکور بنوعی که از ویرانه
استماع شده و ایلی روم نیز متعاقب آمده بیان کرد و حاصل کلام آنست که سلطان عثمان درین سال از سفر فرنگ
منظور و منصور خود نموده بود و بین المهور مذکور میشت که در همین سال بار آورده سفر حجاز و عراق و عرب غنیمت قشلاق حلب را
و گویند که با پادشاه اعظم اکرم شهریار دیار عرب و عجم اعنی حضرت اعلی شاه فی ظل الله العلم عند الله نقض عهد و پیمان
در خاطر داشته طایفه نیکبیری که معظم سپاه روم اند عرض نموده اند که این غنیمت که منتهج انواع مفاسد و موجب تیغ
فتنه و آشوب سرحد عرب و قرلباش است لایق دولت نیست مع ذلک در قانون عثمان در یک سال و سفر نمی باشد
و هنوز عسکر روم که از سفر فرنگ خود نموده اند در منازل و اوطان قرار و آرام نگرفته اند درین سال این غنیمت
موقوف باشد که در سال آینده اگر صلاح دولت باشد بمصلحت جمهور عمل آید سلطان عثمان از غرور و جمل و جوانی
و عدم اطلاع بر قوانین معتبره عثمانی با غواء و دلاور پاشا که درین هنگام وزیر اعظم شده بایکجری آقاسی معاند بود
و میخواست اقتدار و اختیاری که طایفه نیکبیر را درین امور می باشد کمتر شود چند نفر دیگر از خوش کویان صاحب غیر
طایفه نیکبیر را معاتب ساخته در غنیمت قشلاق حلب راسخ و جازم گردیدند نیکبیری آقاسی و جمیع عظامی انظار
بشورش در آمده قتل دلاور پاشا و چند نفر از عظامی معتبره انظار گرفته که در انوقت صاحب رای و مشوره امور دولت
بودند با خود مخمر ساخته کس بخدمت پادشاه فرستادند که دلاور پاشا و این جماعت ناد و لشجواه شده داخل شایان
در امور دولت موجب تخریب بنیان سلطنت است و تا از سلوک ایشان راضی نیستیم التماس آنست که
حضرت پادشاه انجماعت ابدست نیکبیری سپارد که بجزار سازند و عرض نموده اند که در قانون سلسله
عثمان چنین اراده که طایفه نیکبیری بنا بر صلاح دولت می نموده اند بدین شمار رضای خاطر نیکبیری حسته لفعیل
می آورده اند حال آنکه متمسک آنست که انیمقدمه بطور پیوند و سلطان عثمان مقدمه مذکور را انکار بلین نموده یا
عظیمه اعیان الطبقه نموده شد و طایفه نیکبیری طغیان عظیم ورزیده در دفع و رفع انجماعت راسخ و ساعی گشتند
و دلاور پاشا و رفقا از بیم ضرر خود را بر سرای پادشاهی انداختند و فوجی کثیر از خدمتکاران و عهده سرای و سبای
اغلبانی جمعیت نموده در دفع فتنه انگیزان الطایفه یکجست شدند تا از جانبین مهم بکنک و جدال انجامیده

جمعی کثیر در میان قتل و جماعت نیکوگری آثار غلبه بطور آورده باندرون سرای پادشاهی ریختند و میگفتند که پادشاه
سلطان مصطفی برادر سلطان احمد است زیرا که بعد از فوت سلطان احمد باو بیعت کرده قرار سلطنت باو بپوشید
او داده بودیم و خلع او موافق رضای نیکوگری بنود و حق بیعت او در ذمه اوست سلطان عثمان از واقعه مذکور
خوفناک گشته بمصلحت چاره جوین کس نزد نیکوگری اقای فرستاده پیغام داد که من بیکت خورد سالی اطلاع از قانون
پدران ندشتم حالا از ان نادم و پشیمان گشته آنچه رضای شماست چنان میکنم بعضی از اهل تدبیر صلاح دیدند که چون
کار از صلاح و پیغام گذشته و نیکوگریان چهره بخانه شده اند علاج منحصر در نیست که پادشاه باز باو جاق نیکوگری سپاه برده خود را
بخانه نیکوگری اقای اندازد و بایشان توسل جوید شاید که حجت دامگیر گشته اراده سلطنت سلطان مصطفی باز آیند و سلطان
عثمان بمصلحت نیکوگریان فرصت جست از سرای سلطنت بیرون آمده در عین تیز و غوغا و کمال اضطراب بخانه نیکوگری اقای رفت
اما نیکوگری در اندرون سرای دلاور پادشاهی وزیر اعظم و رفقا و اوسیا حین پادشاه وزیر ثانی و قولدر اقای و حاجی سوبی
نامی از معتبران طایفه سپاهی افغانی و جاووش پادشاه و ستانچی باشی که صاحب اختیار مرست و امثال اینست
آورده بضرع تیغ و تبر انبای در آوردند و بوناق سلطان مصطفی رفته او را از مسکن خود بیرون آورده تهنیت پادشاهی
گفتند و درین اثنا مشخص شد که سلطان عثمان بمنزل نیکوگری اقای رفته و باو توسل حسبیه چون نیکوگری اقای خبر یافت
که پادشاه در خانه اوست بمنزل آمده پادشاه را ملازمت کرده عذر مقدم خواست و در مقام حمایت در آمده با عظمی
نیکوگری بکفتگو درآمد و گفت چون پادشاه باو جاقی شما پناه آورده و از کرده نام است اولی آنست که با قضا و امر
و رفع بدنامی باز خاطر او را بدست آریم و چون آنچه مطلب بود بحصول پیوست معاندان دفع شدند پس بعد با
پادشاه در مقام اعتذار و دلجویی باشیم و درین ماده را نسخ گشته غلومود طایفه نیکوگری از بیم آنکه مباد این معجز
نیکوگری گشای تشیت پذیرد و پادشاه که جوان و جاهل است و کینه مادر دل دارد عاقبت انتظام کشد خاطر دفع
نیکوگری اقای قرار داده بر سر او هجوم آورده فی الفور بقتلش پرداختند سلطان از خانه او بیرون آورده بقلعه سوهو
بیدی قلعه که در جوار قسطنطیه است فرستادند و باو اکتفا نکرده از بیم آنکه مباد اصولی روی نماید که دیگر
بار سلطنت و پادشاهی باو قرار گیرد و هکی الطایفه یکدیگر اتفاق نموده بیدی قلعه رفته او را از میان برداشتند
روز دیگر عموم طبقات سپاه نیکوگری و غیر هم لباس سوکواری پوشیده بمضمون آنکه خود گشته حافظ را خود ترمیز
نقش او را از بیدی قلعه تعظیم و اکرام تمام نموده بتجهیز و تکفین پرداخته در عمارت مقبره سلطان احمد در جنب
و دفن کردند القصه اسم سلطانی و دیگر باره بر سلطان مخلوع اطلاق فرموده طایفه نیکوگری بیشتر از پیشتر اختیار

امور دولت شده وزیر اعظم و از باب مناصب مصلحت ایشان تعیین یافت چون سلطان مصطفی شوریدگی طبع و خط و مانع
موسوم بود و والده آن مصبلت وزیر امور و جرح قطع و فیصل جهات سلطنت میشد و مکتوب محبت آن سگوب از جانب او
بحضرت اعلی شاهی ملل الکلی مشتمل بر وقایع و سوانح مذکور که باقتضای قناری و می داده و تجدید قواعد مصالح و دوستی
مصحوب ایچی سخندان فرستادند و ایچی مذکور در دار السلطنه هرات بیایه سریر اعلی رسید و مکتوب مذکور را بنظر انور
در آورده و حقایق حالات نیز بزبانی عرض کرده نمود که الیوم طایفه نیکوگری که قصد پادشاه خود کرده و چینی که دخیل ایشان
شده بود قتل آوردند و در میان دولتمردان سلسله ال عثمان مطعونند و جمعی از نیکوکاران را زاراده چنانست که چون سلطان
مصطفی شورش و مانع شهرت یافته و از سلطنت او محتملست که امور دولت اختلال پذیرد هرگاه قدرت یابند سلطان
نام برادر سلطان عثمان را که کودک خور و سال است پادشاهی اختیار نموده طالب خون سلطان عثمان باشند و طایفه نیکو
برنجیت را منی سلطنت سلطانم ادنیستند و این گفتگو فیما بین واقع است و این مقدمات بسیار محالک سرایت نموده
در هر گوشه متقلبی سرافراورده در هر سری سودا نیست در خلال انجیل ملازم حسین خان حاکم لرستان با کینه
جادوش از بغداد آمده شرح برهم خوردگی عراق عرب و نزاع فیما بین عظامه دار السلام بغداد و وقوع یافته نبوغی که
در ذیل مرقوم میگردد و معروض داشت شرح وقایع و قضایای دار السلام بغداد و فتور عراق و محال و وقایع
مدتی مدید و عهدی بعید است که آقایان و عظامای سپاه بغداد بنحو دیگری متعادل شده هر ایامی یکی از ایشان صاحب قیادت
گشته کل داخل و مخارج آنرا را بقصد اختیار خود در آورده حکام و پاشایانی که از جانب سلطان روم می آمدند
دخل نمیدادند و احیاناً بعضی اطاعت کونه بطور محمی آوردند پاشا را و برای حکام فرود آورده و وجه معیشت را برانجام میدادند
هر کدام که آن تسلی نمیشدند تنگ آمده را مراجعت می نمودند و آنکه تسلی میشد روزی میکند از درین عهد محمد قنبر می
که آقای نیکوکاران بغداد بود و بکر سوباشی که از عظامای آقایان معتبر بود با یکدیگر اتفاق نموده هر کدام جمعی از ملازمان
خاصه خود که در میان رومیه سکنان می نامند بهم رسانیده هر یک بار اذنه حکومت و خود سری سر بعضیان طغیان
بر آورده بودند و تکلیف هیچ پاشا و حاکمی نمیکردند رفته رفته بکر سوباشی اقتدار و اختیار بیشتر یافته و بخت نیمه
و خشت پدید آمده محمد قنبر در مقام دفع بکر سوباشی شده و چینی که او با فوجی از جنوب بغداد و سکنان خود بجهت
اختلال متمدان مله رفته بود محمد قنبر کس بجای فرستاد که تکلیف او ندهند و خود با گروهی از تبعه قصد غارت اموال
بکر سوباشی کرده بر سر خانه او رفت و گروهی بجای او مانعت نموده بین الفرقین مهم مجاریه انجام میداد بکر سوباشی
در راه این خبر شنیده بسیار از آنکه همراه او بودند باغافات و وعده های جمیل با خود متفق ساخته شهر خود را نمود

سپاهی بغداد و کرده کشته یک گروه با محمد قنبر در نارین قلعه و کرده دیگر با بکر سوباشی در شهر بودند و فیما بین جنگ و صلح
و قلع یافتن آخر الامر بکر سوباشی اهل قلعه را نیز فریب داده اکثر از محمد قنبر روگردان شده خود را از قلعه شهر می انداختند
مجله بکر سوباشی بر قلعه مستولی شده محمد قنبر را بدست آورده او را با چند نفر دیگر که منظمه خلاف داشت از میان برداشته
اموال و اسباب منهنایت بدست آورده بکبان و سپاهیان خود داده چند نفر از مشایخ فرار ابو حنیفه را که با محمد
متفق بودند و کشتی نشاندن کشتی زد و خانه های ایشان را بغارت داد چنانچه بعضی اسباب اشیاء و مزار نیز غارت
رفت و بر حکومت عراق عرب رقم اختصاص کشید و چون خبر عصیان و طغیان بکر سوباشی پاپیه سر خواند کار روم
رسید ارکان دولت عثمانی ایالت بغداد بجا حفظ احمد پاشا نامزد نموده فرستادند که معات اخبار را موافق صلاح
دولت با صلاح آورده متمردان اهل طغیان را بجزار سازد بکر سوباشی که دل بر حکومت عراق عرب بسته استقلال تمام
یافته بود از آمدن پاشا خوفناک گشته با حکام سرحد قریب باش طرح آشنائی انداخته کس خود نزد حسین خان حاکم
لرستان فرستاده معلوم نموده بود که این امور از روی اخلاص حضرت شاه عالم پناه از من صدور یافته من بعد
دست ارادت در قراک بندگی آن استان زده بجاییت منصوبان درگاه مستظهر و امیدوارم و ملک بغداد را که
موروثی آنحضرت است بجهت آنحضرت نگاهداشته ام حسین خان ملازمی همراه کرده او را بدرگاه جهان پناه فرستاده
حقیقت حالات بنوعی که تخریر پوسند عرض کرد و چون حافظ احمد پاشا بجهت وودار السلام رسید بکر سوباشی کل سپاهیان
بغداد را بخود متفق ساخته تملک او نکرد و او را از اطاعت و انقیاد جنود بغداد و مایوس گشته ندای العود و احمد در داده
بازگشت و از دیار بکر حقیقت حال بدرگاه پادشاه روم عرض کرده درگاه پادشاهی علی پاشا نامی مشهور علی پاشا
کمانکش از جانب سلطان مصطفی ایالت بغداد یافته چون با آنجا رسید درین مرتبه بکر سوباشی اطاعت کونه بظهور آورده
او را بطحراه داده چند روزی با او مدارائی میکرد و او نیز بکجاست مانی راضی شده روزه میگذرانید ارکان
سلطان مصطفی ابن مسامحه و خوشبینی داری از و نه پسندیده او را مغزول ساخته یوسف پاشا نامی را نصب نمود
مشارالیه که به بغداد آمده خواست که اقتدار و استقلال عیان ساخته متمردان را از میان بردارد بکر سوباشی در
ملاقات روز اول کمون خاطر او را از طرز سلوک دریافتد و دیگر دیدن او را نشانی نکرده بدستور ترم و عصیان بظهور آورده
با فوجی بر سر آورفته او را گرفت و طمع در اموال و اسباب او کرده بقتلش مبادرت نمود و علانیه کوسن مخالفت میگوید
بعد از آن کور حسن پاشا که حاکم موصل بود بایالت بغداد آمده او نیز مدخل نیافته بازگشت و کما سبب است اقتدار و استقلال
یافت شرح و قلیع باقی حالات بغداد و سبب توجه موکب همایون بانصوب و تصرف در آمدن انولایت در سال آینده

مرقوم قلم سوانح نگار خواهد شد اما در تمام ذکر مراجعت موکب فخرشان و تشالاق نمودن انواع قاهره و خراسان توجه
نواب هایون اعلی شاه فی ظل الکبری جریده و سبای بصوب زنده ان بشت نشانی و در کمال اقامت اردو بیرون
شکوه در دار السلطنه هرات بدو ماه و نیم کشیده محامات ضروری خراسان صورت انجام یافت ندای کوچ در داوه عنان بکین
غیمت بصوب مشهد مقدس رضویه العطا و دادند و برستم محمد خان صاحب التماس سلاطین باور النهر با جمعی از ملازمان محمد مصوب
موکب مقدس گردانیدند و در حدود غوریان خواجه جلال الدین الکبر غوریانی که وزیر خراسان بود پیشکشهای لایق کشیده و کافیه
بلوازم خدمت و ایشار منزل و اقامت پرداخت و مصدر خدمات پسندید و گردید و چون در مشهد مقدس نزول اجلال واقع
شد چند روز در آن استان ملایک اشیان بلوازم خدمت و دعا و زیارت قیام و اقدام نمودند درین سال تولیت سرکار
فیض آثار بمیرزا ابوطالب رضوی تفویض یافت چون صلاح دولت قاهره در آن بود که جهت استحکام محامات قدر با رتبه
مهام اسفندیار خان والی خوارزم که فرستادن او بدالضوب سبق دیگر یافته و دیگر جهت بعضی امور ملکی که درین سال عا کر فترت
نشان در خراسان تشالاق نمایند و خرم و احتیاط مقتضی آن بود و اقامت کل عا کرد و یک محل موجب عزت و فضیلت معیت
و فقدان باکولات بود بنابراین افواج خدم و خشم بدین قسم منقسم گردانیده هر که و هی از طبقات لشکر را در محل مناسب تشالاق
فرمودند و از مشهد مقدس معلی هر فوجی از افواج قاهره تشالاق معین خود رفتند و حضرت اعلی بعد از فراغ ازین امور جریده
بامعدودی از ملزمان رکاب اشرف و مقربان و الالبجانب بازندران بشت نشان در حرکت آمد و قصبه درخین را
برستم محمد خان اوزبک عنایت فرموده بدالضوب فرستادند ابراهیم خواجه ایلچی بدر محمد خان و ایلچیان خواجهای بخارا و رکاب
ظفر انتساب بازندران رفته ایلچیان بخارا از آنجا رخصت یافته مشمول انعام و احسان پادشاهانه بگرفتند و ابراهیم خواجه
چندگاه در موکب مقدس کامیاب غرت و منظور نظر شفقت و رحمت بود در سال آینده از اصفهان رخصت یافته
بر وجه لایق روانه دیار خود گردید و دیگر کالاهای زبده ارباب فضل و فصاحت و کمال میرزا فصیح الانصاری الهردی است
چون ذات اشرف هایون اعلی و طبع فطانت سرشت هنر پرور آنحضرت که میزان قدر سنجی و معاریخ شناسی است
بصیحت فضلای دانشور و سخنوران بلاغت کثر رغبت تمام داشت و در اگر چه بحسب ظاهر بنا بر شاغل عظیمه
و عدم فرصت که فرمانروایان جهان را از آن چاره نیست و با و ده چامیان خمخنده و سلطنت را از آن گزیری نه گاهی
صحبت فیض موهبت روح بخش افاضل و سخنوران روزگار کمتر اتفاق افتد اما همیشه بالطبع مایل اند که از نرم را یان
محافل دانش اگر نادره کوئی سعادت خصوص اقدس فایز گردد و وجود چنان کسی را عزیز و چون کوهر گرانها گرامی شمرد
صحبت او را جمعت تشیخ طوطا و انبساط ضمیر مغتنم شمارند و خاطر اکثر متوجه آن بوده و هست که محافل انفس جامع قدس

از وجود چنان باوره آرایش صوری و زینت معنوی داشته باشد لهذا درین اوقات حجت ساعیات که در دارالسلطنه هر
اتفاق نزول افتاد بصحبت کثیر البهجت سرآمد ارباب فضل و هنر سخن پرداز بلاغت کسرتانم اشتات محالی زمینده ملک نکته دلی
میزان فصیح هر وی که از جمله سادات و اشراف و اعیان آن ولایت و منتسب بسلسله علیہ الفارسی و بنیور ابداع فضایل و
کمال است و بمراتب بلند پروازی پر استهلالی طبع در رتشارش آویزه گوش و کردن مستعدان روزگار است
مسرور گشتند اراده خاطر اثر بدان متعلق گشت که همیشه حضور اقدس و محفل قدس از وجود کرامت زینت فرا بوده
از صحبت فیاض منبسط و منشط و از نواد طبع سحر آفرینش متبہج و مسرور باشند تکلیف مرافت و همگان موکب
هایون فرمودند و امر قضا بنود بر انجام سفر انجناب بنفاد پیوست و مومی الیه از وفور اخلاص امتثال امر جانان
بقدم انقیاد تلقی نمود آهنگ عراق ساز داده اگر چه آن بلده طیبه از وجود کرامی آن کوهر بحر دانش و انضال شک
قزاقی بلاد و امصار بود خالی مانده از نزاهت و خرمی بی طراوت گشت اما مجلس بهشت امین را طراوت تازه و طبع جانان
را مسرتی بی اندازه روی داده همگان موکب مقدس گردید و اکنون در زمره مقربان صحبت اقدس است و الحاق
تا این طبقه باشند القصه موکب معلی بغیر وزی و اقبال باز در آن بهشت نشان رسیده و رقبه اشرف و منازل خلد
آئین که در آن مکان نزہت بخش ترتیب یافته اقامت فرمودند و کاهای بدار السور فرج آباد تشریف برده در آن روضه
دلکش و باتین فرح بخش انجا بحر می و کامرانی گذرانیده بخت افزای روزگار زمان بودند از سوانح زمان اقامت
آمدن یوسف خان بیکر یکی شروان و سایر امر و اعیان انجا است که بقصد ادراک ملازمت بدر یافت عزرا طیبوسی آمده
بدین سعادت عظمی سرفرازی یافتند و مکرر مجالس و محافل ارم ترین انعقاد یافته از بر تو توجہات خاطر خوشید ضیا
که بر ساحت انال یوسفیان و امرای رفیق اوتافت بایه عزت و افتخار باوج فلک دوار رسانیدند و پیشکشهای لایق
از غلخان غلمان صفت و کثیران حور ووش زلیخا صورت و الشہاء صبار رفتار و شتران کوه کوهان بار بردار و نفوذ
وافره و اجناس فاخره و اقمشه نفایس هر دیار و هر ملک و پوستینهای سمور و روسی کراهنها و کوفکهای نادره ولایت
جرکس و تشکهای قیمتی درست نظر دور انداز بخت و امثال ذلک زیاده از احصاء و شمار از نظر اقدس گذرانیده بان
هر یک بمضمون انیمقال مترنم و گویا بود العبد و مافی یدہ کان لمولاه چون یوسفیان غلام خاصه شریفه بود این کلام
در شان اوستحسن افتاد آنچه من از بر تو لطف تو دارم میکنم جمله ایشار قد و مت نقد جان هم بر سرش مجلایوسفیان
قطع نظر از تکلفات متعارفه و اغواق سخورانه پیشکشها گذرانید که زمانهای ارباب عتبه و فدویان جان نثار
تجین و آفرین گویا کردند و هر روز بل هر ساعت بطرفی خاص مغر و شفقتهای کونا کون مفتوح و ممتاز میکشت و

چندگاه در رکاب مقدس سپهشکار مازندران مشغول بود و پوسته حریف نرم خاص و مشمول عواطف غر و اختصاص بود و در کمالی
که انصراف شده و رخصت می یافت بخلعتهای فاخره و تشریفات تمام از زر و جواهر سرافرازی یافته مقتضی المرام بالکال و لایست
خود نمود و در قریب جای خان سپهسالار ایران که حاکم مشهد مقدس بود از او ان کودکی و عهد صبی با یوسف خان طریقه اخوت
و برادری مسلوک داشت و مدتها دید و مکالمات با یکدیگر اتفاق نیفتاده بود در نیوقت که او بپایه سریر اعلی آمد
نبوغ که مذکور شد سعادت بساط بوسی دریافت حضرت اعلی از مشمول عاطفت و اشتقاق قریب جای خان را از مشهد
مقدس طلب فرموده او در شدت شتا از مشهد مقدس بیرون آمده باز مازندران شتافت پس از آن حین عهد ملاقات
تازه شد چنانکه بصحبت یکدیگر مسرور بودند یوسف خان رخصت یافته قریب جای خان در رکاب اشرف اقدس ماند
و در توسع شوارع مازندران بر آذکیا پوشیده ماند که در کل دار المرز خصوصاً مازندران ضیق طریق و صعوبت راه و تنگی
گذر که از جبال رفیع و کمرهای کوه که از غایت ارتفاع و بلندی بساحت آسمان دست در کمر دارند بمشابه است که عبور
یکسوار از مضایق نامهور جبال بغایت دشوار و در هر قدم از خوف خطر پیاده شدن ناچار و گذر شتران خود را بجبال
آهسته روی از انجا امری بود محال مردم آندی که هرگز چشم بر یکدیگر بدیع شتر نیفتاده بلکه در خیال نگذاشته بودند
چون ترکیب عجیب آن فرشته نهاد و دیدند بر حسب کرمیه و الی الابل کیف خلعت تعجب در ترکیب آن جانور قوی کل
میکردند چون حضرت اعلی بر توالتفات تعمیه و ترتیب آن دیار زمرت بخش فرج افزا انداخته شمرطرب انگیزه فرج آباد
و قصبه شریفه اشرف را نبوغی که در محل خود ذکر شده مکرر خاطر جاوه و جلال گردانیده متربات انولایت و کشتابوع
طبع واقع میشد و در شکارگاههای عظیم المثل انولایت بمشاط شکار مسرت بخش خاطر غمز مغر بودند و ملازمان
رکاب اشرف و مترودین اردوی گردون شکو از صعوبت راه و تنگی گذرهای خطرناک و بسیاری کل ولای
که از کثرت بارندگی همیشه در زمینهای انولایت بود از راه اضرار بسیار و نقصان و خسران پشماربعاً که نظیر شعار
و مترودین میرسید درین سال رای جهان آرای بدان تعلق گشت که در وسعت شوارع و همواری راهها توجیه
نوعی سازند که شتران قطار بفر اغبال بی خوف و خطر عبور نموده آسپسی از ان ممر مترودین نرسد و همت عالی نعمت
بدین امر شگرف که در نظر خلایق دشوار بل محال مینمود که گماشته جناب دستوری میرزا اتقی وزیر طبرستان را بانجام
این خدمت مامور فرمودند و مقرر شد که ابالی مازندران در ان امر خطیر مبرود و دهمراهی کرده کارکنان اجرت واقعی
از خالص مال خاصه شریفه ستانند و جناب دستوری پذیرای فرمان گشته بعون غنایت الکی و نیروی اقبال منتهی
و امن همت بر میان زده شروع در انجام این خدمت کرده نهایت سعی و بذل جهد در ان امر شگرف و نبلور آورده

اعظم شوارع مذکوره راه سوادکوه است که از الکاه خوار و فیروزکوه بازندران بهشت نشان میروند و در نزدیکی
اردوی معلی از آن راه است و تا فرج آباد فریبشت نه مرحله است تخمیناً چهل و پنج فرسنگ بلکه زیاده است القصه استخوان
خار تراش چابک دست و تبر داران و بنایان محله آن کار از هر طرف جمع آورده و مصالح سرانجام داده بر خود نهادند
که بر سمت راه واقع است پلهای عالی استوار بقدر طغیان هر دو خانه بسنگ و آجر و گچ و آهک تعمیر و ترتیب دادند
و در هر سیلابها عظیم که در وقت بارندگی از قتل حبال میسرند و نقبها کنده در هر جا منظم آن بود که بمروارایم بسبب
سیلاب منهدم و خراب کرد بسنگ و آجر و آهک و مصالح را استحکام داده بر دو خانه ملحق گردانیدند و در همواری
خیابانها طرح کرده آنچه پیشه و جنگل بود تبر داران از درختان سطر عالی خالی کردند و خاک و ریزیک از جایهای دور
آورده بای دست بلند گردانیدند و در دو طرف آن جویها کنده شده که آب باران از شوارع بجویها ریخته بود
خانها جاری کرد و چنانچه در میان راه که محل عبور میزدین است اصلاً از کل ولای سمستوران آلوده نمیکرد
و مضائق انجبال را بفنون غریبه توسیع داده بعضی جایها رجو بجای قوی انداخته آنچه سنگ خارا بود بسنگ
بران خارا تراش تراشیده صنایع بدایع بطور آوردند چنانچه ماسح کارهای فرمادی که در نظر عقل دور از کار میبود
کردید در اندک زمانی این کار خیر بنیروی همت والا و مددکاری اقبال معلی بنوعی که کنون خاطر انور و پسند خاص
و عام بود صورت انجام پذیرفته موجب تحسین و آفرین گردید اکنون شتران باردار قطار قطار پهلوی یکدیگر
بفرات عبور مینمایند **در بیان منویات ساین ایام** خصوصاً خواجهمحمد رضای فدوی مشهور بار و خواج که وزیر ادب
بود در سفر که بستان لقب فدوی یافت دوسه سال بود که در ملازمت اشرف بسر برده از مقربان بساط اقدس
و حرمان بزم مقدس بود شرح شمه از احوال او در طی حالات سابقه نگاشته ملک بیان شده خواهد بود و موثقی
از موضع جوین قزوین است از وزارت ذوالفقار خان قزاقانلو بلازمت اشرف رسیده وزیر متقل از پایتخت
گشت و از کار دانی و توفیرات اموال دیوانی روز بروز بدایرج اعلی و مدراج علیا ترقی کرده صاحب نامی شود
بود باشعرا و شعرا و شاعری ربط تمام داشت و بنید که کومی و شیرین پانی در محفل های یون جلیس و انیس همزمان
گردیده بود درین سال او را ضعف معده طاری گشته متوجه معالجه کمتر میشد در سفر قند بار کوفتش از دیار
پذیرفته در الکای تون خراسان از رکاب اشرف باز ماند که بتانی می آمده باشد در موضعی که مدفن امازاده محمد است
بر حمت نیردانی پوست و در مشهد مقدس معلی مدفون گشت خالی از همتی نبود در رعایت حال و تفقدات احوال
شعرا و فضلا و اشنایان و اهل احتیاج خود را معاف نمیداشت و این بخت از کفایت او میسر آمد و حمت حاکم و شایسته

سویت ای عمر رضا کرد سترس میداتم محمد صالح پیک وزیر سابق شروان که از رسالت ماوراالنهر آمد چندگاه در نازندران
ملازم رکاب انشرف بود بمهنب و وزارت و کلانتری دارالمومنین قم سرفرازی یافت درین ایشا اورا بیماری عارض شد
در حالت بیماری و سقم مزاج روانه دارالمومنین مذکور گشت در راه مرض اشتداد یافته در دو منزلی قم فرمان یافت و
بلکه آخرت شتافت ابالی قم که ماده استقبال بودند استقبال نعش او کرده بروضه مطهره معصومه برآورده شرازان
سرآمد این کاخ دلاویز که چون جاگرم کردی کویت خیز اینجا مملکت جاگرم کردن نیز نداد خوش دشمن اهل روزگارت
این کردش سجدار دوار یک لحظه بکام دل کسی را نکنداشت فغان ازین تمکار وی تبریزی الاصل بود و درخت
فرادخان قرا مانگوشو و نما یافته بود و ترقی در اینجا نموده بعد از قتل او بلازمست انشرف سرفرازی یافت هر چند که بعضی
از مناصب دیوانی مشغولی داشت بسیار در خلق آدمی کریم الذات سلیم النفس بود در ایام عمل خود با خلائق سلوک
بسندیده نمود و خلق از و راضی بودند و قاجار محبت مبارکه تلخیص سال شصت و ثلثین و اربع هجری
که سال مضاعف و دوم جلوس مبارکه عباس است و کرده ماه فروردین بشادی خبر داد از بهار و کوه و دادی جهان را
از قدش تازی داد و کستانز بلند آوازی داد و صدای باده خوردن و ادش را ز کل خجالت فرا شد مهر و مرام
دیگر باره بهار دلکش با هزاران برک و نوا آغاز شد ضابط چهار ارکان مری توایم روزگار جهان فضل هشت و چهار
یعنی خورشید جهان آرا که فرمان روای طایر چهارم است هشت ساعت و چند دقیقه از شب و دوشنبه
نوزدهم ماه جماد الاول گذشته با طنطنه شکوه و جلال چون ماهی شسته لای فلک اعتلای خسرو به حال تنگنای دارالملک
شرف و اقبال خرامیده و از یک چهار پایه سبع سموات را بوجود فیاض آراسته زیب و زینت دو جهانی داد و
بر تو انوار تربتش خاک بر گرفتگان نباتی را نشو و نماهای تازه داد مشاطه بهار دختران زهر را حمت هم خوشی حریفان
بزم عشرت بعد از زیب و زینت و بهار آراسته در انجمن کامرانی و کامیابی بکوه کرمی قد لرزایی در آورده نغمه سران
هزار دستان باغ و بستان گاه از مرده تشریف قد و مکل و ریحان لوی غم زدای طرب و خرمی ساز و غوغا خوانی
آغاز می نمودند و گاه از سیم تپا و تعدی شروان که اوراق کل را پریشان ساخته بیادنی نیازی میدادند از اندوه و فراق
که غمغریب بآن مبتلا میکردند ناله و فغان و در گرفته از فواره دیده جوی خون میکشادنداری چنین است رسم برای چنین
کسی باشد آسایش و کاورنج چون نوع و سحر حله نشاط و خرمی با حسن صورتی با خسرو عهد بعد شیرینی و دلارای هم خوش
و طفل بچشاید کامی باشد بهار زمان توام و طغیانند که حضرت اعلی در نازندران جنت نشان بلوازم جشن و سرور
روز نوروز بر داخته مقربان بساط والاوارکان دولت جهان برادران انجمن بخت فرا چون سوسن و در زبان با

و شاهی شهریار کا بخش کامران رطب اللسان بودند و بزبان صدق بیان میقال می سر و دند شهابخت و دولت ترایار باد
همیشه خدایت نگهدار باد بود در جهان تا ابد نام تو بر ایزد گیتی همه کام تو القصه بعد از فراغ جشن نوروزی و در میان
بهشت اساء اندیاریسیر و شکار پر واخته شدت از لعل یاری می بردند از دل و جان غبار می بردند در بیان وقایع
ایام خجسته بهار و کهنه خوب الحظرات الخاقانی زیل یک یک یکدیگر را بشی شالو است که بر سالت مرید وستان
رفته بود حیدر یک یوز باشی قرا دغلو و میر ولی یک که بعد از فتح قندهار رفته بودند شرح رفتن آمدن زیل یک آنست
چون خان عالم از انجانب بر سالت آمده بود کونیند از امر ان بزرگ آن سلسله بود و با اسباب و براق و تجلات
بنوعی که در محل خود تحریر یافته بایران آمد حضرت اعلی نیز بعد از امکان نظر بحال امر او مقربان و معتبران این دولت
مشاریه را که با ملت ذاتی و سنجیدگی و علو همت و آزادگی و آداب دانی و حسن سلوک تصف و با اعتقاد و اعتماد و محبت
وار دیا و قرب منزلت از اقران ممتاز بود و شایسته امر رسالت سزاوار این خدمت دانسته چنانچه در محل خود ذکر
شده همراه خان عالم روانه فرمودند چون با نخدمت نامور گشت و همت مصروف آن داشت که از روی خلک
و حسن اعتقاد و صوفیکری سر و جان و مال و ز راه مرشد و ولی نعمت دریغ نداشت بنوعی بدین خدمت اقدام نماید
که در نظر دوست و دشمن شایسته و پسندیده باشد لاجرم برو جعی که در خود همت و غیرت و لایق ناموس دولت
بود و تجمیر و براق آن سفر پر و اخته باشکوه و عظمت ملوکانه و اسباب و تجلات بزرگانه از اسبهای تازی نژادها
پیوند و زینهای مرصع بطلا و جواهر بی مانند که به تزیین و زینت سپاهی آنست و اقسام مرصع آلات بشی تجلات
بزرگانه زیاده از حد و شمار و اجمعی کثیر از ملازمان و پیش خدمتیان و علمه کارخاندا بار استکی و پیر استکی تمام خدمت
اشرف جدا شده در مرافقت خان عالم روانه شدند چون قدم ملک هندوستان نهاد و بهر جا و بهر ولایت که
رسید بشیراط اقبال و لوازم اعزاز و احترام قیام می نمودند چون بلاهور رسید حضرت پادشاه و الاجاه فرامی
ممالک هندوستان بشیر شریف برده بودند و هنگام بازگشتن شده زیل یک حسب الامر فرموده در بلاهور توقف
نمود و خان عالم پیشتر رفت بعد از وصول پادشاه بلاهور مشارالیه غلامان خدمت دریافتند لازم تحیت و تسلیم ادب
تعظیم و تکریم جاگزانه چنانچه رسم انجاست سجا آورده و از جانب همایون اعلی پرشهای دوستانه و نیازهای
برادرانه بظهور آورده نامه همایون فال خاقانی را با تحف و هدایا کذرا نیده و در ادب رسالت و بشیراط سفارت
برو جعی که سزاوار محبت و دوستی طرفین بود فرو گذارشتی نکرد حضرت پادشاه و الاجاه را سجا معقود که از روی
که تولد یافته الی الخایت هر سال دوباره جشن عظیم در دلی منعقد می نمایند و دندوری که در حالت ولایت و در روز

بر وجهی که متاد ایشان است فعل می آورند و در روز تولد ماه عربی و فارسی که موافق باشد ایشان را بر یک ستر از وی طلبا که با نجرهای
ز مسلسل ساخته اند کشیده بر سر دیگرند مسلوک در وزن قمری سیم مسلوک و در شمسی زر سکه در وزن میکتد و گویند آن مقدار
بفقرا و اهل احتیاج تصدق نمایند و در مورایام میانه شمسی و قمری تفاوت بهم رسیده بنا بر آن دوباره وزن نمایند چون
و عده آن روز جشن نزدیک بود آنحضرت در لاهور توقف نموده بسرعت متوجه دلی میشد زینل بیک حسب الصلاح خان عالم
انظار معامله قند هار بر وجهی که مامور بود بارکان دولت و اعیان حضرت نموده چون جوابی که موجب تسلیه خاطر باشد
نشد غریمت داشت که از هاجا بازگشته پیش نرود و از گفتگوی صلاح اندیشان متقاعد نکشت درین اثنا از جمله
هدایا که سبق ذکر یافته حقه مرصع بلبل بزرگ که اسم پادشاه معفور میرزا الخ بیک بن میرزا شاه رخ بن امیر تیمور کورگان
بران نقش یافته بنا سبت کورگانیت جهت آنحضرت فرستاده بودند چون در حین رفتن زینل بیک اتمام نیافته بود
متعاقب می آوردند رسید و بعضی از تحف و هدایا پادشاه روم نیز حضرت اعلیٰ حصه و الوش برادرانه جهت آنحضرت
ارسال داشته بودند درین وقت ورود یافت رقم مبارک که در باب گذراندن آنها با اسم زینل بیک صدور یافته بود
رسید لاجرم بالضروره با بغار متوجه دلی گشته مجدداً انعقاد جشن مذکور و گذراندن تحفهای مذکور در رکاب سوار
انتخاب پادشاه و الایجاه از دلی بدارالسلطنه اگره رفت همواره منظور انظار عاطفت و اشتقاق بود اما هر چند در باب
قند هار بارکان دولت و محراب سراسر سلطنت سخن میگفت جوابی مقرون بصواب نمیشد و حقایق احوال از وی نهی
خود مخفی نداشته در طی غرایض خود اشاره و ایمانی در آن ماده کرده بعد از آن که مهم قند هار بر وجهی که تخریر بیست
صورت وقوع یافت خبر بندوستان رسید زینل بیک را محرک این واقعه دانسته چند روزی با او سرگرازان بودند
تا آنکه حیدر بیک یوزباشی قرا داغلو و میرولی بیک داروغه سرخاب متعاقب یکدیگر رسیده مفاد استعانت
شاهی بمعاذیر دلپذیر که در باب قند هار اندراج یافته بود رسانیدند عذر پذیر گشته اظهار حسرت و اقبال نموده مجدداً
بستقرار توأمد مصداقت و دوستی بی بهره که فیما بین واقع بود مستظهر گشتند در چینی که حضرت پادشاه و الایجاه غیر
ولایت کشمیر نموده بود در مقام خصمت زینل بیک و رسولان مذکور و آمده نامه محبت آیین محتوی بر تواضعات
دوستانه و تکلفانه یکانه کانه در قلم آورده بود این عبارت در آن مفاد و نه شریفه مرقوم بود که ما محبت و دوستی
آن زینبده افسر کفانی را با عالمی برابر نمیکیم و هیچ عطیه را با آن نمی سخیم زینل بیک و رسولان مذکور را خصمت نظر
داوده روانه نمودند در قانون سلسله اکبری تعظیم و کورنش مخصوص متعارفست که در وقت انعام و تجسس صاحبان
انعام در ازاء تفقدات بدان اقدام نمایند و در هنگام جدا شدن زینل بیک حضرت پادشاه و الایجاه در خصوص

اظهار تقدر و احسانی کرده چون آن گونه نورش که آنرا در اصطلاح سلیم میگویند و ایشان خالی از خواری و فروتنی و مدلتی نیست
ز نیک یک از علوم مرتبه و علوی بندگی این استان تن بآن درنداد هر چند بخواهان طرفین در آن ماده بجا نهند و ندانند و با کرده
و گفته که این رسم مقدار درگاه ولی نعمت نیست اگر پادشاه عنایت خاص فرماید که غرض الود مال و مینوی نباشد درازا
آن شفقت خاص آنچه باید کرد مضائقه نیست بعضی از ارکان دولت جهت استمرار رسم و عادت و نقاری که از ورود
داشتند کونه مهمتی بولی نعمت خود روا داشته در ایصال آن احسان تغافل و تعلل ورزیده مشارالیه نیز نام برده رو
شد مجلا در اوایل این سال ایچان مذکور بدرگاه سدره مثال رسیده در ملک ماندران بعبادت با طوبوسی فایز
گشتند و خدمات زینل یک بسیار مستحق آمده مورد توجهات پسرانه خسروانه گردید و پایه قدر و منزلتش در تلافی آن بلند
همتی کمال ارتقاء و سر بلندی یافت **دیگر از وقایع آنکه** چون خاطر انور از مهم قندهار و استحکام شکست و دست تسلط
اطمینان یافت سلطانان اوزبک متواتر و متعاقب ایچان فرستاده اظهار خلوس عقیدت و یکجتهی نمودند و کتوال
قلعه بالامر غاب را که در سال گذشته گرفته بلیج برده بودند و قلعه را متصرف شده بودند باز فرستاده قلعه را بستند
بلالزمان درگاه عالم پناه سپردند و مهمات اسفند یار خان در خو و زم تشییت پذیرفت دیگر بودن عساکر فیروزی
نشان در خراسان لازم نبود بنابراین حکم جهانمطاع آفتاب شعاع شرف نفاذ پیوست که عیسی خان قورچی باشی و
علیقین خان ایشک آقاسی باشی سان لشکر فیروزی اثر گرفته غازی را رخصت او طمان دهند و ایشان حسب التعمود
علم نمود و لشکریان بباکرج او طمان خود رفتند و ریاست فیروزی آیات غر و جلال بکامرانی و اقبال از ماندران شربت
نشان متوجه پایه سر بر سلطنت بنیان گشته در ساعت سعد بدر السلطنه اصفهان وارد گردیده در دولتی مبارک
نقش جهان نزول اجلال فرموده و تاشکماه در دار السلطنه مذکور کامیاب دولت بوده با تنظیم مهم ضروری
می پراختند ابراهیم خواجه ایچانی بلخ رخصت انصاف یافته با نامه عطف و تائین و هدایا لایقه صداقت ترین شمول
نوازش و الطاف شاهانه راه دیار خویش پیش گرفت درین اثنا بعضی اخبار از جانب عراق عرب رسیدن گرفت که
توجه موکب جایون بد النصب بی اختیار روی داد و بنوعی که شرح آن در ذیل منسطور میگرد و سفر خیر اثر در السلام بخیر
اتفاق افتاد و در بعضی از حالات در السلام بغداد و آمدن حافظ احمد پاشا **که** بر رای زرین صاحب خردان
حقایق بین پوشیده نیست که در السلام بغداد از بلاد مشهوره آفاق دارالملک عراق عرب فریاده انجا بقصد سال در الحاق
و محل قامت فرمان فرمایان عرب و عجم و ترک و دیلم بود بکثرت زراعت و آبادانی و انبوه **که** بر می از شرح و بیان
مستغنی است و در ظهور دولت پادشاهان علوی ارکان صفوی بنیان همچنانکه در مجلد اول این نسخه عالم را در طی فضایل و مناقب

زمان اعلی حضرت حجه جنت مکان رفته ملک پان کشته ایالت و درانی آن ولایت در زمان آنحضرت بجز خان شرف الدین علی
تکلو مفوض بود در سنه اربعین و تنجیه که اولاد سلطان و قازان مهربان که امر بزرگ تکلو بودند ازین دولت و کردن^{۴۶۹}
شده نزد سلطان سلیمان خواند کار و روم رفته و او با غوای ایشان و تحریک آن مردودان لشکر بدیار عجم کشیده طایفه
تکلو حرام نمی کرده محمد خانرا که بزرگ و دولت خواه بود از میان خود بیرون کرده آن ولایت را بسلطان سلیمان داد
درین چند سال آن بلده طایفه ارم شمال و تمامت عراق عرب در تصرف رومیه بود اکنون بخت و بخت و بخت
که خطه دار السلام از شورش عام و طغیان او باش و لیام از نسق و نظام افتاده هر چند گاه یکی از غلظت سپاه بهوکی
حکومت و خود سری لوای عصیان و طغیان افزایسته حکام و پاشایان که از جانب پادشاه روم منسوب گشته می آمدند
خصوصاً محمد پاشا و دیگر پاشایان از چنانچه در پیش مذکور شد تمکین نمیدادند و مکرراً فیما بین جنگ و جدال وقوع می یافت
جمعی از سپاهیان عرض می نمودند که از عدم اقتدار حاکم مستقل و تسلط او باش و خود سران طایفه رعایا و پادشاه
بایمال حوادث و نوایب بودند و سکنه عیالت عالیات سدره مراتب از بیم ضرر و آسیب الطایفه شی برتر است
و استراحت اسودگی نمی یافتند حاصل بر حسب تقدیر و اقتضا قضا نزل و اختلال باحوال خلق اندی راه یافته بود
علی الخصوص درین دو سه سال که میان محمد قنبر و دیگر سوباشی نزاع و جدال پدید آمده محمد قنبر قتل آمد چنانچه خبر بر دست
بکر سوباشی اقتدار و اعتبار یافته دست جور و تعدی کشوده ارباب تمول و اغنیاء بمصادره و مواخذة او گرفتار بودند
و بجهت جذب قلوب سپاهیان مانع ایشان در دست درازی و ارتکاب امور بجا نیست و بر طبق این مقال
بنیم بینه که سلطان ستم روا دارد و زنده شکر یانش هزار مرتبه بسخن ارباب زرع و دهفتت و خور و تعدی بجان
دست از زراعت کشیده خلایق از فقدان جو بات در کمال محنت و بی سامانی میکشند و از حکمت بانه الهی
شورش سحاب نیز از تقاطر باز مانده خشکالی علاوه سیرک بات و مکر و بات کشته قطعات در انگ پدید آمده خلایق
در مضیق حیرت و تنگنای محنت مانده جمعی که بقدر مونی داشتند سرمایه خود را مصرف اوقات نفس کرده بفقیر
و تنگ دستی گرفتار آمدند و اوسط الناس آنچه قدرت بیرون رفتن داشتند اکثر روی بفرقی آورده قریب یکصد هزار
نفس از دگور و ناات و نسا و صبیان از شهر و ولایت جلا اختیار کردند و در دیار عجم پراکنده شدند و برخی بجا
بصره و عربستان حویزه رفتند مجلا در هر جا از قرص نان نشان جستن روی با نجا آوردند و کان نان جو در
جائی نبردند سپاهیه کالج خیمه خوردند جمعی کثیر از مردم عالمند پیران و دختران خود را بمعرض بیع در آوردند
و تن بمفارقت جگر گوشگان در دادند و اقم این نکارستان از اصفهان متعاقب اردوی ظفر نشان متوجه بغداد

در هیچ منزلی نزول نکرد و هیچ قریه از قرای محالک نرسید که از مردم عراق عرب و پانصد که بقوت لایموت خیر است
و تصدقات و دهقانان قناعت نموده اقامت اختیار نکرد و باشند فقر او در ویشان که نه سامان بودن داشتند
و نه حالت بیرون رفتن از غایت استیلا، جوع و فقدان نان از تاب و توان افتاده کرده و بر سر راهها بصدقت
و هوان دراز روی نان جان میدادند درین حال حافظ احمد پاشا که در دیار بکر از درگاه سلطان روم سر داشته
بدفع ارباب طغیان و تنبیه متمردان مامور گردیده بود و نظام و نسق ملک بغداد را برای ورویت او منوط گردانیده
سلیمان پاشا نامی را بایالت دارالسلام موسوم ساخته همراه نموده بودند که بعد از دفع طغیان او را در ایالت
آنولایت متکلم گرداند و او خوشتری انبوه از عساکر دیار بکر و پاشایان سرحد و سنجی بکیان اگر اجمع آورده باموازی
سی هزار کس بر سر بغداد آمده چون حدود دارالسلام محل نزول این سپاه گردید بعضی از او باش و لیام را که در اینجا
جمع آورده بودند سر خود گرفته بیرون رفتند و سپاهیان دایمی از چشم مردم و عصیان که بکرات و مرآت از ایشان
صدور یافته بود ابواب موافقت مسدود ساخته بدستور متابعت بکرموباشی اختیار نمودند بیشتر از پیشتر و مقام
خلاف درآمد و بر انجام اسباب قلعه داری پرداختند و حافظ احمد پاشا دفع و رفع انطایفه سرکش و انشراح
الملک از بد متغلبه پشنها و خاطر ساخته چون کجوالی قلعه فرود آمد عساکر بغداد و تماوازی پنجم از کس کا پیش بفرموزم
از قلعه بیرون آمده در برابر آن سپاه موفور با کمال جبل و غرور صف آرا شدند و از جانبین دست بآلت کار
برده فیما بین حربی صعب اتفاق افتاد و لشکریان سردار که اصناف مضاعف بغدادیان بودند غایب آمدند
بغداد مغلوب و خستاموازی یکم هزار و پانصد نفر تخمیناً از جنود بغداد درین محله کشته شده بقیه السیف منتهز نمیدادند
بقلعه آمدند بکرموباشی را ترنزل و اختلال کمال او را یافته از خوف جان متواتر و متوالی قاصدان فرمودند
عظام قتل باشند که در حد این ولایتان و آنحد و بودند و ستاده استعانت می نمود و اعلام کردند که عظیم
باستان عرش نشان شاه که ملجا و منجبا، عالمیانست توصل حسته بغیر از درگاه عالم پناه بنایم ندارم و این
ولایت که ملک موروث آنحضرت بمنسوبان آن درگاه تعلق دارد هرگاه ساحت این ولایت مضرب افتاد
جاء و جلال کرد و ازین بنده و خواسته بخراطعت و انقیاد امری دیگر بظهور نگیرد صد صفی قلی خان پیکر سکی قلمرو
همدان و حکام آن سرحد حقایق حال بعضی عاکفان سده جلال رسانیدند حسب الاماره و بجهت ضبط سرحد
و دفع مضرت و آسیب لشکریان عساکر سردار تا قلعه زنجیر و در تنگ رفتند که مبادا در آن روه بی مال دست دراز
بجوانشی مملکت قلمرو و مایون واقع شود شاید از اوازه حرکت قتل باشند بجا رکان بریشان روزگار آن دیار

استخلاصی روی دهد از استخفا بکر سوباشی مکرراً بحال اضطراب روی مینمود و ترجم بحال عجزه وزیرستان و پجارگان
که با بحال عسرت و ضیق معاش و الم جوع با میال لشکریان هر دو طرف یعنی سردار و بغدادیان بودند همه روز به شب
و غارت یافته سرگردان بادیه حیرت شده بودند یکدو سه مرحله بیشتر رفتند و مکتوبی بحافظ احمد پاشا نوشته مصوب
مستعدی از غازیان خدا بنده لوی شایلو فرستادند خلاصه مضمون آنکه آنجا از احوال عراق عرب معلوم ماکش است
که احوال عجزه و رعایا آن ملک که در اربع بدایع مالک الملک علی الاطلاق اند بنابر شیوع قحط غلات که در پنج سال
از حوادث وقوع یافته اختلال پذیرفته اکثر جلای وطن اختیار نمودند و خرابی در ملک پدید آمده و جمعی سکنه بریشان روزگار
که مانده اند از سپاهی و رعیت از غایت اضطراب از بیم حادثه پناه بهایی معدلت نواب کامیاب همایون علی نظام الدین
آورده اند و اکنون مراجعت ترفیه حال پجارگان و خلاصی در ماندگان وادی حیرانی درینجه و اتفاق نزول افتاد
اگر ایشان نیز درین هنگام ترک مجادله و نزاع نموده باز گردند که عامه خلق اندیاز از سپاهی و رعیت فی الجمله
از تنگنای عسرت خلاصی یابند بصلاح اندیشی اقرب و ترفیه حال خلائق و غنچوار کی عباد الله که بر ذمت محنت خداوند
جاء و سپاه لازم است اولی و انسب مینماید حلف احمد پاشا چون از مر اسله امر و قرب وصول ایشان بصلاح
با وجود آنکه سی هزار کس همراه داشت و سپاه قزلباش هفت هزار نفر زیاده نبود بمعارضه بشکر قزلباش دیر
نموانست که در روز دیگر کوچ کرده بصوب مراجعت روی آورد اما در حین رفتن کسان معتقد نزد بکر سوباشی
بقلعه فرستاد که از جانب حضرت خواند کار انتظام مهمات این ملک برای و صلاح اینجانب مفوض گشته و ماحول
بغداد را با و مسلم داشتیم و از پیشکش و ترجیحی که میدادند شکر باید که مملکت را خوب ضبط نموده قزلباش اگر در
کرد و بشهر و قلعه راه نهد بدین اند و رفت حافظ احمد پاشا حوالی بغداد تا شهر وان نهب و غارت یافته خرابی بسیار
در اندیاز وقوع یافت و عجزه و رعایا با میال حوادث و نوا یب بودند بعد از رفتن او صفی قلیخان و امر بیشتر رفتند رعایا
با ستظار و ورود شکر قزلباش فی الجمله اطمینان یافته در ساکن و اوطان قرار و آرام گرفتند امر اعظام حقیقت رفتن
خود را بحدود دارالسلام و بازگشتن حافظ احمد پاشا و اظهار اطاعت و انقیاد بیشتر از پیشتر که بکر سوباشی مینمود بپایه
اعلی غرضه داشت نمودن چون این اخبار بدار السلطنه اصفهان باحت استان بهشت اشیان بپایه سر بری تلخیر
رسیده بالهام غیبی و تائید لاری نهفت همایون با نظرات اتفاق افتاده رایات فتح ایاب بد الفصوب مبارکی در
حرکت آمد و ذکر یورش جهان کشای همایون بصوب عراق عرب و ادراک زیارات طواف و منات مطهرات عالی
ارفع الدرجات حضرت امیر معصوم صلوات الله علیه و جمیع فتوحات و ولایات بتقدیر حضرت قاضی حاجت و سامع الحاجات

چون ذات حمیده صفات همایون شاهی ظل العلی بر بندگی ولای سلطان ولایت و سندان این عرصه امامت مظهر و محبوب
و از وفور ارادت و اخلاص بندگی و حسن عقیدت و اختصاص همیشه خود را کلبه ایستان سعادت اشیا غنی و
اعنی سلطان خطه نجف می شمارد و پیوسته از روی خفا و بی آن روضه مقدس زمین مظهر اقدس و زیارت مراقب تبرک
ایمه کرام سلام الله علیه جمعین در ضمیر نیز اخلاص گزین آنحضرت رسوخ تمام داشت لیکن بنا بر ظهور هر گونه موانع و مشاکل
روزگار و صورت صلحی که فیما بین آنحضرت و رومیه واقع شد و نظر با منافی عهد و مغایر بیان سیمود تا غایت در عقد
تغویق مانده بر حسب الامور مبرهنه باوقات از قوت لفعلی آمد درین وقت که رومیه پادشاه خود و عصیان و زریه
تقتل سلطان عثمان دلیری کردند و هر سری سودا بی بدیده آمد حکام و پاشایان رومی در سرحد با امور مغایر صلح
اقدام نمودند هیچ یک مقید بامر و نهی دیگر نبودند تخصیص مردم بغداد که نه مطیع رومی بودند و نه قزلباش و احتمال احوال
سکنه آنکس و مجاورین عتبات عالیات بر ضمیر نیز اثرش بر تو ظهور انداخت در حینی که غنیمت فشلاق بازندان فرمود
متوجه بودند بالهام ملهم اقبال و اشاره غیبی فتح منوال فتح غنیمت بازندان فرموده بقصد زیارت روضه مطهره
شاهنشاه عالم ولایت و حضرات مقدس ایمه کرام سلام الله علیه جمعین که همیشه مکرر خاطر و کمون ضمیر انور بود و بغیر اثر بغداد
متوجه گردیدند که توفیق الله تعالی بآن سعادت عظمی غایت زشته از پر تو و روم و کوب مسعود و محنت مورود و قدم سعادت
از روم اشرف استقامتی در احوال سکنه آنکس و سده روضات مقدسات بدیده آمد به چارکان و در ماند به بنوار
ار جنگ ارباب ظلم و عدوان خلاصی رود و از لطایف غیب که مشعر بر امضا این غنیمت شد آنست که چون حضرت اعظم
برسم معتاد و عیالات مغمود که در امور کلیه و خبریه بی تفال فرمودند و در ابتدا سطر اول صفحه یمنی آن صحیفه مبارکه تبرک
بسم الله الرحمن الرحیم که بین الجهور دلیل بر اقتحاف مقصد و مبارکی سواست برآمد باین اشارت بابتشارت تبشیر کشته
در ساعت مختار که سعود توفیق اقتباس سعادت از این نمایند از دار السلطنه اصفهان بر بنمونی قاید توفیق قلیلی
از جنود قاهره که در رکاب مقدس حاضر بودند با جهان جهان شوق و عالم عالم شغف قدم توکل بر شاهانه قصد
که مقصود اعظم اهل ایمان آنست نهادن و از اتفاقات حسنه توکلت علی الله از واردات طبع ضیاء محمد موسفا از
تاریخ اخیر اثر این سفر معتبر است چنانچه درین قطعه بیان کرده قطعه دیرست که غم نجف شاولایت میداشت
شهنشاه جهان در دل آگاه اسباب غنیمت همه چون کشت میا کردید سر کرده . . . انجمان راه گفت
توکلت علی الله و روان شد تاریخ همان شد که توکلت علی الله و صلاهی زیارت نجاص عام در دزد که هر کس از روی
آن مطلب علیا در دل باشد متوجه کشته بموکل اخلاص گزین بودند و خلق عالم متوجار و وی نظر قرین کشتند با آنکه نهی

خبر شد بود چندان خلق بشوق دریافت استانبوس صاحب خود هجوم آورده بودند که از حساب بیرون بود و منشور
عاطفت بالقبایلت و خانی با اسم بکر سوباشی غرض اصداریافت و از نصرت مبارک موکب مقدس معلی اعلام دادند
وصفی قلیخان و امراء عظام که پیشتر آمده مایه استظهار و استحلاص او شده بودند بظاہر دارالسلام رسیده خیام اوقات
نصب نمودند و حکیم هایون که با اسم او غرض اصداریافت بود از سال داشته منتظر بودند که بوعده باجمیل که مینمود و بوقوع
طریق میزبانی بروجه مرغوب مسلوک دارد اما بکر سوباشی که از زمین و رود و جنود و قزلباش از تنگنای محاصره واضطرار
خلاصی یافت و از جانب سردار مذکور نوید ایالت بغداد شنید با جنود قزلباش شویہ ناپسندیده از باب حلیه و نفاق
پیش آورده اصلا راه و رسم مردمی که متوقع ایشان بود از و بظهور رسید هر چند روزی طریق مدارا مسلوک داشته کا
مراسم ملاقات و آشنائی را با امراء عظام برود و موکب هایون موقوف میداشت و گاه بدیکر و عدها و عذرهای
نامقبول تک حسته بلیت و لعل میکشید تا آنکه بعد از چند روز بالکلیه ابواب آشنائی سد و ساخته در و شب قلع
را خاک ریز کرده توب و بادلیج با امرای معلی وارد وی معلی انداختن شروع کردند امراء عظام بظرفی که از آسیب توب
و بادلیج محفوظ بودند و حقیقت عذر و نفاق او را بخدمت اشرف عرض کردند منتظر فرمان قضا جریان و وصول
موکب فخر نشان بودند و ریورت کنکا و عریضه امراء برگاه معلی رسید حقایق حال معلوم گشت چون غرض اصلی توب
هایون از ارتکاب این سفر خیریت اثر سعادت طواف زیارت عتبات عالیات بود و دیگر باره از موقوف جلال
منشور و اقبال با اسم بکر سوباشی مردود و الطریقین غرض اصداریافت و او را بنوازشات شاهانه متمایل گردانید و در
منشور اقبال درج نمودند که هرگاه بر جاده اخلاص و یکجهتی چنانچه مکر عرض نموده ثابت قدم میسر مخموم بوده باشد
حکومت بغداد بدستور باو متعلق است و ما را بجز ادراک سعادت زیارت مطبله و دیگر نیست و میرولی بکند و در غم
شترخانه حامل آن عنایت نامہ نامی گشته روان شد تا بازگشتن او بتأطی مسافت میشد و چون حامل نامہ بغداد رسید
بکر سوباشی با غوغا چندی از متعصبان مذهب با او ملاقات نموده آن صحیفه دولت را از و گرفت و بعضی از جملا
و پید و لثان یکی از رفقا او را قتل آوردند و اراده داشتند که او را نیز از پای قلعہ در آورند شخصی از انطبقة که بودند
عبدالرحمن نام داشت عاقبت اندیشی کرده مانع این حرکت شیع شد و میرولی بک خود را از جنگ انقوم بدال
بیرون انداخته بخدمت اشرف رسید و امر بکر سوباشی و سپاهیان بغداد را در مخالفت و قلعہ داری بعضی افس
رسانید امواج بحر غضب الهی یعنی خشم شهنشاهی در تلاطم آمده فتح تخیر انولایت و سردادن از باب حیل و انطبقة عذر و
قتل و قمع آن بدبختان که چند سال بود که بخود سری برآمده همیشه فتنه انگیز و آشوب طلب بوده اند بار و می قزلباش

بحلیه قند ویر زندگانی می نمودند پیش نهاد همت والا کردند و عیسی خان صفوی قورچی باشی را با مقرب حضرت نیریل یک
بیکدی تو شمال باشی شالو که از رسالت هندوستان آمده مورد تربیت و الطاف شاهانه بود و قوجی از افواج قاهره
در تنگ پشته فرستادند که اگر یک سو باشی بدستور کوش مخالفت و قلعه داری زند با تفاق امراء عظام که میخداورفته اند
نیک و بد قلعه و شهر را بنظر احتیاط در آورده راه خروج و دخول رومیه را مسدود کرد و اندیشه بلوازم اسباب محاصره
و سرداران مذکور پذیرا فرمان گشته از آن سرزمین روان شدند و ذکر فتوحاتی که قبل از وصول موکب همایون علی
ظل اللهی بنویس اقبال پهل سمیت و قمع یافت از دلایل فتح و علامات نصرت و طف که در بدایت این سفر مذکور
میسوم روی نمود بدست در آمدن قلعه محمد لک است که از سنجی بکیان تابع بغداد بود شرح بر سیل اجمال آنکه محمد لک
از طایفه لک آباد باطله احتشامات قلم و همایون بود و در ایام فتور جمعی بدو نشان بر خود جمع نموده بقطع طرق و نهج
غارت اقدام می نمود و از خوف امراء قریب باش در حدود رباب از اعمال در تنگ قلعه قایم کرده بود و بعضی محال تابع بغداد
نیز متصرف شده اظهار دشواری رومیان می نمود و از جانب پاشایان بغداد مرتبه سنجی یافت و پیوسته متعرض خلق اله
میشد درین سال محمد لک فوت شده پسر و برادر او در قلعه اقامت داشتند و از نهضت موکب مقدس خبر یافته
کس نزد امراء عظام فرستاده اظهار شای سیونی کردند امراء مذکور جهانگیر یک قوم قاسم سلطان ایمانلور
با موازی با نصد سوار از غازیان بد بخا فرستادند که اگر پسر و برادر محمد لک در قول خود صادق باشند قلعه او را
متصرف شده ایشانرا با استقبال موکب همایون برند و چون جهانگیر یک و غازیان بپای قلعه رسیدند پسر و برادر
محمد لک در اوج الحاح بحلیه قند ویر اظهار اطاعت و انقیاد نمودند در هنگام فرصت علی الغفله بهانه آنکه بخدمت اثر می
با جمعی که از قریب باش متوهم بودند بیرون آمده راه کرکویه و شهر زوریش گرفتند جهانگیر یک واقف گشته جمعی از غازیان را بتعاقب
فرستاده بهر کس دست یافته از پا در آورند و قریب شصت مقتاد نفر قتل آمدند بقیه السیف در کمال اضطراب و حال و احوال
ریخته جان بدر بردند و غازیان سالها غامنا عود نموده قلعه و اموال و اشیای ایشان بتصرف اولیای دولت قاهره
در آمد و حقیقت حال بعض عاکفان شده جلال رسید چون عبور رایات اقبال از آنجا واقع شد قلعه را بجهانگیر یک
مذکور سپردند که در محاربه امراء عظام با کرده نیام بغداد و طرفی قسین بناید افغینه بلاد و عیال عظیم جلال
و عمت عطیه و الا و تبین انمقال آنکه در روزی که عیسی خان قورچی باشی و نیریل یک تو شمال باشی بطاهر بغداد رسیده
نمودند و بکربو باشی در مقام قلعه داری در آمده ابواب جنگ و جدال کشودند روز دیگر صف قلعه و امراء فقیق او را
نه پشته آمده بودند مقرر داشتند که از حبله عبور نموده بطرف بغداد بکینه رفته در آن سرزمینها کس قامت اندازند که

آمد شد رویه از طرف انقطاع باید و امر اعظام مکی و سفینه کشته شکسته بدست آورده در برابر روضه مقدسه کاظمین حبیب الله
اراده عبور داشتند که بکمر سو باشی و اهل قلعه از غریمت عبور شکر بیان اطلاع یافته موازی یکدیگر از نفر از جوانان کار آمدنی
بسر کردی حمزه قاهر برادر بکر سو باشی و امر اکده خدا وکیل و ضریر آقا که از عظام و معتبران انظار ایضا بودند بد نظر فرستادند
که قزلباش را از عبور مانع آیند هنوز زیاده از یکصد نفر مرد و شصت هفتاد راس اسب تاختن با امر انکده شسته بودند که سپاه
مخالفتان نمایان شده صف قتال را بستند امر اعظام از و فور غیرت و مردانکی و نیروی قبال جایون قبل از انکه گیت
و کیفیت لشکر قزلباش که از آب عبور کرده بودند بر فوج مخالف معلوم کرد و بر صف سپاه ایشان تاخته موکه زرم را کرم
کردند در همان حمله و لیل اول مخالفتان شکست یافته را از نیت پیش گرفته این بیت بر یکدیگر می خواندند شوکر یزی بنگام
سر بر بجای به از بملوانی سر زری پای و سر دایان آن فوج هر سه کس گرفتار شدند عمر که خدا را سهیل یک سفر حجین
خان حاکم لرستان گرفته بود و کینه دهنده و وفور دیگر معلوم سودا و اوراق نشد با جله غازیان نه میتیان را تا سر حیرت قبال
نموده موازی سیمد نفر بلکه بیشتر تقبل در آوردند شکستکی فاحش بران فواخس راه یافته دلاوران سپاه منصوب فتح
و نظراختصاص یافتند درین موکه از صفی قلینان و حسین خان و سایر امرامردانکیها صد و یافته هر یک از امرامردان بیشتر لشکر
از آب کشته شده بودند بنفقه مباشرت حرب کشته موازی هفت هشت نفر را نیز رسانیده بطعن سنگان از اسبهاشان انداخته
بودند و در بدایت حال اولیای دولت را چنین فتی که کارنامه فتوحات شجاعان روزگار است روی داد اگر خرد
پروران خمرده بین و دور بینان عالم یقین بدیده تامل و تعمق درین کارنامه نکرند شکست یافتن یکدیگر از جوانان شجاعان
قوم از شصت هفتاد نفر بیامان و بی یراق و اسب که بجهت عبور آب کشتی استعداد جنگ نداشتند از بجز عینایت
الهی نیروی اقبال جایون شاهی چیزی دیگر نخواهد بود مجمل شرح این فتح مبین بعضی قدس سیده امرامردان از زور دین
و آفرین کشته و ازین دستبرد و لیلانه مجد و دلیری و دلاوری جنود قزلباش در میان آن گروه بی عاقبت شویع یافته
سر بقلعه فرو بردند چنانچه کشف سر در خود کشیده اما بنوعی از باده پندار و غرور سر مست و مشغور بودند که ازینگونه وقایع
در نظر دور بینان مراتب دانش موجب مزید پنهانی و آگاه دلا را باعث از دیاد اکاهی تواند تواند بود اصلا از خواب
غفلت بیدار نشد با استحکام بروج و باره می برداختند و خود را آماده فنای مطلق می ساختند و یکی از اقبال فتیله
کروبی از جاعه منفعت و اثر را است که بطع مال با استقبال تجار و طبقه سوداگر گرفته بودند که ایشان را راج کنند جمعی از
سوداگران و ارباب تجارت از طرف حلب بجانب عراق عرب می آمدند چون بجد و در السلام رسیدن بکمر سو باشی
از آمدن ایشان اطلاع یافته بطمع مال فوجی از جنود بغداد را با استقبال قافله فرستاده که اموال و اسباب را از تو

بقلمه رسانید که مبادا بدست جنود قزلباش در آید آنکروه قافله را دریافتی رقم ملک بر بضاعت کل آن بجا رکاب کشیدند
و اهل قافله مرگشته و حیران دست از مال و جان شسته چشم بر راه لطیفه غیبی داشتند که مگر صورتی از عالم غیب و بی نیاید
که اگر مال رو بجان امان یابند و بصدانده گرفتار آن گروه بودند چون بحدود دارالسلام رسیدند از آمدن سپاه قزلباش
باز بیاطلاع یافتند پوشیده و پنهان قاصدی فرستادند که اگر ورود قزلباش صورت وقوع داشته باشد گرفتار
و بجا رکاب قافله را بسر دارالشکر عرض نمایند چون قاصد رسید امر اعظام که از دجله عبور نموده بودند فوجی از غازیان را
آن گروه فرستادند و ایشان را در صحرائی دریافتی بعد از آن را شکاری و در در میان گرفتند و تمامت اهل عدوان
طعمه شمشیر غازیان گردیدند و مایه عرف ایشان نصیب غازیان شد حیرت زدگان قافله از آن بلیه نجات یافته بجهت
الطاف ربانی و شکر مواهب یزدانی قیام نمودند در جینی که ساحل دارالسلام مضرب خیام خسرو کردند و آن عشق شام
بود یکی مردم قافله مذکور سالماً و غنائماً بار دومی که یمانپوی داخل شده و رمضان و امان پروردگار جهان در سایه
نوشه و آن زمان اسوده حال کشته بدعا دولت ابد پیوند قیام می نمودند *و در این زمان طوفان فوج و اراضی*
دارالسلام بغداد و محاصره قلعه و فتح و تسخیر آن بمیون و در آنکرون از راه ازلی تعلق گرفته بود که
حکمت عراق عرب را که از تسلط غوهران او باش از استقامت افتاده محل فتن و فتور گشته بود و بزیر معدلت و انضام
آراسته مهبط امن و امان گرد و اسباب آن بدست یاری کار فرمایان قدر و کارکنان قصاصه انجام می یافت و آنجا
نکته است پس دقیق که چون جور و تعدی بکمر سوباشی و اتباع او در آن ملک از حد اعتدال تجاوز نموده بود و از درگاه چشم
کافات ظلمه انجمنه و ملهوفان از جور و تعدی اهل طغیان و عدوان بمنسوبان حضرت عالی حواله شده بود و اگر
بکمر سوباشی بده و فائز شده اطاعت و انقیاد بنظم می آورد با ضرورت از دست چانی باز آن ملک را با و می بایستی گذشت
فاما جویره شود مرد را و در کار همه آن کندش نیاید بکار اما بجا حضرت منقلب القلوب حکمت بالغه و لباکی
الطایفه را که زنگار گرفته ظل و عدوان بود و شایستگی آن نداشت که صیقل حسن عهد و پیمان انجمن پذیرد و بجا
خلاف راغب و مایل ساخته که با کمال مدارا و نهایت مودت و چندین آثار مطلق و تقصیر که از جانب حضرت عالی نسبت
بایشان بنظم میوست در سلک مخالفت راسخ بوده از آن جاده عدول نموده تا مکات محل یافته رسید بایشان
آنچه رسید القصد موبک ظفر قرین میون بعد از فرستادن توجی باشی و فریل یک از راه رها ب در تنگ حوالی قلعه
محمد لک متوجه شده در غره شهر ربیع الاول بظاهر بغداد رسید و در حوالی مزار ابو حنیفه نزد آن شاه شادروان عظمت
و اقبال برافراختند و بجهت رفع حجت کمر تیه دیگر کس نزد بکمر سوباشی و عظمتی قلعه فرستاده بر *و انقیاد*

و اینای وعده دالالت فرموده ناسر روز مملکت دادند که در کار خود فکری بصواب اندیشید و طریق امن و سلامت اختیار نمایند
اگر تا سه روز آثار انقیاد و بطور نیامورده باشد جنگ و جدال بوده بعد از آنکه توفیق حضرت ذوالجلال قلعه بقر و غلبه مفتوح کرد
توقع غفرو امان نداشته باشند آن گروه بد عاقبت بر بخیر اطاعت در نیامورده شروع در توب انداختن کردند و سواره
همایون را بخود راه نداده تهدید قتل نمودند بعد از سه روز عا کر نصرت شعار مجامعه قلعه مامور گشته بر دروازه
استوار از محیط گردیدند و بلوازم اسباب قلعه گیری مشغول شدند در خلال این حال مباح و غوغا جلال رسید که
حسن پاشای حاکم موصل باستعانت بکر سوباشی فرموده حافظ احمد پاشا با مواری با نصد نفر از ابدال رجال بکرمک
قلعه بغداد می آید و ذخیره فراوان همراه دارد که بقلعه رسانند فوجی از افواج قاهره و قنکیان رجا ب شرف برگردان
معتقد الحاقی زان یک ناظر بوقایع بر سر ایشان تعیین شدند و مبارزان قلعه کشتار از هر طرف مورجها و سپاه
ترتیب داده در تفتیق محصوران سعی موفور و کوشش غیر محصور بطور می آوردند بتخصیص جانب غربی شهر طرف نارین
قلعه که درویش محمد یک ولد بکر سوباشی محافظت مینمود و بکن سعی قورچی باشی و جمیع قورچیان عظام مفوض گردیده
بود سپه پاشا آورده در اندک روزی بسای ریوج رسانیده شروع در حفز زیر باره و بر وج کردند و در عرض
پست روز چنان کار بر محصوران تنگ شد که جمعی از چارسان نارین قلعه بتخصیص درویش محمد مذکور جابه
استیمان نیافته فریاد الا امان بر آورند در شب پست و یکم فوجی از قورچیان عظام حسب الامر موده قورچی باشی
از طرف نارین قلعه هجوم نموده از دو کچه که از جانب سیه قورچی باشی بود دلیرانه بالا رفته داخل نارین قلعه شدند
و در آن شب تا موازی سیمد نفر بالا رفته بالاخره قورچی باشی نیز داخل شد و در نارین قلعه کزنا کشیده صدای
فتح غلغلۀ ظفر در شهر افتاد دلیران قلعه کیر از نارین قلعه روی شبه آورند بکر سوباشی عظمای قوم که در شهر
داشتند از صدای رعد آوای گرنای و ولوله و آشوب مبارزان قلعه کشتار خبردار گشته اندکی از حواب غفلت بیدار
گشتند چون نارین قلعه از دست رفته جنود قزلباش داخل شهر شده بودند ترک سعی و ستیزه و پشایده کرده
درویش محمد مذکور و یک یک از آقایان و عظام قوم در مذامت و خجالت نزد قورچی باشی آمده از خوف جان
سایه مروت ساهانه پناه می جستند القصه در روز یکشنبه پست و سیم شهر ربیع الاول مذکور قلعه گردون اساس
دار السلام بغداد که چندین سال بود که از تصرف منسوبان این دو دمان بیرون رفته بود و کمند همت هیچ یک از
پادشاهان سلسله تیموریه بر نگرفته آن حصن حصین بر سیده بود بقوت قاهره یزدانی و نیروی حضرت اقبال شجره خفه
آثار غیاثی حاکم از اولایای دولت روز افزون گردیده بتصرف درآمد امیدواری بکرم بلا انتها حضرت باری عز و

آنست که انقراض زمان درید افتد از منسوبان این خاندان صفوی بنیان باقی و پایدار مانده دست تطاول و تعدی با
خلاف برداشتن خاک زیرش هر ساد حضرت و اهب العطا یا ذات اقدس همایون را بمقتضای نیت درست و حل عقاید
تا ظهور قائم آل محمد ص توفیق خدمت روضات مطهرات آن ارض مقدس معلی گرامت کنا و القصد بعد از فتح قلعه در
محمد ولد بکر سوباشی و عبد الرحمان حلبی و چند نفری که از روی اخلاص پیش آمده از بحر غضب قیامت لب باصل کجاست
افتاده مورد بخشایش الطاف ساهانه گشتند از حال دیگران تجسس نموده هر کدام که شیعه مذہب بودند با آنکه خلاف
و عناد بظهور آورده با جنود قاهره جنگ جدال نمود و حجت بر ایشان تمام شده بجهات مختلفه تحت انواع و سیاست
شده بودند بمن تشیع و ولای اهل بیت طیبین ظاهرین بجان و مال امان یافته بقیه ظلمه و اهل عدوان بخارجی اعمال
ناصواب رسیدند و سایر عجزه در سایه معدلت آرام گرفته ساحت دارالسلام مهبط امن و امان گردیده که سبکجان
شهر و قلعه که چشم پر خورشید پروین و دوخته جز قرص ماه و آفتاب نشانی از قرص نان نمی یافتند فی الجمله از بلایه جوع و
غلار بائی یافته چندین هزار نفس از نسا و صبیان و درویشان و محتاجان بیواجو عان کو یان بمعسر همایون و کی
آوردند اهل اردو و نقد حال ایشان نمودند و از ورود و موکب اعلی و نزول اردوی معلی و سعته در معاش سکنه انگل
پدید آمده عسرت و تنگی بیرو فراخی تبدیل یافت با اعتقاد در اقم حروف خبر و اعظم حکمت بالغه نیردانی در ارتکاب این
سفر که در حین تغال بسم الله الرحمن الرحیم چنانچه مذکور شده بغال در آمد خلاصی خلق اندیاز بلایه جوع و قحط غلابود
که بمیزت و رود ریات منصوره وقوع یافت در روز جمعه پست و ششم ماه مذکور در مسجد جامع قدیم که در زمان
مستنصر خلیفه عباسی تعمیر یافته بود و اسم او در کتابه در کاهه مرقوم و منقوش است خطبه دوازده امام علیهم السلام بنا
نامی فرخنده فرجام همایون خوانده شد و فرامنا بر که چندین سال ازین میمنت عاری و عاطل بود بعد حمد الهی و
درود حضرت رسالت پناهی بذكر مناقب و منافع حضرت ائمه اثنا عشر صلوات الله الملک الاکبر زینب زینت
و آرایش یافت ایالت آن ولایت بصفی قلی خان که حاکم همدان و امیر الامر الان سرحد بود و تفویض یافته علاوه الکاسا
کردید و یکماه بجهت نظم و نسق آن محلات توقف واقع شده همواره بعبادت زیارت مراقد متبرکه که کاطین فایز شسته
خدمه مستحقین و عموم سکنه و مجاورین آن روضه خلد آمین را بصلوات و تصدقات نوازش فرمودند و فرشتههای
لمون و صندوق پوشهای نرین و غیره باریت افزودند بعد از انجام مهمام ضروری بغداد روی توجه بجاک باکخف
اشرف آورده در یک منزلی استان ملک اشیا ن سلطان سریر ولایت و شانشاه گشته خلافت امام المشاف
و المغارب اسد الغالب امیر المومنین علی ابن ابی طالب علیه السلام با جهان جهان حق و عالم عالم اخلاص

پیاده قدم در راه نموده بشرف خاکبوسی آن عتبه علیه شرف گشتند و تا ده روز در آن سده سینه بر اسم دعا و زیارت اقدام نمود
بخدمت جارب گشتی آن روضه بهشت آسا مشغولی داشتند و بر نظم و نسق آن سرکار فیض آثار قیام نموده نهرا بی که پادشاه
غفران پناه جد اعلی همیون ابوالبقاشاه اسمعیل نورالدین مرقد هجرت نموده از نه فرات آب بحضه نجف اشرف برده بودند و
بتصاریف زمان و استیلا مخالفان انباشته گشته بود احیا فرموده کل عساکر طوف نشان بدان خدمت مامور شدند
و آب را تا مسجد کوفه که بر روی زمین جریان می یافت جاری ساختند و زبان حال و لثواها ان این سلسله علیه نقیض
گویا بود دشمن آتش برست باد چارابکو خاک بر سر کن که آب رفته باز آمد بنجو مولانا شرف الدین علی سروری نزدیکی
باین جذبت و تاریخ ملم شده عیانه درین کتاب مستطاب اخل کرد و تاحقی نعمت صاحب آن ولی نعمت و مری خود
فی الجمله گذارده باشد شاه عباس جو بغداد گرفت و ربوبی نجف اشرف کرد و وزیر طوف برون آورد آب
و ان هنر را بنی الطف کرد از سر صدق زمین خود میکند آنچه باطل کند با کف کرد کوش بر کفنه مخلوق نداشت
هر چه کرد از خبر هاتف کرد بنجف چون شتر آب آور مست گشت و لب خود کف کرد تشنگی بر دواز یک نجف
دل اعدا زالم پرتف کرد سال تاریخ چو از دل جستم گفت طوف نجف اشرف کرد چون از زمین کوفه تا روض
مقدس نجف زمین ارتفاع کلی دارد و قرار داد خاطر انوار است که انشا الله از کوفه بطریق قنات و کاریزها چاهها
حفر کرده آب را از روضه مقدس گذرانیده بدریای نجف اشرف برده اند و در آن خطه شریف بر کما و پایاها بجهت آب برداشتن
ترتیب دهند که بریزن باید رفته آب بردارند تا من بعد سکنه و مجاورین آنجا که بآب تلخ و شور چاه قناعت میکردند از تلخ
کامی خلاصی یابند رجاء واثق که از درگاه حضرت و ائمه العظام یا توفیق این خدمت یافته چنانچه گفته خط فیاض و شمر
سعادت داین است با حسن و جوه بطور پیوند و درازا این امر شرف بدلول این کریمه و تقسیم بهر شته ایانها و از
ساقی کوثر شیرین کلام و بهره و کردند القصه در مدت ده روز ایام اقامت نجف شب و روز در نهایت خضوع
و نهایت خشوع جهه اخلاص بدان خاک پاک شونده جمیع خدمه و مجاورین روضه مقدس و کل سکنه مستحقین عود
و ضعفا و ایام خطه نجف را غلی قدر مراتبهم با درازات و نذورات و تصدقات نوازش فرمودند و از آنجا اهرام
حریم ارض مقدس که بلا و حایر مطهر حضرت شاه شهید انالث ایمة هدی خامس ال عباسیه متوجه طواف آن روضه
ملایک مطواف شدند چون سال بانجر رسید بعضی از وقایع که درین یورش عالی اتفاق افتاده تحریر یافته بود
بعد از تسوید آن وقایع باقی احوال این سفر میمنت اثر در طی قضایا سال دیگر مردم قوم قلم سوانح نگار میکرد و انشا الله
و ذکر آمدن لشکر موصل که یک بغداد و رفتن فوجی از فوج قاهره بر سر الخایفه و استیصال آنجا و در فوق تحریر میست

که کور حسن پاشا حاکم موصل با مواری پافند فریاده و سوار و ذخیره بسیار بکوک و معاونت قلعه بغداد می آید و فوجی از جو
اقبال بر سر کردی زمان یک ناظر بر سر انجاعت تعیین شده بود و حسن پاشا چند مصلحتی نموده در اثنای طریق از ورود
مقدس بایون علی آمدن جنود قزلباش بر سر او حمله یافتند چون ارباب بالطبقه روی آورده رشته حیات اکثر القوم
بتیغ تقدیر انقطاع یافته بودند و باز گشتن آنوقت که چاره انکار منحصر در آن بود بخاطر نیاورده از عجب غروری که داشتند
که نه رابطی را که در آن راه بودند با من تصور کرده با انحصار استوار در آمدند و کس موصل فرستاده از عشایر اگر ادو قبال
تا بعه موصل مدد و کمک طلب نمودند و از این طرف سپاه ظفر نیا به پای حصار رسیده آن بخت بر شتکان تیر و ز کار را
مرکز وارد در میان گرفتند زمان یک ناظر که سر کرده آن غازیان ظفر شعار بود کس مقتدر حسن پاشا و عظام الظایفه و
ایشان را تبرک مخالفت و حصار داری و ادراک ملازمت درگاه شاهی دلالت نموده از و خاست عاقبت و شامت
جنگ و جدال تحوین نموده حسن پاشا و آن گروه پیعاقبت عاقبت کار و صلاح اندیشی را یکسو نهاده بمقتضای قضا
چون نکرد و در فریاد و هشت پر همه عاقلان کور کردند و کس خصوصاً این عاقلان جنگ و جدال اختیار نموده چند روز
حصار داری و صیانت احوال خود کرده منتظر مدد و کمک موصل بودند و از این طرف جنود قاهره در تضیق محصوران
پن الجانین سفیر تیر و یک تفک آمدند نمودی با آنکه خبر فتح و تسخیر دار السلام بغداد بآن گروه رسیده از مدد و
نیز که انتظار می بردند میوس شدند حسن پاشا بچاره شسته زیاده از آن قوت مدافعه و حصار داری و در خود نیافت عا
مغلوب جنود قزلباش شسته غازیان بر حصار استولی شدند و پاشا و اکثر سپاهیان بدست در آمده عرض تیغ فکشتند
و متمکات و اموال ایشان با ذخیره که قلع می آوردند غنیمت سپاه ظفر نیا که دید و زمان یک و رفقا منظم و منصور
بار در آن دون شکوه بازگشته سعادت باطلوسی دریافتند و خدمت ایشان تحسین افتاد و در دستار و فرج جانیان
سپه سالار سپاه و ظفر نیا و پسران و قریب کوه و غیره و سواران و غیره اثر بار آورده خالق خیر و شر
بعد از فتح تسخیر قلعه بغداد و قتل حسن پاشا و قتل اختلال عظیم بحال مردم موصل و کوه و شهر زور راه یافته از خوف بیم
سپاه قزلباش تفرق و پراکنده کی در میان ایشان افتاد و اکثر سپاهیان عاقبت طلب سلامت جو سر خود گرفته
به طرف رفتن آغاز نهادند رعایا بچاره در کمال قلق و اضطراب روزی میگردانیدند و حضرت اعلی شاهی ظل اللهی
بمحض صیانت بخیر و زیارتان سپه سالار امیران را با فوجی از افواج قاهره و طبقات لشکر فیروزیه اثر از
و قورچیان و غلامان و تفنگچیان و غیر ذلک بجانب موصل و تسخیر آن ولایت فرستادند و خواستند که آنان را
نیز با کوه و شهر زور که با کوه اردلان اقرب است از سال داشتند سپاهیان قلعه که نجات با وصف نیاورده

بطرف دیار کشته افتاد و قلعه تصرف خان احمد خان و عشایر اردلان در آمده رعایا را مستمال گردانیده بضبط الکاه و میانیان کشته شد
رعایا قیام نمودند اما گروهی پیچاقبتان تبر روز کار بسیاری ذخیره و یراق قلعه داری فریب خورده در قلعه موصل
توقف نمودند و بلوازم سبب قلعه داری پرداخته با عساکر ظفر شعار که بآن دیار رفته بودند جنگ جدال آغاز نهادند
جناب سپهسالاری قاسم بیگ ایمانلوئی فشار را با فوجی از افواج قاهره محاصره قلعه موصل مأمور گردانیده خود را
با بقیه سپاه متحد و دیار بکر رفته ساحت انولایت را بجا ربوب نمید غارت رفته با غنایم موفور بازگشته بر قلعه
آمده محصوران در تنگنای محاصره بودند عجز و انکسار و اضطراب خود را دریافته از مخالفت و اراده قلعه داری تنام
و بشیام بودند و از منظر غازیان قزلباش سپهپاش برده کار بر محصوران تنگ ساختند قلعه مشرق بر فتح و تخریب
شده بود که سپهسالار رسید و جنود اقبال بیشتر از بیشتر در تخریب قلعه مجد و ساعی کشته از اطراف و جوانب هجوم کردند
محصوران فریاد الا مان بر آورده اظهار ایلی و انقیاد و که در آنوقت حکم ایمان باش داشت کردند اما غازیان بطریق
بر قلعه مستولی گشته جمعی را که پیش بجنگ آمده بودند تیغ قهر گذرانیدند بعضی از ابطال رجال که در اجل ایشان تاخیری
بود بجان مان یافتند و اموال و اسباب ایشان غنیمت غازیان شد و قزلباشان سپهسالار منظر و منصور
از آن دیار عود نموده در حینی که حضرت اعلی خاقانی ظل سبحانی گشته بعد اولی بقصد زیارت وقفه ماه مبارک حجب
و دریافت آن فرخنده مطلب متوجه نجف اشرف و کربلای معلی بودند سعادت بساط طوسی فایز گشته با گروهی از خود
مسعود که بآن خدمت مامور گشته سعادت زیارت نیافته بودند در رکاب نصرت انتساب همیون بد انصوب شتافته
بدان مقصد اصلی فایز گشتند و قاسم سلطان ایمانلو بر تبه سربل خانی سرافرازی یافته ایانت مهصل با و اختصار
یافت و یوزباشیان عظام و قوچیان ظفر فرجام افشار عمو با کوب و معاونت و مأمور گشته روانه انصوب شدند
و قاسم سلطان ولد پیر غیب خان استاجلو بر تبه انارت و لقب خانی سرافرازی گشته الکاه جوار و متعلقات آن با و
تفویض یافت و ذکر رفتن امیر کونه خان حسب الومان قضا جریان بر سر احکامه و فتح قلعه و تفویض ایالت انولایت
بسلیم خان شمس نیلو درین سال امیر کونه خان قاجار پیکر یکی خجور سعد بن خیره خسته مامور گشته با فوجی از امر او
عساکر فیروزی نشان بد انصوب شتافت و در وقایع سنین سابقه مرقوم کلک بیان گشت که خسته از اعمال
که جبتان قس لست اگر کرجتانات نلته که در حین مصالحه شاه جنت مکان علین کشیان و پادشاه محرم
سلطان سلیمان خواند کار و رم بانی طرف تعلق گرفته داخل سنو قزلباش بود و والی آنجا مسابعت و خراج گذارین
و دومان آفیس منمید و بعد از سنو و واقعه شاه جنت مکان نبوغی که در قضایای آن ایام رقم تسلیم یافته تصرف

درآمده بود و یک مرتبه باین حضرت اعلیٰ خاقانی و سلاطین که روم صلح کونه واقع شد و در دادن ولایت قسطنطنیه و
در کشاکش جانبین بود درین سال که تنخیر ملک بغداد اتفاق افتاد حکم معلی بنفاد پست که امیر کونه خان با بعضی از
وعی که با انصوب بنفست نموده قلعه اخته و توابع هنرا تصرف در آورند خان مذکور حسب الفرموده لشکر انصوب کشیده
میان افواج قاهره و رومیان و کرجیان مکرر محاربات بوضوح پست و فتح ظفر قرین حال منتسبان دولت روز
افزون کشته سعی و تدابیر خان شجاعت شعار قلعه اخته که معظم قلاع قسطنطنیه بود درین عهد حاکم نشین حکام رومی بود
تصرف اولیای دولت قاهره درآمده و از درگاه معلی ایالت آنولایت سلیم خان شمس الدین که حاکم لوری بود تفویض یافت و
امیر کونه خان و عیال که امر انظر نشان قلعه را با و سپرده هر یک بمقرع و خود شافته سلیم خان با مواری یکم از نفر از تنگیان
رکاب اشرف که بجا رست قلعه و معاونت او مأمور بودند و غازیان شمس الدین و ملازمان او داخل قلعه شده ضبط
و ربط قلعه مذکور و سایر قلاع تابعه آنجا و نظام و نسق الکا قیام و اقدام دارند و ذکر توفیات که درین سال علم
فانی را بدرود کرده در مضایح خاک نموده شیخ لطف الدین مفتی عرب جیل علمی که از افاضل و دهر و فقهائى عصر بود و شمه از احوالش
در صحیفه اول ازین دفتر در طی احوال علماء و مشایخ زبان شاه جنت مکان رقم زد و کلک بیان کشته در اوایل این سال قبل از
در اسلام بغداد که هنوز ریایات جلال در سیلاقات فیروز کوه بود در اصفهان مریض کشته بعالم بقا پست پشمارا
مسجدی که در مقابل درگاه دولخانه مبارک نقش جهان احداث نموده معماریت و الاست با و مفوض بود و در حرم
مسجد منزل گزیده همواره با فاده علوم دینی و تنقیح سایل یقینه و پشمارای مسجد قیام داشت و قولش در سایل
دینی معتبر و موثوق بود در حین تحریر تاریخ فاتش خین بخاطر رسید قطع شیخ لطف رفت از دار دهر رخت بست
از جهان بیدار مغرم عقبی کرد از دنیای دون شد جانش نامن دار القوار سال تاریخش همی حتم عقل گفت باین
نکته آن پیر کار چون دوله او نام او ساقط کنی سال تاریخ فاتش زبان شمار شیخ جعفر نام پسر بزرگترش بسیار
صاحب جمال و متورع مصداق الولی علیه السلام بلکه در مرتبه علمی از پدرش در پیش است باز ماند کانش با مضاء و نظیف و ادب
منوکرش منطور نظر انوار شفقت شاهانه اندک خراجان که حاکم مرو شاه جهان بود اول این سال او را در دو بیمار علی
کشته دست از اطباء از معالجه و مداوا قاصر آمده داعی حق را لپک اجابت گفت نقش او را بمشهد مقدس معلی
برده در روضه رضیه رضویه مدفون ساختند مشار الیه در غاز جوانی و او ان جلوس همایون شاهی ظل الله
از قریب باغ بعراق آمده در ملک ملازمان درگاه عرش اشتباه اشظام یافت در اول از تصویر و تدارکی با و تعلق
بجس خدمات و ادب دانی از مژه مقربان با طغوت کشت و در ایام تسلط او زبکیه آثار کار دانی و جلالت و مردان

از صورت حالش نمایان ظاهر بود منصب دواتداری به برادرش لطیف خان سپک تفویض یافته او بر تبه امارت ترقی کرد و
ایالت ولایت طبرستان کیلیکی باو متعلق گردید و چند سال آن سرحد را از شر اشرار و زبکیه نیکو محافظت نموده در میانه
اوزبکیه بلند آوازه شد و بعد از رفع تسلط اوزبکیه هر چند سال بایالت ولایتی از ولایات خراسان مغرور و ممتاز
میکردید و در حینی که حاکم مشهد مقدس معلی بود یکیش خان استاجلو حاکم مرو فوت شد محرابخان بایالت مرو سرافراز
شد در ایام بایالت حکومت مرو میانه او و جنود اوزبکیه محاربات عظیم بوقوع پیوسته در آن سرحد کارنامه از بطلان
آمد و تا حین حیات منظور نظر و ملحوظ خاطر مرحمت کسرتراهایون بود بعد از فوت او ایالت مرو شاہیجان بعاشور
خان جگنی تفویض یافت خواجہ علی اکبر مستوفی اصفهان درازندران بهشت نشان بیمار شده و در سِلَاق کلاهدشت
بیماری در میان اہل اردو شیوع داشت اوراق دفتر حیات را در نور دیده بروحانیان دفتر خانہ و ملکوت
اتصال یافت وی از مشایخ موضع اندان بارپن اصفهان بود کہ خود را از احفاد عارف ربانی شیخ ذوالنون مصری
میشمارند او بسیار مرد صادق القول سلیم النفس متدین بود در اول حال بنا بر بطور راستی و درست قلمی ضابط
نویس دفتر خانہ ہایون شد بعد از فوت او آقا ابو الفتح اصفہانی کہ مستوفی خاصہ بود خواجہ مذکور بدان منصب
سرافرازی یافته چند سال من حیث الاستقلال بآن مهم پرداختہ تموارہ منظور نظر عاطفت بود و ہم مذکور باقا حسین
نامی از اہل اصفهان کہ از محرران دفتر بود رجوع شد و نیز در همان چند روز سر رشته حیاتش بمقراض اہل
منقطع گردید و سر کوچہ خاک منزل کزید منصب استیفاء خاصہ بمیزر اباقر کہ صاحب توجہ دیوان اعلیٰ بود منصوب
گشت عفت قبابخان آغا خانم صبیہ مراد پیکر بایند ترکان کہ روجہ مرحوم علیقلینان شہید نوادہ و مشہور
خان بود در او ان کودکی حضرت اعلیٰ کہ علیقلینان بدال سلطہ ہرات رفتہ بر تبه لکہ و اتالیق حضرت اعلیٰ
سرافراز بود عصمت قباب مشایخ اہل از ان تاریخ الی یومنا ہذا متکفل خدمت نو باوہ بوستان شہنشاہی
بودہ از سایر پرستاران حریم غرت بدوام خدمت ممتاز و مرتبہ بلند لکلی یعنی مادی سرافراز بود کہ بانو حمیم
حرم محترم محل وثوق اعتماد خاص بود درین سال ہنگام پروان آمدن از شلاق بازندان رخت اقامت
بر راحلہ فنا بستہ سفر آخرت اختیار نمود حضرت اعلیٰ نظر بدوام خدمت آن مرحومہ نقش اورا بکربلا معانت نمود
در ان ارض مقدس کہ در شان او گفتہ اند آنرا کہ بکربلا کزار ہست با آتش و دوزخش حکایت مدفون گردید
میر ابو المعالی نظرنی وزیر غلامان و مجلس نویس ہایون در وقت توجہ بخت اشرف در رکاب ظفر انصار بود
چون بکربلا رسید بی آنکہ جاری داشتہ باشد آخر روزی وقت کوچ بجام رفتند بعد از استحمام پورت خود آمدہ

لحظه استراحت اختیار نموده ملازمان وقت کوچ اسباب سرانجام داده هنگام سواری خواستند که بیدارش کنند گفت
کزیده بود ملازمان بمنظنه آنکه سگته است او را فصد کردند مفید نیفتاد چند قطره خون پیش نیاید لغش او را بگرملای معلی بنیه
در مدفنی که همان چند روز جهت خود ترتیب داده بود مدفون ساختند حضرت علی از فوت چنان قدیم الی متی صادق
العقیده متاسف گشته نظر بر و ام خدمت آن سلسله مهم او را میرزا محمد رضای پسر بزرگ او که با استعداد و قابلیت
کسی از و در پیش نبود و در کسب نیکی از پدر در پیش بود تفویض فرمودند وی از سلسله سادات بزرگ و نظر بود
که خود را از اولاد و احفاد از قبلا سید جمال الدین اصفهانی میدانند و سید جمال الدین از خدمه مقبول الخدمه
حضرت سلطان الاولیا و برهان الاتقیاء شیخ صفی الدین اسحق قدس سره بود از زمره مریدان و معتقدان بزم اخلاص
و نیکو خدمتی ممتاز و آنحضرت را نظر توجه تمام بان سید مذکور بود چنانچه در هنگام رحلت بنا بر وصیت شیخ ابوبکر
غسل و تدفین آنحضرت قیام نمود الحق مثنی را نیز سید سلیم النفس متواضع نیکو اخلاق بود و از عهد صبی با او
در ملازمت اشرف نشو و نما یافته بمباحی جمیل و حسن خدمات مرضیه از مراتب پدران برتری یافته از جمله مقربان
و محرمان سر برده سلطنت بود جمعی از ملازمان رکاب سعادت انتخاب که در سفر خیریت اشرع عراق عرب همراه بودند
رحلت نمودند از آنجمله شیخ جمال الدین کاشی که از فضلا و دهر و متقیان روزگار بود و در سال گذشته امیر شکاری
مسجد مبارک جامع جدید عباسی اصفهان با تفویض یافته بود درین سفر خیر اشر ملازم موکب معلی بود بعد از فتح
در مسجد مقدس کاظمین و مسجد جامع بغداد و نجف اشرف خطبه حضرت ایمة اثنا عشر نام نامی همایون او خواند
در کربلا معلی پجاری یافت و هانجا بر حمت اینزدی پوست و سعادت تدفینت آن ارض مقدس یافت
حکیم نورالدین علی طهرانی مشهور بحکیم خیراتی بقصد زیارت عتبات عالیات رفیق موکب همایون بود و نیز در
کربلا معلی چار شده بعبادت تدفینت آن ارض مقدس که همین از روی محبان اهل بیت است فایز گردید میرزا عیسی
اصفهانی بنوا ده خواجه نعمت الدین مالیری که سالها وزیر متهرجی بود درین سال وزیر دارالعباده نیز گشته بود درین
سفر همراه بود در بغداد و بعد از مراجعت کربلا و نجف مرخص گشته بعالم عقبی شتافت و لغش او را بگرملای برده و جایز
مدفون گشت اکنون وقت آنست که اشتهب مشکین فام قلم در مضار و قایع سال نوبت کا بود در آمده تتمه احوال خیر مال نویسن
بغداد و مردم کلک غنبرین سلک سوانح نگار کرد و وقایع سینه مبارک بجهان لیل ترکی مطابق سنه ثلث و ثلثین و ثلث
که سال ششم قرن دوم و بیستم همایون علی شاه چلی علی است باز طلعه بهار موع که آری غصه روز کما گشته در روز چهارشنبه
سلح جمید الثانی دو ساعت و چهل و هشت دقیقه از روز گذشته نیز غنیمت و فیض بخش رسیده عالم ربی نتایج بگویند

بجزه عساکر خشیان قدم بر بساتین جهان آرائی نهاد که گلشن برای محل را از فرقه دم همیون تر هست و تازی کی کشید و نوخوسان
چمن که از دم سردی دی افسردگی یافته در حلقه نقاب محشی بودند باز هزاران نغمه سرائی و جلوه نمائی آغاز نهادند که کیفیت
بهار سرسبز کوه و دشت لاله هم از پالک کشت کشت جهان شک بهشت برین دل چمن آرائی چمن دل نشین سرو
نجوبی علم افزاخته جان و جهان تازه و تر ساخته لاله رخان چمن از حرمی چهره فروزان زمی پمپی شهریار جو بخت
کامکار در ارض مقدس کر بلائی معلی نوروز جهان افروز را دریافته مبارکی و فرخندگی در روضه معطر منور سید الشهدا
خامس آل عبارت زیارت و طواف آن نواده بوستان اصفی و ارتضی قره العین قبول عذرا و مرقد منور مطهر است
با دیده کرب و بلا مشرف گشته کشتی خلاص و حسن اعتقاد خود را بر لال کوثر مثال دریافت سعادت زیارت آن تشنه
لبان وادی شهادت حضرت و طراوت جاوید افزودند و ضروریات مشاهد مقدسه از جنس پوششهای بیابانها
زیبا و فرشتهای ملون زرتاری و غیر ذلک و شمعان و پیه سوز و قندیلهای سیمین و زرین سر انجام فرموده جمیع
خدمه روضات مقدسه و صلی و اتقیایل کاغذ مسکنه و مستحقین آن خط طیبه و کور و اناثا بانعامات و تصدقات
مسرور و شاد کام گردانیدند و از غلوی شوق حسن اعتقاد و آرزوی خاکبوسی ارض مقدس نجف اشرف کیمتیه
دیگر از کر بلا معلی بقصد زیارت روضه متبرکه که شاهان عصره امامت و خلافت بدان سده سینه سدره منزلت
توجه فرموده کرده بعد اولی بدان سعادت عظمی فایز گشته بکر بلا عود نمودند و از روضه صوفی زادگان صادق الملاح
سار و سلطان بیکدی برادر مقرب الحاقانی زیل یک تو شمال باشی را بنا بر وفور کار دانی و عدالت و رعیت
شایسته امور تولیت و خدمتکاری روضات مقدسات ائمه کرام علیهم السلام یافته تولیت آنها متبرکه که
و حکومت بلده شریفه حله را با و تفویض فرموده موازی با نقد کس از طوائف عقیدت کزین قزلباش توججی
کرده توججی باشیکری تورچان مذکور را نیز با و از رانی داشتند و تمامی داد و ستد و ضبط و ربط و نظام
نسق زراعات سرکارات مذکور را برای ضابطه و منوط و مربوط گردانیده بعد از فراغ خاطر از امور ضروری
انجام عیان غریمت بصوب دارالسلام معطوف داشته دیگر باره بعادت زیارت مرقد متبرکه که کاطین علیهم السلام
استعدا یافته صندوق پوششهای دیبا و فرشتهای ملون زیبا سر انجام دادند چون ماه جمیع الثانی از
عشر ثانی گذشته ماه مبارک ربیع که ایام وقفه روضه مقدس حضرت سید الشهدا ابی عبد الله الحسین علیه الصلو
والسلام است نزدیک رسیده بود و احادیث صحیح در باب زیارت امام وقفه رجب مشهود معطر و مرقد منور
انحضرت و منوبات عظیمه که بران مترتب است و از حضرات عالیات ائمه کرام علیهم السلام دارد دست حضرت اعلا

بعد از اطلاع بر شرافت آن ایام و ادراک این سعادت عظمی و دریافت این عطیه کبری از صفای طوبیت و خلوص اعتقاد
و انبساط روی اعظم را در بغداد گذرانیده بامعده و دی از ملزمان رکاب اقدس و هر کس که ذوق ادراک این منزلت
علیا داشت جریده و سبای باقتضای العود مع العود کو بیان و راه صدق پویان بدان اماکن شریفه بازگشته
تبویق زیارت ایام و لیالی متبرکه و وقفه مذکور موفق گردیدند بعد از حصول این مقصد اقصی و وصول بدین مطلب
اعلی بصوب دارالسلام عود نموده چند روز ببقیه امور ضروری بغداد پرداختند و ندای کوچ در داده روی توجه
بصوب خطه مبارک سرمن رای که بن الجهوریه شماره داشت و در کمال مسکن و نیازمندی سعادت یافت
استانه رفیع و حکمرین و مقام حضرت صاحب الزمان و خلیفه الرحمان قایم ال محمد صلبا شب و ریب مہبط
و رحمت یزدان و محل اجابت دعای مستمندان و نیازمندانست فایز گردید کل سکنه آن مکان متبرکه که از مذکر
و مونث حتی اطفال و کودکان شیرخواره شماره در آورده هر یکی را نصیبی و قسمتی دادند از غریب حالات در
از غورات حامله عورتی وضع حمل نموده صبح پدرش آمده دعوی نصیب و قیمت او میکرد و بدستور سایر کودکان
رضیع حصه و نصیب او را گرفت و از آنجا عنان پیروزی بصوب مراجعت العطف داده چند روز در طاق
وسطان رحل اقامت انداخته بان عکس طفر نشان پرداختند و غازیان را رخصت انصراف نمودند و او را
دادند و موکب نصرت نشان بجانب دارالسلطنه اصفهان حرکت آید و تاریخ روپوش شنبه هفتم شهر رمضان
در مقر سلطنت مستقر خلافت نزول اجلال فرمودند و قایم نمودند و سوای ایام اقامت دارالسلطنه اصفهان
عجیب مستوفی خلافت بر رسم رسالت بجانب هندوستان چون فیما بین حضرت شاهی ظل اللہی و حضرت
والا جہ شمس فرمان فرمای آنکس اساس دوستی و محبت و طریقه اخوت و یکتا دلی بنا بر رابطه قدیمی که
میان این دو خانوادہ رفیعہ مسلوک بود بتازکی استحکام پذیرفته از طرفین حقایق حالات و سوای امور دولت
بیکدیگر آنها را اعلام نمودند و درین حال که فتح دارالسلام بوقوع پیوست لازم بود که حقیقت آن بانحضرت
اعلام دهند لکن مکتوب محبت طر از محتوی بر استمرار مراسم الفت و برادری و استقامت مراتب صداقت و یکدلی
مرفوم ملک نکته بردار کرد و اینده حقیقت ارتکاب این سفر خیر اثر و فتح دارالسلام در طی نامه نامی و صحیفه کرمی
انها و اخبار فرمودند و تحف و هدایای نفایس این دیار و حصه و الوش برادرانه غنایم بغداد بر وجه لایق
اسال داشتند و یکی از سوای تفویض ایالت و ولایت عربستان جوینہ است بسید محمد خان ولد سید مبارک
تبیین مقال آنکه قبل ازین تخریر پیوست که سید منصور برادر سید مبارک را تربیت فرموده بایالت آن ولایت

محب و مودود و در امر ریاست و حکومت مبتذل کردند و در آغاز سفر بغداد حکم بپایون بفرمودند که با عساکر آنجا متوجه عراق
عرب گردیده در آن سفر خیر اثر در رکاب سعادت اثناب بوده مصدر خدمات پسندیده کرده و مومی الیه توفیق این مخت
نیافت و در نیامدن خود بذرهای نامعقول تمسک جست بلکه با اعلان کلمه غصیان مبادرت نموده با جمعی که او را باطن
و انقیاد و دلالت مینمودند خصوصاً شیخ عبداللهم القمان منازعه آغاز نهاد و این موجب غبار خاطر مبارک گشته بوزیر
مراجعت آن سفر محبت مبارک را مورد تربیت گردانیده بقلب ارجمند خانی و ایالت آنولایت مغرور و سر بلند گردانیده
شیخ عبداللهم القمان را مصحوب او گردانیده بوزیرستان فرستادند و امام قلیخان پیکر یکی فارس بامداد و کوکب او را مقرر
چون سید محمد خان بخویره رسید سید منصور با متابعان خود بقلعه درآمده و در مقام خلاف بشد امام قلیخان بجنب
فرمان قضا جریان متوجه گشته قلعه را محاصره نمود چون کار بر و تنگ گردید خود را از قلعه بیرون انداخته فرار نمود و
سید محمد خان بقلعه درآمده سید منصور بجنب ال فضل توسل حسبه میان ایشان رفت و در اینجا قلعه قایم کرده
در اینجا می باشد و تا حدین تحریر که مطابق سنه ثلاثه و ثلثین و الف است در آن قلعه میر می برد تا من بعد بر سرش آید
عقوبت برای کافر نعمتی خواهد یافت **و دیگر از سوانح آمدن ملک اختیار الدین است** از بن فعل و کچ و مکر آن بدرگاه
سدره نشان وی از عظام ملوک آنولایت است در نیولابد لالت هادی بخت و یاری اقبال اجرام غنیه غلیظه
مثال که کعبه انال عاکفان جاه و جلال است بسته از روی صدق و صفاء طویت بدین سعادت عظمی فایض گردیده
بر طبق نام خود بختیار گشت و صدق قول و از طرز خدمت و آداب و زری بر صفت ضمیمه انور بر تو انداخته او را بپستور
مخلصان جان سپار شمول عواطف ساخته الکاه بن فعل بابا و رحمت فرمودند و زیاده از نامول پوزارش یافته کاسان
مطلب آنولایت گشت و در سفر ثانی در اسلام بغداد با جمعی از تشکیلات اندیار بآن پوزارش حاضر گشته مصدر خدمت
پسندیده گشت و مقضی المرام روانه جا و مقام خود گردید و دیگر از وقایع مستنوعه تفویض وزارت دیوان اعلی است
بسلطان العلمانی خلیفه سلطان ولد میر رفیع الدین محمد صدر ولد مرحوم میر شجاع الدین محمود که از سادات عظیم القدر
اصفهان مشهور بسات خلعا و احفا و اکرام میر بزرگ والی با نمدان اندشمه از احوال میر شجاع الدین محمود مذکور
و فضل او در صیحه اول در طی اسامی شریفه سادات و علماء زمان شاه جنت مکان رقم نگارش یافته اکنون میر رفیع الدین
محمد مزبور بعالی رتبه صدارت سرافرازی دارد و خلف ارجمندش بزبور فضل و کمال آراسته بحاسن با خلق و مسکات
نفس پر آسته در مراتب علوم ترقی فاشن نموده حاوی فروع و اصول و جامع معقول و منقول است و بنو مصلحت
حضرت اعلی سرافرازی دارد و در سال سلیمان خان ولد شاه علی میرزا را که وزیر دیوان اعلی شده بود اجل طبعی یافت

حضرت اعلیٰ بعد از معان نظر بحال ارباب استعداد و شایستگیان این منصب عالی میسر که یکه هر دات و اہمیت و استوار
حسبی و سبی بین الافاق و الاغالی شرف امتیاز داشت نزد آن تکفیل این امر عظیم القدر دانسته باین قدر و منزلت آن بقیض
این منصب از چند سر بلند یافت بلکه این منصب از چند بلند از وجود کرامی آن معدن فضل و افضال یافته بدو
نامی رسید ارباب استعداد تواریخ مرغوب درین باب یافته در سلک نظم در آوردند از آن جمله زمینده افسر وزارت از
العامات غیبی است وزیر شاه شد سلطان و امارت نیز تاریخ این منصب عالی است که فرزند می محمد صالح برادرزاده
مسود او راق در سلک نظم کشیده و ہمدین سال قرار یافت کہ خواجہ محمد معصوم کہ ناظر دفتر خانہ ہمایون و مستوفی بقایا
بود و در احکام داد و ہستدی کہ از دفاتر بقا ما شود بجای مستوفیان ممالک ہمزند و مستوفیان عظام بقایای ملک و ممالک در آخر
سال بیرون نوشتہ باو بسیارند و ذکر وقایع دیگر روم کہ چون ہوتوف علیہ تعالیٰ از یاد آن رقم را بچارہ و کربری
قبل ازین بہت گذارش یافت کہ در روم طایفہ نیکوچری بر سلطان عثمان بن سلطان احمد پادشاہ خود شوریدہ اورا بدست آوردہ
در حصار موسوم بیدی قلعه استنبول حبس کردہ سلطان مصطفیٰ مخلوع عم اورا پادشاہ کردہ بر تخت خواند کاری
نشانند و بالاخرہ از ہم او باش و منظرہ استخلاص خاطر سلطان عثمان قرار دادہ اورا از میان برداشتند و سلطان مصطفیٰ را
کرہ بعد اولی بر سریر سلطنت عثمانی متکین ساختند چون این اخبار در بلاد روم منتشر گردیدہ محمد پاشا بیکر یکی از بزرگواران روم
کہ بین المہور بایزید پاشا مشہور است بجمہت نیکوچریان بر خواستہ خون سلطان عثمان از وسیلہ طغیان و عصیان سخت
و از طایفہ نیکوچری ہر کس را در ہر جا بدست آورد و بجای بقتلش برداختہ رقم ملک بر متعلقاتش کشید و شیوہ جلایان
ایش گرفتہ جمع کثیر از لوندان بی سرو پا بر سر خود جمع کردہ ولایات قریبہ از زن الروم کہ حالارض روم می نامند بخود
سر تصرف نمودہ بعینیت آنکہ باستنبول رفتہ سلطان ہاد برادر سلطان عثمان را بر تخت سلطنت نشانند و از طایفہ
نیکوچری انتقام کشد با فوجی کثیر با سکو دار کہ در حوالی استنبول است رفتہ در ہمہ جانب و تجارت کردہ براصدی
طبقہ نیکوچری ابقا نمیکرد و آنچه با فوج مسکو شد العلم عند اند تا و ہزار نفر نیکوچری را بتبع انتقام گذرانیدہ اموال
بنہایت بدست آوردہ بطایفہ لوندان میداد و عطا و ریش سفیدان و دولتمردان سلسلہ آل عثمان برخلاف
متوقع انکار اعمال او کردہ اورا ازین فضولی منع کردند و این حرکت ناہنجار اورا موجب تخریب دولت دانستہ
در صدد دفع او درآمدند و او از عطا و اعیان در گاہ عالی مایوس گشتہ بارض روم مراجعت نمود و درین شکر نشہ
اقبال اندراج یافتہ کہ سلطان مصطفیٰ بشورش طبع و جہت دماغ موسوم بود بدینجہت مخلوع گشتہ سلطنت بسلطان عثمان
قرار گرفتہ بود گویند درین اوقات کہ دیگر بارہ سلطنت رسید شورش دماغ او طغیان کردہ احوال خارج از دایرہ

عقل و حرکات نامناسب از و صد و رمی یافت بدینجهت رای عظمای و ریش سفیدان سلسله آل عثمان از بیم زلزله و بی ثباتی
امور دولت بدان قرار گرفت که او را از تقدی امر سلطنت معاف داشته سلطان مراد برادر سلطان عثمان را که کوچک
و خور و سال بود بدینجهت سلطنت نشاند طایفه نیکوچری از بیم بازخواست قضیه سلطان عثمان را رضی بسلطنت او نمیشدند
والله سلطان مراد با عظمای طایفه تملق و فروشی بسیار کرد و معتبران طبقات لشکر را برانگیخت که با طایفه نیکوچری عهد و پیمان
ورزند که من بعد اصلا از مقوله واقع سلطان عثمان حرفی بر زبان نیاورند و از بازخواست خون او درگذرند و
طایفه نیکوچری همان اقتداری که بر طبق قانون همیشه داشته اند بدستور داشته باشند بعد از انقضاء عهد و پیمان و استیفاء
خاطر آن طبقه و صلاح اندیشی خیرخواهان و استفتای مفتیان سلطان مراد را جلوس فرمودند سلطان مصطفی دیگر بار مجروح
گشت و در خلال این احوال دارالسلام بغداد درآمدن بدست فیه قزلباش چنانچه تجربه پست بایر سریر علی عثمان
رسید جمعی که درینوقت صاحب اختیار امور دولت گشته متکفل مهمام دولت بودند مغرورانه در مقام استراحت و انگل
درآمده بعد از مشاوری که گفتگو حافظ احمد پاشا را که بین الاقرا ن بنید کیا ست و کار دانی انصاف دارد و از کجای حالات
بغداد و چهره و اکاهست و پیکری دیار بکر بود وزیر عظم و سردار کرده انظام امور سرحد قزلباش برای صوابدید او
منوط و مروط گردانیدند که به طرف صلاح دولت داند توجه نماید و نیکوچری آقاسی سابق چون در فتور سلطان عثمان
تقبل آمده بود دیگر برانیکوچری آقاسی کرده با عموم نیکوچریان متقبل شدند که بر حد آمده ایا زه پاشا که قتل نیکوچریان و لیری
کرده و عصیان و طغیان از و بطور نیرسد دفع نموده کمتر تنجیر ملک بغداد بندند و عموم سپاه استنبول که قابو انطا
حی نامند بتدارک سفر مشغول گشته با خزان و توپخانه و اسباب یورش بغداد روانه دیار بکر شدند که حافظ احمد پاشا
پوسته با مور رجوع قیام نمایند و حافظ احمد پاشا چون نوید وزارت عظم و سرداری یافت احکام موکه باخصار
پاشایان و حکا کر تمامت دیار روم از مهر و شام و حلب و اروم ایل و اناطولی و غیره فاک فرستاده ایالت ولایت
دیار بکر را بمرا پاشا نامی تفویض نمود و آن سال در دیار بکر قشلاق نمودند که در سال دیگر توجه مهمام سرحد کرد و شرح
لشکر سردارند کور بواق غرب و بازگشتن بی نیل مقصود بعد تشویش و تعب در وقایع سال آینده هر قوم قلم مشکار
میکرد و انشاء الله تعالی شرح کندن پیمان و خراج و بعضی از سوانح احوال سال چون بعد از معاود
یورش بغداد چند کاهه دارالسلطنه اصفهان از فرقدوم موکب نصرت نشان رشک روضه رضوان گردید و اوق
فرخنده ساعات بعدل پرانی و انجاش مطالب ارباب حاجات و عشرت و شاد کامی چراغان و آیین بندی کردند
بود ذات مبارک اشرف را بقدر عارضه روی داده در اندک روزی بصوت گرانیده از مقر سلطنت قشلاق باز آمدن

بهشت نشان فرموده بعد از طی مراحل و مراتب سیر و شکار ساحت دار الملک فرج آباد و عرصه تربیت بخش قصبه اشرف که قطعه بزرگی
بلکه چنان قطعه از انست از سمیت قدم سرت لزوم عطر سالی و تربیت افزائی آغاز نهاد و بلیان حبیته پیام از هر طرف بلیه
سریر اعلی آمده بعد از ادراک غلبه بوسی و غر مجالست مجلس شبت آیین در ادای رسالت و سفارت شمول انعام و اکرام
رخصت انصاف یافته روانه دیار خود گردیدند از جمله سواد ایلیان نذر میرزا نامی اوزر بک ایلیی بخت که از جانب نذر
محمد خان والی آنجا بدار السلطنه اصفهان آمده چون جواد خوش خرام موکب اقبال بجانب مازندران در حرکت آمده
حاکم و وزیر و اهالی اصفهان بهر اسم استقبال قیام نموده با احترام و اغوا از در غارت سر وستان باغ خلد آیینش
جهان فرو و آورند روزی چند که در اصفهان اقامت داشت کما یفنی بلو از مریزانی برداشتند بعد از آنکه فی الحقیقه از رنج
راه اسودی یافت متوجه مازندران گشته در خطه طیبه اشرف بعبادت کوشش همایون غریباً طوبس دریافت و صحیفه
اخلاص و صداقت آیین که آورده بود با هدایای اندیاز نظر اقدس در آورد و ناد و ماه که در ملازمت اشرف بود همواره
بانواع نوازش و احسان و الطاف شاهانه سرافزازی داشت بعد از دو ماه رخصت انصاف یافته با مکتوب عنایت
اسلوب روانه گشت و دیگر خواجه حاجی نام ایلیی فرخنده پیام شاهزاده جوانخت کامکار سعادت فرجام دولت یار
شاهزاده خرم ابن پادشاه و الاجاه کرد و نون بارگاه شاه سلیم فرمان فرمای هندوستان است که در قصبه اشرف اشرف
بتقبل باطل جلالت مناظر سرافزاشت مکتوب محتوی بر حسن ارادت و اخلاص و شرح منازعه که با فساد مفسدان که میانه
او و منسوبان والد عالیشان او روی داده بود و بنظر اشرف در آورد و در آن مخالفت نامنه نامی شکایت بسیار زیاده
توجه و بی التفاتی پدر بزرگوار بجای که لشکر بر سر او فرستاده بود حضرت علی خواجه حاجی مذکور را بنوازشات
شاهانه سرافزاده فرموده تا نوروز جهان افروز در پایه سریر اعلی بود بعد از نوروز فیروز اجازت سعادت یافت
جواب نامه بر وجه مرغوب پدر فرزندانه مرقوم گشته در آن مضامین و منتهی سامی نصایح مشفقانه درج فرموده و اعلام نمود
که چون اطاعت والدین فرمان واجب الاذعان آفرید کار زمین و زمان برانبار و فرزندان فرض و محکم است
لایق بحال فرزند سعادت مند انست که در رضا جوئی خاطر شریف پدر بزرگوار بوده آنحضرت را بوفور خدمتکاری
و رعایت حسن ادب بر سر رضا آورده از اموری که مکروه طبع شریف آنحضرت باشد اجتناب لازم دانند که هر آنکه این
فی نفس الامر موجب خشنودی خالق و بسندیده خلایق و سرمایه غرت و اقتدار و بر خور داری آن فرزند سعادت مند
خواهد بود با خصمان و ارباب غرض مدارائی کرده بتفقد و دلجوئی و افرایه جتندی بخش چنانچه خواصش از گفته
آینشی و و کتی تفسیر این دو حرفست با دوستان همت باد دشمنان مدارا و ایلیی مذکور را با صفت غایت حسروانه خواسته

مقتضی المرام بافتن سقالات لایق بر روانه فرمودند **کرامتی** شاهین کرایخان پادشاه را دیده اند است که چنانچه سبق ذکر یافت از حوادث
روزگار و عناد جانی پیک کرای غمناک شد که بتیویتی رومیان بسلطنت قوم تاتار رسیده با او معاودات و زریه التجابت
چهر اقبال جایون آورده بدتی در رکاب سعادت اشباب مغز و کامیاب بود و در در بند شروان محل افتاتش قرار یافته
در کمین سلطنت موروثی بود و حضرت اعلی همت والا بر حصول این مطلب کاشته معاونت و معاشرت صورتی نمودی
بطور می آوردند و درین سال بمعاونت جنود و غنمی و هر گونه وسایل که در مشیت الهی و در لوح محفوظ مرقوم و مثبت بود
سلطنت قوم تاتار و فرمان روائی مملکت آن دو دیان بمجد کرایخان برادر بزرگتر او قرار یافته عظمای قوم بسلطنت او
دولی محمدی برادرش شاهین کرایخان که با اصطلاح تاتار قلغای می نامند اتفاق نموده او را طلب داشته بودند
و او از خدمت اشرف استمداد همت کرده و روانه ولایت خود گردید و بر حسب دلخواه کامروان گشته اعیان النظایه
همگی بسلطنت محمد کرای دولی محمدی شاهین کرای پذیرفته از تحریر **ایلمچی** مذکور و واردین انصوب جنین معلوم است
که از جانب خواند کار روم نفوذ و افزه و تحف و هدایای فاخره و آخره جهت او آورده ارکان دولت عثمانی او را
باطاعت و انقیاد سلسله آل عثمان و محاصرت بمقدونیه کبابش دلالت کرده بودند و او از وفور خلاص حسن ارتاد
دست بر سر سینه متمسک ایشان نموده خود را از موافقت با آن صادق العقیده حضرت اعلی میثم و چنانچه نقش کنیش که
بر ضمن مکتوب صداقت اسلوب شاهی زده بود غلام شاه عباس شاهین کرای بود و پاشایان روم که بمعاونت
جانی پیک کرای که بر سر او تعیین یافته بودند در کفه محاربه نموده غالب آمده بود و ختایق حال و نظام احوال خود را
که به سیروی اقبال و توجهات ظاهری و باطنی آنحضرت دلالت میمنت و توسل مخلصانه اوردید و دو دیان والا
و قوع یافته بود بعضی اقدس رسانیده شکر الطاف و اعطاف شاهانه که درین چند سال شامل حال او بود و حسن
وجوه و ابلیغ بیان او انموده بود و حضرت اعلی از وفور توجه و غایات عنایات و رشفات **ایلمچی** او را بشمول نوازش
شاهانه گردانیده رخصت انصاف ارزانی داشتند و مکتوب عنایت اسلوب در قلم آورده در باب حسن سلوک و
مدار بادوست و دشمن نصایح ارجمند و ارشاد مرشدانه درج فرموده هدایا و تسوقات و افزه باخلع فاخره ارسال
داشتند **کرامتی** محمد پاشا ایاز است سید غریزی بود موسوم و معروف بامیر افندی در میان رومیان عموماً سادات
بنابر تعظیم میرافندی می نامند باعث **ایلمچی** فرستادن او آن بود که چون بکلی یکی ارض روم بود بنابر قرب جوار و
مصلحت و نیاز داری با امیر کونه خان بکلی یکی خجور سعد طرح آشنائی انداخته با او طریق مدار سلوک می داشت
بعد از واقعه سلطان عثمان و طغیان او بجهت بازخواست آن واقعه و بایوس کشتن از موافقت عظمای رومیه

چنانچه تیر سوست بنا بر احتیاط و صلاح حال خود بوسیله امیر کوزخان اظهار توسل باین دولت ارجحند نموده باطلی مذکور که از محمد
او بود بپایه سلطنت مصیر فرستاده خود را از جمله هواخواهان و منسوبان درگاه شاهی شمرده هر چند از سخنان ایازده رگیم
صدق و اخلاص میثام حضرت اعلیٰ نرسید غرض اصلی و اظهار عقیده و اخلاص او جز این نبود که اگر رومی و میرزا
اعمال که از خود دریافته با او در مقام محاممت باشند و او را واقع بشن آید ما منی و گرنیز گاهی داشته باشد
اما بنا بر مراعات سلسله ظاهری همچنانکه شیوه رضیه و اخلاق رضیه آنحضرت است که رعایت جانب یکا نکان بپایه
از کشانیان مرغی میدارند امیر افندیر منظور نظر التفات گردانیده منشور عاطفت بخطاب ارجحند خانی بالتم
در قلم آورده مستمال غنایت شاهی گردانیدند و تسوقات و هدایای شایسته نوازش فرموده نور و زیبای نام
قورچی استا جلور در مرافقت امیر افندی تیر او فرستادند و ایازده و در بدایت حال بورود آن منشور اقبال
افتخار نموده مقدم قورچی را با غرور و احترام تلقی نمود با لایحه دور پنی و آثار کمر و حیل از وظایف هر شدن گرفت
و نسبت منسوبان درگاه مکر و حیل و اعمال حیل اندود بطور آلوده چنانچه عنقریب در ذیل این اوراق مقوم
کلیک بیان میگردد و هست آیین و و پنی از هوس قبله عشق کی باشد و پس که قایع تنوع که در میان او بود
چون اخبار روم و سرداری حافظ احمد پاشا و اجتماع لشکر در دیار بکر نمویی که مذکور شد از انهای میمان کجیا
بسامع غر و جلال رسید بمنظنه آنکه مبارک و شکر و طوبی از بیجان کشند خرم و احتیاط مقتضی آن گشت که محل عبور
لشکر روم را از ذخیره و مایحتاج عاری سازند و اند شد و میان لطیف آذربایجان از دوراه واقع میشود کمی راه
ارض روم و دیگری راه وان چون ارض روم از عصفیان و طغیان ایازده پاشا محل قتن و فتور است از دیار بکر
براه وان آمدن مناسب پشتر داشت و از مقربان بساط غرت رستم یک یاول صحبت را بدار السلطه بکمریزد
که باتفاق شاه بنده خان بیکر مکی آذربایجان امرا و عساکر انجمن و در مجمع آورده بجانب وان روند و حوالی
وان را هر جا که امکان عبور رومی بوده باشد نهب و غارت کرده از ذخیره و مایحتاج لشکر دران دیار و یار
آثار نگذارند رستم یک حسب الفرموده بدالضوب نهضت نموده باجماع امرا و عساکر اشاره نمود چون جنود
طفر و روج جمع آمدند هر کس قشون و لشکر خود را فرار خوراکا و داخل و غیرت دین و دولت سرانجام داده بود
حضور بیکر مکی و رستم یک بمعرض ارض در آورده با قشون آراست و لشکر نامعد و دیار است و کمال شوکت
واقعه در بجانب وان رفتند و آن نواحی را از ذخایر و صامت و مناطق پر داخته قرین طفر و اقبال معاودت نمود
و احدی از جنود رومی و پاشایان و اگر اوان سرحدات متقابل و معارضه با احاد لشکر فیروزی اثر قربان نشود

مود و دستم یک در مارندران بخدمت شرف رسیده حقایق حالات عرض نموده مورد الطاف و استعانت کویدری
محمدرضا قاسم خان و قورچیان افشار است با مخالفان دین و دولت در موصل شرح واقعه آنکه قاسم خان
ایمانلو و یوزباشیان و قورچیان افشار چنانکه از پیش گذشت در موصل اقامت بصیقل قلعه و انتظام امور از حد
قیام داشتند درین سال جمعی از رومیان آمدند و اگر ادوا غارت با بعد بر داری حافظ احمد پاشا و جمعیت دیگر
مستطرد و قوی خاطر گشته تا سه هزار نفر که مقصد نفوذ از آن تشکیلی بودند بکشد که حسن پاشا نامی از امراء و میمه و برادر
کو حسن پاشا که در حوالی بغداد گرفتار گشته بود بسیار رسیده بموصل آمدند در آنوقت زیاده از سیصد نفر ملازم بر سر قلم
خان جمع نبود که بایوزباشیان و قورچیان افشار مجموع هفتصد نفر نمیشدند به نیروی دولت و باید اقبال کمر
بدفع اعادی حجت بستند و غرم محارب جرم کردند و از طرفین صفوف سپاه آراسته گشت از دلیران گروه ارشد
جلادت پیش نهاد بر صف سپاه مخالف تاختند و سایر یوزباشیان و قورچیان موافقت نموده قاسم خان مردم
اونیز در کرمی قتال جلوریز مجبور که در آمده از طرفین الش حرب اشتعال گرفت و جملات دلیرانه سپاه منصور مخالفان
دل باخته دست از محارب کشیده پای هریمت کسودند و افواج قاهره بران فیه کثیره غالب آمده تا موازی کینهزار
نفر بکده زیاده قتل آمده غنائم سپاه منصور آمده بقیه السیف پرانده شدند بعد از اطمینان خاطر از قورچیان
یوزباشیان و قورچیان قاسم خان را وداع نموده با سربا و اختر همار و سفیدانه بپایه سیرا علی آمده و فرج آباد
جنت نهادن بظواهر یون در آورند شرح واقعه مذکور از تقریر یکد و نواز قورچیان حضار مجلس انمور که تجریر پست
ذکر شد بون زینل یکدیگر شایسته با شام تمام مقام عراقی و شرح محله که در این عادی موصل بود و داده
اقبال بیدار و در آنوقت چون واقعه مذکور بوقوع پیوست و مشخص شد که مخالفان حدود موصل با مستطرد
و دل کرمی خود روم دست تطاول گشوده اند و مباح جلال رسیده که فوجی از مغرب نیز خصوصاً ابطال
ولد ناصر مهنا در محاق عذر و نفاق در آمده بجانب حله و بخت حرکت کرد و از ازار و اضرار ایشان بخلق اندیاز میرسد
و طایفه افشار بنابر غلت و با که در موصل شیوع یافته از طرف لشکر اندیشیده جمعیت دلخواه نتوانستند نمود و قیام
خان بانکه مردمی در قلعه موصل است و انولایت محل شورش و انقلاب است و این مقدمات موجب نزاع و اختلاف
منتسبان دولت قاهره است رای همایون جهان آرا اقتضای آن کرد که یکی از کار دانان بساط غرض خاص
در گاه بوفور غیرت و مردانگی و فدویت و جان سپاری در راه دین و دولت اتفاق داشته باشد از درگاه
معلی روانه آنطرف گردانند که عا کر قلم و عیش و شکر و انخدود و راجع نموده که هرمت بدفع اعادی بند و هر که

مخالفان تصور و سرحد را حادثه روی نماید که بگویند و احتیاج افتد معاونت بطور آورده در هر باب آنچه صلاح دولت
قاهره بوده باشد بعمل آورده از جمله مقربان اخلاص شعار زینل بیک تو شمال باثباتی شاملور که بصفت حسنه اتصاف دارد
بدین خدمت مأمور گردانیده با فوجی از عساکر طرف شعار و میر فتح مین باثباتی تفکیکیان اصنافیان و جمیع دیگر تفکیکیان
رکاب با شرف روانه الطرف فرمودند چون زینل بیک از رکاب اقدس جدا شده روی غنیمت با نضوب آورده
بر سر حد نزدیک شد بوضوح پیوست که جمعی از جنود و رومی و متجنده حدود و موصل بفرم تسخیر قلعه و در حرکت آمده اند و
قاسم خان با موازی دوست سید کس از غازیان افشار که در قلعه موصل با او بودند از فقدان آن وقت و تحیره
و علت و با که هر روز جمعی راه عدم می نمودند صلاح در توقف و قلعه داری ندیده قبل از وصول مخالفان بیرون
آمده مخالفان تصرف در قلعه نمودند و پیوسته است که خان احمد خان اردلان نیز بدین جهت قلعه را گویا انداخته
آن قلعه نیز تصرف اعدای در اید و میانه سار و سلطان یکدیگر برادر زینل بیک که متولی روضات مقدسات
و قورچی باثباتی قورچیان نجف اشرف است و طایفه اعراب منما که بحد و دگر بلا و نجف آمده بودند محاربه فوج
یافته زینل بیک از ورود این اخبار در حرکت مسارع نموده چون کجالی در تنگ رسید حسین خان حاکم
ارستان پامعد و دی چند آمده با پیوست و در اینجا بوضوح انجامید که سردار فوجی از رومی را بر کمری
حسن پاشا جگر کس بطن و لایت موصل و کرکویه و قلعه آنجا تعیین نموده قریب پنج شش هزار نفر از رومی و کوز
و عرب بر سر اوج جمع آمده متوجه انضوب شده اند و تا دوسه هزار خانه و رعیت از حدود قلعه زیاده است
بقلم بیک و آنحد و دو جوانند که از آب گذرانیده و با نظر بر بند زینل بیک بعد از استماع این اخبار
عساکر طرف شعار که در آن وقت جمع بودند گرفت موازی سه هزار نفر سپاهی بیراق دار و تفکیکیان شمار در آمدند از آنجا
بر سپیل ایغار آن مبادت بعیده را در دور و در طی نموده روز سیم بر سر مخالفان رسیدند و از شدت
ایغار زیاده از دهنزار کس نرسیده بودند و از الظرف مخالفان از آوازه ورود و قریب باش و شک طرف
از ترس زلزله گشته گریه می کردند و اعراب پراکنده شدند از آن جمع سه هزار کس کامتش بیک آمده از جای
صفوف قتال را دسته گشت و لیه ان رزم آزمای دست با استعمال سیف و سنان برده فیما بین کشتن حرب
اشتغال پذیرفت و باندک زمانی تزلزل بارکان ثبات و قرار سپاه مخالف راه یافته شکست بجانب اعدا افتاد
و جنود قریب باین روی دولت و اقبال بران طبقه طرف یافته قریب شصت و هشتاد نفر کشته شدند و از زیاده
ظفر نه کسی چنان ضایع نشد و حسن پاشا با بقعه سیف منزه خود را بجزیم قلعه رسانیدند و دوی ایشان قریب به شصت

عازیان و قنکیان گردیده بعلت و با که در شهر و قلعہ طغیان عظیم داشت و هر روز جمعی از ایشان تلف میشدند میان
حسن با سوزنیل یک رسولان آمدند نموده قرار دادند که چون در قلعہ و باست هر دو لشکر کوچ کرد کسی در شهر و قلعہ
نگذارند که بعد از تسکین علت طاعون انچه از جانبین مصلحت باشد بعمل آرند زنیل یک رضا بن معنی داد و ایل و اوس
که کوچانید برده بودند باز گردانیده مظهر و منصور معاودت نموده حسب الامر اشرف میر فتح را با قنکیان بقلعه
بندها فرستاد که همراه یکدیگر بجایست قلعہ قیام نمایند و خود باز گشته و چنین که رایات منصوره بقصد سفر کرجستان برون آمده در طایفه
اقامت داشت بلازم اشرف سرفرازی یافت و شرح محاربه مذکور و آمد و رفت او از تقریر دوسه نفر از حصار آن موعه
تسویه یافت **سوانح نسیان** رفتن قزجایخان سپهسالار ایران است بجانب کرجستان و ظهور عصیان و طغیان بود
او پدید و تان ضلالت نشان کفرستان برهوشمندان عالم صورت و خرد پروران جهان معنی واضح و لایح و متعین
نابت و راسخ است که هر امری از امور که در مشیت الهی قرار یافته در لوح محفوظ رقم ثبت پذیرفته باشد بر حسب فعل عمل
مایشاء و حکم مایرید بی اشتباه از کتم عدم بخیر ظهور می آید و هیچ تدبیری از تدابیر عقلا و هر و در بران روزگار و افعالشیه
قضا و مانع تیر تقدیر نمیتواند شد و فحوائی العبدید بر و الله تقدیر موعه انمعنی است و چون در سینه آید با قضا اگر شای
فلکی و حوادث آسمانی بعضی فتن و فتور و محن و شرور رقم پذیر ملک تقدیر شده بود که لابد بظهور آید و زمانه فتنه ساز
ابواب محنت و بلیات بر روی روزگار خلایق گشوده بود بر حسب اوزار و ادبها و اسبابها اسباب استبدادی
کارکنان عالم غیب سرانجام می یافت صورت انحال و نظیر انمقال فرستادن قزجایخان سپهسالار ایران است
بجانب کرجستان که باعث ظهور و وقوع چندین قضا یا عظیم و منتهج حدوث انواع فساد و خونریزی و محرک بلایا
و فتنه انگیزی گردید شرح وقایع آن در قضایای سال گذشته مرقوم ملک پان گردیده که از حکومت ولایت کرجستان
کاشت بعد از آن که خلق اندیاز مکرر او را زاری او بهاء و عصیان و طغیان ظهورت جایل نادان مورد غضب و سخط
شاهی که نمونه از سخط الهیست کشته از قتل و اسیر و خرابی از حیزه اشغال افتاده بود و به بکر خان اکر می دورت
قاچار تقویض یافته او را با بعضی ایماقات با انچه فرستاده بودند و او در حریم قلعہ قزلا تقوچ محل اقامت اختیار
نموده بنای شهری انداخته هر طبقه خانهای مرغوب و خانات و حمامات و عمارات ساخته بودند و بقیه الیف کرجان
را نوید عفو و مژده امان داده بودند که روی از او ارکان که از بیم قتل و اسیر با طراف و جوانب پراکنده گشته در زوایای
خمول خریدار بودند بمقتضای حب الوطن من الایمان اگر چه نمک ایمان بخشیده بودند با انچه جمع آمده و بقدر آباء و
بهم رسیده بود در فتنه رفته روی از او ارکان و بس با هیان نیز که نیم فتنه از ایشان بود بمقام اصلی جمع آمده بودند و نسیان

مکرر از آنها بگریختن و تقویت کرجیانی که در خدمت سمایون اعلی راه مکالمه دارند بعضی اقدس سید که میانه از او را
و سپاهیان کرجی که با آنها آمده اند و طعمور شده و شد و مراسلات نهانی بوقوع انجامد و محتمل است که الفیقه ضلال رعایا
تیز کرده و غریب از ایشان فتنه حادث کرد و درای عالم را بدان متعلق گردید و یکی از ارباب کیا است و فرستاد است
درایت بدالغوب فرستند که بحقایق حالات کرجیان رسیده و در دفع و رفع فتنه انکیزان و بنظم و نسق ملک آنجه صلاح
دولت قاهره بوده باشد بعمل آوردند و فرجایان سپهسالار که درازندران در پایه سرسلطنت بنیان بود بین
خدمت مامور گردانیدند و مورا پیک کرجی را که سمت و کالت سمایون خان و الی کرجستان کار تیل داشت اماده سال
متجاوز بود که اظهار اسلام نموده با پسران و خانه کوچ در خدمت اشرف مغرور و محترم و صاحب قبول و الکا و از جمله متوکل
بزم اقدس بود در فتنه سپهسالار گردانیدند که چون صاحب وقوف نیک بدیهات کرجستان است و کسب اخلاص
ظهور بندگی و خدمتکار به محل اعتماد داشته اند که آنچه لوازم دولتی و خیر اندیشی نظام و نسق انولایت لایق دولت دانست
معمول گردانند و صبیحیه علی خان قورچی باشی را که پسر و ختری سمایون اعلی است نامزد سمایون خان بوده و مصحح معتقد
مذکور روانه گردانیدند و حکم شد که امرا و قزاقان و شروان همگی نزد سپهسالار جمع آمده در هر باب لوازم همراهی تقسیم
رسانند و فرجایان و مورا پیک کرجستان رسیده امرا شروان و قزاقان را اخبار نمودند و چون عروسی و دامادی
سمایون خان در میان بود یوسف خان پیکر یکی شروان و محمد قلی خان زیاده اعلی پیکر یکی قزاقان و امرا عظام و
سایر که اسلام با تجلات و زینت های کونا کون بایشان پیوسته اول جشن عروسی انعقاد یافت و بعد از آن چون نور
گوکب بخت کرجیان کاشت از حنیض و بال پرون نیامده اراده ازلی بقتل فوجی دیگر از ایشان تعلق گرفته بود
جهت تحقیق و تیرین سپاهی و رعیت عموم انطاویه را بتقریب همراهی غزای کرجیان باشی اجوق که شهرت داده بودند
احضار نمودند و قریب دویست کس همگی با اسلحه و یراق جمع آمده علامات فساد و عصیان از صورت حال ایشان
نمایان بود بواسطه مور خاطر مدفع و رفع آن کرده اشترار قرار گرفت تکلیف کردند که چون رفتن باشی اجوق
بموافقت ملت و هم کیشی بر شمشاد شوار است آلات جارج خود را بفازریان داده خود از همراهی سفر باشی اجوق معاف
باشند بعد از رفتن اسلحه و یراق تمامی آن کفره فخره را بشکاری و ارد در میان گرفته بطرفه العینی و مار از آنها انقوم
بر آوردند و تر و خشک با تیش قهر سوخته معروض تیغ یا سا کردند بعد از ظهور انصورت مورا که کور بخت باطن و از
خود را هر ساخته از غیرت هم کیشی یا بهوس حکومت و بزرگی کار تیل با از اوردان و عظام انطاویه مواضع نموده
بخیل و تدویر مگر بقل سپهسالار و بعضی امرا کشته انواع فساد و خون ریختن و فتنه انکیزان از و بطور پوست لیس

د ظهور عصیان و طغیان آن شوریده بخت تبر روزگار نمک حرام در وقایع سال نو نگاشته کلک سخن پرداز میکرد در سال از تاثیرات فلکی و تقدیرات ایزدی علت و با و طاعون در بعضی محال از بایجان شعوع یافت و در دارالارشاد شدت آن بلیه مشابه بود که در نفس بلده زیاده از بخت هزار کس تلف شده در مواضع و محال قریه خصوصاً مشکین و سر وارش و کر مرود و خلخال قریب بمشتاد هزار نفر که از مجموع بلا اغراق یکصد هزار نفر زیاده راه عدم بمیوند و از پیران معجز روزگار دیده استماع افتاد که هرگز در آن دیار این شدت بلیه بدین مشابه و طغیان نبوده و بعضی محال طارقمی قزوین نیز بنابر قرب جوار سرایت کرده تلف شدند که در متونیات که درین سال جهان فانی را دواع نمودند بعالم جاودان انتقال گردید اسفند یار پیک عرب کرلو که از جمله مقربان بساط اقدس بود در هنگام معاودت از سفر خیر از بغداد و جوار بهمانند در وقتی که سواره با چند نفر از رفقای مسافت نمیدوند حال بر و متغیر گشته از رفتن باز ماند خیر بحضرت اعلی سید کثرت از شمول عاطفت محض تحت روان فرستادند بمحض در آمده چند قدمی بمیوده بر طاققت شده باز میل سواری نموده تاب سواری نیز نیارورده اظهار بر طاققتی کرد و او را پائین آوردند که غلط در سر راه استراحت نمایند چون پناه حیاتش لبریز شده بود و دیعت زندگانی بمقتضای اجل سپرده متوجه سفر آخرت شد وی ولد کمال سبکت که ابا عنجد از مرز صوفیان صفائی طویبت این دودمان بود و اوجی باشیکری سرافزری داشت در او آخر ایام حیات از وفور اعتماد ایشک آقایی باشی حرم علیه عالیه شد بعد از فوت پدر منصب اوجی باشی کرمی که موروثی آن سلسله بود با و تعلق گرفت و بو فور اهلیت و آداب دانی بدارج علیا رسید و ترقی نمود و وزیر بر پایه قدر و منزلتش بلندی یافته از مرزه مقربان خاص و مخصوصان بزم اختصاص گردید صاحب رای و مشوره بود چون پیشش صغیر و کودک بود منصب موروثی با حدی تفویض نیافت که بعد از آنکه نشو و نما یافته با اهلیت آن خدمت داشته باشد با اقتضای آن عملش و سلطانی ولد شاه علی میرزا که وزیر دیوان اعلی و اعتماد الدوله بود بعد از معاودت یورش بغداد و در دار السلطنه انصاف مریمش کشته نشان علت سرطان در بدنش نمایان گشته بان الم مبتلا گردید مکرر فصد کردند و تبرید نمودند صلا مفید نیفتاد و رفته رفته مرض مستولی گشته معالجات اطباء و تصرفات جراحان و ارفع قضا گشت عاقبت محل اقامت بر چیده رخت امل بر منزلت آخرت بر و پدرش شاه علی میرزا خواهرزاده شاه جنت مکان بود و بهیسه آن سلسله مشرف بمصاهرت این دودمان بودند وی نیز دو مرتبه باین رتبه و الاسرافزری یافته متعطوع العقب بوده فرزندی از و در وجود نیامد متروکات خود را در زمان حیات وصحت بدن بحضرت اعلی هبه کرده بود چنانچه مسود این اوراق مکرر از و این اغتراف شنیده بود و آلودگی مال دیوان نیز داشت بنابر آن متمکانش بحیطه ضبط

درآمد و منصب وزارت دیوان اعلیٰ چنانچه سبق ذکر یافت سلطان العلمانی خلیفه سلطان بن رفیع الدین محمد صدق توفیقی
و کرم قایم او دین ترکی مطابق ربع ثلاثین و الف سال نیم از قرن دوم ایام سلطنت تاجی عباسی باز نسیم غیری
بهار بمشام روز کار و زید زمانه عطرسائی آغاز نمود و کرامت فرموده وی که در عرصه جهان دم از طغیان و از فرقه و مصاد
از دم نور و زبر اند کشته و در وایا افسردگی متواری کشته خورشید جهان آرا با هزاران فرو شکوه در عرصه کاه و غوث رفت
جلوه کری کرده لوای جهانگیری بر افراخت یعنی در روز شنبه دوازدهم شهر جمیع الثانی ده ساعت و هفده دقیقه از
روز گذشته سرج محل تحویل نموده سعادت افزای منزل محمود گشت از لطف هوادیده نکست کشته در تازی قتری باز
خون جگر چشم بدلیل و بهار بموافقت روز کارفته آغاز نهاد و سوسن که نشان آزادی داشت بقصد جوشن غنچه
تیز کرده در کمین غارت اوراق زرین گل نشست شاید دلارای چمن جهت نوحطان بزم بهار فرش زردین گسترده
بر رخا زه زیبا از گل و لاله پیرایه بست باز نسیم بهار غالیه ساخت مگر که حرکاتش چمن تازه تر و شد و کرم لطف
هوای بهار انجمن آرای گشت چون خط مشکین یار باز سمن سائی گشت حضرت اعلیٰ شاهی ظل اللهی در قصبه لطیفه
اشرف مازندران بهشت نشان بخرمی و کامیابی میکند ایندند جشن نوروزی در خلوتخانه های زرنگار آن خطه
شریفه که رشک فرمای قصور جهان و ریت افزای روضه رضوانست اتفاق افتاد ارکان دولت قاهره و
اعیان خلافت با بهره اطمینان و برزکانه هر طبقه که در آن جشن جهان بهر حاضر بودند زبان اهل
میان به تهنیت سال نو و مبارکی نوروز و فیروز گشاده و لوازم دعا و شنای شهر یار کامکاران و نمودند چون عادت
قدیمه و خواص و میمنه روز کار عذر است که پوسته بتلاطم امواج بحر من برهم زن هنگام عافیت و اسود
گشته کاه سفاین راحت و استراحت را غریق بحر فنا میدارند و کاه ابواب فراغت و آسایش را مسدود و گردیده
درهای ریج و عنابر روی روز کار طبقات انام میکشاید و عالم فانی خالی از مفاسد و بلایانیت و نیل
از گردش روزگار و اتقنای فلک کج رفتار و سپهر ناسازگار و فراغت و اسودگی از خلق کنار جهت فتنه های
غنوده پیدار گشته و از هر طرف لشکر را در حرکت آمده و قایم عظیمه ظهور پوست سرشته دارد و در روز کار
که دلهام محنت نماید فکر دل خرمی را زانده خست زمانه در عافیت را به بست اگر چه هر گونه حادثه روی داد
و فتنه و فتوری در هر جا ظهور یافت عاقبت بلطف نیردانی و صحت وجود فایض الجود خاقانی و نیروی اقبال
حسن سعی و تدابیر صایبه آنحضرت روی با خطاط آورده مفاسد باصلاح انجامیده زیرا که گفته اند شتر شایه
که باشد درست من و جمله را گوشه دایه است اما زمانه بسی که محنت بر خلائق ریخت و بسی خوشنویزان

ملت اینخت نخست قضیه شورش و آشوبست که از کجرامی و عصیان و طغیان موراکرجی تورید بخت تیره روزگار
بنظور پوست و تنایع عظیمه بران مترتب گشته از ان محضر و آسیب بسیار بخلائق و عباد الله رسیده و میرسد
چنانچه در ذیل مرقوم میگردد ذکر طهورث گفته خواهد شد اول بیان شورش و ارتداد و عصیان موراکرجی بخت
بد نهاد و اعمال و افعال ناهنجار آن سرخیل فتنه فساد و شقاق آن نابکار سپه روزگار شرح این واقعه که کثرت
این واهیه عظمی آنکه چون گروهی از کفره فخره که جستان کاخست نبوغی که مفهوم کشت و مرقوم شد مکافات نیت کفا
و جزای بدینیتی یافتند آنچه یافتند موراد بدست انجام تیره روزگار که بمصلحت وقت شعار ستوده اسلام ظاهر خسته
و دست از کیش و ملت نصاری باز نداشته بود که جیان کار تیل که همیشه دولخواه این دودمان و الالبود طریق
اطاعت و بندگی تقدم اخلاص و یکجتهی می نمودند و توجه و التفات شاهانه در باره الطایفه درجه کمال داشت
و بنحان کا ذبه و اقاویل غیره واقع و منفیات از جاذبه اخلاص منحرف گردانیده حرف چند از زبان کوهر نشان
آنحضرت که مشعر بر بی توجهی و مایه وحشت و از یاد توهم بود خاطر نشان آن گروه نادان کرده چون در درگاه
محل اعتماد گشته کمال محرمیت داشت منفیات از امرار مقرون بصواب دانسته خوف و بیم ایشان روز بروز آشکار
فیروزی افزایده تر میگشت در حینی که اکثر امثال محمد قلیخان پیکر پکی قزاق و پیکر خان ایگرمی دورت هر یک
حسب الصلاح موراجعده می نمودند بر سر سقا قهای کفره رفته بودند خاطر بنظور عصیان و قتل سپهسالار
قرار داد صبحی یراقی بسته کمل و مسلح از خیم خود بدو خیمه قزاقیان آمده از روی دولخواهی مذکور میسازد که
کر جیان کار تیل عموما یاغی شده آماده خلاف و مستعد جنگ و جدال اندلی آنکه تا ملی کنیده سوار می باید شد که با
از ان کمر امان که بقرلباش بد منظمه شده اند و مغلوب سلطان و همه اند مضرت و آسیبی بچند و قرلباش رسد و
بامورنا شایسته جبارت و ولیری نیایند چون قزاقیان و امرا قرب و منزلتی که آن بد بخت را در خدمت
اشرف بود بارها دیده و اشتقاق و الطافی که از جانب نواب هایون یوگامیو ماقربین حال او میگشت می شام
نموده بودند و یک پسر او با کوچ و متعلقان در نیولالت منظور نظر شفقت و مرحمت و کامیاب غرض یافت
بودند اصلا احتمال نمیدادند که مشارالیه مصدر امری که بوی نادولخواهی از ان آید تواند بود و بالجله قزاقیان
بصواب بد موراستعد سوار و سوار شدن شده قبل از آنکه ملازمان رسند آن عذار نابکار تیره روزگار
تیره حواله او کرده چنان زد که نوک سنان از جانب دیگر نمایان گشت و خود بطور خمیوسف خان امیر الامرا
شروان رفته با او نیز از روی حیل و تدویر همین غل غلبش بر دطایفه کرجی بعد از قتل این دوسر دار عالی مقدار

باردوی قزلباش در آمد یک پسر قزلباش خان امام ویردی پیک نام و هر کس دیگر که بدست ایشان درآمد از پای در آوردند اهل ارده
فرع روز محشر مشاهده نموده خواص عوام در کمال سرسبکی بوم یفر المهر من اخیر کویان خود را بیرون انداخته بهر طریقی شتافتند
تمامی اردوی قزلباش نهیب غارت یافت و اموال و اسباب لایعه و لایحی بدست کرجیان درآمد بعد از انتشار
این خبر بنوعی اضطراب و سرسبکی بطبقه قزلباش راه یافت که هر کدام از امر او غایب و قزلباغ و شر و ان که بختی
نامور کشته بطرفی رفته بودند فرصت معاودت و جمعیت یکجا نیافته از هم آنجا که بودند راه نجات جستجو کردند
سمایون خان والی کار تیل فرصت در آمدن قلعه تغلیس که مقر حکومت و مرکز دولت او بود نیافته باتفاق
قلیان سیکر پکی قزلباغ باغچه قلعه درآمد تحصن جستجو بعد از کشتن امر و نهیب و غارت اموال و اسباب
قزلباش با جمعی کفره بفره بفره تخی و تصرف قلعه قزلباغ و بدست آوردن سیکر خان و قتل و غارت و استیصال
اویماقات اگر می دورت و غیر هم که در آنجا می بودند متوجه انصبوب شد سیکر خان از وقوع این حادثه بی آرام
گشته از بی تابانی مردم ایل و اویماق که بکلی اهل و عیال همراه داشتند تاب توقف نیامورده در مقام بیرون
بردن اهل و عیال و اطفال شدند در حینی که بکنار کرده رسیده بعضی عبور نموده بعضی دیگر عبور ننمودند
که مورا با خود کرجیه رسیده اموال و اسباب بسیار و مواشی غنایم پشمار یغانم و جمعی کشته از نیا و صیدان
مسلمانان با سیری کردند و سیکر خان بامتعلقان خود بسلامت گذشته بیرون آمدند و قلعه قزلباغ را با اموال
و امتعه بسیار که از آنجا بچاه خروار ابرشیم بود تصرف کرجیان در آمده و از آنجا پای قلعه تغلیس آمد که آن قلعه
که حکومتگاه ولایت کار تیل است بطایف الحیل بدست اردو جماعت تفنگچیان لوری سر کرده ایشان شای
شاهی نام که حارث و کو تو ال قلعه بودند بعد از اطلاع بر قضایائی که مذکور شد چون بنصاری تغلیس اطلاع
و اعتمادی نداشتند متعلقه سمایون خان را بنا برین قلعه بردند و با وجود فقدان ذخیره و عدم استطاعت
قلعه داری که همت بضبط و محارست آن جست بسته بهر کس از طبقه مسیحیه که منظم خلاف داشتند منجر بیک
و جدال شد و از طرفین چند کس قتل آمدند و تفنگچیان از ذخایر اموال مقتولان و غیره و نصاری ذخیره دو ماهه را
نموده در محاطت قلعه سعی موفور بظهور آوردند و مورا را تبه روز کار جمعی از کفره را بر سر قلعه گذاشته خود با خود
کرجیه متوجه قزلباغ شده تا بلده کنجه رفته و آن بلده را که مسکن سیکر پکی و اعیان ایل و اویماقات قاجار
نهیب و غارت نموده اموال و اسباب بی نهایت آورد و از آنجا نیز جمعی از عیال و اطفا ^{مسلمانان} با سیری کردند
و تمامی مردم ایل و الوس قزلباغ از جا و مقام خود در میده تا بل خد افرین آب ارس غنان باز نشیندند و مورا را تبه

بعد از آنکه کعبه و اوزار صامت و ناطق برداشت و بقصد آنکه قلعه تفلیس را بدست آورد به انصوب شناخت براسله پیغام
و چرب زبانی و وعده های جمیل بسیار کرد و سعی و حیلها آنکس که شاطر شاه را فریب داده دست در کردن مقصود
حایل کند مفید نیفتاد و تفنگچیان و امن همت بر میان زده در محاصرت قلعه میکوشیدند و جواب براسله و پیغامها
مور را جز توسط سفیر تیر و کلوله تفنگ نمیدادند القصد سرعان از جانب امر او تفنگچیان بپایه سریر خلافت بنیان
آمده حقایق حالات بنوعی که تجریر پوست عرض کردند و بوضوح پوست که مور را بکار بعد از مد و در این اعمال
ناهنجار اظهار دلخواهی سلطان روم کرده سرهای مقتولان را مصحوب یکی از معتبران کرجی بدیاز بکر نزد سردار فرستاده
تحف و هدایا از تفلیس امتعه و اموالی که بدست آورده ارسال داشته سردار را بطرف کرجستان و شروان آمدن به غیب
نموده سردار این وقایع را مقدم فتح و ظفر دانسته منشور ایالت کاریل و کاخ را با اسم طهورت فرستاده طهورت
آمده بیکدیگر ملحق شدند و هر یک تکیه بر بسند حکومت زده با نظام حال خود و استقامت مملکت مشغولند شورش
گرفتند حریفان سرزلف ساتی که فلک شان بگذار که قرار یگیرند و در تسخیر قلعه تفلیس سعی موفور بطور می آورند
حضرت اعلی بعد از وضوح این خبر و حالات عیسی خان را سردار لشکر ظفر شعار کرده و آینده بدفع فتنه مور او را نظام کرجستان
مامور کرده و فراق خان جرس را که داروغه لاهیجان کیلان بود بجای یوسف خان امیرالامرا شروان نموده متوجه
که بر سپیل استعجال با انصوب رفته با امر او عا کر آنجا بعیسی خان قورچی باشی ملحق کرد و دو امیر خان بکلر پکی آذربایجان
نیز با عا کر تا بعه خود بملاقات قورچی باشی مامور گشتند و قورچی باشی پذیرای فرمان گشته موکب جابه و عبال نیز از
مازندران بهشت نشان متعاقب در حرکت آمده در دار السلطنه قزوین نزول فرمود و چند روز در السلطنه
مذکور محل اقامت شهریار مظفر و منصور بود از آنجا به سیلاق سلطانیه توجه فرموده چون اخبار حرکت لشکر روم متواتر
میر رسید روزی چند چمن سلطانیه مخیم به اوقات اقبال گردید که به طرف غنیمت موکب هایون لازم آمد عیان
توجه با نظرف معطوف کرد و امام قلیخان بکلر پکی فارس با عا کر آنجد و داده در چمن سلطانیه با ردوی ظفر
قرین پوست و حکم شد که از عا کر منصوره هر کس تا غایت بکرجستان نرسیده باشد در اردوی کیمیا بنوی تمهید
نموده در رکاب مظفر انساب باشد شرح نهفت هایون بصوب عراق عرب بعد از ذکر وقایع کرجستان و قضایا
که در خلال انجام در هر طرف بوقوع آمد رقم زد کلک بیان میکرد و در کربلای کیمیا چمن و ظفر نشان و کرجیان
بدایان بوقوع پوست و ظفر یافتن لشکر ظفر و در عاقبت محمود چون قورچی باشی بنوعی که در مافوق تجریر پوست
روانه کرجستان شد قورچیان غلامان و غلامان و تفنگچیان سرکار خاصه و امر او عا کر عراق و آذربایجان و شروان

که حسب فرمان حضرت هاپون بمراقبت او مامور بودند فوج و قشون قشون رسیده در هر یورت جمع می شدند
تا آنکه لشکر عظیم در اردوی قورچی باشی فراهم آمد و روی مقصد آوردند و از انظر مور با اتفاق طهورت و آدابیک
خان ولد منوچهر خان والی قشق که هر دو از پیم سپاه زرخواه قزلباش در کرجستان مابعد روم بسر برده هر کدام در
کوشه خزیده بودند در نیوفت بمعاونت و استظهار سردار و ترغیب نمودن او با و پیوسته بودند غطا و اعیان
بل خلق کرجستان کار تیل و یقیه السیف کاخ تانماوزی بست هزار سوار و پیاده در هم آورده آماده پیکار و زرم
گشتند در روز دوشنبه بیست چهارم شهر رمضان در موضع کوشکوار توابع آل کت جانی تخلص فریقین بقرب
جوار اتفاق افتاد و از جانبین صف سپاه آراسته مستعد محاربه بودند چون شاه بنده خان و لشکر او با یکدیگر
قریب شده روز دیگر داخل میشدند سپاه قزلباش جنگ را جهت رسیدن شاه بنده خان در آن روز بتأخیر
انداخته شب در میان درآمد و از طرفین محاربه دست بهم نداد و کرجیان نیز در آن حوالی اقامت نموده از جانبین
ببراسم پاسبان پرداختند صبح روز سه شنبه بیست و پنجم ماه مبارک مذکور صفوف قتال آراسته شد قورچی باشی در
قول قرار گرفت امیر کونه خان بچرچکری مقرر گشت میمنه و میسره جنود اقبال مبارزان معرکه کارزار استحکام یافت
از انظر کرجیان نیز رسیده بیکدیگر تلافی شدند فیما بین جنگ عظیم در پیوست در اول حال کفره بیات اجتمع
پیش آمد و بیکبار بر چرخیان جنود قزلباش حمله نمودند چرخچی تاب صدمه آن گروه انبوه نیارده از یکدیگر گریختند
و امیر کونه خان لحظه پای ثبات محکم و استوار داشته زخمهای قوی یافت چون بحسب اتفاق بمحل مناسب
جنگ بهم دست نداده بودند و از میمنه و میسره جنود قزلباش معاونت دست نداد و طایفه قاجار امیر کونه خان
زخم از معرکه بیرون بردند کرجیان در همان گرمی قتال بمیان جماعه تفنگچی درآمده از صدمات آن گروه صفوف
تفنگچی نیز متلاشی گشته جمعی کثیر از جنود طف و رو و خصوصا از جنود تفنگچی شربت شهادت چسبیدند و سرخ روی
بموقع که جان شتافتند کفره کرجی جان خیره شده پیش آمدند که گروهی از ایشان یکطرف که سر کوبی داشتند
باردوی قزلباش درآمده در جانب اردو بازارد دست بغارت و غنای آوردند مردم اردو بازار و شاکرد
پشکان که در اردو بمجا قلع غرق مانده بودند بهم برآمده شورش و برهمزدگی عظیم در اردو شیع یافت
جانبچه مردمان بی سرو پا و پید و لتان او باش که در اردو مانده بودند بدست بغارت اموال یکدیگر را برده
قرار بر قرار اختیار کردند و بی صاحب مانده ازین ممر اذیت و خسارت بسیار دیدند که نصرت شعار
رسید چون مذکور شد که در محل مناسب طرح جنگ اتفاق نه افتاده بود در پیوست که گروهی از لشکر

که در کوشه و کنار زمین و بار بود چون قول بزرگ نمایان بود ازین غوغا و آشوب چهری سپاه کفر و ضلال تصور آنکه العیاذ باری
بجال شکر اسلام راه یافته پای اقامت ایشان نستی پذیرفته بعضی از جین و بدولی و بعضی بدوستی مال و میانی امول
از معرکه رو بر تافتند و این آشوب و انقلاب بر شکر قول هم سرایت کرده تزلزل و تفرق بجال سپاه راه یافته لیکن
قورچی باشی از وفور غیرت و دلیری با معدودی از دلاوران جان بناموس ده از مشاهد این حالات اصلا
بخط راه نداده در معرکه پای ثبات و قرار استوار داشته جمعی از خود قاهره که مشاهد صبر و ثبات نمودند قوی دل
کشته تکیه بر قوت اسلام و نیروی اقبال شهباز کردند و غلام کرده باز روی شهد شهادت قوی دل و کشته و پشیمان
بجانب کوفه تاخت و خاک معرکه را از خون آن خون کرفشان کلگون ساختند مقارن این حال شاه بنده خان
که نیز از عقب می آمد با فوجی از پسران سپاه خود از کرد راه بر زمکاه رسیده مایه استنظار و دلگرمی کریم خان وادی
ادبار کشته روی به بندگاه آوردند تیغ میانی غازیان سرافشانی آغاز نموده بطرفه یعنی بطعن سنان ثعلبان
و ضرب شمشیر صاعقه کردار تا موازی ده هزار پناده و سواران گروه اشترار بر خاک هلاک افتاده و مار از نهادن خاک آن
بادیه گمراهی بر آوردند بقتله الیف موراسیم بخت و ظهورت بدولت و اتاپیک سپاه کوفه و ضلال تار و مار
خود را بر کشته وادی ادبار دیده پشت بمعرکه داده راه نهمیت نمودند و حامیان حوزه اسلام بر حسب الحق
یعلو و لایعلی غالب کشته مغلوبان تیره روز کار بجانب تغلیس شتافته چون با نخی رسیدند از آب که عبور نمود
پل را که از خوب ترتیب داده بودند سوختند و خود را بر پشتهای انبوه بردخت و جایهای سخت کشیدند از
معارف سپاه سرداران کرجی ظهورت می نمود و آقا تنکیر و ایوال و یمن یک و سهراب یک از جمله قتلان بودند
از عسکر منصوره چند نفر از یوزباشیان و قورچی و غلام تغلجی در حمله اول قتل آید شهادت یافتند از او
ان س قریب که اکثر آن خود تغلجی بودند شربت شهادت نوشیده شرح مدوی دنیا و آخرت کشته شدند
فتح و ظفر که قورچی باشی و امرا و عساکر باز کشته بار دو آیدند خیمهها را از مافی الخیمه خالی یافتند و از اسب و سوار
و شتر نشان ندیدند نهایت بی سامانی در میان کشته و واقع شده رفته رفته اخبار فتح و فیروزی انتشار یافت
و پراکنده کان اردو بتدریج جمع آمده آنچه از دواب و شتران و اموال و شاید ست آمده صاحبان تعجب
در آوردند و در اصلاح حال خود کوشیده فی الجمله اشطامی در معسکر پدید آمد و از آنجا کوچ کرده تغلیس رفته
محصوران از تنگنای محاصره و عسرت معاش خلاصی یافتند جمعی از کوفه بطرف باشی اجوق رفته ستناقی کردند
کرده بودند ستناق زبان کرجی جمعیت را کویند شاه بنده خان و قزاق خان را با فوجی از خود قاهره بر سر ایشان

فرستادند برایشان ظفر یافتند و غنایم موفور و اسیر بسیار بدست در آورده و مظهر منصور باز گشتند و حقایق حال
برگاه جهان پناه عرض کرده و چینی که موکب های یون از دار السلطنه قزوین حرکت کرده و بیرون شهر قامت داشت
مسرعان وارد شده و مژده ظفر رسانیدند و ذکر رفتن فوجی از افواج قاهره بصوب قراقلینان و کشته شدن شاه
خان بقدر قلاویرمان و زنده جاویدان جلالت از اصابت عین الکمال و اثر چشم زخم روزگار که درین سفر خیر انجام معالکلام
رسیده کشته شدن شاه بنده خان و کرفقاری قراق خاست در راه قراقلینان شرح واقعه آنکه عبدالغفار یک ولد
فرامرز یک که از معتبران طایفه کرجی است که سعادت اسلام دریافت و خدمت اشرف بغایت مغرور و کرامت یافته
در سلک پردکیان مرادق سلطنت و پرستاران حریم عزت مشتمل و خود نسبت دادادی امام قلیخان پیکر یکدیگر
داشت درین هنگام در کرجستان بعد از ظهور اسلام او را بچشم نگاه میداشتند و خاطر اشرف هایون علی
باین متعلق بود که عساکر منصوره در استخلاص او و متعلقان او ساعی بوده بهر عنان که میسر باشد بدست آورند
بعد از محاربه مذکور شخص شد که متعلقان او در قلعه قراقلینان اند و این قراقلینان مجلس از توابع کرجستان
صعب المساک قلعه دارد که بجهت صعوبت راه و انبوهی پشته و جنگل محل استظهار کرجیانست قورچی باشی فوجی
از امرای عساکر منصوره را بر سر کردی شاه بنده خان پیکر یکدیگر شروان و خسرو میرزای برادر بکرات خان کرجی
بجصول این مدعا بر سر قراقلینان فرستاده خوانین عظام و عساکر نصرت فرجام از راه صعب بمقصد شتافتند
بجای قلعه رسیده احاطه نمودند اهل قلعه معدودی بودند که اسم و رسمی نداشتند راضی شدند که متعلقان
عبدالغفار را تسلیم نمایند و عساکر منصوره مراجعت نموده و دیگر تعرضی نرسانند امرای عظام نیز صلاح در توقف
ندیده کوچ و متعلقان او را بدست آورده کوچ کردند جمعی از کرجیان و طبقه باغیان ازین خبر در کشته شدن
محل تنگنای را تفنگ کجی کان و دیگر کشته محل عبور شکر را مید و گردانیده که در وقت مراجعت عساکر منصوره
و ستردی نمایند از مویات اقبال قاید تقدیر عنان امرای عظیم الشان را از آن راه برگردانیده راه دیگر اختیار
نمودند و پیش و پس شکر بردان کار استحكام داده با احتیاط تمام طی مسافت می نمودند و مخالفان بعد از نظر
بسیار واقف شدند که سپاه قزلباش از راه دیگر رفته اند جمعی را با نظرفرستادند و روزی در اثناء عبور که
شکریان اکثر کشته بمنزل نزدیک شده بودند شاه بنده خان و قراقلینان با معدودی پس شکر را گرفته باقی
می آمدند از هر طرف راه آواز تفنگی از میان پشته برآمد و ظاهر شد که آواز تفنگ کرجیست که همه طرف در مقام
جنگ و جدالند فیما بین امرای مذکور و انجماعت جنگهای صعب روی نمود از آقا با ن ترکان تارمان شاه بنده خان

جوانان کار آمدنی صنایع شدند اکثر اشکریان قزاقان ایستادگی نکرده راه سلامت جسته قزاقان خود از فرط شجاعت
و جهالت ایستادگی کرده شاه بنده خان راضی بایستادن نبوده میگفته که بجنگ انجماعت مشغول شدن صلاح نیست در
گذشتن سعی می باید کرد قزاقان مسموع نداشته از جوی آبی که در سمت راه بود گذشته بطرف مخالفان توجه نموده که از حال
انجماعت و از کثرت و قلت شاه خبری یافته در خوران فکری بصواب بکند در تنگنای کرجیان اورا تنها با چند نفر می
بر سر او اند شاه بنده خان اورا در آن مهلکه که داشتن و خود راه سلامت جستن را بمقتضای غیرت و شرط رفاقت
و همراهی مناسب ندانسته او نیز از آن جوی گذشته در بنوقت جمعی کثیر از کرجیان از درون پشته نمایان شدند و بر سر
هجوم آوردند و فیما بین جنگ در پیوست قزاقان گرفتار شدند شاه بنده خان با چند نفر از غاریان ترکمان بقدر قدرت
و توان تلاش نموده بدرجۀ علیا شهادت رسیدند درین هنگام زود و خور دعا که منصوره را از صعوبت راه بازتن
و بعد در رسیدن میسر نبود و مع ند اپناید بود سلامت عبور نموده بمنزل رسیدند و با غیان قزاق خان رازنده بودند
طهورت و مورا و سهراب یک که در درگاه محلی با او طریقۀ نمکخوردگی داشتند در مقام کشتن او در نیامدند و بچشم نگاه میداشتند
بعد از چندگاه فرصتی جست که و نفر از محافظان خود را تطبیع نموده معاونت ایشان خلاصی یافته بمیانۀ گروه قزاقان
آمد و اکنون بستور بکلر یکی شروانت چون واقعه مذکور بعضی اشرف رسید از وفور رحمت و اشتقاق که عموماً
در باره بازماندگان جان سپاران اخلاص شعار بند و ل میدارند و از این جان فشانی پسر شاه بنده خان که کودک
بود سه ساله بجای پدر بر تبه خانی و امیرالامرائی اذربایجان مغزو و سر بلند گردانیدند و از اقوام او وکیل و نایب حجت
نظام و نسق آن سرکار تعیین نمودند و محذرات آن سلسله از مرده این مرحمت فرحناک گشته تا تم ایشان بسوز و سوز
مبدل گشته امید واری ملازمان درگاه بهرام الطاف شهنشاه بنده پرور گردون بارگاه از دیار پذیرفت و مجدداً
حق گذاری و حقیقت و زری انحضرت در آفاق انشار گرفته بکنان بزبان حال این معجال میروند که بدینسان
غم چارخو و خسروا خوش طبعی است بیاتاهمه چار شویم که پسر را بس مرک پدر اینان برسد خیز تا در ره او گشته یکبار
شویم آدمی را دوکان بس از عبودیت خدای تعالی بندگی مخلوق از ان اختیار کنند که اگر در استانه او بمیزند یا در راه
گشته شوند آن بزرگ نظر بر مخرفات دنیائی او نگارد و داند و خسته او را از روی همت بر ندارد و مروتش تقاضا آن کند
که عیال و اطفال آن گذشته بر فاهیت معاش گذرانند چه بمروت کسی که زن و فرزند میت در ماتم و سوگواری گریان
و مالان بوده و بدل مجروح در غم و الم باشند و باند از گرفتن اموال او سعی نمایند و نامحرم چند را بدرون حجرم حص
فرستند بلکه زن و فرزند او را قین و شکنجه نمایند که آنچه بنهان کرده اند بنمایند و هر چه بایند تملیک خود دانند و میت را

چنان بی کور و کفن اندازند و باز باندبار کد او خوار و غور گذارند العیاذ بالله اگر بپوه و بینی آبی کشد که از عهده آن برمی آید
خدا یا همه صاحب دولت و تراجمی در دل و مروتی در خاطر نه بخت محمد و آل محمد دراز منداضیه که واقع شده که سلاطین کلکار
و پاشاها و عدالت شعار در احقاق حقوق جان سپاران بدین مرتبه توجه مبذول داشته باشند که از مصلحت وقت گذشته
طفل سه ساله را بر تبه امارت و دارائی و امیر الامرائی رسانند خلوت افخار و امتیاز بخشند امید که آنحضرت بر حسب
و مروت و محبت نسبت به بندگان این دجانه کامروای عمر و دولت بوده بویا فیوما از درگاه و اهب العطایای ارجمند
سر بلند کرد و این یارب العالمین کفار در وقایع متنوع و قضایای کونا کون که در خیال قبل از توجه ریایات جاه و جاه
بجانب بغداد از تقدیر و تقادیر غافل بود چون از مروان مشهور بمروان افعالی که مذکور شد ظهور یافت اخبار موخوش و احف
بسیار از سرحد با شهرت یافته با کثافت و اطراف رسید و از هر طرف ظاهر شدن گرفت کم فرستان بخبر ظهور این مقدس
حمل بر صغیر دولت نموده معاندان فرصت جوی تصور نمود و جمعی که خود را از اهل وفاق میشمردند انواع نفاق بطور
آوردند و ایاز به پاشا که دم از یکجته میزد معاهده و پیمان بر طاق نسیم سادگان معتمد و حافظ احباب و یار یک
فرستاد و اظهار انقیاد کرد و دو نور و زینک قورچی استاجلور که از جانب اشراف علی نر و آورفته بود و مجوس ست
و از حیل و تدبیری که داشت شهرت قتل او داده چند کس از رفقاء او را مقتول ساخته سرهای ایشان را نزد سردار
فرستاد و مقتضی پاشا نامی از امرای رومیه که از جانب او در قراجه اردبان در حوالی اخته می تحریرک او یا باراده خود بود
در مقام تحقیر قلعه اخته شده در انصوب بکرت آمده سلیم خان شمس الدین و حاکم احسنه و تفکیان حارس قلعه از وقایع
کرجستان و اخبار موخوش که متواتر و متعالی از همه طرف میرسیدل بای داده بودند از تزلزل خاطر عامه تاب توقف
نیاورد و قلعه را انداخته بیرون آمده بار دوی قورچی باشی پیوستند و مقتضی پاشا قلعه را باستانی بی جنگ و جدال
آمده متصرف شد و ایاز به پاشا سوداگران عجم را که از ولایت روم با بضاعت موفور بازگشته با بجا آمده بودند
و غارم این طرف بودند گرفته از قوت طامعه رقم تمک بر کل ملکات آن بچارگان که زیاده از چند و چون کشیده
همه را بجهت خود ضبط نمود و دیگر آنکه جمعی از اکراد و جانی که امیر کونه خان بالمشکر خجور سعد از ایرون بیرون رفته بودند
قورچی باشی پیوست فرصت یافته در غیبت او بتاخت و غارت الکاه و شروان آمده انواع دست درازی
رعایا کردند و ولدان امیر کونه خان با فوجی از غازیان قاجار و غیرهم که بمحافظت قلاع و ملکات مانده بودند بر
ایشان آمده و یما بین مجاریات و وقوع یافت و گروهی از قبایل اکراد قتل آمدند و دیگر آنکه جمعی از اکراد شهران
و برادرست در سلما س جمعیت نموده اراده تاخت الکاد و جانی نمودند و حمزه بیک ولد ^{سلطان} نیک نواده شاه

بیلان از برادران تخلف نموده اظهار دولخواهی این دو دمان مقدس کرده بلمان خان سوباشی حاکم خوی و سلاخی فرستاد
اورا از غنیمت آن گروه آگاه کرد آقا خان میر مقدم حاکم مراغه را اخبار نموده باتفاق بر سر آنجا رفتند و فوجیان
جنگ و جدال وقوع یافته فوجی از طرفین بر خاک هلاک افتادند و یکی از سواران این ایام عصیان و طغیان فتنه انگیزی
شیریک میر عشرت کمر بست که حضرت اعلی بعد از قتل قباد خان و ندبه متمردان مکرری اورا تربت فرموده از پایه نوکری
بر تبه امارت و بزرگی ایل و عشرت سرافرازی بخشیدند و بعضی رعایت خاطر او از تقصیر بقبه السیف متمردان انطاکیه
کشته ازان تاریخ الی غایت که با نژده سال متجاوز است او و برادرش مقصود یک با چند نفر از اولاد و اقربا در
خل رعایت و الطاف شاهانه آسوده کامیاب دولت و غوث و کامروای فراغت و عافیت بودند و روز بروز
انوار شفقت و تربت شاهی بر وجاب احوال شیریک تافته مرتبه اش بلندی میکرد درین سال بختی با نخی
چندی از معتمدان و اشرار انطاکیه خصوصاً خلف جاہل از ناخلفی که دارد سر از رتبه اطاعت و اخلاص سجده در
مقام عصیان و طغیان شد و با گروه آسوده از اشرار و طایغان بمرامه آمد دست بقتل و غارت مسکین شاند
و جمعی از سپاهیان و رعیت را طعمه شمشیر ناحق گردانیدند بسیاری از نسا و صبیان مسلمانان را با سیری بردند و
سفک و یا و تاراج اموال و سر غیال اطفال مردم فرو گذاشتی کردند چون این اخبار ملالت آثار بر بعضی کافران
سده جلال سده مثال رسید حرکات ناہنجار شیریک بکنانرا موجب استعجاب گشته بالجملة حضرت اعلی شاه ظل الله
که معدن تهور و بجز حوصله اند از ظهور این مقدمات از جای زفنه با لطف الہی و امداد بواطن لطیفین و طایرین
وائق بودند از معتمدان و درگاه زمان یک ناظر بیوتات را با موازی بجزار کس از ملازمان و درگاه و تفنگچیان
اشراف و عساکر فارس مردم امام قلینان و غیر ہم بدفع فتنه شیریک مامور فرمودند و بر سر او فرستادند
نخست یک قرض نان از جو رکهای خاصه شریفه سفره همیون مصحوب یکی از اخلاص شہازان کارخانہ حبت اوار سال
داشتند ازین شارہ عالی مقصود این بود که تو تربت کرده ما بودی و نان و نمک این دو دمان که بخانواده
علی ابن ابی طالب منسوب است میخوردی بختی کفران این نان و نمک کرده عد و نمک و عدو علی از کرات
موافق است ترا بصاحب سفره این نان و نمک سپرده ایم شیریک از وصول آن لقمہ لطیف کہ از لطف قدوسیم
عقوبات ظاہری و باطنی تخمیر یافته بود و از کتاب اعمال ناہنجار کہ عاجلاً موجب آوارگی و اختلال احوال و اجلاً
بہم استیصال سلسلہ او و ایل و عشرت او بود و اظهار خجالت و ندامت بسیار کرده بود و الحاصل از خبر وصول لشکر
فیروزی مخالف و ہراسان گشته در جا و مقامی کہ داشت توقف نتوانست نمود و از آنجا حرکت کرده بجایا سختی

دایل و عشرت را بهی باده آوردی که آورد سنگ تفرقه در شیشه جمعیت او افتاد و خرمن عافیت خود را بی سیم یافت
داد و زمان بیک عا که منصوره تا کا و دول مسکن او بود و رفته اند و در انهب غارت نموده و راحت نمودند
بدی نیست ز این دین حق نمک تا جند بعد ازین لغو باشد از حق نمک خصوصاً نمک خوان علی و کربلای
نصرت ایات بصوب دارالسلام بغداد و فتح و غیره و قیام بین بناییت و بجهاد چون رایات فیروزی ایات
جاده و جلال نبوغی که سابق ذکر یافت چندگاه در سلطانیه رحل قامت انداخت متقرب الخاقانی زینل بیک توکل
که بر حد بغداد رفته بودند بپایه سر بر اعلی رسید و حقایق حالات آنطرف را بعد از ادراک سعادت بساکن
عرض کرد و از تقریر منہیان و جو کس که متواتر رسیدند غمیت سردار و عسکر روم بطرف بغداد تحقیق پوست
و توجه موکب هایون بدانطرف تصمیم یافت و زینل بیک را سردار و سپهسالار کل عسکر طغر شعار کرد و اندوخت
بغداد روانه نمودند که منتقلای سپاه را نخواه موکب مقدس بوده با اتفاق امرای عظام و حکام کرام آنطرف و شجرا
مک و دفع معاندان دین و دولت سعی چیل بطور آورند و بدینجهاد در باب اصلاح دولت قاهره اقرب باشد
بعل آورده شود حکم شد که عا که نصرت قرین اند و دیهکی بر سپهبدار مذکور جمعیت نموده از صلاح و صواب
او تجا و زنمانید و موازی سه هزار نفر از سپاهیان کار دیده جلالت شعار و توپچان و تفکیان کار از مود
قدرا ند از قلعه دار از موکب طغوزین هایون جدا کرده بقلعه مبارکه دارالسلام بغداد فرستادند که با اتفاق
صنی قلیخان بکلی عواقب میر فتح صغابانی مین باشی و مبارزانی که سابقا در قلعه بودند بجز است
و قلعه داری نمایند و متعاقب زینل بیک سپهبدار فوجی دیگر از افواج قاهره را بمعاونت او مامور گردانیده
ببرگردی نورالدین بیک برادر زاده او روانه نمودند و از سلطانیه خبریده و سبای بقصد ادراک شرف یار
حضرت سلطان الاولیان و برهان الانقیاء و مرقد متبرکه حضرت مشایخ عظام قدس اندر ابراهیم تشریف برده
بعد از آداب زیارت و طواف مرقد متبرکه که محبط فیض و رحمت محل و استجابت دعاست از ارواح مطهره
آن برگزیدگان درگاه اله استمداد و همت و طلب فتح و نصرت کرده بجانب سلطانیه عود نمودند و حکم قضا جرایم
باسم توحید باشی اصداد یافت که درین سال در فراغ قتلای نموده بدفع موار و بقیه طایغان کرجی مشغول باشد
و از عا که منصوره بقدر احتیاج نزد خود نگا داشته سایر لشکریان را از مخص ساز و که آمده ببارد و بی طغوزین
و در روم ماه صفه ناسی کوچ در داده بار جا و اثنی و نیت صادق از سلطانیه روی بجانب مقدس آورند و لشکر
شدن حافظ احمد باشی هر دو را با عا که تشرار روم غم تشرع عا که تشرع محامه نمودن دارالسلام چون حافظ احمد باشی برنجی که گوشت

[illegible]

بر کربلا و حله استیلا یافت حاجی یک قلعه زهاب و مصطفی پاشا جستانی قلعه مندلی را متصرف شدند موزاری
یکصد نفر از تفنگچیان صفایانی و نجفی بجز است نجف اشرف را مورد بودند ایشان توکل بروج مقدس معالی شهنشاه
خطه نجف بسته محافظت آن روضه مطهر پیش نهاد همت انور کردند و ایندند و بکر کردی بهلوان محسن عاشق آباد
تفنگچی صفایانی و حصار نجف اشرف بجهت شربت شهادت نوشیدن در انفرجه توقف نمودند که مردی مردمان
بجز است انجام داده بستند بابران مراد پاشا با جمعی از عساکر روم متوجه تسخیر حصار نجف گشته انجاعت را در
تنگنای محاصره کشیده حافظ احمد پاشا وقوع این وقایع را مقدمه فتح و ظفر پنداشته بلا توقف کوچ بر کوچ
روان شده بتاریج نهم صفو ختم بالخیه و الظفر بپای قلعه دار السلام رسیده رحل اقامت انداخت و گروه
بر اطراف و جوانب قلعه محیط گشته قلعه را از سه طرف در میان گرفتند صغی قلیخان و مبارزان قزاقان
و امن مردانکی بر میان جان استوار کرده گروه عالی همت بلند پایه همت بر حصار است قلعه و دفع موت
و کسر سطوت رومیان گذاشتند روز اول که بخود رویه با طراف و جوانب قلعه برانگنده گشته صغی قلیخان
فوجی از مبارزان کار دیده و جوانان جنگ جوی را بیرون فرستاد که برق سان آتش و خرمن و مال
مخالفان زده دستبرد می نمودند فی الفور قلعه مراجعت نمایند و آن دلیران معرکه کار را از طرف هزار ابو خیفه
بیرون رفته صاعقه کردار خود را بر خود رویه زده فیما بین جرجی صعب اتفاق افتاد و تا اجماع سپاه
العینی قریب سیصد نفر بعضی مقتول و برخی دستگیر گردیده با کربلا مقتولان و دواب بسیار از اسب و پتیر
و شتر قلعه مراجعت نمودند و ازین دستبرد نمایان رومی از مبارزان قلعه حسابها گرفته تزلزل خاطر
که قلعه داران و محصوران را در حین محاصره می باشد فی الجمله زایل گشته دلیرانه بلوازم قلعه داری برداشته
و جنود پشمار مخالف سه طرف قلعه را از کنار دجله حوالی هزار ابو خیفه که جانب شمالیست تا دروازه قراقاب
که جانب جنوبیست و بکنار دجله اتصال دارد و یک فرسخ مسافت بلکه زیاده است احاطه نموده خبری
در حوالی هزار مذکور بر دجله بستند و جمعی کثیر را با نظرف آب دجله فرستاده بعدا و گمنه را که بجانب غربی
قلعه است و قلعه دار و موسوم بقوش قلعه استحکام دادند چون هنگام ارتفاع محصولات در سال گشته
در کل محال تخصیص حله زراعت بسیار کرده بودند ذخیره پشمار بر جای مانده بحیطه ضبط رومیه در آمد و فراغ
بالشکر اقامت انداخته بلوازم اسباب قلعه گیری مشغول گشتند و دینی که موکب جانان محمد و همدان
رسیده بودند نهیان آمده خبر وصول رومیه را بارض بغداد و محصور گشتن ساکنان شهر و قلعه را برض

قدس رسانیدند که وی از طبقات لشکر که بموک قلعه داران مامور گشته پیشتر رفته بودند قبل از ورود مخالفان بکلا
رسیده داخل قلعه شده بودند و ملازمه بمراسم قلعه داری و جان سپاری و مردانگی میگوشتیدند و گرفتاریانی که در طی
توجه ریاست ظفریات همایون اعظم شاه فیصل علی در اثنای راه بوقوع پیوست دست نمودن قلعه ملک و مندی
چون ریاست ظفر پناه جاه و جلال بجانب عراق عرب بجرکت آمده بهمه اهی جنود اقبال روانه شد بجهت اجتماع سپاه
ظفر پناه بتانی طی مسافت می نمودند هر روز در هر محلی فوجی از افواج قاهره بار دوی کردند و شکوه رسیده بموک
همایون می پیوستند بعضی در رکاب اشرف توقف فرموده و برخی را پیشتر میفرستادند که بزینل بیک سردار قلا
ملحق گردند تا آنکه موضع هرون آباد من اعمال مایه دشت که قریب بالکای در تنگ و سرحد حدود بغداد است
معبر خرم و جم قدر فریدون بارگاه گردید در حلال انحال رای جهان آرای بدان متعلق گشت که فوج دیگر از
نامدار و کارگزاران عمره روزگار که در امور قلعه داری صاحب تجربه و بصیرت بوده باشند تا یک نفر بقلعه فرستاده
شود با احتیاط آنکه مباد امت محاصره بامتداد گشت و سرب و باروت در قلعه تنقیص پذیرد و هر یک مقداری سرب
و باروت مصحوب خود گردانند چون قلعه محصور بود انیمغنی دشوار در نظر همگان دور از کار می نمود و الحقی
این کار کارنامه پسر پوران روزگار و سرداران کارزار است بعد از اظهار این مدعا جمعی کثیر از شجوان
جلالت شعار و جوانان اخلاص مند دعوی دار مثل کلب علی بیک ولد قاسم خان ایمانلو که با طایفه ایمانلو
عموماً بجهت مسامحه که در پیرون آمدن قلعه موصل نموده بودند در خدمت اشرف صاحب تقصیر بودند
درینوقت بجهت جبران تقصیر از اده رفتن قلعه نمودند و دیگر فریدون حسین میرزای پسر ابن حسین جان فیروز
جنگ جغتای و مرتضی قلی بیک ولد بر خوردار بیک انیس توچی باشی و میرزاخان قاجار و میرزا معصوم
عرب غلیظی خراسانی و بر خوردار بیک ذوالقدر ملازم امام قلیخان که از میرزادای الطایفه و سایر ملاوران
کار دیده تا یک نفر متکفل این خدمت گردیده رخصت یافتند و تلمیه براقبال پسر وال همایون گردیده و تکلا
علی اند از موکب معلی و معبر همایون اعلی جدا شده سرب و باروت مصحوب خود گردانیده روانه شدند
چون بار دوی زینل بیک از وفور احتیاط و دور اندیشی سپاهیان باکرو و هی از سپاه ظفر پناه بمعانیت
و امداد الطبقه سوار شده قدری راه رفت تا دو سه هزار نفر از شجوان کار دیده همراه نورالدین بیک برادر
زاده خود رفیق ایشان گردانید و آن کرده تا دوسه فرسخی شهر رفته شب در آن صحرا توقف کرده تا صبح
آماده کار و مترصد کارزار بودند که اگر از رومیه اسبی بانجاخت میرسیده باشد بمعانیت اقدام نمایند

و انجاعت کس قلعه فرستاده از آمدن خود اخبار کردند در ظلمت لیل چون یل که از بلندی رویش آب و دراز طرف
در وازه حوالی هزار ابو خیفه و قلعہ آوردند از جمله آن گروه بر خوار یک ذوالقدر و نیز از معصوم غلیظی بچند نفر
در آن شب دچور از رفقا و افتاد و جمعی از رومی و دو چار کشته بعد از زد و خورد بسیار هر دو گرفتار شده چند
نفری از مردم ایشان قتل و بعضی بپید شده اما بقیه السیف پشت بر یکدیگر داده همچون برق لامع خود را بر دوزخ
رسانیدند و سلامت داخل قلعہ شدند و تا سه هزار من سرب و باروت قلعہ رسانیدند و حاجت رومی که در آن
طرف اقامت داشتند فرصت قدرت آن نیافتند که آسپی بآن گروه رسانند و از قلعہ طغنه کوشش نمایند
و غلغلہ انداخته نشاء بلند آوازه کشته با وج آسمان رسید روز دیگر که از قلعہ خبر وصول آن نوح بنو آل
یک و غازیان رسیده عود نموده معبر منقلای پوششند و این واقعه دستبرد یی بودند نمایان و ایان در هیچ
زمان وقوع نیافته قلعہ که محصور یکصد هزار نفر سپاهی مخالف باشد یکصد هزار نفر از شجاعت اخلاص شعار نقد خان
بر کف دست گرفته سر با در راه صاحب خود دهنده بصدق نیت و صفای عقیدت سواره از میان گروه
پنجاه مخالف کشته خود را سلامت قلعہ رسانیده باشند که درین زمان حجتہ نشان وقوع یافت
هرگاه نفاذ امر پادشاهی و جان فشانی سپاهی باین مرتبه باشد بد است که مخالف را چکار از پیش رود
و چون قلعہ زهاب مشهور قلعہ لک و قلعہ مندلی هر دو در حدود با رون آباد در تنگ واقع شده و آن
دو قلعہ را در تصرف مخالف که اشته بیشتر رفتن لایق دولت نمیدینند زیرا که تصرف ایشان بآینده
برونده متردین از روی معلی میر سید حسین خان حاکم لرستان که با قشون آراسته متوجه عسکرهایون
بود و عبور او از مندلی واقع میشد بدان خدمت مامور گردانیدند و فوجی از تفکیکیان رکاب اشرف و
سیداران و غیره بمعاونت و موافقت حسین خان مامور گردانیده ارسال داشتند یوسف سلطان حاکم
کسبر را با گروهی از تفکیکیان جغتای حراسانی بر سر قلعہ لک تعیین فرمودند و اردوی کردون شکوه درون
آباد در حل اقامت انداخته همت تسخیر قلعہ مذکور گماشتند و فرمان بران قلعہ مذکور بر حسب فرمان که با قدام
آن خدمت بسته سیهایش برده و بر اسم قلعہ کشانی میکوشیدند تا آنکه کار بر محصوران تنگ گردید و از
جانب سردار روم که سپاه رزمخواه فرمایش بر سر راه بودند معاونتی متصور نبود نخست مصطفی پاشا
که حاکم قلعہ مندلی بود دست در دامن استیمن زده اظهار دوستداری و غلامی حضرت شاه ایلان پناه
واردت و اخلاص حضرت اعلی نموده مجد اقامی قاپوچی سردار را نیز که در آن قلعہ بود طوعا و کرها با طاعت

راضی ساخته هر دو بیرون آمدند و قلعه تصرف درآید محصوران به شش فاع مصطفی پاشا نجات یافتند و چون رزم آغاز
و ولای خاندان امامت و ولایت از لوحه عثمانی مصطفی پاشای جستانی نمایان بود بر تبه سلطانی سرافراز گشته
ابدال علی لقب یافته و الکاء مذکور را بجلد و جایزه این خدمت نجیب خان شفقت شد و از ظهور این عاطفت جان
نجشی حاجی پیک و محصوران قلعه را باب امید و ارض و امان گشته قلعه را سپرده بیرون آمدند و بیایه بر
سلطنت مصر رسید خلعت امان پوشیده منظور نظر مرحمت گشته حکومت آنجا بنفس سلطان کروس
تفویض یافت بعد از اطمینان خاطر از تسخیر این قلاع از بارون آباد نامی کوچ در داده روانه مقصد شدند چون
هنکام طغیان آب نزدیک شده بود شرط بریز که در سر راه واقع و محل عبور لشکر بود روز بروز از دیار می گذشت
حیدر سلطان قویله حصار لوه کیکی از ایماقات روملوست بترتیب جبرامور کردیده با مصالح و غله آن کار در
شط مذکور بر انجام جبر مشغول گشت زینل یک سردار لشکر طغرا اثر با سایر اماندار و عساکر فیروزی اثر که حسب
الفمان قضا جریان بر سر او جمع آمده بودند منزل بمنزل رفته در کنار شط بهر نیز لشکر اقامت اداخته مشط اتمام
جبر بودند که بعد از اتمام بدانچه از موقف جلال عهد و ریاد عمل نمایند و ریات نصرت آیات تیر در یورت بشود
از حد و در تنگ روزی چند بدخمت اقامت نموده رستان دران مرحله پایان رسید و همه روزه از جان
سیاران عیار پشته جنود قرلباش با اعدا و مخالف علی چند پیش میرفت که اگر عمر و بن امیه ضمیمه می بود پشت دست
بر زمین مینهاد و غرض شرح انها طول دارد و از سر رشته مطلب می افتد از انجمله قاصدان لشکر منصوره منتهی قلعه
آمدند نموده از محصوران و پرونیان خبردار بودند و اهل قلعه به پشت کمری خود اقبال نموده دفع صدقات لشکر
مخالف نموده در لوازم قلعه داری مردانه میکوشیدند شرح وقایع حالات زینل یک سپهدار لشکر فیروزی اثر که
محاربه عساکر منصوره با پادشاه و آنچه فیما بین او و مخالفان بعد و در چوست کیت مسکین قلم در طریق تحریر و قایع تبیه
این سال بدین آیین تک و دو مینماید که چون زینل یک سپهدار عساکر فیروزی نشان منتقلای در کنار لاج
به نیز اقامت نمود و مصدر جلالت و مردانگیها گشته دلیرهای نمایان از و عساکر منصوره بعد و ریوست
از جمله جهت ترتیب کشتههای جبر قریب بسیار در کار بود و در اینجا یافت نمیشد منهنی خبر داد که رومیان در ایام قمرت
و باغیکری بکربو باشی قریب بسیار جهت جبر آورده بودند و بر غایا مانده و الیوم در دو سخی شه در حوالی از ابوالخفه
در خاکت زینل یک همت با و ردن آن مصروف داشته کینز از نواز جوانان کار طلب و تفکیان قدر
انداز را بدین خدمت نامزد نمود و ایشان ببل قوی بمقصد شتافته در مکانی که جبر انهای اردوی مخالف

نمایان بود و بمطلب رسیدند بعضی مشغول بیرون آوردن قیر کشته برخی بپاس میداشتند تا آنکه قیر بسیار بقدر احتیاج
بیرون آورده بی تصور و فتوری بار دور ساینده دیگری آنکه چون روزی چند جهت تمام حصار و کنار آب نهر نیز
اقامت واقع شد و قرب وصول موکب های یون دست داد و رویارویا سوده حال شبانه روز بلوازم اسباب
قلعه گیری مشغولی داشتند زیل یک و امراء عظام مقید با تمام جبر نشده بغرم مجاریه و رفع آسوده حالی دشمنان
بایست و پنجاه کس از دلاوران سپاه منصور که مقدمه الجیش بودند ببال و کشتی از آب عبور نموده قریب شش
هفت فرسخ راه طی کرده در حوالی اردوی مخالفان صف قباله ایستاد و میانه اردوی خود و خدائی که برود
اردو حفر نموده بودند بیرون نیامده متوجه مجاریه جنود قریب باش نشدند روز باخر رسیده بود و توقف عساکر
منصوره که سبای بغرم جنگ فته بودند شب در آن صحرا بودن متعذر بود و بالضرورة بازگشته محل اقامت خود
آمدند و ازین رفت و آمد عساکر منصوره مجاریه آن لشکر پشماره و لایزال گشتند و رومیه منوعی که بتجربیه پورت شهر
و قلعه را احاطه نموده در کمال تمکن و غور و عظمت و استقلال و فراوانی ذخیره آسوده حال با عبور قلعه گیری مشغول
نموده شبانه روز در کار سیبها پیش بردن بودند و در چند محل کوههای خاک بلند کرده بخندق رسانیدند و
توبه های قلعه کوب نصب نموده ترزل در بنیان بروج و باره انداختند و نقبها از زیر زمین قلعه رسانیدند
صفی قلیخان باشجاغان نامدار و تفکیکیان و توپچی باشیان قلعه وارد آمدی و مردانگی داده دامن سپیان
جان استوار کرده چنگل های مردانه میگردوند و یکدوم مرتبه سیبها ریخته و دستبردها نمایان نموده باغیان
موفور بقلعه اجابت مینمودند و آنچه نهایت احتیاط بود بظهور می آوردند جمعی خاک باندرون میکشیدند
و جمعی بپاس نقب میداشتند چون توپخانه رومیان در طرف دروازه قراقالی بود از انطرف در تنخیر قلعه
اهتمام بیشتر داشتند بنا بر خرم و احتیاط از اندرون حصار حصار دیگر کشیده بروج و باره را استحکام دادند
و پاشایان و سرداران رومیه بتخصیص یکجمله افسران جلادت و دلیر یها و جنود قریب باش و قرب وصول
موکب های یون شاهی اندیشیده خاطر بیورش قرار دادند و پاشا که دو ماه بمحاصره حصار نجف مشغول
مشتغول بود و توب و تفک بر وضه مقدمه حضرت شیر خدا شاه ولایت علی صیقلی شرک خفی و جلی
می انداخت و از دور باش سارسان غیبی و جنود خوارق عادات و کرامات بروج منظر منظر العجیب
جانب در ذیل این صحیفه مسطور خواهد گشت کاری ناخته بی نیل مقصود و در آنکه رهند و لبر دار تلقی
شده صلاح در بیورش دیدند وزیر برج بزرگ طرف قراقالی را خالی کرده باروت نباشته علی الغلله

آتش زدند از قوت باروت و اشتداد آتش خاک آن برج برهوارفته اندام پذیرفت و رخنه‌ها پدید آمد و زبانه‌ها
بدیوار تکیه داده از همه طرف هجوم آورده یورش عظیم کردند چون مور و ملخ بر بروج و باره‌ها راه صعود می‌نمودند
و مبارزان قلعه در خصوصاً سار و سلطان پیکدی که یکی از صوفیان بود از غریمت یورش خبر یافته بودند
و از آنرا اخبار نموده سرداران و محافظان بروج و باره خود را مردانه نگاهداشته بفریب کلولهای تفنگ که
آهنک و خندنکهای جان فرسای پد رنگ دفع شتر صدمه آن کرده پرریو و رنگ می‌کردند اما از زیر برجی که بقصد
آتش و قوت باروت اندام پذیرفته بود جمعی کثیر داخل قلعه شده و لا وریها بطهور آوردند و علمی آورده
بر بالای آن برج افراشته می‌رفقح مین باشی فوجی از مردمان کار از موده و تفنگچیان قلعه دارم داده
بدفع کرده اثر از روی همت آورده بودند عمارت رومی بفریب دست و تیغ یکی از غازیان اربابی درآمده
رایت صولت ایشان سرنگون شد و بطرفه الغنی کرده انبوه از آن محاذیل در هر طرف بر خاک هلاک افتاد
راه و دخول رومی بفریب تفنگ مسدود گشت جمعی که داخل قلعه شده بودند چون مشاهده نمودند که حصار
دیگر از اندرون کشیده شده از تنخیر قلعه مایوس و از دخول پشیمان شده چون مرغ و کبوتر خود را که
قفص و دام یافته و راه خلاص و نجات می‌بستند و اکثر دوازشتین بدیافناشتافتند و آنچه از تقریر منہیان رست
کفتار سموع شد درین یورش از اندرون و بیرون قریب شش هفت هزار کس نامی شجاع مخالف بر خاک هلاک
افتاده در خطه بدیافناشتافتند و بجای کردار و فکر عمل خود یافتند و برجی که منهدم شده بود فی الفور
تعمیر یافت و رومی محذول و مقهور خود را بیبهار رسانیده کاری نداشتند و این یورش باعث خجالت
و سرکشتگی سران مخالف شد چون حضرت علی شاهی ظل اللهی از آنها منہیان غیا پشته و جو اسیس فکر
اندیشه از حقایق حالات یومی اندو و سپروانی خبر و آگاه بودند و در نتیجه که قرار یورش یافته بود و غنچه ناک بود
منجانب بایه سریرا علی سیاه ولدان قدوة المنجین مولانا منطوق جابیدی که درین فن مهارت کامل و از ادب اطلاع
مسکله استخراج نمودند که رومی را درین یورش کاری از پیش نمیرود و مولانا محمد طاهر یزدی که در سبک منجانب
خاصه شریفه منسک و درین علم شریف مایه و منبر است زیاده از اقران در عدم استیلائی رومی بران
ملک اصرار نموده از بدایت حال دعوی می‌نمود که از آثار و اوضاع کواکب و دلائل نجومی ظاهر میشود که رومی
درین آمدن بر سر بغداد قلعه تسلط و فیروزمی نخواهند یافت بر طبق این دعوی اراده کرده که قلعه رفته
در مدت محاصره با سایر محصوران در قلعه بسربرد و حسب الاستعداد غارت یافت لیکن زیل یک سر را

شکر طغشاران آمدند و خود نگار داشت و در میان سپاه منقلای بود حضرت اعلیٰ چنانچه شیوه و شعاری از مندان درگاه ایزدی و
شبانه روزی آنحضرت است بدرگاه الهی و اشیای بوده سلامت و عافیت پراکنده دلان محصور را از بارگاه میمنه
مسالت می نمودند تا آنکه سرعان رسیده اخبار قلعه و غلبه قلعه داران را بارگویی طغشان آوردند و بمحاذات ایزدی
شکر الطاف ایزدی وانی پرداخته جهت صفی قلنجان مبارزان قلعه دار صلوات راجعند فرستاده غموم اهل قلعه را بنوازش
خبر دانه سرافراز فرمودند و چون اسباب و ابراق جبر تریتب یافته بود زینل یک سردار سپهدار لشکر عجم که بغیران
همایون فرمان فرمای ممالک کسری و حجم کمره دانی مجاریه و مدافع دشمن جسته بود بستن جبر را بنابر بعد است
در بهرین صلاح ندید و کنار آب احتیاط نمود و شش فرسخ پائین تر محلی را که تا بغداد سه فرسخ پیش نبود منتهی یافت
سفین اسباب جبر را با آنجا نقل نموده شروع در بستن نمود و عساکر منصوره مقدمه الحیش از بهرین کوچ کرد و با آنجا
آمدند و میوه ازین اراده آگاه گشته مراد پاشا که بشجاعت و دلاوری مشهور و از اقوان ممتاز بود با آنزده هزار
از شجاعت قوم و چند غرابه توبه ضربن و بادلیج بوزم محافظت و دستبرد بکنار آب آمد تا رسیدن آن گروه جبر
ترتیب یافته و تمام بسته شده بود و خلف یک سفرچی باشی که چرخچی سپاه منقلای بود با جمعی شروع در کشتن کردند
در اثنای کشتن جبر قصور یافت زینل یک فی القوی با صلاح آن قصور پر داخته هنوز زیاده از سه هزار کس خود
نکرده بودند که سپاه مخالف پیش آمده و فیما بین جنگ در پوست در اندک زمانی دلاوران سپاه منصوره داد و دلاوی
دادند و خلف یک با جنو و چرخچی بر صف سپاه مخالف تاخت و کرد و از مع که بنزد بر آورده خاک معرکه را از نول آنجا
یکگون ساخت و در میوه تاب صدمات دلیران سپاه منصوره نیامده و بهم بر آمدند و پای ثبات و قرارشان
کستی پذیرفته پشت بمعمر که دادند مراد پاشا انهم یافته عساکر منصوره به تعاقب شتافته قریب یک هزار و نصف
از مخالفان را بتبع پدر بغیر و سنان نور نیز بر خاک هلاک انداختند و چندی از عظام و سنجی پیکان بر روی
و اگر بود اسیر و دستگیر شدند مراد پاشا از چهار و نواتوان بعد حمله از جنگ جنگ آوران ربائی یافته در شب و چو
سر برهنه داخل اردوی رومیان شد و چون زمانه مجلس لباس عباسیان کشته شب ظلمانی برده بر روی کار
کشیه جنود و ظفر و در منصور باز گشتند و حقیقت این فتح مبین بپایه سریر خاقانی عرض نموده و چنینی که اردوی
کردون شکوه چندم حمله پیش آمده کنار بهر بلادر و دوازده هزار اب دیال که بشط بهر نیز اشتمار دارد و مخیم سر اوقات غو
جلال بود و حقایق حال بعض اشرف رسیده بود و مشروده بهار و بشارت نور و زفیروز که بهر آنچنانچه از آن شده بود
توام دست و گریبان گشت و ازین فتح نامه ار که در بدایت حال وقوع پیوست بکنجواهان انصوحات عظیم مال گشت

و جنود و مأمور و تحسین و آفرین گشتند چون آن سال شد و درین نهم عالم را بعد از تحریر و قایم و قضایای هر سال مشابه
متوفیات آن سال که و دایع زندگانی کرده سفر عقبی اختیار کرده اند تحریر می باید باقی حالات این سفر فیروزی اثر و وقایع
که بظهور پوست بعد از ذکر متوفیات در طی قضایای این سال هر قوم ملک سعادت و قوم میگرد و انشاء الله تعالی
متوفیات این سال بر طالع که از گردش روزگار و عادت مهمل و خرج مستیزه کار بعضی در معارک کارزار و حوادث در کار
شربت خوشگوار شهادت نوشیده و بعضی از دست ساقی اجل جرعه حیات جشیده سر در نقاب طلب بغم خواب و در
در از کشیدند به ترتیب ذکر میشود و قریحان چنانچه مذکور شد در کربستان بتبع عذر مورانک حرام گشته گشته و در
شهادت یافت وی از طبقه مسیحیه ایران بود و در کودکی و فتور آن ولایت بدل اسیر گرفتار گشته چون نیکبخت بود
در سلک عبید و غلامان خاصه شریفه انتظام یافته سعادت حریت یافت چون جوهر ذاتش قابل بود در خدمت
اشرف مورد تربیت گشته روز بروز بدرجه علیا ترقی میکرد و در او ان جلوس امیر یک نام جوانی شیخ کافی که در ملک
غلامان عزیز کرده کرامی حضرت اعلی بود و کمال تقرب داشت و در صومعه کان او را هیچکس نمیکشید و قیجای خاصه شریفه
بود و قریحای مذکور بوجه کش او بود چنانچه رسم است بقوله لباس بادشاه را بر کتف خود بسته خدمت قیجای خانه خاصه
میکرد و امیر یک مذکور در وقتی که خان احمد والی کیلان بتاریخ سنه الف هجری از کمال نجات برشتگی سر از رتبه امانت
تافته یافت آنچه یافت شاه عالم پناه بغم تنخیر کیلانات بلا هیجان بود رفته بعد از فتح بزیارت مزار متبرکه رسید
رفته بودند امیر یک مذکور در آغاز جوانی و دولت تفنگ بر و فیلد روشن در دست داشت کبوتری از جمله کبوتران
حرم آن اکنه شریفه که بر لب دیوار بام نشسته بود و بنظرش در آمده تفنگ بر و راست کرد که بر نده اهل کیلان مردم
حاضر هر چند گفتند که بی ادبی است بگذر ازین فعل مضر ممنوع نشده آتش داد از قضا غالباً و کلوله داشت با سبب
اجل در حرکت آمده تفنگ میل آهنش از قذاق بر کنده شده میل مذکور بر عقب جبهه بر پشانی او نشست چنانچه
از لوله های و ماغش فرو ریخت و پفتاد حضرت اعلی از اجتماع این خبر بایمان بگریست فرمودند ما او را فرزند گزیده
و الحقی بسیار جوان لایقی بود در سن پست سالکی کما پیش کانها و او در کارخانه بود غالباً و قریحای مذکور در خلق و کشیدن
انها میکرد و کان بالادست او و قریحای امیر یک را با و از رانی داشته خدمت قیجای کری میکرد و روزی بوغض
رسید که قریحای یک کان امیر یک را کشیده حضرت از روی تعجب پرسیدند که قریحای تو کان امیر یک کشیده
گفت با فرمود و هر دو کان حاضر ساختند یک کان را بر داشت دوسه بار قلاچ زده کوش تا کوش کشید حضرت اعلی
تحسین فرموده گفت مشتق کن شاید کان بزرگ را هم توانی کشید گفت باقبال حضرت انرا هم میکشم بنده جان خود را

برجای کمان نصب کرده در نظر پادشاه کشید فقیر در خدمت حضور حاضر بود در وقت کشیدن کمان حضرت اعلی ایوان یکا در خواهد
دید از ان اشارت معلوم شد که جهان پناه او را بزرگ خواهد ساخت در آن وقت او را قوجای یک قباچی باشی خاصه فقیر
خطاب داد و خدمت مذکور با و تعلق گرفت این فقره فقیر حقیقه شرف الدین علی متخلص بهروری نزدی که در آن وقت
بخدمت کتابخانه اعلی و کتاب خواندن در وقت استراحت سرافزاری داشت و در آن سفر کیلان نیز در رکاب اقدس
حاضر بود و برای العین مشاهده نموده بود و داخل این حکایت کرد و یکی بخدمت لایق ترقی میکرد و تا کارش بانجام می رسید
که بیان شد اول میر تو بخانه و سردار قشکیان گردید و از وفور اهلیت از زمره مقربان بساط اقدس کشته رتبه سرداری
نخون پناه یافته در آن امر بروفق رضای ولی نعمت بهروری مزاج مبارک آنحضرت سلوک نموده بهر خدمتی که مامور گردیدی
سفیدانه اقدام نموده بالاخره برتبه بلند ایالت و لقب ارجمند خانی سرافراز کشته حسن تدبیر و وفور دلیری و خرم و
دوراندیشی و زامی صایب و ثبات قدم و در معارک بمنصب پهلای کل لشکر ایران سر بلندی یافت چنگاه امیرالامرا
افزایجان گردیده درین هنگام حکومت مشهد مقدس معلا و دارائی اکثر محال خراسان با و متعلق بود بغداد و واقعه
او منوچهر خان پسر بزرگترش بجای پدر حکومت آنولایت یافت و ایوم حاکم مشهد مقدس معالی اوست یوسف خان افشار
در کرهستان به تیغ عذر آن منکر ام موراشهید شد و منیر با قوجای خان از یک طبقه اند با یکدیگر شرف غلامی این دولت
عالی دریافته یار و برادر یکدیگر بودند و مشارالیه از عهد صبی بخدمت قوشچیکری و حفظ جوارح مامور کشته در آن فن
همارت کامل یافت رفته رفته در آن خدمت ترقی کرده بمنصب میر شکاری سرافراز شد چنگاه ایالت و دارائی و التو
استرآباد و موقوف گردید بحسن سلوک و رعیت پروری انصاف داشت درین هنگام دوازده سال بود که به کل
ولایت شروان بود و بار عیال و عجزه آنکس سلوک بسندید و منیر چون بران نش صغیر بودند و ایالت آنولایت را برادر کل
کار و انکیاست و ادقراق چک جرکس که دروغه کیلان بود و در طی ذکر دیگران ذکر واقعه او طی شده در عرض
شد که تبه خانی یافت علیقلی ان اینک آقاسی باشی و دیوان یکی وی از او میاق کرامیلوی شاملو و ملازم قدیم
حضرت اعلی شاه علی غل الکمی است که در او ان طفولیت و کودکی آنحضرت که در دارالسلطنه هرات تشریف داشتند در
خدمت بود و روز بروز قدر و منزلتش می افزود و در ابتدا حال بدار و غلکی دارالعباده نیز ممتاز شد و در انجام
قلعه ارک شهر را خوب کرد و چنانچه هر چند سعی کرد و دست بکناش خان افشار نیامد بعد از ان چون فوجی از لشکر اوزبک
نزد آمد بانجامت محاربه کرده منقرضه و این خدمات مستحسن افتاد و تا بوفور دانش و عقل و همه کار دانی و سلک
امرا بزرگ و ارکان دولت انتظام یافته از قورچی شمشیر بودن بمنصب اینک آقاسی بهکری و میردوان سرافزاری یافت

صاحب رای و مشوره بود در اوایل این سال در طهران ری که اقطاع او بود بیمار شده روز بروز مرض او اشتداد پذیرفت و لحاظ
اطبا با ميعاد اجل مقاومت نتوانست نمود بر حمت حی لایموت پوست پیرانش کودک بودند منصب او در آن سال معطل بود
در سال آینده چنانچه مذکور خواهد شد بنیل یک تو شمال باشی یکدی غایت شد میزار رفیع الدین محمد صدر خلیفه وکی
سادات رفیع القدر صفایانست چنانچه سبقت ذکر یافت بن الجهور سادات خلیفه مشهور و ماندرانی الاصل از نژاد
و میر قوام الدین مشهور بمیر بزرگ والی طبرستان پدرش میر سجاع الدین محمود سید فاضل دانشمند و از زمره علمای متقدمین
بود ابانغبه در دار السلطنه اصفهان صاحب الملک و رقبات بوده اند بزرگانه روزگار میکردانیدند میر مذکور نیز
سید فاضل سلیم النفس ملک خصال و از علوم منقول و معقول بهره و در آگاه بود و بعد از غزلیت قاضی خان غنی قزوینی
چنانچه در محل خود مر قوم کلک بیان گشته بر تبه صدارت فایز گشته در ایام منصب در کمال دانست و بی طمع حاکمیت
و بر نیز کاری سلوک مینمود و الحی مسند صدارت ازین صفات حسن زینت افرو و در اوایل این سال در رکاب شرف
از فرج آباد و ماندران بیرون آمد و توجیه یاق بود و در فیروز کوه بیمار شده با محف بخطف شریف منسوب بحضرت امام زاده
واجب التحیل و التعظیم امام زاده عبد العظیم علیه و آلیه التیمیه و التسلیم آوردند در آنجا مرض اشتداد یافته بجوار
رحمت ملک غفور پوست نقش او را فرزند ارجمندش سلطان العکمالی خلیفه سلطان که بمن تربت شایسته
بر تبه وزارت دیوان اعلی سرافرازی دار و نقل کربلاسی معلی نموده در روضه مقدس سید الشهدا خامس ال عبدین
گشت منصب صدارت من حیث الاستقلال بمیر زار رفیع الدین شهرستانی که بشرف مصابرت حضرت اعلی سرافرازی
دار و تعلق گرفت کجعلینیان بیکر سبکی قند بار از طایفه نزدیکست از غشایر اگر او و نیز ملازم قدیم حضرت اعلی بود
که در او ان طفولیت و ایام اقامت در السلطنه هرات در خدمت بوده در ایام فرماندهی و جلوس جهان
بجن خدمات و مردانیکها که در فتور و زکیه خراسان و محاربات المطنقه از و صله و ریافت بود بمراتب علیا
و لقب ارجمند بابائی ترقی نموده قریب سی سال من حیث الاستقلال حاکم و فرمانروای دارالامان که ملک بود
و آثار عدالت و رعیت پروری بظهور می آورد و درین عهد حاکم دار القرا قند بار شده بود درین سال شمسیرالاک
ایوان ارک قند بار بر سریری که بمحج ایوان تکیه داشته خوابده بود محج سستی پذیرفته در میان خواب و بیداری از بر
قطع جریده بپایین افتاد و بعضی گویند که در حالت مستی از ان بالا سرتبه داشته غشیان میکرد و پسرش علیمردان را که
غموار کی پدر را گرفته که مبادا پخته اندک حرکتی افتاد و لایعلم الغیب الا هو افتاد و جان بود و جان و ادن جهان
چون در خلوتخانه اندرون که موضع خوابگاه او بود این واقع شده بود کسی را خبر نبود بعد از زمانی دراز بعضی را

نزدیک را خبر شده و واقف حال گشتند بر سر او رفتند با مرده هزار سالها بر سر شده بود و در دیگر علیم و ان یک بر جای
پدر متکلم شد نقش او را بمشهد مقدس معالی فرستاده در روضه مقدسه رضویه مدفون گردید چون خبر وفاتش به
حایون رسید علیم و انرا در از حقوق قدیم پدرش بجای والد نشانند و بخاطر خانی و ایالت قندمار سرافرازی
بابائی ثانی لقب یافت امیر کوزه خان سار و اصلان پیکر یکی ایروان وی از ایل اغجه قونیلوی قاجار است پدرش
کلای یک در سلک قوریان زمان شاه خجست مکان علین اشیان مشتم بود و او چندگاه اینک آقاسی جرم علیه حال
دولتخانه مبارک قزوین و داروغه آنجا بود و بوفور عقل و کار دانی و حسن خدمات لایق بمرتبه ایالت و خالی ترقی
نموده امیر الامر انچور سعد گردید و در آن سرحد بار و میره چنانچه در محل خود سمت گذارش یافت محاربات قوی نامی نمود
چنانکه در سرحد بلند آوازه گردید و در از او مردانگیهای که در آن سرحد از و صد و ریافت لقب بر و اصلان
و سر بلند گشته درین سال در جنگ کرجستان که چرخ لشکر طغران بود زخمدار شده بود مدتی در ایروان بهمانچه رخم
پرداخت در آخرین سال زخم تشنج کرده از هم که شت چون در غار کوه کرجی زخم برداشته بود بسیار شهیدان
مؤکمه پوست حضرت علی شاه فیصل اللهی طما سب قلی پسر ارشد او را که جوان قابل سنجیده و در خور تربیت بود
اعتیاد منظور داشت به منصوب فرستاده بودند بعد از فوت پدر بمرتبه بلند خانی و امیر الامر انچور سعد سرافرازی
گردید و ایوم بداری و ایالت آنولایت اشتغال دارد شاه بنده خان ولد پسر بودا قحان بزرگ ترکمان و بعد از
پدر بایالت و دارائی دار السلطنه تبریز و امیر الامر انی اذربایجان منصوب بود و درین سال سفر کرجستان نامور
وز راه قراقلخان چنانچه در محل خود سمت گذارش یافت در راه دین و دولت بدست کفره بقتل آمده و جبه
شهادت یافت جوان سنجیده معقول بنیور عدل و رعیت پروری آراسته و بکرم طبعی و سلامت نفس پرآهسته
بود و در از او جان سپاری و حقوق خدمات سلسله پرنایک پسر سه ساله طفل او را بجای پدر بمرتبه ایالت و دارائی
و امیر الامر انی اذربایجان سرافرازی فرموده وکیل و نایب تعیین کردند و پسر بودا قحان ثانی لقب یافت و هرینه
اینمغنی موجب استظهار و امد واری سایر جانبیاران دین و دولت گردید و قرا حسن خان استاجلو و وی
او یماق جاوشلوی استاجلوست و از ملازمان قدیم بود که در خراسان بر اسم نیکو خدمتی قیام داشت بعد از
جلوس حایون و فرماندهی ملک ایران مورد تربیت و شفقت گشته قورچی تیر و کمان گردید و از وفور شغقت
بومصاهرت این دو دمان سرافرازی یافت و بایالت و دارائی امدان و امیر الامر انی قلمرو علیت که بمنصوب گشته
قریب بیست و پنج سال فرمانروای آن ملک بود بصفات حسنه عدالت و رعیت پروری اتصاف داشت کمد و مال بود

که از امور ایالت و سپاهیکری تقاعد اختیار نموده در محال سادو که ملک میبایست غفران پناه سلطان حیدر میرزای خلیفه جلیله
او بود اقامت داشت درین سال چاری عارض گشته باجل طبعی سفر آخرت اختیار کرد و جمعی از ملازمان رکاب شرف^{۴۹۹}
در محله جنگ کر جستان درجه شهادت یافتند خصوصاً پیرام یک یوزباشی ذوالقدر و علی یک قزلبوی یوزباشی استبلو
و آقا قوام الدین لانی یوزباشی تفکیچیان لایمجان که جوان سنجیده کاروان و سخن سنجی و نظم اشعار اقصاف داشت
و باز ماندگان ایشان بنوازشات شاهانه سرافرازی یافتند و در تفصیل اسامی سایر شهداء آن محله که فایده متصور است
رحمهم الله علیهم اکنون وقت آنست که بر سر سخن رفته کیمت عنبرین سم قلم مشکین رقم در مضار تحریر و قایم سال
نوبت کا بوی در آمده بقیه حالات سفر خیریت اثر دار السلام بر صیغه بیان نگارش یابد آغاز سال فرخنده فال ابریک
ترک مطابق سنه خمس و ثمانین و الف که سال دهم از قرن دوم جلوس هایون عباسی است و ذکره مقدم نوروز فیروز
شبتان جهانرا که چون روز زمان زاریب وی گردید آزاد بکیتی از سر توانا کی داد یعنی آفتاب فلک پاک خرو
سیارکان و فرزند اقلیم چهارم آسمان است باکو کبه عالم افروزی رونق قزای و کب نوروزی گردیده در دواست
و بخت و هفت دقیقه شب سه شنبه پست و دوم شهر جمیع الثانی مطابق سنه خمس و ثمانین و الف از مقام حوت
حرکت کرده گلشن همیشه بهار حمل را از مقدم فیروزی بهجت و خرمی افزود و مشاطکان بهار عروس دولت و کامرانی
به هم اغوشی خسرو کامکار هر هفت کرده بجله روز کار آوردند عروسان چمن را قافیه بستند ز کل پریایای بستاند
نوا این گشته کلزار زمانه و کر باره گزید از غم کرانه شهر یار سپهر را یعنی حضرت هایون اعلی در کنار نهیلا درو
از انهار بهر نیز خیم دولت با و تا دخلو و کامیابی نصب نموده سایانها افتح و فیروزی آفرشته بودند در آن
مبارک سحر که اولین روز نوروز بود و خبر جنگ مراد پاشا و فیروزی یافتن جنود قاهره بهر بهی که تخریر پوست رسید
کار فرامی عالم قضا عموم دولتی و ابان این سلسله علیه را این خبر مسرت اثر خلعت فیروزی و سروشی غمی نوید
انواع فتح و فیروزی داد حضرت اعلی همت و الایدی مخالفان دین و دولت و معاندان ملک ملت مصر و شوش و
در لوازم این امر عظیم سعی موفور و توجه و اهتمام غیر محصور بطور آوردند و چون زبده و خلاصه لشکر فیروزی اثر و
مبارزان اثر و با پیکر جلادت آثار در رکاب سعادت انتساب هایون بودند یک دفعه پنجاه رگس از اعیان سپاه قزلب
و غلامان و طبقات لشکر جدا کرده بسر کردی توخته یک یوزباشی استاجلو و دفعه دیگر دویزارگس از اقایان
و مقربان درگاه و امثال ذلک بسر کردی محمد قلی یک جلودار باشی جغتای فرستادند که بسپاه منقلای پوسته
از صوابدیز نیل یک سپهدار لشکر طغراثر در گنبد و از خزانة معموره صنایع و نقود و مسکوک جهت مدد خرج سپاه

نزد سپهبدان مذکور فرستادند که بهر نوع رای او اقتضا نماید بر طبقات لشکر قیمت فرماید و زینل یک در یورت خود اقامت
نموده آن نفوذ نامحدود در بر طبقات سپاه علی قدر مراتب قیمت نمود و موکب هایون یکجا نکشائی طی مسافتیائی نمود
کفتار در نکشائیائی که قبل از وصول موکب هایون بغداد میان سپاه طغیانه و قزلباش و مخالفان رومی و دیلاد
چون خود رومی و میر برنجی که در فوق اشاره شد بر اطراف و جوانب بغداد محیط گشته سعی موفور در مراتب قلعه کیری کردند
و یورشهای عظیم نمودند هیچ اثری بر آنها مترتب نگشته نتیجه حصول مقصود نگردیدند و جمعی کثیر و جوقی غفیر از لشکران
خود بکشتن داده کاری ساختند حافظ احمد پاشا از اوزده وصول موکب نصرت قرین که زمان زمان میر سید غوری
که داشت زایل گردیده همت بر صیانت لشکر خود گذاشت و خاطر بر آن قرار داد که اصلاً متوجه محاربه قزلباش
نشده خود را در آن قلعه کونه خدقی حفظ نماید و در پای قلعه چندان اقامت نماید که محصوران از قلت آذوقه
و عسرت معاش اضطراب یافته بجز استیمن چاره نداشته باشند و سال انگیزه کاه با حارسان قلعه از وعده عید
سخنی میگفت و گاه با زینل یک مراسله و گفتگوهای سپاهیان به میان می آورد که شاید بلباطیف الحیل و تدبیرات ناقصه
کاری از پیش بر دلی یک نامی از سنجی بکیان اگر ادا که در محاربات سابقه آذربایجان گرفتار طایفه بیکدیگر گشته
ایامی بابرادران زینل یک می بود بواسطه ایشان خلاصی یافته در نیوقت اظهار سبق آشنائی و باحقوق
نمک خوردگی کرده باتفاق یکی از جاووشان رومی نزد زینل یک آمده و سخنان خیر خواهانه القا نموده از روی
عتبه بوسی درگاه علی نمود بعد از عرض و استجازه بار دومی هایون رفته بهمراهی جاووش مذکور بفر استانبول
و مجالست مجلس خلعتین سرافراز شد در اثنای محاورات و تحقیق حالات راه سخن یافته عرض نمودند که جناب
صاحب سعادت سردار از جانب خواند کار با عا کر پشمار روم با ستر داد ملک بغداد آمده و خراین نام بعد و در
مساحل بسف و تجیز لشکر مرف شده بازگشتن سپاه هر دو م این مزو بوم بخر حصول این مقصود از طعن اضداد ستر
و سپهبدانیم که حضرت شاه نیز بنفس نفیس جهت دفع حادثه بدین طرف نهضت فرموده باشند بنا بر رعایت
سلطنت که سلاطین اطراف دوست و دشمن چشم بر آن دارند اصلاً ماسمح نموده جز محاصرت و جنگ و جدال
چاره نیست و التماس نمودند که چون قریب شش ماه است که لشکریان هر دو طرف در فتوش و تعب میگذرانند
و خونهای ریخته شده الحاصل کرمی هوار و با شتند آورده من بعد و کر میر بغداد اقامت ممکن نیست حضرت
شاه که از خاندان کرم و مروت اندر مخص فرمایند که زینل یک معتد زبان دانی همراه این بندکان نموده
فرستد که صلاح و فساد هر دو طرف را در موجهه بایکدیگر گفتگو نمایند که چو سر در امر و خیر خواه صلاح آیدش و طلبکار

عاقبت مسلمانانست شاید صورتی روی نماید که لایق دولت طرفین و موجب سلامت و عاقبت هر دو گروه باشد حضرت
اعلی بلفظ کبریا در روزگار فرمودند که در کس فرستادن زیل یک مضایقه نیست اما بعد از ملک موروث همایون است
و از بد تصرف متغلبه و جمعی که بال عثمان طاعی و باغی بودند گرفتار دفع آن گروه طاعی گردیم اولی این بود که زیل خوان
سلسله آل عثمان ملک موروث این خاندان را با مسلم داشته مناقشه نمایند و درین خدمت ما را تحمیل نمایند که
رابطه مصالح و دوستی که فیما بین واقع بود استحکامی تازه یابد از نیط و نیز کما کان شرایط موافقت و دوستی ظهور
آید و چون حضرت خواند کار خادم الحرمین از خدمت روضات مقدسه ای که کرام بغداد را که آبا و اجداد همایونانند
بما نسب دانسته باز دارند و چون در مقام مجادله و مناقشه شدند مایه همت بر حراست آن زیاده از مقدار
زیل جهد مینماییم امید که آنچه خیر و سود خلایق باشد از پرده تقدیر بخلوتگاه ظهور آید و زیل یک جانی بکشتار
که مرد کارگاه سخندانست و مرافت علی یک و جاوش مذکور فرستاده میانه او و سردار و امرا و پشایان
رو میه گفت و شنید سپاهیان بسیار واقع شد و سردار بر حصول مدعا خود اصرار مینمود و از سخنان دور
اندیش و حشت بروشت می افزود و از نیط و نیز کنگدک مجملای هیچ اثری برین رفت و آمد مترتب نکشت و بعد از
معاودت جانی یک و ادای عظام صلاح در محاربه دانستند که دفع مولت سپاه روم و استخلاص محصوران
خبر تبریک تیغ تیز و سنان تیز خنجر نیز میسر نیست لهذا بمحاربه راسخ و جازم گشته بالشکر است و دلاوران
جوشن پوش پر خاشجوی پر است که بارقه کله خود ایشان روشنی بخش آفتاب دیده بود و دشت صحر از شقه
سنان و برق کلکون لاله نار مینمود همه باتازی نژادان بامون نور و برق رفتار که بسرعت یک بزبان آینه
منشی گرفتند و کوه پیکران جهانگرد که از تنه ی جولان بباد صرصر دوشش بردوش رفتند ی از حیرت
نموده بزم جنگ متوجه اردوی سردار گشتند تا قرب سی هزار رزم آزمای نیز گذار و تفنگچیان بار یکین
جلادت شعار در برابرش کمرش صاف قتال آراستند خلف یک سفرچی باشی که بهر اولی و چرخجکی معین بود
بشتر رفت و میمنه و میسر سپاه منصور بمردان دلیر و دلیران موکه کارزار استحکام داده تبه تبه
بهمراهی جنود اقبال و گاهی پیش میرفتند که دوری بنزدیکی مبدل گشته بعد مسافت با قرب انجامیده
بن العکرمین یک فرسخ پیش نبود از طرف رومیه اصلا آثار غیرت و مقابله ظهور نیافت زیل یک و امرا عظام
همانجا فرود آمده از وفور تهو و مردانگی سایبانهای سیمین و زرین بر بای کرده در غرضه رزم مجلس نرم
آراستند و زیل یک رفته باین مضمون بجا فاطمه احمد پاشا سردار نوشته فرستاده که انست با فوجی قلیع

بغرم ملاقات امیدیم و قرب جوار نیز دست داده لایق نمایم که انصاف سعادت با وجود اشکر و حشر و اظهار دلخواه
ولا فتمای کزاف از مقابل فوجی از فوجهای قاهره قریب باشی احترام نمود و بجنبش نیایند و مصدر بدنامی خلوه
اکل عثمان کردند و در عین رقه فرستادن سوار شده بیشتر رفتند چنانچه مسافت زیاده از دو میدان راه مانده
در آن جنگ جوی سپاه منصور خجی تا کنان خندق را ندانند و چند نفر رومی را در کنای خندق دستگیر کردند و زینل یک در جانی
که رسیده بود باز فرود آمده سایبانها بر فلک افراختند بزمی دیگر آراستہ ساغری چند بطاق ابروی مردان کشیدند
و در انتظار جواب رقه نشستند و اگر رومی در کنای را ندانند خندق صف کشیده بروش قلعه داران بجراست
اردوی خود می پرداختند و جرات بیرون آمدن مطلقا نمیکردند و سردار در جواب رقه بمقابلہ در نیامده
سست نامداد و عذرهای پوچ نادان پذیر نوشت و بوضوح پوست که رومیان جرات جنگ صحرانمی نمایند باین
کفتگور روز با خبر رسیده بود بر خصمت همایون اعلیٰ خود سر بجنب خندق در نیامدند بالضرورة بازگشتند و
خود آمدند و حقیقت حال بعضی عاکفان سده جابه و جلال رسانیدند که در باب محاربه خندق بدانچه
اشارت شود عمل نمایند چون بر تو این خبر بر پیشگاه ضمیمه انور تافت از محل اقامت کوچ کرده بحد محل
بکنار آب بهر نیز آمده هر دو اردو یکدیگر همچو کشته سر بریده بارگاه با وج مهر و ماه افراختند و زینل یک در امر
نامدار و لشکر ظفر شعار بغرم ملازمت آمده سعادت کوشش فایز گشتند و غرق با طبوس عالی دریافتند
و در وصول موکب همایون برض دار السلام بغداد و پیوستن سپاه منقلای معکوب پادشاه دین پرور و بجهت خلافت اعلیٰ بودی داد
چون عنایت یزدی همواره رفیق انانی و امال هواخواهان این دو دمان قدس نشان است خیر مال تیری
که حضرت اعلیٰ در دفع حادثه و حصول مطلب اندیشیدند موافق تقدیر افتاد و هر تیری که از کمان ایشان
عالی بیرون جست بر هدفت مراد نشست کار که آمد علامات فتح و فیروزی باده و جنود غنمی بطور جمعی پوست
موتور مخالفان غرور و آسبی بیارزان خود و قریب باش نرسید عاقبت بر خصمان غالب آمده نصرت یافتند القصه چون
موکب هاجمین فال جابه و جلال در کنار آب بهر نیز زول اقبال نمود و مکر محاسن کنکاش انقضا یافت که بر چه
و جعفر دشمنان بردارند و بجهت بد چندین هزار نفس سپاهی و رعیت را که شش هفت ماهست در مضیق محاصره مانده
لحظه از تردد قلعه داری و مشقت بی نقط و پداری اسودکی نیافته اند و چشم غیرت بخواب آتشنا نکرده اند و بجهت
بر برتر راحت نرسانیده از تنگنای محاصره خلاصی دهند مخالفان روی خود بر دروختن بگردانده پشت بپای
و فرزند و قوت با دلچ و تفنگ داده با استحکام تمام دست از کار قلعه کشیده بقلعه داری خندق و حصا خود

مشغولند در این صورت جنگ خندق موجب تضعیف لشکر است و صرفه در آن نیست مایک جوان از لشکر خود را بجای
برابر نمیکند رای صوابی باین قرار یافت که در تضییق ذخیره اعدا کوشیده راههای اطراف آب و خشکی مسدود
کرد که از هیچ طرف آذوقه بایشان نرسیده و از فقدان ماکولات و نایابی علیق الدواب کارشان باضطرار
انجامیده موجب تفرق لشکر گردد و بتوفیق الهی هر آنکه بدین تدبیر سالیسته مهم اعادی بر وجه دلخواه خسته
آید و از یورت کنار آب بهر نیز کوچ کرده در مکانی که مخطط شرط بریزد و جله قریب بشهر طرف قراقانی نزول اجلا
فرمودند خلیل سلطان سیل سپه را با فوجی از دلاوران فرستادند تا راه بر کشتیها و کشتیبا مانمند و
گردانند و بنا بر اعانت خرم و احتیاط رستم یک یاول صحبت را که از زره متوبان و دلیران کاراگاه است
با فوجی کثیر بدین خدمت مامور فرمودند و متعاقب خلیل سلطان را با منصوب وانه نمودند و جبر را از مکان
که بسته شده بود آوردند و در وسط اردوی هائیون محل مناسب اختیار نموده نصب کردند و زینل یک
سردار لشکر منصور و خلف یک سوچی باشی که چرخ بود با سپاه زرغون از جبر عبور نموده در انطرف آب یاله
که بین العکرمین یک فرسخ زیاده نبود محل نزول اختیار نموده فرود آمدند و حرم و احتیاط مرعی
داشتند پیش روی لشکر را بحفر و جرو خندق و نصب توب و بالیج استحکام داده تفنگچیان قدر اندک را
گماشتند امام قلیان بطکر یکی فارس را ده نموده که با کل عا که طبقه خود باصال و کشتی از دجله عبور نمود
در انطرف آب کنگر اقامت اندازد و راه تردد رومیه از راه حله و بصره و غیره مسدود کردند و حضرت اعلی
تجویر رفتن او با انطرف نمیکردند که از بغداد کهنه مبلد لشکر موفور بر سرسلواید و از انطرف بجهت طغیان آب
و تعدر عبور معاونت میداد دست نهد بالاخره امام قلی یک نام ایشک آقاسی امام قلیان را که جوان کاراگاه
سر کرده لشکر فارس گردانیده با جمعی دیگر از تفنگچیان و دلاوران قریب باشی لصال و کشتی از ان آب
گذرانیده با انطرف فرستادند که در برابر اردوی هائیون رصل اقامت اندازد و ایشان نیز بدست
زینل یک و خلف یک در پیش خود حایل که مانع دخول لشکر بیکانه تواند بود مرتب ساخته تفنگچیان
گماشتند و استحکام دادند و میانرا اجرات آن نشد که از طرف بغداد کهنه آسبی بغازیان برسانند
بلی جانی که عون و محافظت خدا یار باشد لشکر شیطان چه تواند کرد امام قلی یک بعد از استقامت سپاه
و استحکام مقام با فوجی از افواج قاهره بر سر شهر حله که ارسلان باشا الونداعلی مشهور در انجا بود رفت
ارسلان باشا با جنود خود و اعواب مخالف بمقابله سپاه منصور در آمده فیما بین محاربه بوقوع پیوست و انجا

اندرام یافته قریب یکم از نوازات کوی ایضاً شمشیر ابدار گشتند و ارسلان پاشا و بقیه السیف از راه فللوجه که بطرف
حلب میرود بیرون رفت و غنایم موفور و ذخیره فراوان که از جانب بصره و جواز و آنحد و باطراف اردوی
رومیان می آوردند بدست می آوردند و در آنجا که منصور در آمد و بمبا مع جلال رسیده که اکثر دواب و اسب و اسواران
علیق و علف سبز که در نیطون آب یا بست با نظرف یکم رفته یکم تبه الوار و دم حسین خان حاکم لرستان و
دیگر خان احمد خان اردلان را با نظرف فرستادند و ایشان شش شش هفت فرسخ راه طی نموده یکگاه دواب
رسیدند و چندین هزار اسب و استر و میوه را انداخته از اتفاقات حسنه بقافله آذوقه که از هر گونه اجناس که
از جانب حلب و راه فللوجه بار دوی رومیه آمده و دوچار شده غارت کردند و بسلامت بار دوی می رسیدند
چون بمبا مع جلال رسیده که از نظرف حلب و شوارع فللوجه خزان موفور و ذخیره و اسباب غیره مخصوص بار دوی
رومی می آید زمان یک ناظر پوتات را با گروهی از مبارزان مردانه با نظرف فرستادند از اوزاره و رتبه
لشکر و لباس که با نظرف آب راه یافته بر حله و کربلاستولی شده بودند خوف و هراس بمقیاس بر
مترودین راه یافته گروهی که می آمدند اکثر طبل رحیل کوفته مراجعت نمودند و بعضی بکشتی درآمدند از
فرات اراده آمدن نموده بودند بدست زمان یک و لشکر طفو شعرا افتاده بانقود و افره و غنایم
ذخیره نمود و بار دوی که میانپوی پیوستند و تردد آمد شد قوافل رومیه از انطرف نیز با کلمه قطع
شد و شوارع فللوجه مسدود گردید و ذخیره فرستادن از اردوی هانیون بقلعه شرح محاربه که فیما بین خود و
رومی و قوه یافت و حال مخالفان بد قول بی ایمان چون جمعی کثیر و حشمتی از سپاهیان و تفکیکیان در قلعه
بودند و تمامواری و هزار اسب زیاده داشتند و هر یوم مقدار کلی غله و اجناس ماکول و علیق الدواب و کار
بود بدست محاصره با شمشیر او کشیده آذوقه تقصیف یافت و همه روزه مردم بی هونت شهری و ارازل ان
محتاج خود را از قلعه بیرون انداخته می رفتند و میان آن تقریر آن پهنده گویان بعسرت و تنگی معاش
مخصوصاً آن اکاهی یافته در انتظار فتح الباب می گذرانیدند ماه مبارک رمضان رسید و رعایا و سکنه بغداد
اکثره فی الجمله بعضی ذخیره داشتند از بیم سپاهیان مخفی داشته بر روی بازار نمی آوردند قیمت کلات
بالائی یافته خرید و فروخت در شهر و بازار کمتر میشد صغی قلیان جهت عوض این حال معتمدان صادق القول
راست گفتار فرستاده حقایق حال بر ضمیر میراث شرف بر تو ظهور انداخت و حضرت اعلی شاه فی ظل اللع بالهم
سروش غیبی بخاطر آوردند که آذوقه آنچه در اردوی معلی توان سرانجام داد سرانجام نموده مقدار کلی آذوقه

شطب کشتهها بجانب قلعه فرستند که از دروازه غربی بجانب بغداد کنند که جای جسر بود و داخل قلعه شود و هم بایه اطینان قلب علیا
و مردم شهر کرد و که اگر ذخیره داشته باشند و خرید و فروخت آن دلیر کردند و هم موجب استظهار و امیدواری سپاهیان
و یاس و نویدی مخالفان کشته در انتظار استیمنان که آخرین تدبیر ناقص سردار انتست نبوده باشند و این امر کبر در
نظر همگان غیر و بغایت دشوار و بسیار دور از کار می نمود زیرا که از دروازه غربی قلعه که در مقابل بغداد کشته
تا قریب نیم فرسخ از هر طرف آب و جله معکرو میان بوده و کشتههای پر بار از میان دو گروه مخالف که از عسرت
و تنگی معاش از شام تا صبح چشم از روی برنخوش بر روی دوخته اند گذرانیده بقلعه رسانند هنوز آن زمان نیک
داشتند که از کارنامه های روزگار است در باستانی نامها بنظر رسیده حضرت علی شاهی ظل اللهی همت بلند پادشاه
موصول این امر غیر کاشته کس مقصد بقلعه فرستاده سفاین جسر را که از حرم قلعه محفوظ بود و طلب فرمودند صغی قلین
و ده سفینه کشتی با جمعی دلیران و تفنگچیان جلد بسیار پدیدار بر شط انداخته و تاریکی شب گذرانیده بکنار اردوگاه
همایون رسانیدند و از وقت بسیار از اردو کنند و جو و برنج و روغن و مرغ و گوشت و اقسام بالولات و حبوبات
و مریات و اشربه و قند و نبات و امثال ذلک که در اردوی معلی یافت میشد سامان و سرانجام داده با سفاین
مذکوره دفعه دفعه از آب میکشیدند خلف یک سفرچی باشی که چرخ خود اقبال بود با فوجی از دلاوران بیعت
نمایان مامور گشت و او دامن مردانگی بر میان زده کشتهها را مملو گردانیده کشتیان جلد دلیران را از آن سفاین
کردند آن کشتهها کنجایش کل آن اجناس نداشت موازی با نقد خروار دیگر شتران و الاغان با گرد و کینه
اقبال بیروال همایون نموده از کنار شط راهی شدند که نزدیک دروازه رسانیده از آنجا دفعه دفعه با سفاین نقل
نمایند مخالفان رومی که در بغداد کنند اقامت داشتند بر کنار آب چند محل جبهه زده خندق حفر کرده و بیخ نفک
انداز کاشته استحکام تمام داده راه تر و درامسد و گردانیده بودند چون خلف یک و جنود قاہرہ کشته شدند
از وقت بسیار بودند با آنجا رسیدند فیما بین هر دو گروه محاربات قوی دست داده مبارزان خود اقبال
فیه موفور مظهر و منصور کشته جمعی کثیر از رومی و دیگر بایان طعمه شمشیر غازیان کشته بقیه السیف در پس لند و دیوار مخفی
گشتند و جنود قاہرہ تا مقابل دروازه راه از مخالفان خالی کرده پلداران جرم با و رخنهارا بر ساخته و هموار
نموده شتران و الاغان آن اجناس موفور را گذرانیده بیاری خدا بر وفق مدعا بقصور و قوت بقلعه کشیدند
مخالفان این طرف از کنار آب نظاره این دستبرد کرده اصلا فرصت مانعت و قدرت معاونت مردم خود
نیافتند غلغلہ شادمانی محصوران با وج اسان رسیدن قاربا شادمانه فرو کو قند خلف یک خود داخل دروازه

با صغی قلیخان ملاقات کرده خوشحال و رؤسیدانه بانجام این خدمت مردانه پرداخت و بسلامت مراجعت نمود و به اردوی
هایون پوست مورد تحسین شاه و سپاه گردید چون از اقامت اردوی هایون در کنار مغلط آبها روزی چند گذشت
زنیل یک مرد اسپهبد از جنود قاهره که از آب و یال کشته در برابر مخالفان شسته بودند از طول اقامت و کثرت
دیگر باره بحار به راغب گشت مجالس کنکاش و مشورت انعقاد یافته زنیل یک و جنود قاهره بحار به رخصت یافتند
که صرفه کار نگذاشته از جلالت و دلیریهایی محل که موجب تضییع جوانان کار آمدنی باشد عا کر را ممنوع گردیده
حراست نمایند زنیل یک و امراء اعظام بعد از استیلا به هایون صفوف قتال آراسته متوجه اردوی مخالف شدند
و خلف یک پستور چرخ و مقدمه الحیش سپاه منصور بود درین مرتبه چون سردار از بردن ذخیره و مباد
قلعه داران از تخریب قلعه و حصول مقصود مأیوس گشته بود با عظمای رومی و جنود موفور بمقابله سپاه منصور
درآمده در کنار خندی که حفر نموده بودند صف آرا می گشتند و عرابه و توپخانه در هم کشیده اندکی بامی جلالت
بپشت نهادند از نیرافواج قاهره که هر اول و چرخچی بودند اسب جلالت رانده در دوسه محل ممینه و مسیره طر
به یکدیگر ملاقاتی شده محاربه دست داد و فوجی از جنود مخالف بر سپاه قزلباش مقابل خود زور آورده چهره کمزور
ازین طرف زنیل یک و خلف یک پستور رانده اسب جلالت در محو که برانگیختند و جنود قاهره حمله عظیمی کرده خود را
بر صف سپاه مخالف رسانیده در اندک زمانی تا قرب هزار نفر از انطبقة را بر خاک هلاک انداختند و انجاعت را تا آن
خندی که حفر نموده بودند ووانیدند درین اثنا بادی عظیم در فریدن آمده جان بی اعتدالی کرده که در دو غلیم
از ارتفاع یافته مبرکه را تیره و وید با تار یک خیره گردانید برنجی که دوست از دشمن متمیز نمیشد بدینجهت زنیل یک
و عا که طر آثار خود را باز کشیده منظوم و منصور مراجعت نمودند و عا خود را بخندق رسانیدند و بسیاری از یگان
که پاده بودند در زیر دست و پای ستوران مانده و برخی از ارتفاع کرد و غبار را خندق کم کردند و در پشت
کمر زان بدیده در خندق عدم فرو رفتند درین موعده که سودا محمد علی پاشای سیون شامو که از اعیان سپاه بود
کسی که اسم و رسمی داشته باشد از عا که منصوره ضایع نشد بعد از واقعه مذکور چون از همه طرف راهها مسدود
گشته و شد از اردوی رومی منقطع شد مدتی از هیچ طرف از وقه نیامد عسرت و تنگی در میان سپاه و عا
یافته نوعی تفرقی روی داد که سرداران از ضبط آن مردم عاجز ماندند و پارهها و متسوع در میان و شکر ایشان
شیوع یافته هیچ خیمه نبود که دوسه بیمار نخواهده بود و هر روز جمعی تلف میشدند مجللا و ^{سرسخت} احوال رومی بجای
رسید و بر حدی انجامید که بسلامت بازگشتن اقمی مقصود بود و از عدم قدرت و فقدان ^{سرسخت} حفاظت منیر بود و

گروه انبوه از لشکریان ایشان با پوشته بعضی در مرکز و یورشها قلعه و برخی از شدت بیماری با جل طبعی بعالم انحراف افتاد
بقیه سپاه اکثر از بی الاغی که بعضی غنیمت و غارت قزلباش و بعضی از مایای علق بر سر علف کشف شده بودند پیاده
مانده نه الاغ باری داشتند و نه یابوی سواری حافظ احمد پاشا و امیر رومیه تفریبات انجمنه مصطفی آقا نام مقید بر
وستاده استند و نمودند که اگر یکی از مقتدان بخندان از انطرف فرستاده شود که بعضی حکایات با و گفت و شنید
حضرت اعلی حسب الاستدعا نوحه یک یوزباشی استاجلور امیراه مصطفی آقا فرستادند و فیما بین گفتگوهای سپاهیان
واقع شد و میان سپاهیان رومی که هر یک بر طبق مدعا خود سخن می گفتند منازعات روی داده بعد از قیل و قال
بسیار هلی متفق اللفظ استند و نمودند که نواب کامیاب از خاندان نبوت و کرامت اند از اعمال و افعالی که در حق
خصوصیت واقع شده باشد بکرم جلی اغراض فرمایند و من بعد رومیه از سپاه قزلباش ایمین بوده باشند که از یوز
اطمینان کوچ کرده افتان و خیزان خود را بمانی رسانند و بازنده باشند حقوق این جان بخشی را دانست و نوحه یک
صورت التماس ایشان را عرض داشت نموده محمد آقا نام مقتدی از جانب رومیان آمده بود و بعد از استماع
سرافراز گشت و بهر توجلی رسول ایشان با جاییت اقراران یافته نوید محبت و مژده انان یافتند لیکن هنوز نوحه
یک در اردوی رومیه و محجرات در اردوی بهایون بودند و شرایط مصالحی از طرفین استحقاق نیافته بود که سپاه
روم خود سر متفرق گشته راه مراجعت پیش گرفتند و هر کس بقدر قدرتی که داشت سر خود گرفته رفت و سر و
بی احتیاط در کمال اضطراب و سرسبکی با سایر غلظت بارنج نیم شهر شوال طبل رحیل کوفته راهی شدند الاغی چند
که بجهت نقل کید و توب سلطان سلیمانی ضرورت بود سر انجام نتوانستند داد و تو بجان و ویراق جبا خانه سرکار
پادشاهی را بعضی در یورت و بعضی در اولین منزل انداخته رفتند و نوحه یک یوزباشی بر خود ارباب و القدر
ملازم امام قلیخان و میرزا معصوم یک عرب غلیظی خراسانی را که شب در حوالی قلعه گرفتار شده بودند گرفته
باردوی معا آوردند و روی از عا کر منصور و صفی قلیخان و ارباب جلالت قلعه تعاقب ایشان کرده و در مقام
استیصال آن گروه درآمدند حضرت اعلی از غایت در ست پجانی که از آبا و اجداد بارت دارند راضی بانمخته نشده و نیز یک
امر فرمودند که یکدوم حمله ایشان را که اندر اینده لشکریان را از تعرض ممنوع گردانند و نیز یک حسب الفرموده علممور و از تعاقب
مراجعته نمودند و مکر را سردار روم بدیار عجم آمده کاری ساخته بریشان حال باز گشته اند اما در هیچ مرتبه باین پریشان
حالی و رسوائی باز گشته بودند و دوسه هزار نفر بلکه زیاده بیماری و ناتوان در دور قلعه افتاده به سختی جان میدادند
حضرت اعلی شاه بی ظل اللہی از وفور ترحم بعموم عباد و اند شخصی را کاشتند که بیماری پرستی کرده از حال بیمار ان خبر داد

باشد چون چهار از اجای و منزلی نبود اکثر را صبح و عمارات بقعه و منار امام عظم ابوحنیفه جادادند و گفتند چون اعتقاد عمقا
کلی بر امام خود دارند امام ایشان را شفا داد و خواهد اکثر اسهال داشتند و آن مواضع را استخراج کرده تر ساختند
و تبریح در آن متن و کنندگی فروخته از بسیاری تعفن و نجاست مرده و زنده جان میدادند بطریق ساده گذار
خزینی را که در آنجا افتاد و گفت این طبقه قریب بش غیب مردمی اند شاه اسمعیل این را فرمود که متوضی کرده مردم را درو
ایشان در وقاحت میکردند شاه عباس از غایت پاک طبعی آن عمل شنیع نکرده باین نوع آنچه بایست کرد
کرد و خودشان بامام خود این بی ادبها کردند و ملامت کردند چنانچه این قبایح کردند اکثر در کمال فضاخ
مردند اسباب و یراق و اسلحه بسیار که صاحبان آنها بخود در مانده بودند و پروای آن نداشتند نصیب
چهار داران و تفنگچیان قلعه و شهر کردند و موصول اعراب و اگراد و الوار نیز کرده گروه بتعاقب قتل
و هر یک از آن غنائم قسمتی یافتند جمعی را که بتفاریق میرفته اند بدست آورده رقم تحک بر مایعوف ایشان میکشیدند
و اکثر نمیکشند عریان و برهنه بر میدادند و در هر محله فوجی از چهاران راه عدم پیش میکردند مجمل احمد دادیار
عراق عرب از خار قروض معاندان مصغی کشته تصرف اولاد و دولت قاهره قرار گرفت فتحنامهها با طراف جواب
سرحد ها نوشته ارسال یافت و چون اطباء حکمت اشتداد گرمی هوا تجویز توقف ننمودند و در اوقات تصدقا
بهت سکنه و محتاجان کر بلا و نجف ارسال داشته بعد از زیارت مراقبت متبرکه که کاظمین علی مشرفها الصلوة
و التجه عنان غریمت بصوب مراجعت العطا ف داده رایات عالیات قرین فیروزی و اقبال از راه مندا
که هوایش با عقدهال نتردیکتر بود روانه شدند شغای بلاغت کتر تواریخ مرغوب جمت این فتح مبین که بمنیت
و برکات ارواح مقدسه طیبین و طاهرین اتفاق افتاد و طراف قنات عظیمه روزگار یافته بود و در سلسله نظم کشیدند
از جمله یکی از شغای تبریز این تاریخ یافته شد که عباس علی شاهنشاه غازی ز لطف شاه دین گردیده بعد
و اگر غالب جو جستم از خرد تاریخ فتنش با توفیق کفایت که رومی را فغان کرده علی ابن ابیطالب چون سخن بدین رسید
لازم دید که خوارق عاداتی چند که در حین محافزه نجف اشرف از آن منظر العجیب بظهور پیوسته بین الجمهور
یافته و درین نسخه عالم ارا در طی این داستان اندراج یابد تا مهر محبان زیاده شود و مخالف اعتقاد بپراکند
انشاء الله تعالی گفتار در شرح و بیان خوارق عادات و اظهار کرامات انشاء الله و لایات که درین مکره حصار نجف اشرف
از بروز و ظهور مقدس شهنشاه طایفه ولایت مدینه شریف و قریه خجستان عالمکان سلطان سلیمان و ولایت و کرامت
از آن ارفع و بن الاعادی و الاحباب اظهر است که امثال این امور از کرامات آن منظر العجیب محل حساب باشد

افتخار و مهابت موالیان و دوستداران اهل بیت آنچه بطور آمده و رانم این معاللات از مردم تقه صادق الحث
راست گفتار استماع نموده رقم تحریری یابد اول آنکه مستوفی بواسطه از مولانا محمود کلید دار روضه مقدسه حضرت
اولیاشنیدم که میگفت در بدایت حال که مراد پاشا آمده نجف اشرف را محاصره نموده بود سیببانش آورده
در تنجیر آن اهتمام داشت یکی از ابطال رجال تفنگ اندازان قوم همه روز بیای بر جی که سیببانش آمده بود و کاه
بنابر تعصب و عناد و مخالفت مذهب پیغمده کوئی آغاز نناده سخنان لاطایل با و از بلند میگفت و تهدیدات
میکرد و کاه بی اظهار ترحم کرده میگفت که من با غنچه از دیار عجم و بر شمار حم می آید که غریب این حصان استوار
بقهر و غلبه مفتوح میکرد و مردان شما طعمه شمشیر و نسا و صبیان شما سیر کشته اموال بتاراج خواهد رفت و غریب
قلعه سیر و ن می نمود و این هذیانات موجب قهر محصوران و ترزل ضعیف رایان و محافظان میگفت روزی
یکی از خورد سالان قلعه که مدقه العر تفنگ بدست گرفته بود و طریق انداختن آن قطعانمیدانست تفنگ کوچکی
بقصد آن بدیخت بدست آورده از روح مقدس شاه نجف استعاذت کرد و هیچ برآمده در جیتی که آن هزاره
کوی ازین قبل سخنان لاطایل بر زبان داشت تفنگ را آتش داده کلوله برده و مراد آمد و مغزشش برین
شد فریادی زد و چنانکه هر که شنید و افتاد و جان بداد و دوم آنکه یکی از تفنگچیان تعصب در طرف صفا
تفنگ بلند خانه جزایری بدست گرفته همه روز از آن طرف می انداخت و هزاره کوئی بسیار میکرد تفنگ
می فغان آنجا با و نمیرسید و مردم آن طرف حصار از و بسیار متضرر بودند روزی بر سبل معاد بر بلند می
هزاره کوئی میکرد و چنانچه حرف بی ادبانه نسبت نفریح مبارک بر زبانش جاری شد در وقتی که تفنگ بدست
گرفته غم انداختن داشت سرفتلیه بایداد و خود غنچه با شکاه رسیده آتش بد گرفتن و ترکیدن تفنگ کی بود
پار جاز آهمن تفنگ جهان بریشانی او خورد که معزش بر آکنده شده بر اطراف ریخت و از دست زبان زبان
سراسر بیا و فنا داد و زبانش از هزاره درانی افتاده بدرک الاسفل و اصل شد سیوم آنکه در ایام محاسنه می
میست قوی هیکل در حوالی حصار بنظر رومیان درآمد که در اکثر شبها که هنگام سیببانش بریدن بود در حصار
میکردیده چون در سواحل نه فرات شیر و صباع صاره می باشد و رومیان جزم کردند که از آنجا بجهت طعمه بمانند و روی آورده
و رومیها از آن شیر در توهم بوده شبها کم تر و می نمودند چون شبها مقور است که سیببانش میرند از خوف ضرر و آئیب
شیر تر و نمیتوانستند نمود و از آن شغل باز می ماندند و همه کس از و هر اسان بودند این نقل را محرر اوراق از بیلوان محسن
عاشق آبادی بواسطه شنید چهارم حکایت خم روغن چراغ است که کمال شهرت دارد جمعی از اغره و نقه از امیر بهاء الد

واما ویر فیض اند ساکن نجف اثرش نقل نمودند و کترین پواسطه از رسیدند کور که از صلیح و اتقیا متورع صادق القول
مشهور است در مدت محاصره و روغن چراغ از آنجه در خمها سرکار فیض آثار بود صرف سوخت مشاعل بروج شده با تمام
رسیده بود چنانچه شبی اندک پس و روغن از خانهای مردم جمع کرده مشعل می افروختند و کافی نبود و گننه بارها
بجنگخانه و روغن سرکار فیض آثار برده در خمها انداخته جرب کرده میسوختند چنانچه مطلقا جربی در خمها نماند و مشاعل
افسوده شده محافظان بروج از فقدان روغن دست پاچه شده مضطرب بودند مشعل داران بجنگخانه آمده شاید
که گننه بار چند جرب توانستند در خم بزرگی را که روغن بسیار میکردت و مکررا آنها بیارجهای گفته که بران مالیده
بودند و خشک خالی دیده بودند مشاهده رفت که بمن ولایت آنحضرت از روغن بالامالست نژده بیکدیگر داده این
مخبره و کرامات موجب امید واری محصوران گردید و بروغن غنایت الهی چراغ دل مومنان و محبان روشن شد
بجسم ظهور نور و اظهار مبالغه است که بهلولان محسن با پرویان نموده را قلم حروف در خوره درس سید المحققین میر محمد
داماد از بهلولان محسن شنیدم که بسید مشارالیه نقل میکرد که شبی از فقدان روغن مشاعل افروخته نشده بود مشعلی که
در یک فرج افروخته بودیم بر دور تمامی حصار مشاعل افسوده همه طرف پرتوانداخته نوری چنان ساطع گشت که
روشنائی عظیم از حد و اندازه بنظر مردم اندرون و بیرون ظهور نمود و نوعی که تصور مخالفان شد که در کل بروج باوا
زیاده از حد و اندازه مشاعل افروخته چراغان کرده ایم سفها و جاهلان طعن و استهزا می نمودند که شمار از روغن
بسیار در کار است چرا اینهمه چراغ پصرفه افروخته اید ما در جواب آنها فریاد کردیم که چراغان نکردیم و مشاعل
افروخته ایم روشنی که شما مشاهده مینمائید از ششبه پرتو نور ولایت و کرامت حضرت شاه نجف است و ایشان
تمسخر میکردند و استهزا می نمودند ما گفتیم که درین ماده ما بشما مبالغه میکنیم که آنچه ما میگوئیم اگر صورت وقوع دارد
آثار این درین نزد و بوضوح بیژند و بعد از آن گفت که در همان دوسه روز تو ب بزرگ که بر قلعو نصب بودی
انداختند و برج اندام پذیرفته بود و در وقت آتش دادن تراید و ضررش بماندم رسید که مبالغه کردی و
و کار تو بجائز ایشان معطل ماند تا آنکه بامداد روح بر فتوح حضرت برج منهدم شده بالتام تعمیر یافت و مراد
کس نزد خط احمد پاشای سردار فرستاد و تو ب بزرگ دیگر طلبیده و مدد و کمک خواست حافظ احمد پاشا
تو ب فرستاد و باوا اعلام نمود که چون درین دوسه ماه کاری از پیش نرفته کوچ کرده به بغداد آیند که هرگاه
قلعه بغداد بدست آید نجف تابع بغداد است و اگر مهم نوعی دیگر باشد گرفتن آنجه نفع دارد پس بولایت حضرت
امیر المومنین علیه السلام مراد پاشا بی نیل مقصود و حصول مدعا کوچ کرده بغداد رفت و محصوران از بیمنت

روح مقدس آنحضرت از همه غمی و المی مفرسی بجات مخلص یافتند و در مجلسی از حکایت حالات رومی و قربانش در پای قلعه بغداد
از نحوای مکتوبی که بدست راهداران افتاده بنظر اشرف در آورده باعث شگفتگی طایع گشته و ضووح یافت که بجهت صدق و
که بیان رفت بجنس جهان زبان افکار بلفظ بالمصدر تحریر می یابد انشاء الله تعالی و درست مطالعه کنند بر ضمیر نیزه اولان
پوشیده مانند که حقایق حالات این سرخسیرت اثر و وقایعی که فیما بین سباه قزلباش و رومی درین آمد و رفت ظهور
پیوست و راقم این حروف را بران اطلاع حاصل شد چه آنکه خود بعین یقین مشاهده نموده و چه آنکه بانها و اعلام
واقعی واقف گردید بر سبیل اجمال بر صفحه بیان نگاشت انطاب اندیشیده تمامی حالات و حقایق امور را
چنانچه بوقوع پیوسته بود تحریر درینیا ورده منطنه آن بود که مبادا جمعی بوالفضولان هزاره درای که مذنبین بین
بعضی قضایا از مقوله تکلفات و اغواقات و ریب عبارات منشیانه شمرده حمل بر خوش آمد نمایند و شایسته
کذب بان راه دهند یکی از جاووشان رومی که از روی سردار بستانبول میرفته عراض و مکاتیب امر و احیان
می برده در راه گرفتار عا کر ظفر شعار شده مکاتیبی که مصحوب او بود با حامل آنها آورده بنظر شریف اشرف
رسانند هر یک بعضی از وقایع حالات را عبارات متخلفه مرقوم نموده بودند آنچه پاشایان و امرا و اعیان
و ارباب دولت نوشته بودند منطنه آنکه شاید حسن سعی و خدمت و محنت سفر و مشقت خود را طایه هر ساخته
از اغراض دنیوی بوده باشد از انجمله مکتوبی که یکی از عظام و مصلی جللی نام دوست خود تبرکی رومی نوشته
حقایق حالات بنمونه نا اعلام نموده بود بنظر کمترین رسید بجنس درین صیغه ثبت افتاد که مطالعه کنندگان
بر وقایق احوال طرفین اطلاع تمام حاصل شده راقم حروف را بنابر البطلان از منتهی خوش آمد
گویان و خدمت فروشان که جهت از دیاد بایه حصول منفعت در کرد و سود و زیان و صدق و کذب و ان
نشنند و اگر در الما و رسم الخط فارسی و ترکی خصوصاً زبان رومی که هیچ نسبت بزبان قزلباش و حقایق ندارد
اگر غلطی و نامربوطی بنظر رسد چون نقل بالمبداء شده هر آینه ارباب استعداد حمل بر خطای راقم حروف ننمود
معذور فرموده عذر پذیر خواهند بود و صورت کتب ترکی نیست جناب غزلت مآب و رحم بر قوحم مصلی جللی
حضرت لرنه دژ و دعوت صافیات محبت آیات و غزلیات و افیات مودت غایات استیاضه نصنکه
اعلام مجبانه بود را کر لطف ایدوب بود اعلی طرفدن ذره و شمه سوال شریف تجویز بیور یواریه مجله
والمنه حالا وجودنا بود مروت دایره سنده موجودا و لوب لیل و نهار دهای دوام دولتند که مداومت
دیدار شریفنکه مشتاق عظیم اولد و غمزه شتابه بلور لمیه همان مسیب الاسبابدن رجا اولنور که بر دخیله

شرفیکه ایلد شرف اولتی میر قیلده این بکرم سید المرسلین فیما بعد بوسغندامت اثره و بغداد پداوخت آباد خواتین
استفاد پرور سنکز و لیم بویه سفور شملکیزه نصیب اولسون تقوزایدور که قلعه محاصره اولالی بر دایم رخنه
اور و لیوب اول محاصره نرده خلوت ملکوت تک سالمنده قزلباش بد معاشنک اصلا اثری ظاهر اولمش این
مترسلو قوریلوب و نقبلر سوریلوب حواله لرقا القوب پنجه دفعه یوشلر الوب هر یور شده پنجه منک نفوس قابو
تولی و سر دن کچدی هلاک اولوب کوندن کونه قلعه ده اولن ملعونلر غالب و شکر اسلام مغلوب اولمقدان
غیری لسته باشاریوب بو اشناده شاه عجم و قندن سردار اولن زینل خان و میکله معروف بر فتنه انگیز
غالب ارق منک مقداری قزلباش بد معاش حیل کارنا بکار ایلد پدا اولوب اول دیاله سویدن غبور
قیلوب بزوم طرفه کچوب پنجه دفعه انلر مغلوب الوب کوچ اوزره ایکن شاه عجم کند و ایلد اولن لشکر خورنیر
ایله ایاق ایاق کلوب بیج بزوم طرفه ملتفت اولیوب بر مقدار شکر قلعه مندا اوزینه تعیین ایدوب
صاحب سعادت حضرت نرنگ قابوچی باشمی محمد آقا و جستانلو مصطفی پاشا و سایر معا اولن لشکر اسلام
بوزوب قلعه مذکورون چقدروب کیمن مجوس و کیمن طعنه شمیر و کیمن کندوسی کیمن قزلباش بدین
ایلدی بعده لک قلعه سی و میکله مشهور بر قلعه ذاتی اچنده اولن اهل اسلام تخیر اچوب اخبار لرون
لشکر اسلام اوزینه سهم عظیم ستولی اولوب اما حقوق مقابلده اولمعه اولابیلوب بوتدیر اوزره ایکن
بو محل شاه عجم خدم و ششمی ایلد بزوم طرفه توجه تام ایدنجه سرداری اولن نابکار مذکور سبق خدمت
باچون بشو لک ایدوب دیاله حدی اوزینه جبر قورمتی شروعده ایکن صاحب سعادت منع و دفعه دیار
بکر بکدر یکسی مراد پاشا ایلد اون پش منک مقداری قوجاق یکیت لریش التی پاره توب ایلد کوندوب
تضایا اول ملعون حیل کار بزوم جبت درینوب جبری قوروب اوج دورت منک مقداری و لک
برکیقایه نزول اتمش ایکن بکدر مراد پاشا تشوب لب و تفنگ ایلد موجود بولن ان قزلباش
اوزینه هجوم ایدنجه انلر داخی بالضروره جنگ شروع ایدوب مایند بر ایکی حمله کچدی رجال الغیب
قزلباشدن لکا الوب خاک و باد و تیغ بران برله لشکر اسلامک یوزین و لوندوب الی صل انلر
غلت مستقله المقین جنگ مذکورده دیار بکر و قرمان و حلب و ناپولی و سجا قلندن قنده بر کزیده
یکیت وارایه شهادت شرتی نوش ایدوب باقیسی بر تیغ زهر کوندیش اولور که ابرایک میکله
مراد پاشا بر پنجه تو البعلیه یار الویار الوار دویه جان قورتاروب کلدی اندن فکده باد شاه عجم کلوب

سوی ایله شط قاشان یرده جسر قوروب لشکر منک بر مقداری بزوم طر فزه و بر مقدارین کهنه بغداد طرفه
کچورب اطراف و جوبنفره فوراً و لوله صالوب کاه بو طرفه باش کوستروب کاه اول طرفه الی صل بن
بغداد ای قزلباش پزی محاصره ایدوب بعینه توبه و و تمیش میونه دوندوک قلعه اهل ایلی جنگ اتیک بویا
نزدون قزلباش جوکر و قزلباش جنگ اتیک انک طر فزون قلعه خلقی متر ستری بار آخر الام لا علاج
اطر فزه خندق کسوب طابور ایلدوق طابوره داخی ملتفت اولیوب نجه دفعه طابور مر اوزرینه کلوب
الاید بغلیوب ماه شعبانک کیر می یدنجی کونی طابور مر اوزرینه یورش اتیمک نیکه کلد و کده صاحب سعاد
داخی لشکر اسلام ار استنده مذا صالوب صغیر و کپ و اتلو و پاده سی عموماً نفیر عالم صلوب نیکر ید غیری
کیسه متر سدره قلمیه مقابل دور مشر ایدی قرشو جقوب مقابل اولدق قوشلق دن ایکنده ویه دکن توب
و تفنگ ایله جنگ اولوب سردار کبری اولان زریل خان شدت ایدوب هلاک توبه اتنده سایان تور غده
ملا عین مذکور بوشارندن بشارت نقاره لرینی دوکوب ضعیف و کیری کوز قالدوب بالذات توب تفنگه مقید اولیوب
پر حمله ضرب ایلدیر که اگر لوه البرز اوله اوکلرنده تار و مار و لوروی محصل لوجله ایلد لشکر اسلام قننی قلبه اروب
مذکوروب کباب طابور دن و بر و جقدیه انکرات ایانغی اتنده پامیال اولوب سپاهی طایفه سی میدانی دار
کورد و کده صاحب سعادت الاینده و اچی دور میوب قرار لرینی فراره تبدیل و باشکریله صحرا و سیاه
دو شوب طابور بولین ازوب اکثری اول کوندن برونا پدا اولوب قلانجه مز منکوب و منکوس وانه
بی پر کبی تابوره پناه کتوروب یور بیع قرار و پردوک بو معرکه دن صکره صاحب سعادت امر اعظم و
کبرای ذوالقدر و الاحترام ایله مشا و رده ایدوب قرار و یر و یر که بالذات پرداخی طابور دن و بشیر و خنجه
صرف مز یوقدر همان قلعه محاصره سنه پرک باشوب شاید که قلعه قحطلق ایله بوکلده وب امانه کتوره یوز
دیو بو امید ایله قلعه نک دورت باشنی احاطه ایتدروب شاه نجم بوتد بر مرز و اقف اولنجی بی پروا و کچه
کهنه بغداد طرفه اون پیش منک مقداری قزلباش کچورب اوج منک یوک بلکه ارثوق ذخیره دوه قاطر
ایله قوش قلعه سی جوار همتوروب لشکر اسلام قرشور لرینه خلواتید و کجه دولتیمیز یار و المیوب اند و اچی
خیلی سکا نمری شط سونیه توکوب و نجه سی طعمه شمشیر اولوب محصل قوشلق وقتی ایدی که دیده بصیرت ایله
مشاهده ایدروک بو عظیم ذخیره و قیون و باغ و توقه کین کیلر ایله قلعه تویدی اول الدن لشکر اسلام
بلی بوکلوب عوردن قلعه دن نا امید اولدق الهی کند و حاله نیه منجر اوله دیو بو افسرده لک حکمرانین شاه نجم

وجودن خاطر جمع حاصل ایدوب فرماست دورت یا منک یوللین لوبدربالذات شاط و قطن خفاکه
بروجدن قوش اوچور میوب غلام قلباسنک الایاغی ایلد شاط و فراط کیسی سولرکه هربری طونه سول طغیا
در هر جای کیسی یور میوب حله و کر بلا و فلولوچه و سیب طرفلرینه آتین صالوب محل مذکور کرده اسلامک
پک و پاشا نامنده و ات اغلانی نامنده اولن حمله کیان کوز میوب حله ده اولان ارسلان پاشا قاپو
تولی و عربی بر طریق ایلد تسخیر ایلدیلرکه تقریرندن و یلدر قاصد و قلمدر کاسیر دور محصل متلر دور که اردوی یانه
ذخیره بر وقیه کلیموب هر کیم اولدن بر ذخیره حق تدارک ایتدلسه حالاکین میوب کمین صا تراوردو
منن اوچور لوغی بوموال اوزره اولو پدر که ذکر ایدده زبر وقیه اولن بر غروشه بر وقیه بانغ ابکی غروشه
بر وقیه خرما بر غروشه بر کیکه آریا سکر غروشه المکنک اوج در بهی بر آقچه داب اتک بر وقیه سنی
آقچه صا تلور اولن نازک طبع جوانلر که قبلوانی نراکت ایلد سیر دیر شمدی آب اتن کوزنده صلوات کتورلر
اول ظریف جوانلر که مصری کتان پیرلرندن کونیک کیمک عالی راید لر دی شمدی جاور نریدن نیر
ایمز کونیکلر ایلد فرج کب ایدر اولدیلر اول خود پسند دلاور لر که گروه قلباش جیشین منجریه دوار
لر ایدی شمدی اونی سنی اوج میل یولدن مشاهد ایدنده رستم زاله تشبه ایدر اولدیلر اول قوجاق
بلکر که قلباشدن دو میلق الملق امید یله کلور ایدی شمدی جاور واسا بلیری یورته قیوت آتق
جانلرین قور تر مرغ منت پلور اولدیلر اول منعم اکابر لر که لومش خلکو اتلره پنبوب قوجی ایلی حمامه کیدیلر
بیدی شمدی سمر لوانیشک کورنده تحیر جکر اولدیلر اول اجلدن که اردو مننگ دورت حصه دن حصه
سنی بختی آتلودور باقی لشکر اسلام یایاق و پریشان قالو پدر اگر برتد بر ایلد کوبه حملو اولسک ننگلر
اورتربا سینه سنی کو تو بر وار و نه جبه خانه و تو بجان مننگ بر فرونه ایلدین وار همین بوفکره
تالاشور که سلطان سلیمان دور پندن پره جلدن و لهر دن اشغال ایدین با لیمه انداز طوبلری
قلعه دو کبک آجیون کتور مشد ایدی بویله یورته قومیتده ال عثمانه جوق نام و ننگ دور دیو حبه
سجاعت بواندیشه ایلد هلاک اولو پدر پنجم دفعه یار دوم و خزینیه اکون سقتل آدم لر کوندر لشد
بر نیک اثری ظاهر اولمدی پلنر قزلباش الله کفر قار اولدیلر حسنه سعادت لو خواند کار حفر تلری لشد
لشکر اسلامک طارین یروزیدن کتور یک ایتر جان مغ دور که ترکیگوده سولینور که نه نغادون نه بیره دن
کلور وار نه کیدی عثمانلودن بزه یاروم وار هله بوانه دکن خزینیه دیار دوم کلمه اللهم ارحمنا و ارایدی بون

بویله خواند کار حضرت علی بالذات کلمه ادا و مزه نیز چون که قضیه بمضمون او زره دور بریا نذر دایه سوسی و بریا نذر
یکه در شاه عباس او کوثر بغداد و مکر پنه خدادان اوله ادا و محصل کلام دور آمدن برو بوند امتلو کرد و ابیه کیمیه
و شمش و کله و رک که پنه لواحو المزه مطلع اوله منم و رحم پله فهم ایده روز که شاه عجم هر تدبیر که ایلر ایه تقدیره
موافق کله و کی محض حضرت اعلی کرم اید و وجهه کراماتی اثر نیدن اوله و کی شبهه بود در پنه نور امام اعظم حضرت علی
پنه و م جهم نون همی ست اوله و غی نیندن دور یو خسه انجی کند و مرقد شریفی و روح لطیفی ایچون اوله خضر
در کاهنه پناهه توجه اید و بدر منم و رحم بونکته راره تیکه که بوعجب کلماتی جبر او قیوب همان شیوه سیر اید
که بانمزه و محفی دور که ارنده سیر خود بین لر و سواس بدن سلامت اوله سیر آیین یا معین محفی پور اید که
ار و مزه برخسته لبق مستولیدر که بولایتیک آب هوایی قزل بشنگ اکر ی قلیج کسی سمعده و و رایج
اغریسی و استقار محتمی نزل و مرک انفا جات و باد سموم پله در و بلالرون لیکن سعادت لو باش کرد و
کیم برد انچه اول جانبیه حقه همان یلاران یا صفاته سلامتی تیورب حلاللق دیله سیر آخرت حق حلال اتینولر
الحکم اید الواحد القهار همان پرشکر مزو اردور که بقیه عمر می امام اعظم ترا بنده صرف اید و کایران
با صفا یه داخه با سر هم مکتوبلر یازوب کوندر میثور قصور لرینه نظر اتیمسونلر زیر ابر سطر یارنجه و شمن کلکی
دیو اوج دورت دفعه اور کوتد یلق واقع اولور تالم قزل بشک اید کوزی لشکر اسلامی الو پدرتور و
توینه سکر دور کسی طاپور مزو رزیه سکر و ب تاخند فمزیک اطرافنده که دور کیم لر او غریسی وجه کند و لر
دو غریسی مدتد دور که کیم لر فائوسلر اید اردو و منرک آراسین کوب روز کار مز پله کچر نه بیلو مزون قوشا
محمزی حوزه بلوروز و نه المزدن بر المزی براغه پلو زرایکی المز اید بر باش او مز قالو پد حالمه المزدن و شکر
کیمه پله مشر و حاتحیر او نونه یوز بویله مکتوبه صغر حقا که مصیبت روز محشر بویکوندر برسی کمی اولمز و خشی
بوکا قیاس ایده سیر و السلام و کر رحمت ملک جایون از عراق عرب و شلاق نمودن در ملک با نذر ایل
قادر و جلال و ملک مثال چون ریات ظفر آیات جاه و جلال بر نبی که مرقوم ملک بیان کشت بقیه
اقبال از سفر خیر اثر در اسلام بجانب عراق در حرکت آمده در کمال عظمت و کفایتی و دهم است و سید
روزی چند در یلاق میم از یلاقات انجا اقامت اتفاق افتاده از انجا متوجه قلم و نشی مهمات بغداد شته
توکیست مشاهد مقدسه و روضات منزهات از سار و سلطان تغیر یافته بصفی قلینان تجویر یافت و درازاد
مردانکیمها که از دور قلعه داری بغداد بطور آمد شیر علی لقب یافت خسرو میرزای کرجی دار و غه اصفهان را

عزت فرموده جهت تعمیر و شکست و بست قلعه و احداث برجهای عالی و حفز خندق بدینصوب فرستادند و معماران و استادان
بنای پلداران علمه و فعله آن کار تعیین یافت و جمعی از سپاهیان و تفنگچیان که مخصوصاً به ایامی مشقت قلعه داری کشیده
بودند از آن خدمت معاف داشته جمعی دیگر در عوض فرستادند بعد از فراغ خاطر از محل مذکور غان غنیمت بصوب سلطانیه
گردانیده چندگاه بلده مذکور محل اقامت خسرو مظفر و منصور بود و در آنجا بسان عسکر ظفر نشان پرداخته از هر کس که
در معارک غزای کرjestان و معارک بغداد مردانگی صدور یافته بود بجا نرود و جلد و وسایر نوازشات و تفقد
را فرازی یافتند جمعی از ارباب ارادت که از روی غیرت و حمیت ارتکاب مشقت آن بیاق نموده بودند در
قورچیان و ملازمان درگاه اشطام دادند و زبان بیک نظر بوبات را سر داسه هزار نفر تفنگچی گردانیده بکباب
آذربایجان فرستادند که بقورچی باشی و عساکر آنجا ملحق گشته در اشطام امور سرحد بدینچه صلاح دین و دولت
باشد بعمل آورند شرح آمد و رفت و قضایا، ساخته آنجا در طی حالات سال آینده هر قوم کلک سوانج رقم خواهد شد
و چون در بغداد حافظ احمد پاشا صلاح دیده بود که حضرت اعلیٰ مکتوبی دوستانه در باب تغزیه سلطان عثمان
و تنیت جلوس سلطان مراد نوشته اشعاری در باب ملک بغداد که او جاق قدیم و موروثی این و دمان
عالی شانت یفرماید و محمد آقا نام الچی که قبل ازین در زمان حیات سلطان عثمان آمده بود مصطفی آقا نام
که از جانب سردار از بغداد آمده و درین ماده که موجب رفع غبار کلفت و باعث سلامتی خلایق و عباد
و صلاح اندیشی طرفین است غلو داشته بمصلحت جمهور ایشان مرخص ساخته طهارت سب قلی سلطان قزوین
برسالت روم تعیین فرموده مکتوب محبت اسلوب برنج مسطور تعلیم آورده در مرافقت الچیان مذکور
روان گردانیدند شرح احوال او نیز در قضایای سال آینده رقمزده کلک شیرین مقال میکرد و در سلطانیه عوم
سپاه نخست اوطان یافته موکب همایون بالمرکز ان رکاب شرف بدار السلطنه قزوین آمده در دولتی
مبارک نزول اجلال فرمودند چون الچیان بادشاه اروم الچی ندر محمد خان اوزبک و الی بلخ جهت تجدید
قواعد صداقت و دوستی پایتختی سریر اعلیٰ آمده در قزوین اقامت داشتند سعادت بساط بوسی فایز شیه
مکاتیب و تحف و هدایا که آورده بودند کدرا نیده قرین اغراز و اختتام روان شدند و از آنجا غنیمت قشلاک
مانند ان بهشت نشان فرمودند و سعادت و اقبال روانه انظر گشتند و زیارت در دارالسرف و فرج
و بلده طیبه اشرف و سایر محال ارم مثال انولایت بکامرانی و اقبان و سیر و شکار خوشه شت و نیکو حال
میکردانیدند و در متوفیات این سال که جهان فانی بدرود کرد و طهارت سب خان ترخان که از مرده متوفیان طاهر

در سال گذشته رتبه ایالت و خانی یافته و نسیال حکومت و دارائی در الامان کرمان سر بلند گردیده بود و در سفر بغداد
ضعف نادر و طاری گشته از افراط اکل و شرب نامناسب آن ضعف قوت گرفته بمعالجه و مداوا کمتر می پرداخت
و سخن طبایمی شنید روز بروز مرض اشتداد می پذیرفت حضرت علی از شمول عاطفت او را از کمر سخت ییلاق
داوند و طبیبی همراه کردند و اورفته در ییلاق کرن رحل اقامت انداخت بهمان دستور مقید بمعالجه طبیب نمشد
و برای خود عمل میکرد با مجله هر روز یکم حله موت را استقبال مینمود تا باور سیده بادم اللذات او را دریافت است
کرمان علوه منصب مهر داری بامیر خان سکن که از امر بزرگ ذوالقدر است تفویض یافت میزرا ابوطالب
از سادات عالی درجات مشهد مقدس معامتولی روضه منور معطر سلطان روضه رضا بود در سفر اخیر بغداد
ملازم رکاب شرف بود بعد از انزمام رومیه شرف زیارت روضات مطهرات کاطمین و کر بلا و نجف
مشرف گشته را تم حروف نیز بان سید رفیع القدر معاشر و در زیارت مشاهد مقدس رفیق و هم صحبت بود
بعد از معاودت از خدمت اشرف رخصت یافته از قزوین روانه مشهد مقدس علی گردیده در بلده طهران
از افراط میوه متنوعه الوان و اکل طعام قوی طاری گشته بمعالجائی که رفع تواند نمود گردند مفید نیفتاد
بعالم بقا پوست نقش او را بمشهد مقدس برده در روضه مقدسه جد بزرگوارش مدفون گردید رحمه الله علیه
ان شاء الله تعالی در کمال مطابق سنه ثمانین و الف هجری که سال یازدهم از قرن دوم هجری است ایون حضرت علی است
و کره بانشاط و کامرانی زمان یافت تشریف جوانی لباس کهنه افکند از بر خویش ز نو بهار داف بر خویش
بهار دلکش آید خرامان بر از کلهای شادی چپ و امان هزار از شوق گل نغمه سرگشت جهان از فرخی جنت شریک
دیگر باره عالم پر جوانی آغاز نهاد روز مینت قدوم نوروز دل افروز نشاط قوی بزم بهار گردیده نیت
بخش عرصه جهان و روشنی افزای محافل دوران یعنی فرمان روی اقلیم جهان و آسمان بر بسند شرف و
اوزنک کامرانی در آمده در شب یکشنبه دو ماهه جب هشت ساعت و هفتده دقیقه انوش گشته از
آخرین منزل حوت با ولین سرای حمل نقل نموده نشاط عالم آرای در عرصه کیتی فیض رسان بساتین جهان گردید
و همو شان ریاحین هر بنفوت کرده بجا فل روز کار خرامیدند و سر بستان انیس سیر عونت و دل بانه
افراخته از فیض بهار حضرت و طراوت و تازگی یافت عنایب خوش الحان گاه از شوق مقدم کلان بزم
برک و نوا نغمه سرگردید و گاه از رشک هم آغوشی کل بابا و صبا و پریشان اختلاطی یار پیون در ناله و افغان
شکل بانه کس انیس و مساز بلبل ز فراق ناله پرداز نواب بهایون اعلی فخری و فرزند کی در خط و دیند

بکامیابی و کامرانی میگذرانیدند و گاهی بنشاط پرداخته باز بلند پرواز هوس را در اوج کامیابی به پرواز آورده
اشغال بخش عالم و رنگ زدای دل عالمیان بوده در شوق و ذوق و خرمی بودند و در انجا زینل یک سکه را
در ازاء خدمت و جان سپاریها که در ایلی گری هندوستان و مردانیکها که در سفر بغداد بطور آورده بودند و
ترپت و مستحق عاطفت بود بر تبه بلند ایالت و خانی و منصب اجندا اشک قاسمی باشیکی سرافراز کرده و دیده بایه
قدر و منزلتش بلند یافت و الکاهری که اقطاع علیقلینان بود باو شفقت شد چون موسم بهار بر آمده بود
از حد اعتدال ربیعی روی بکرمی آورد و موکب نصرت قهر بن از قشلاق باز ندران در حرکت آمده چون اوازه
حرکت لشکر و میه میر رسید غنان غنیمت بدالسلطنه قزوین معطوف داشته در بهترین زمانی در دولتش
مبارکه انجا نزول اجلال فرمودند و از قزوین بجهت اشغال امور سرحد از باجیان و کرهستان لواحق حاکم
با نقوب در حرکت آورده ببلده سلطانیه مضرب سادات غز و جلال شت رستم یک یسا و ل صحبت را
که بوفور ایلست و کار دانی متصف و بر تبه دیوان یکی گری سرافراز بود بدالسلطنه تبریز فرستادند که باقی
حاکم تبریز و امراء الطرف از شروان خبر دار بوده در دفع فساد رومیه و اگر ادا آن سرحد کوشیده مساجلی خلیه
بطور آورده دیگر از سوان اقبال که درین سال بحیر ظهور آمده خلاصی یافتن قراق خان جرس یکبار یکی شروان
از جرس مور و طایغان کرجی که در راه قراقخان کرهستان در رفاقت شاه بنده خان هجوم نموده که محل
خود تحریر یافته گرفتار کرجیان شده مدتی محبوس بود چون مهمات مورد کرهستان بر حسب خواه او نظای
فدا شد یکد و نوزاد حاکمان او از و تطیع یافته در زمان فرصت او را برداشته از کرهستان بیرون آورده
بسلامت باردونی قورچی باشی رسانیدند و خوش و استجاره همیون روانه شروان گشته بوکلا و تاپیان و متعلق
که در شروان بودند پوست و بدستور یکبار یکی شروان است و یکی از سوان اقبال رفتن قورچی باشی است
بر سر اخق و بدست در آمدن قلعه سابقا مذکور شده که حکومت اخق کرهستان قس سلیم خان شمس الدیلو
و محافظت قلاع انجا با و جمعی تفنگچیان متعلق بود و در سال گذشته بنابر کونه فتن و فتور که در کرهستان
سر با واقع بود و کوه سبزه روم میر رسید و از ایازه پاشا عالم ارض روم که قریب جور ولایت مذکور است
اثار بی اخلاصی و حیل اندوزی بطور آمد محافظان قلعه اخق که قلاع انجا است و اعده نموده از بیم مجامه
و تسخیر و اقامت در قلعه منزل گشتند و چون تعمیر شکست و بست قلعه هنوز نشده بود و چنانکه باید حکام می داشت
سلیم خان نیز صلاح در توقف ندیده بیرون آمده بقورچی باشی پوست مرتضی پاشا نامی از امرارومی که در اجارده

حوالی انجامی بود برای خود یا بفرموده و صلاح ایاز به پاشا علی ای القین قلعه و مملکت خالی یافته متوجه انصورت گشته تفرق بموید
ایروان آمده و قورچی باشی که با جمعی امرادر قرا باغ داشت از یورت قشلاق حرکت کرده مجد و ایروان آمده بود و بنحیض قلعه
مذکور را مورثت و زمان بیک نظر که با گروهی از تفکیکی و تفکیکی پاشیان در سال گذشته با ذریایان رفته بودند و حربه
بقورچی باشی پیوسته با اتفاق بر سر اختصار رفتند و قلعه را محاصره کرده از اطراف و جوانب سبهاش برده یکدیگر
از آن گرفته مرتبه مرتبه پیش میرفتند چنگاه قلعه داری کردند چون آن قلعه شرف تسخیر گشت و دانستند که غنایم بقورچی
منسوج میگرد و از هیچ طرف مدد نمی رسید متضی پاشا طرح صلح افکنده دست از قلعه داری باز داشته بدین
که رومیه از تعرض قرا باش ایمن بوده هر کس بهر طرف که خواهد رود و اگر احدی اراده آمدن دیار قرا باش داشته
باشد رعایت یابد متضی پاشا بعد از عمو و موایق قلعه را سپرده خود نزد قورچی باشی آمد و میان بعضی موافقت
او اختیار کرده و بعضی دیگر بدیار خود رفتند قلعه تبرق اولیای دولت قاهره درآمد و چون سلیم خان بخت
انداختن قلعه و بیرون آمدن بدون محاصره و زور و خور و مقدم و زایل تقصیر بود حکومت انجی شمس خان
قرا قلعه تفویض یافت و او با طایفه قرا قلعه که آشنای آن سرزمین اند داخل قلعه شده بجا است بپرداخت
غنائم و اسیران و محاربه نمودن با یکدیگر و شکست دادن ایشان و شرح واقعه آنکه بعد از محاربه که فیما بین عساکر
فیروزی نشان و مورا و طهمورث و جماعت که جیان بوقوع پیوسته جمعی از غنایم که جستان کار تیل در آن بود که
منقول گشتند مورا که مستیج آن فتنه بود میخواست که در مملکت کار تیل حاکم و فرمان رو باشد و جمعی از غنایم و از نوادگان
از و اصیلتر بودند که حکومت و بزرگی مورا کرده خاطر ایشان بود طهمورث خان که پادشاه راده والی کانت بود چون
ولایت او خراب بود و از نوادگان سمیون خان بودند و کرجیان کار تیل با سمیون خان و لیکرات خان برادرزاده سمیون
خان ماضی مخالفت نمودند میخواست که غنایم کار تیل بجانب پهران او میل نمایند یک چهار خود را بارت و دخترزادی
حاکم کار تیل گردانیده خود را مملکت نیز فرمانروا صاحب اقتدار باشد و بعضی از کرجیان کار تیل و برین باده
با و همزمان بوده از مورا دوری میکردند بدینجهت میانه مورا و طهمورث و حشت پدید آمد بقاء انجام میدادند
یکدیگر دوری گزیدند طهمورث از و احتیاط می نمود مورا لشکری از هوا خواهان خود را طلب ساخته علی العبد
رفت و موافقان طهمورث او را آگاه گردانیدند در آنوقت قوت متقابل و مدافعه نداشت از مقام خود حرکت
کرده بطرف دیگر شتافت فرصتی یافته با معدودی که در هم آورده بود بر مورا رفت و فیما بین هر دو گروه متفق
آنکه از هر طرف که شود گشته سودا سلام است محاربه قوی روی داده طهمورث غالب و مورا شکست یافته سار

اعتبارش از باده پندار خالی گشت در کرجستان اقامت نتوانست نمود غریمت دیار روم کرده متوجه انطوق گشت و بر روی
که بر سر ایاز پاشا بارض روم می آمد پوسته از انجا بستانبول رفت و از آن تاریخ در میان رومیانست و طهمورث
صلح دولت خود را در التیا داشتن باین درگاه دانسته با دودخان ولد آمد و بیرون جان که بعد از محاربه صلح
تورجی باشی با گروهی از مردم خود و تشکیبان در قلیس اقامت داشت با وی الفت و آشنائی گردیده فیما بین هر سه
و آشنائی و آمد و شد وقوع یافت و در سال گذشته بواسطه عرایض ضراعت امیری که بدرگاه جهان پناه
بود چنانچه در ذیل مذکور میگردد درین سال فیما بین ایشان ملاقات اتفاق افتاد و در التیا نمودن طهمورث بدرگاه
جهان پناه بواسطه دودخان ولد آمد و بیرون جان به نظر یکی فارس و بیان ملاقات ایشان چون میانه طهمورث و مورا
وحشت پدید آمده موافقت ایشان بخالف انجا میدوید و او بر میوه توسل جست و بار روم رفت طهمورث از خواب
غفلت بیدار گشته از گروهی خود و پشیمان گردید و دیگر باره دست توسل باین دولت این دودمان استوار شده
با دودخان طرح الفت و آشنائی انداخت و بدستور سابق اظهار بندگی و غلامی این آستان کرده بوسیله
استشفاع و استدعا عفو ذلات و تقصیرات خود کرده با دودخان حقایق حالات و ضراعت و بندگی او را
بخدمت اشرف عرض نمود و چینی که رایات ظوایات جاه و جلال با دولت و اقبال از سفر خیر اثر بغداد بصوب عراق و حرکت آمده
آمده بود و عریضه دودخان و تضرع نا محبه طهمورث که با نوشته بود بجنس در نظر همایون درآمد در آن صحیفه درج نمود
بوکه درین چند سال از من خطای بسیار صد و ریافت و بجهت محارباتی که ضرورتاً در میان وقوع یافته طوایف
و قریباً بش عمو و یمنها زهر آلود بخونریزی من در میان دارند بدینجهت جرأت آمدن بپایه سریر اعلی ندارم اگر
حضرت اعلی که از خاندان کرم اندر قم عفو مقصیرات این بنده کنه کار کشیده از خطاهای گذشته اغماض نمایند
مجدد و احاطه غلامی در کوشش جان کشیده بعد الیوم از شاهراه بندگی عدول نمینماید بعد از آنکه خدمتی چندان
ازین غلام صد و ریافته باشد و جان سپاری چند کرده باشم که بن جمهورت حسن و پسندیده باشد تکیه بان
کرده سعادت ملازمت می توانم دریافت حالا از خوف بی ادبها که از تکاب شده امید دارم که از تکلیف
ملازمت مواه بپشتم درین خرابه ببرم و دودخان مذکور بحالت عجز و پشیمانی با ستم او استدعا
نموده بود حضرت اعلی متمسک او دودخان را بنبذول داشته است حال آنکه بنی بر غنا مات خسته و اندوه عفو مقصیرات
او فرستادند اما سفارش نمودند که بطهمورث اعلام نمایند که او از عهد معنی در ظل تربیت چون است و نمایان
و ما می شناسد و بر نیک و بد مزاج اقدس فی الجمله اطلاع دارد و حالاً این معاذیر و اظهار بندامت و خلوص بندگی که می نماید

از پذیرفتن امانت باشد که ما و امی که روی ارادت و اخلاص برگاه عرش اشتباه نیاورد و بطریق کنه کاران
در کردن او بخت منظرهای یون در نیاید عن صمیم القلب عفوا و اغراض ممکن نیست و این سخن حیل اندوز نیاورد
در نیکو دوستی نماید که دامن بغیر عصیان الود خود را بآب خدمتکاری شست و سوی دهد و خود را شایسته
در آن سعادت حضور گرداند بعد از وصول فرمان داد و خان غم ملاقات او با خود جزم کرده بیست گرمی
اقدس و عطر مقدس های یون بی تکلفانه با معدودی از ملازمان خدمتکار متوجه محل اقامت او گشته و دست
یکدیگر را ملاقات نمودند و او خان متکفل عفو تقصیرات او گشته سفارشات بلیع شاهی را با بلیغ بیان خاطر نشان
نمود و سخت تغییر لباس رومیان که در ایام خلاف مجلس بآن گشته بودند نموده او را لباس قرلباشی درآورده
و تبعه اش همگی تغییر لباس کردند و دست در دامن اشتیاع آورده مهمات خود را بصواب دید او منوط و
مربوط گردانید و شرط نمود که اگر غایب و الطاف شاهی شامل حال او باشد مدت العمر بای از جاذبه بندی
و متابعت بیرون نهند بعد از معاهده و شرایط پیمان باز گشته بجانب تقییس عود نمود و حقیقت رفتن
خود را بوضوح عاقلان سده جلال رسانید و گفت این طهورت بر جاذبه اطاعت و مقام بندی و انقیادیم
التج نمودن ایازره پاشا بدرگاه کیتی پناه فلک اشتباه کیفیت واقعه آنکه چون رایات عالیات تملک
بنصرت و اقبال از سفر بغداد معاودت نمود اخبار فتح و فیروزی و بهر میت لشکر رومیه در سر با اشرار یافت
ایازره پاشا دیگر باره اظهار عقیدت و خلوس اخلاص کرده نوروز توری استاجلوراکه در سال گذشته گرفته
جس نموده شهرت قلش داده بود باز فرستاد و از اعمال سابق و حرکات نامنجا و تصرفات مال تجارت بجا
دینا دارانه تمک حبت چون خلیل پاشای سردار رومیان متوجه دفع او بود چند داشت معاونت ازین دولت
داشت چون از اطوار او و دینی و مکر و حیل بطور پیوسته بود هنگامی که لشکر بر سر او آمد و معاونت او چه
تام مبذول نیفتاد اما مقرر شد که توری باشی شکر فخر اثر که در آنچود بود و در ایروان اقامت نماید که مباد
از رومیان دست از می بقلم و های یون رسد بعد از آن که خلیل پاشا سردار بارض روم فرستاد که رسید
حسن پاشا نامی را با چن دست و خود بیکری بقصد استرداد قلعه حقه بستان فرستاد
پاشا و عیسی پیک را که از آن بود است نزد ایازره پاشا فرستاده که او را سمال گردانیده ترعیب نمایند
که بشکر پیوسته با اتفاق بر سر قلعه آسود و دوستانش با او اخبار گردند که انجمت بگرفت تو ما میورند
از خود غافل شو ایازره پاشا بستان پاشا و عیسی پیک را گرفته نگاه داشت و با لشکر ارض روم بیست گرمی

که در سرحد چورس بودند از خوف جان از قلعہ پروان آمدہ علی الغلہ بر سر امر او پاشایان و نیکریان کہ مقدمہ پیش بودند
نہایت مجاہدہ نمودہ دستبرد نمایان کرد و چندی از عظام لشکر کہ حسین پاشای بشار از حملہ ایشان بود بدست آورده
جمعی کثیر از رومیہ و نیکریان را قتل آورد و حسین پاشا را زخمی در قلعہ آوردند و در قلعہ از ہم کہشت چون این اخبار پرا
رسید با عموم سپاہ بر سر او آمدہ قلعہ ارض روم را محاصره نمودند و او تا بہار ماہ محصور بود و بہر ہم قلعہ را
پرواخت و در آن مدت ریاات جلال نیز بنا بر خرم و احتیاط در سلطانیہ اقامت داشت رستان رسید
رومیہ زیادہ ازین توقف نتوانستند نمود کاری ساختہ باز گشتند و او حقیقت حال بعض اشرف رسانید حضرت
اعلیٰ فرستادہا، او صریحا اظهار کردند کہ چون اقوال ایازہ موافق کردارش نبود زیادہ اعتمادی بر اقوالش نمودیم
اگر در قول خود صادق است و با نواب ہمایون با موافق طریق این بود کہ گرفتاران رومی را کہ در جنگ و غیرہ کہ
در دست در آورد بپایہ سریر اعلیٰ شاهی فرستد کہ بر ضمیر انور ظاہر کرد و کہ این تلاش او بار رومیہ در دولتی
این دو دانست و مضمون این کلام مشہور یازکی زنک باش یا رومی روم یا سخت چو سنک باش یا خرم روم
منظور در شرح بقیہ احوال او در سال آیندہ ہر قوم قلم کوہرین رقم میکرد و وقایع متوہ کہ ایراد آن از لولہ
بر اندکی پوشیدہ نیست کہ در میانہ سلاطین عالم و پادشاہان خصوصہ کیتی قانونی مقرر است از قدیم لایام ایلچیان
کہ یکدیگر میفرستادہ اند خواہ در ایام دوستی و اتحاد و خواہ در زمان خصومت و عناد خواہ در رساندن
سلام و دعا و خواہ در دادن و شتام و دعا سالم و خانم آمد و شد میمودہ اند و بہیچ نوع مفرت و اسبجہ
کہ عند الخالق و الخلاق مذموم و ناپسندیدہ است بجان و مال و عرض ناموس ایشان نمیرسیدہ زیرا کہ
فرستادگان مہور فرمان فرستندہ اند و وظیفہ ایشان خبر تبلیغ و رسانندہ نامہ و پیغام امری دیکر
چنانچہ حضرت اند تعالیٰ بلا تشبہ میفرماید ما علی الرسول الا البلاغ در این شاہان و رستم کیان و ستادگان
ایمن اند از زبان ندارد بشہ قتل ایلچی شکون کہ کاخ حیاتش شود سنکون درین چند سال دو مرتبہ چنانچہ
در محل خود گذارش یافتہ ایلچیان بکثرت محبت اسلوب متواضعانہ چنانچہ راہ و رسم سلاطین روزگار است
بپادشاہ روم فرستادہ شدہ بود چلبی یک تورچی قاجار را قبل از وفایہ بند او و طہاسب قلی سلطان
شیرہ زلی را بعد از آن از ارکان دولت خانوادہ آل عثمان بن امر شیخ بظہور آمدہ چلبی یک را کہ باز
کشتہ بقراحمید رسیدہ بود حاکم آنجا از ہم گذرانیدہ طہاسب قلی سلطان را چون عطاء روم نامکد یک کشتہ
در زیدہ برخلاف یکدیگر سخن میگفتہ اند رفتن ایلچی مذکور را منافی مطلب خود دانستہ در راہ شیخ سرود

در مملکت و مایه و اورقم ملک کشیدند و تحت خوش بر قاید اجل نهاده بعضی اشیاء ظاهری و اوجمت رفیع شناعیت
 بکار نداشت و او را وزیر غافل افتادند که آفتاب را کل اند و نمیتوان کرد اگر از خلق بهوشانند با خلق چه تواند کرد در
 همان ایام پادشاه ایشان فنا شد چشم میباید چنانچه گفته اند تو دید موسی عمران پدید کن ورنه گرفته جمله آفاق را
 تجلی نور محمد المومنین خان پسر عبد الله خان اوزبک نیز این فعل قبیح کرد و در همان ایام دید آنچه دید و کوشش آگاه
 جهان شنید آنچه شنید و آقا جلال نام کرکراتی را که در ایام مصالحه و دوستی و آمدن شطرنجین بجانب حلب و ستاده
 شده بود وی با انجام بعضی خدمات مشغولی داشت حاکم حلب بشیوه پست بهتان کم فرصت که تصحیف جلب باشد علموده
 او را قتل آورده کل وجوه و اسباب و بضاعتی که داشت در حیطه تصرف در آورد و اگر این امور از موقوف سلطنت
 صدور یافته زهی کم فرصتی و بست فطرتی و درون همتی و اگر حکام و پاشایان بخود سر بر چنین افعال قبیح اقدام
 نموده اند زهی بی همتی و عدم اقتدار و غافلی و بی شعوری و بهوشی پادشاه چنین و خود را بی مسئولیت و دل
 ضعف دولت و قوت بکشت است حضرت اعلی علی الله در حجت که اوصاف حمیده اش پسندیده عالم و رعایا
 و اطوار بنحیده اش قانون بزرگی و دستور العمل سلاطین جهان بر خلاف این معنی سلوک نموده ایلچیان روم را
 که محمد آقا نامی از معتبران آن سلسله قبل از وقایع بعد از بدگاه جهان پناه الله مغرور و محترم و در دار السلطنه
 اصفهان اقامت داشت و مصطفی نامی که بعد از آن آمده بود چنانچه در سال گذشته تخریر پوست رعایا
 ملوکانه فرموده مشمول نوازش و احسان مقضی المرام روانه دیار خود فرمودند تجاران و ولایت روم که در محاکم
 عجم بودند در مهرداد امن و امان اسوده برضای خود هر گاه اراده نمودند بی اذیت و تحسین سالم و غلام رونق
 شدند شرح واقعه امام قلی میرزا و ناپنا شدن آن شاهزاده نادان با او بار درین سال از اقتضا و فلک
 پدیدار و اطوار پرخورانه شهر آده بی وقار امام قلی میرزا که نور منائی او از اسب شسته نقصان پذیرفت و در راستا
 نامها که مؤرخان بلاغت شعار بقلم تحقیق و ترمیم تصدیق نگاشته اند همیشه سلاطین عدالت آئین و فرمانروایان
 صاحب تکمیل صلاح حال و استقامت احوال خلاق را از سپاهی و رعیت بر مطالب عالیه و نبویه و علاقه بر
 فرزندی راجع داشته در رضا جوئی و رفاهیت خلق اند که هر آینه موجب رضای خالق البریاست
 کوشیده اند چنانچه قضیه قبیل آوردن سلطان سلیمان که اعتقل پادشاهان روم بود مصطفی نام پسر رشید خود
 بمنطقه طغیان و بی اعتدالی و سلطان بیزید بر دیگرش را با چهار پسر او بنوعی که در صحیفه اول در طی وقایع زبان
 حضرت شاه جنت مکان تحریر یافت شاید این معنی و وزیر قبل از سلاطین ماضیه بسیار بعد و پیوسته که در آنها

موجب انساب است شهنشاه مذکور از جمالت و نادانی و غرور جوانی از کتاب اموری که پسندیده و الی بزرگوار بود و نمود
و از اطوارش با اعتدالی و از جوهر و آتش بی دانشی و کم مهری نفوس میشد صلاح حال جمهور در آن دید بهین عبارت
فرمودند که چشم او را تبرسانید و دیده پناش را بی نور کردانید اگر بحسب تقدیر باین بلیه که گرفتار آمد اما بمضمون آنکه
او صلحت تو از تو بهتر داند از چندین بلیه دیگر که در عالم اسباب جهت شهنشاهای عالی منزلت آگاهان کاف
خلقت و تقدیر است و کمتر نشی عدم بصیرت و پناهی است نجات یافته اسوده حال در ظل رحمت شاهانه میگذرانید
و که مراجعت موکب یون بزم قشلاق از سلطانیه باز آمدن بهشت چون چندگاه بلده سلطانیه مضریخام عسکر
همایون کردید سردار و میان که بسرحد آمده بمحاصره قلعه ارض روم مشغول بود بی نیل مقصود باز گردیده خاطر
اشرف از سرحد قلم و همایون و احتمال دست درازی ایشان باطراف سرحد خصوصاً قلعه احتقه الهینان خان رعیت
بصوب مراجعت انعطاف داده لشکر را رخصت او طمان و مسکن دادند و با ملزمان رکاب نصرت انقیاب
از سلطانیه بسیر و شکار پرداخته در سرزمینها نزهت بخش اشرف و در السور فرج آباد و منازل خلک آسای بزمین
فرج افزای آن دیار که در هر مکان موضع نزهت بخش و قصری بقصور افراخته و پراخته معمار و الاست عشرت پرا
بودند و زمستان را بچوشتی و کامیابی میگذرانیدند قورچی باشی که دو سال بود که در آذربایجان قشلاق داشت
حسب فرمان همایون بیایه سر بر علی آمده درازندران بسعادت با طپوس اشرف مشرف گشت و زمان یک
نظم نیز از آذربایجان عود نموده تفنگچیان و لشکریان که با او و با قورچی باشی بودند هم رخصت او طمان یافتند
و یکبار از سوانج آنکه چون از محمد قلی خان زیاده اعلی بکلی قرا باغ در ظهور فتنه مورا آنکه مسامحه و مسامحه و وقوع یافت
بود که در کتبه و دهلواز دفع حادثه خالی کرده بود و مورا الکاء ولایت او را تاخت کرده انواع مضرت و بسپا
و رعیت بر سیده از امیر الامری قرا باغ مغرول گشته داد و دهان و لاله ویردینان که بمحارست قلعه تغلیس و اشطام
سرحد که حجت از مامور بود بدین رتبه بلند از جندی یافت و آنکه چون فیما بین حضرت شاه بی ظل الهی حضرت
پادشاه و الاجاه شاه سلیم مخاطب یکجا کیر شاه ابن جلال الدین محمد اکبر پادشاه طریقه خلعت و سستی و اخوت یکتا و
مرعی سلوک بود و آنکه رسولان و مفاوضات صداقت پیمان هم را در حال یکدیگر خبر و آگاه بودند و از تانج
که محمد القانی ریل یک یک سید کی که الحال رتبه خانی یافته ریل خان رسالت هندوستان عود نموده تا مقام
آمد شدی و وقوع نیافته بود در نیوقت بمساع جلال رسید که شاهزاده پرویز پسر بزرگ آنکه که بعد از سلطان
خسرو بولی نمدی نامی بود از اقتضا و انقضای اجل موعود سفر آخرت اختیار کرده از قورمساق و وقت و برادر

لازم گشت که معتمدی فرستاده لوازم پریشش و دلجویی بفعل آوردند و شخص احوال خیر مال آنحضرت کردند لهذا توخته یک یوزباشی
استاجلور که ولد شیخ احمد قای میر غضب و از معتبران درگاه و جوان سخندان کار از موده آگاهست بر سالت تعیین
تخت و هدایای لایقه از اقمشه و امتعه نفیس و نفایس هر دیار و تازی نژادان صبار رفتار محبوب او گردانیده بانام محبت
هر از کوهستان نواز مشغور مهربانها برادران روانه فرمودند و او باین شایسته که باین خدمت بسته باصفهان آمد
که از راه یزد و کرمان بجانب قندهار رفته بمقصد شتابد هنوز در اصفهان بود که خبر وحشت اثر واقعه ناگزیران پادشاه
والاجاه و فتن و فتور هندوستان در ایران شایع گشت و باعث تعویق رفتن او گردید از اتفاقات ابراهیم
عادل شاه دارای ولایت سیجا بور و سلطان محمد قطب شاه والی کلکند نیز چنانچه در ذیل صفحه مذکور و مسطور
میکرد و عالم فانی را وداع نموده بصوب عالم بقا شتافتد در زمان شاه خجست مکان نیز در هندوستان چنین
واقعه دست داد که سپادشاه در یکسال ارتحال نمودند سلیم شاه ولد شیرخان افغان که فرمان فرمای دلی بود توانا
سلطان محمود والی کجرات ثالث قطب شاه والی احمد نکر ولایت دکن مولانا قاسم کاهن تارخ آنها را زوال خسروان
یافته بنظم در آورده بودند و سلیم خسرو را زوال آمد یکسال که هند از عدلشان دارالامان بود و زمین تارخ فوتان
سرخسرو چندی برسی زوال خسروان بود درین سال نیز چنین واقع شد که در هندوستان سپادشاه عمر و دولت
وداع کردند هر چند این قضایا داخل وقایع ایران نیست بر بنابر رابطه صداقت و آمد و شد که قید باین دو مان
دارند و این دو دمان نیز بایشان مکرر اکال مهربانی و توجه و امداد بجا آورده فیما بین اساس دوستی استحکام دارد و بنابر
آن تخریر آن قضایا پرداخت متوفیات بعد از سلطان پرویز شاه نورالدین محمد جهانگیر بن حلال الدین اکبر بن محمد
هایون پادشاه بن محمد بابر قلندر بن سلطان عمر شیخ بن سلطان ابوسعید بن سلطان محمد میرزا بن میرانشاه بن
امیر کبر صاحبقران امیر تیمور کورکان در حینی که از سیر ولایت کشمیر عبور نموده هنوز بلبله نور رسیده بود که در منزل
جنگیز هندی نام رسیده مرض اشتداد یافته بکشمیر حرکت شتافت مدت سلطنت او بیست و دو سال بود چون پیش
بسلطان خرم که بود از فوت شهزاده پرویز بزرگتر او بود بنابر وحشتی که با فساد منفذین میان بدو و پسر روی
داده مغضوب گشته بود و از منبر نچیده دشمنان از ولایت بدر برون رفته پسر و سامان بر غریب در دیار دکن
بسر میر دارکان دولت که در پای سلطنت همیر بعد از فوت پادشاه مرحوم حاضر بودند گویند بوضیعت پادشاه
که در حین ارتحال نموده و در بخش نام پسر سلطان خسرو مغضوب مقتول را که سلطان بلاتی مشهور بود ولی عهد
و اورا پادشاهی اختیار نموده خطبه و سکه عیالت الوقت بنام او کردند و شاهزادگان که حاضر بودند لا علاج

سلطان بلاتی را کوشش کرده بر تخت نشاند اما شاهزاده شهریار پسر کوبک صلیبی مخالفت ارکان دولت اختیار کرده خود را
بلاهور رسانید و قلعه شهر لاهور و فیل خانه و خزانه و جباخانه پتقیاس که در آنجا بود تصرف نموده خطبه بنام او در لاهور
خواندند و سکه بنام او این بیت نقش کردند **سکه در نقد عالم شاه شایان شهریار لافتا الا علی لا سیف الله الفقاه**
طرح سلطنت و پادشاهی افکنده و عاظم امر او خواجها و اشراف و اعیان که در آنجا بودند طوعاً و کرهاً **سلطان بلاتی**
پذیرفته که خدمت بستند او بدو پیشکش کر عظیم تب ساخت چون اردوی جهانگیر شاه و عظمای ارکان دولت در
نقش پادشاه مغفور و بلاتی و سایر امر او ارکان تخت بلاهور قریب شدند سلطان شهریار خود در لاهور توقف نموده
خود را با امر او سرداران و خواجهای معتبر از لاهور بمقابله ایشان فرستاد که اگر در مخالفت او مصر باشد و پسر را در
برو که پسر صلیبی است بگریزند مجاریه پردازند ارکان دولت که معظم ایشان ابو الحسن پسر غیاث سکرانی که باصفی
مخالف بود از و رویشکر اکا کشته از آن طرف نیز گروهی بمقابله شتافتند و عظمای سپاه لاهور را از وصیت پادشاه
و جلوس سلطان بلاتی آگاه ساختند که بوصیت پادشاه ولی عهدی سلطان بلاتی تعلق گرفته و بوقتی شاهزاده را
و امر او را بولی عهدی و پادشاهی قبول نمودند و کردن اطاعت نهادند و وقتی که فریقین را اتفاق ملاقات
داد همه سرداران و خواجها و اعیان دولت هر دو فریق با یکدیگر گفتگوی صلاح اندیشانه بمیان آوردند و از طریق
جنگ را در باقی گذاشتند و شکر سلطان شهریار و پیران کشته اکثر با طرف پیوستند و باقی بازگشته پراکنده آغاز
نهادند و سپاه سلطان بلاتی جلوس بلاهور رسیده سلطان شهریار را فرصت حمیت و سامان بمقابله و قدرت مجاریه
نهادند و در قلعه خود چون اردوی اعظم و امر اعظم در موبک سلطان بلاتی داخل لاهور شده بپای قلعه آمدند
بمتوجه قلعه داری نشد و یا سانی راه در قلعه یافته سلطان شهریار را در وثاق خود بدست آورده چشم جهان را
مسلک کشیده از دیدن عاملین ساختند دولت ده روزه او برآمد از دنیا متعنی نیافته چنانچه خواجها حافظ شیراز
زوال دولت شیخ ابواسحاق فرمان فرمای فارس منظم آورده است راستی کوبک فیروزه بود سحاه خوش
درخشیدی دولت مستعجل بود و بلاتی در کمال استقلال بر تخت نشست باز خواجها حافظ درین مدعا گفته خوش
گرفتند حریفان دولت سانی که فلک شان بگذار که قاری گیرد و آنچه از خزانه پدرش در کین چند روز بم
داد و بپوشیده از مردم بجز و بس گرفتند و تجوید از خزانه عامه وصل صاحب یزدان مجید انداختند تا که
و بدها احوال سلطان خرم نیز چنین استماع افتاده که در خدمت پدر بزرگوار بسیار مغرور و محترم و زاری بود بین **این** بزرگان
از سلطان بر و نیز برادر بزرگتر از خود اعتبار و قدرت داشت و از جانب پادشاه جهان لقب یافته و سکه قبول

این القاب از جانب اعلی حضرت شاهی ظل اللمی شاه عباس صفوی برز نام نامی زده و شاه جهانگیر پدرش در انجذبات دکن بامور
فرموده بجانب برهانپور فرستادند و ابتدای حال که نواب میرزا عبدالرحیم خان خانان و کد بهار لوصا جصبویه و کنگر و دکن را
علیشان برهانپور رفته اول بواسطه تسخیر قلوب صبیبه میرزا ابرج بهادر محاطب بخطاب شنوار خان که پسر بزرگ و فرزین
مستقیم و در خدمت خان خانان بود بجای آنکه کفاح خود را آورده در وقتی که رخصت خدمت دکن از پدر بزرگوار می گرفت استعفا
نمود که سلطان خسر و محضوب برادر بزرگ او را با وسپار دکه او نکاه دارد حسب الاستعداد با و سپردند و روانه
خدمات ماموره گشت کونیند پسر ضای بدر حکم قتل او نمود و اعلام الغیب الی اند در آن سفر پادشاهانه سلوک کرده بامور
که در آن خانواده مخصوص پادشاهیت مرکب میشد کونیند بدینجهت در میان پسر و پدر و خشت پدید آمده جمعی ضد
او که در خدمت پادشاه راه سخن داشتند او را بعضیان و طغیان متهم میداشتند در وقتی که برهانپور مراجعت نموده
بدر بار پادشاهی می اندازانند ممنوع گشت و او ملتفت نشده با غلبه و از وحام تمام می اند پادشاه در لاهور بود
و از افساد و مفند آن به پسر بد منظمه بود و نهایت بی اعتمادی و احتراز داشت با سپاه کران و کرده انبوه از
لاهور بیرون آمده بجانب او حرکت کرد و در میان اگره و لاهور فریقین را بمقابله اتفاق افتاده بعضی از امرای
معتبر از و رو گردان شده بموکب پادشاهی پیوستند و سلطان خرم خایف و هراسان گشته از راهی که آمده
بود بر گردید و بطرف برهانپور شتافت و از آنجا بدکن رفت خان خانان بجانب ملک غنبر که بر سر راه بود و بسپاه
سپاه و ولایت نظام شاهیه بود چیزی نوشت که شاهزاده راضی و رشد که بانو لایت آید تا کید نماید که کسی مانع
و مراحم مردم ایشان نشود بگذرانند که هر جا راده دارد بسلامت بروند و بنا بران جیشیان و سپاهیان هر چه
ادب رعایت نموده سالما و غانما از سرحد خود گذرانیند و از آنجا بدکن رفته از میان ولایت قطبشاهی
بقصد تسخیر بنکاله بانو لایت رفت و در آنجا با ابراهیم خان حاکم بنکاله که از امرای بزرگ پادشاهی و خالوی بنکال
بود بمصاف برو غالب آمد فتح بنکاله کرده قیل خان را موفور بدست آورد و از آنجا متوجه الیه آباد گردید این نظام
موجب زیادت و خشت و طغیان او شد شاه جهانگیر شاهزاده پرویز را با مهاجرتان کاملی که از امرای ذی شان
آن دولت است بتا دین و تنبیه و مامور فرموده باشکرم عظیم فرستاد و در حد و راه و پادشاهی پسر و قوی
روی داده شکست بجانب سلطان خرم افتاد و از راه بنکاله که آمده بود باز گشته بدکن رفت و نیمه بهر در ولایت
قطبشاه توقف نموده بولایت نظام شاه رفت چندی در آنجا اقامت کرده سلاطین دکن فی الحمله با و باز گشتی
کرده خدمات مینمودند از بودن آنجا دلگیر گشته قصد آمدن ایران کردند که از حضرت اعلی شاهی ظل اللمی استعفا

جوید چنانچه با واجدان ایشان غلغله نموده اند چون بولایت ته رسیداراده نمود که قلعه ته را بدست آورده ولایت سند را
که بایران اقریبست تصرف کرد و آنوقت ته تعلق سلطان شهریار داشت که از جانب او شریف الملک جوانی از ولایت
خراسان حاکم ته بود شمرته با آنکه حصاری نداشت در اندک روزی عجلال الوقت حصاری برد و آن ته بی پناه
شروع در قلعه داری کرد و تخیر آن نیز میسر نشد غطاء دولتش از آمدن ایران مانع شدند بالضروره برکنه بولایت
نظام شاه رفت درین آمد و رفت جمعیتش روی بتفرقی و پراکنده کی نهاد روزی چند با معدودی در جنبه که قبلیست
از الملک برمی برد نظام شاه و توابعش از بیم رنجش جهانگیر شاه در فکر آن بودند که او را از ولایت خود غدر کنند
درین اثنا قضیه فوت شاهزاده کلان پرویز وقوع یافته خبر باور رسید در پای تخت پادشاهی نیز مسانه مهاجنان و صفیان
سازعه پدید آمدن با بر قرب واقعه اراصفیان و اخوت او با حرم محترم پادشاه و شرف محرمیت عنایتی که درازا
حقوق خدمات و جان سپاری متوقع و چشم داشت مهاجنان بود بطور نیامد از جانب پادشاه بخیمه خاطر جدا
بجانب سلطان خرم میل نموده روانه دکن گشته باو ملحق شد سلطان خرم از آمدن او مسرور و فرحناک و خرم گشته
ازین دو مقدمه نازله روی دولتش آب و رنگی یافت و در اندیشه بیرون آمدن از الملک بودند که خبر و افوازه ناکبر
پادشاه نیز روید یافت از اینجا بفرم دار السلطنه اگر در حرکت آمده با معدودی روانه شدند سلاطین دکن
طریقه مردمی ملوک داشتند شکریان و امدای اطراف از جغتای مغول و افغان و راجوت بجان او میل نمود
در هر حلقه جمعی باو پیوستند و در اردوی او جمعیت عظیم فراهم آمده و او از آمدن او ترنزل در بنیان سلطنت
و سلطان بلاتی نمانده ارکان دولت او و عقلای لشکر که غوری در امور دینی و داشتند با وجود پسر صلیبی
صاحب داعیه تشیث مهم پسر زاده را دور از راه و کاره دانسته تردد و خاطر ایشان یوگافیه امتزایه میکشت و چون
اصفغان در حاله نکاح و بانوی حرم و مادر چهار نفر شاهزاده عالی کوهی بود از روی دولتخواهی و رای و تدبیر
پادشاهی امرا و شکریان و شاهزاده ها مشتاق دریافت سعادت استقبال ساخته از لاهور بیرون آمده و کی
روی توجه بدار السلطنه اگر که مقوس سلطنت آن و دودمان عالیشان است آوردند فوج فوج از شکریان
و طبقات سپاه و از روی اعظم بیرون رفته بسلطان خرم می پیوستند و در ادراک ملازمت و کوشش یکدیگر
سبقت می جستند چنانچه در حدود اکثر اعیان طبقات لشکر و جمع آمده بودند اصفغان و بعضی از
خواص در بار پادشاهی نیز صلاح و متابعت و انقیاد او دانسته قاصد آن سخندان فرستاده اظهار دولتخواهی نمودند
و سلطان خرم که از دولت صبر و شکوفایی از لقب یدولتی بجات یافته بمرتبه دولتمندی رسید و بخیر و خوشحالی

خوشدل و خرم بدار السلطنه اگر رسیده لوائی سلطنت و جهان بینی بر افراخت آصف خان و رفقای سلطانی و سایر اهل کلا
مصبوب خود گردانیده متوجه ملازمت گشتند و حوالی اگر حسب اشاره عالی پنج نفر شاهزاده را شربت تلخ ناگوار حیات
چشایند بگوشش شتافتند و ساکنان مذکور که مسافر راه عدم شدند یکی سلطان شهریار است که محمول بود و دیگری
دور بخش که سلطان بلاتی ولد سلطان خسر و کنیز مسطور و تدبیر دستور سلطنت رسیده بود و یک نفر دیگر برادر او
و دو نفر پسران شاهزاده دانیال ولد اکبر پادشاه برادر شاه جهانگیر که در زمان حیات پدر فوت شده بود و سلطان خرم
که از پدر نامدار شاه جهان خطاب داشت خود را شهاب الدین محمد صاحبقران ثانی شاه جهان پادشاه غازی
خطاب داده نواب آصفی از مادر علیه کارخانه سلطنت گردانیده برادر عزیز یار وفادار سپهسالار خانکشان
لقب داد و همایون از اسپه دار و صاحب اختیار لشکر نمود و این جامه بر قامت خان خانان ولد پیرام خان زبیده
و برارند بود و ایشان بساط منازعت سابقه را در نور دیده حسب اشاره عالی بایکدیگر کجکب ظاهر دوستی نمود
نموده با شش نظام مدام دولت اشتغال دارند شرح این وقایع از تقریر یک نفر از تجار که در دیار هند بودند رقم تحریر
پذیرفت العبد علی الراوی ابراهیم عادل شاه و آلی سچا بور و بندر و ابل بودوی بوسعت الکا و مملکت و امتداد آن
سلطنت و وفور خزاین و تجلات از سایر سلاطین دکن ممتاز بود و بخت کوفتی که در اسافل بدن داشت سواری
نمی توانست کرد و در قیام عاجز بود همیشه بر روی کت و سر سیر کشیده زده از وفور عقل و تدبیر کار دانی چندین ساله
یا مور سلطنت پرداخته کامروانی دولت بود مولانا ملک قلی و مولانا طهوری که از شعای زمان و سخن پردازان
روزگار و ممتاز اقران بودند و در ظل رعایت او بهر سیر و نکتات نورس را که میگویند نه هزار بیت است
هر کدام چهار هزار و پانصد بیت بنام او در سلک نظم در آورده اند نه هزار هون طلا که بنصرتومان عراقی
باشد از وجایز یافتند و او عدو نه را شکون یافته بود و بزبان سچا پوری نه عدد را نورس گویند از بک با عدو
نه خوش داشت جبرهای خوب را نورس نام کرده بود شهری بنا نهاده نورس نام و نهم همراه که جمیع واقع میشد
آنرا نورس عید نام نهاد آن عزیز عیش میکرد و جنگ فیل و تماشای گشتی که آن میفرمود البته آنروز دوسه جفت
جوانان جا بل را امر میکرد که شیر با در قبضه گرفته با همدیگر جنگ میکردند هر کس در جنگ کشته شده بود میفرمود
که کل برو می انداختند و اگر کسی با مرد کشته شده بود میگفت مردم تف بجانب او اندازند و هر چه که از
نقد و جنس میفرمودند که بکسی بطریق صلح و انعام و جایزه دهند نورس عدد میفرمود و مثل نورس صد نورس
هزار و امثال این و در علم او و در موسیقی دانی و فنون سازها خود را استاد عالم میدانست و طنبوری داشت

که هرگاه کاه ناخنی بر و میرصد الی که از وی بر می آید تاده نغز اخصا ضعف کرده خود را مد هوش می ساخت چنانچه روزی یکی از خوش اندکویان از صدای ترنگ تارطنبورش خود را از پای انداخته مد هوش ساخت مولانا محمد باقر مشهور بخورد که شاعر و نذیمان بزم خاص او بود نقل کرد که من آن مرد مد هوش را منع کردم چون پایها بجانب او دراز کرده افتاد بود گفتم ای بی ادب برخیز عا دلشاه مرا منع کرده گفت بگذار که او میداند که چه چیز کوشش شنیده و آن طنبور را بگوهر قیمتی و زر مرصع نموده موتی خطاب داده بود و منصب و الکا و جاگیر کلی و شکر و فیل و فوج با و داده بود چون از جا بجائی میبرد آن طنبور را در تخت روان گذاشته علم و نغز و کرنا و نقاره چنانچه رسم امرای آنجا است همراه او نواخته میبردند و بر زبان سحلی تصنیفها ساخته و مشهور است و خط نسخ از خوش می نوشت درین سال بعالم آخرت شتافت پسر بزرگترش بیست و دو ساله و دختر راده محمد قلی قطبشاه بود بعضی از ارباب غرض اعیان بجا پور بیکت دختر راده کی سلسله قطبشاهیه بسلطنت او راضی و باغوا ای مادر پسر کوچک در حین فوت پدر او را بحرم سرای طلیده جمعی در او نخته دیده اش را میل کشیدند پسر کوچک هفت ساله که علی نام داشت عا دلشاه نامیدند و سببی آنجا حجت قایم مقام و جانشین پدر گشته غطاب عا دلشاه یافت و بعلی عا دلشاه مشهور گشت سلطان محمد قطبشاه ولد محمد زمین میرزا برادر راده محمد علی قطبشاه که بتاریخ او چنین گفته اند محمد قلی قطبشاه از جهان شد و داماد او بود مدت سلطنتش امتدادی نیافت و زود در او عمر و دولت کرد و سلطان عبدالعزیز نام پسر او بصوابیدار کان دولت جانشین گفته مرتبه قطبشاه یافت و بایستادگان پایه سریر اعلی شاه فی ظل الکهنه زیاده از سلاطین پیشین اظهار اخلاص و و نشوای میگردید خیراتی از آنکه از امرای بزرگ آن سلسله است و مرد مدبر کار دان بر رسم رسالت با تحف و هدایا بخدمت اشرف ارسال داشت شرح آمد آن او بایران در محل خود رفته کلک بیان میکرد و دوازده ملازمان درگاه که درین سال ارتحال نمود بعالم دیگر شتافته اند اقا علی بکلی دیوان وی از جمله ملازمان علیقلی ان شالمو دیوان یکی بود و از غایت طهور اہلیت و کار دانی در سلک ملازمان درگاه آمده در هنگام غلبت علیقلی ان بنایت او دیوان یکی در سنه و دویست که عا کرمضوره پسر کردکی قورچی باشی نغزای کر جستان و دفع عصیان طغیان کر جیه مامور شدند چون علیقلی ان در آن سال فوت شد اوجب الامر سر کرده قشون شکر علیقلی ان کشته پسا ق کر جستان در هنگام معاودت او ایل این سال مرخص گشته از دنیا رحلت کرد و رسید حسن کمونه او از سادات کمونه نقبای نجف اشرف بود که با عنجد از دولتیان این دودمان بود و همیشه صاحب جاه چشمه بوده اند و او نیز در زمان اقتدار رومیه در نجف اشرف با جاه و شتمت و صاحب اقتدار بوده در سال حج حرافی حرب حاجت ملازمت ارادت

ملازمت دریافت از و فوراً است و شکفته طبعی منظور نظر فرخنده اثرهای یون کشته ملازم رکاب اشرف گردید و هموار و آسود
بزم اقدس بود درین سال بیماری عارض او گردیده از در فدا رحلت کرد و پسرش سید ناصر بدستور در سلک ملازمان
درگاه منسلک گشته انعام دارد حکیم سیف الدین منظر کاشی از اطباء خاصه ترفیه سرکار بود و در خدمت اشرف کمال محبت
و قربت داشت و بس که ولت و شیوخیت رسیده طبابت ملازمان درگاه در عهده وی بود و اکثر اعیان که بیمار
میشدند بنا بر صداقت و مهارت بمعالجه او عمل مینمودند و در او اخراج ضعف پیری و عدم قوت و تردید کمتر بمعالجات می
می پرداخت پسرش که بفضل و کمال آراسته حکیم دار الشفا بود و در روی معالجات مرضی فیا مینمود و درین سال
در ایام اقامت سلطانیه مریض کشته معالجات اطباء زمان ماحریف ناسازگار اهل معاشرت ننموده به تحقیق
این مصرع که ترسم که طیب را طیبی باید عاقبت طیب اهل سم موت در شربت او کرده از دنیا که هیچکس نمیکند
در گذشت پسرش شمس محمد که در آغاز جوانی تجربه پیران روزگار دیده دارد بدستور در سلک اطباء سرکار خاصه ترفیه
منظم و بمعالجات مرضی اردوی همایون قیام دارد و شایسته یک وزیر قورجیان وی در ماری الاصل بود که در سلک
قواد غلو و زاهدان استعداد بود و خط نسخ تعلیق را خوش مینوشت حضرت عالی از و فوراً خلاص و در و لشوای آن سلسله او
و برادران او شفقت تمام داشت حیدر یک برادرش اکنون یوزباشی قورجیان قواد غلو است و او در اول حال
در عوض باید برادرش که مشرف قوشخانه بود و در پای قلعه اپور در سینه زخم تفنگ کشته گردیده مشرف قوشخانه
شد در زمان الحال از ستوفیان قورجیان غلام کشت بعد از فوت او ملک یک وزیر قورجی چنانچه در محل خود
گذارش یافته بدین منصب سرفرازی یافت درین سال مریض کشته در حین اقامت سلطانیه از و در دنیا رحلت
کرید پسر قابلی داشت اما خدمت مذکور از و متممی نمیشد وزارت قورجیان غلام بامیر ابو علی قوم امیر ابو المعالی
شفقت شد چون مشایخ متوفیات رقم تحریر یافت اکنون وقت آنست که قضایای غنیمه سال آینده با رقم قلم
شکسته رقم سازد و کون وقت آن شد شتابده را که سازد رقم شرح آینده را زبس خون که نیز در رقم قلم
بگردون کشد و دودوده علم خراش زبس غنچه رخ زین ملال شود چون رقمهای تقویم آل زاهم یوزبان قلم
که نتواند این حرف کردن رقم آغاز سال بر ملال لوی بل که مطابق سده سیع ثلاثین الف که در سال دوازدهم و هجری
فرمان فرمای در آن جهانگیر جهان بخش شاه عباس سینی موسوی صفوی است از بهار و لارای این سال با همه عزت
و طراوت که لازمه فصل بهار است شمیم بهجت و شادمانی بشام نمیرسید و از گلشنش برتر و کی و افسردگان
بود و مکر از جهان آب و رنگی نداشت گویا زانما ازین غنیمه واقعه و مشکله نماید که از گردش جرج دون مکار شعله

سپهر بوقلمون طرار از آنجه مستور بر پرده غیب بود خبر داشت نوروز جهان را که همیشه از خوشدلی نشان میداد و در کمال شادکامی بود
درین سال اثری از خوشدلی و خرمی نداشت خلق حیران این قضیه عظمی بودند که ایاجه بلانازل خواهد شد قیامت آنکارا
میشود ایاز باشد از جانب پادشاه بی نیار غصبی بر بند بادناشکرو دمی آید و لها در سینه طپان جانها در تنش
اضطراب سوزان و بدن نامتعش و لرزان دل بر زول شکر غم و الم و جان با بر حوادث نهاد و حیران کارگاه
الهی بودند درین بهار کلی بر مراد کس نشکفت چمن طراز شد امثال بهر کار در کربس باغ بیل و در کو بهر کار یک دری
بکر خیم کشودند تا بهار در کر زمانه عالمی از انغم آبادی بود جهان آباد از عدل و داد و ظالمکده و پیدادستان میشود
خلق جهان چون هر سال چشم شادمانی و عیش و طرب اشتند و از بزرگترین واقعه روزگار غافل و پیغمبر خبر ندارند آن
که چست در سبلی او برقی تیغ درخنده عشق می بازدهد بالجه در روز دوشنبه سیزدهم شهر رجب مطابق سبوع
ثلثین و الف هجری دو ساعت و پست دقیقه از روز که ششصد و شصت و شش هزار و پانصد و پانجاه و یک است
از کاخ حوت نگار دلگیر کشته بسپاه خیمه لیلی حمل خرامید و از روی و لکرانی بشرف خانه مشرف گشت چون از درگاه
بی اشتباه بضابطه الترامی و قرار مقرری هر ساله که اورا بایست عمل نمود و الا کی سر و برک این سرهانی داشت
لا علاج علم جهان افروزی برافراشت و اگر نه لایق بود که حشر بر نیاید و شب جهان روی روزنه بند بهر حکم
از باغ زندگانی کل خرمی نه چند القه حضرت شاهی ظل الهی سایه رحمت بر مفارق عالمیان مبیوط داشت
دراندران بهشت نشان که دران زمان دم از دوزخ میزد و قصبه دلگشای اشرف که غم از در و با مش سحبت
و دولتگی بهر لکشی متبدول ساخته بود و منازل فرح بخش دل آرا که بوی از فرح بخشی و رنگی از دلارانی داشت
و باغات با تین خلد آسا خصوصاً باغ و غارت بهجت افزای عباس آباد که از زینت و بهجت خالی مینمود
چون نوروزی بر داخته با مقربان بساط اقدس سیما قورچی باشی که از خدمات مرجوعه از بایجان و تحیر قلوب
انگشته و در لایط سیر حد فارغ گشته دران اوقات بسایه سرای آمده همواره بهجاست حضور اقدس و صحبتی نرم
ارای مقدس سعادت امتیاز داشت با کمال عیش و سرور و انبساط خاطر ملو از سر و شکار قیام داشتند و تا
سه ماه بهار در آن زمان اقامت فرموده چون هوایش از منهج اعتدال روی مکر می آورد و از جانب روم خبر
اخبار موخش متواتر گشت که درین سال خسر و باشانامی وزیر و سرور گشته و سراسر طرف ارض روم می
و مورا اگر چه سیر بخت نکر ام که بجانب روم رفته بود همراه سردار مذکور است موکب هائیون در ماه سوال از
قتلاق مازندران در حرکت آمده بطبقة انکه مبادا آن بر گشته بخت روسیه تحریک موده فیا نموده بمعناوت

رومیه باز در سرحد کرجستان انقبوب و فتنه انداخته آغاز مفتی نماید عنان توجه بصوب دار السلطنه قزوین معطوف داشته
بغیر وزی و اقبال در دولخانه مبارک آنجا نزول فرمودند و حکم شد که عساکر نصرت شعار در چمن سلطانیه جمعیت نمود
بهرداری عیسی خان قورچی باشی در آنجا آمده خدمت باشند که به طرف لازم آید و اشاره شود توجه نمایند از غنچه
هوا و کرمی زندان بقدر عارضه طاری ذات مبارک گشته بود در ایام دار السلطنه قزوین مزاج اقدس را
اعتدال طبیعی انحراف بسته تی محرق عارض ذات همایون میگشت و گاه به طرف میشد و از اکل و شرب نبات
عفو نموده تا آنکه از غلبه و شطرنج کشته به تب رنج آنجا میدوید و با وجود انحراف مزاج و باج و تحمل شداید
آن عارضه از امور کار دولت و تدبیر مهمات سلطنت و ملکداری لحظه غافل نبوده اوقات خسته ساعات
مهمات دین و دولت میشد ^{که از سوانح} کرفار شهنشاهی خان قزاق که حاکم اخسته است شرح واقعه آنکه جمعی
از رومیه آن حوالی بنوم دستبرد و تاخت و غارت بالکاد اخسته آمدند زیاده از دویز را کس بودند و از استحکام
قلعه و تفکیک آن قدر انداز قلعه دار بر امون قلعه توانستند گردید فی الحالت ^{ممنوع استوران بود و از شدت ایفکار ششمی}
خان مرد دلیر مردانه بود از وفور غیرت و غرور جمعیت و ظهور سباحت ^{اکثر غازیان و عقبنده سهاک} حجاب
و دستبرد کرده بی رضا و صلاح سفید ریشان قوم پاسبان فوار غازیان قزاق را بیرون آمده بتعاقب شتافت
و سه چهار فرسخ رانده بایشان رسید هنگام بهار و ایام علف خورده توانائی نداشتند یک جوق از رومیه بر
سمت راه فرو آمده یکدو جوق دیگر از اطراف میان دریا بودند که نمایان نبودند شمس خان با یکصد کس رسیده
بود هر چند بعضی از غازیان کار دیده قزاق که همراه بودند او را از معارضه آن گروه مانع آمدند قابل نشد
بجاء دلبر داحت جمعی که بر سمت راه بودند متلاشی گردیدند و فوجی سر اسیمه و از خود را بنسبان رسانیده
راه فرامی جستند که خبر بایر رومیه رسیده گروه انبوه سوار گشته بیل بسته از عقب شمس خان نمایان گشته
بآن فوج قلیل در میان گرفتند غازیان بقدر قوت و توان دست و پائی زده اکثر در هنگام فرار که اسپان
از کار افتاده بود از پای در آوردند شمس خان زنده کرفتار گشت اکثر غازیان رفیق او در آن معرکه قتل و نابود
گشتند و رومیان او را بر داشته معبر سر در پیوستند ^{که از سوانح} اقبال آمدن کچک ایلمه است بدرگاه
خلایق پناه و توسل حبتن ایازده پاشا بعینه علیه سپهر شتبه شرح واقعه آنکه گشته که ایازده پاشا عرافین اخلاص
نوشته فرستاده اظهار متابعت و استعاضا معاونت نموده بود حضرت اعلا جناحه در فوق مذکور شد اعتماد
بر اقوال او نموده به کام دادند که اگر ایازده و کفتار خود صادق می بود و با منسوبان این درگاه موافق بودی گشته

که گرفتاران مجار به رویه را که در سال گذشته وقوع یافته بدوگاه علی فرستادی بنابر آن امر او و معاونت از نظرون بطور
نیاید درین سال که خسرو پاشای سردار بر سر او آمد بعضی از منتسبان و مردم خود را بایروان فرستاد که در قل حایت بنویسند
این درگاه باشند و بستبان پاشا و عیسی یک را که گرفتار شده بودند بملازمت اشرف ارسال داشت و معین
القلب اظهار خلاص و انقیاد کرد و از خوف و بیم نیکو بمان که معاند او بودند چاره بجز التیام نمودن باین درگاه
نیافت ابراهیم یک نام برادر خود را که یکجک ایازه مشهور بود با جمعی از معتقدان فرستاده در دار السلطنه قرین
سعادت با طبوسی دریافتند و در حین ملازمت مجلس عالی آراسته یکجک ایازه را با رفقا و ملازمان که یکصد و پنجاه
نفر بودند بار داده نوازشات خسروانه بطور آوردند و تغافل در ادا و از مروت جلی دور داشت بنابر نظام
سلطه ظاهر در مقام ادا و در آمده چند نفر از ملازمان امراء اصحاب تقصیر بجامه قلیان زیاد اعلی و پیکر خان
ایکرمی دورت و یوسف سلطان حاکم کمر باکروهی از متجذبه بجانب ارض روم تعیین فرمودند که داخل قلع
شده با نقالی ایازه پاشا بشدارک مافات در مراسم قلعه داری کوشند و قورچی باشی نیز بابع کوفرت نشان
از سلطانی بجانب اذربایجان هفت نموده که هر کونه معاونت اتفاق افتد بطور آوزند اما تا رسیدن
امرای مذکور خسرو پاشا با ایازه پاشا بمبارا سلوک نموده او را استمال گردانیده بایلی و انقیاد پادشاه
دعوت کرد و قسم یاد نمود که او را از تعرض نیکو بمان نگاه داشته گذارد که هیچ وجه ضرر و آسیب جانی باورسد
اویزه بمصالحه راغب گشته بدون آنکه سردار را ملاقات کرد و خسرو پاشا در باره او بانیکویری افا سی مناشه
ایازه را در حوزه حمایت خود در آورد و او را مصحوب خود گردانیده بجانب استنبول عود نمود و اصلا متعرض
مجال متعلقه نظرف نکردید بنابرین امراء عظام یوسف سلطان مجارست قلعه اخته و سرداری بنحی
انجام نمود گشته دیگران بمقام خود باز آمدند قورچی باشی و عا که منصوره نیز از دار السلطنه تبریز عود نموده
بملازمت اشرف رسیده سایر امراء و اعیان که بمنازل و اوطان رخصت یافتند و چون امام قلیان یکجک
فارس بزم تبریز ولایت لهره از تایلندی که عراق عرب بکلیه تبریز و تصرف ادبیای دولت قاهره و بزم تبریز و تبریز و تبریز
ولایت لهره که از یک طرف بواق عرب و از طرف دیگر بولایت خورستان و فارس قلمروهایون بزم تبریز
نهاد و بخت والا بود و درین سال امضای التزمیت در خاطر افور رسوخ یافته امام قلیان سکار یکی فارس
تبریز ممالک مذکوره بامور گشته بابع کرفارس روانه دار السلام بغداد کردید که از راه کناره شده است
از تفنگچیان رکاب اشرف که در دار السلام بغداد بودند و امرای حکام لرستان و لرستان و لرستان و لرستان

بهرای او مامور گردانیدند و خان مشارالیه با جنود متوافره بعظمت و شوکت متکاشه روانه مقصد گشته اعواب آن حوالی از
روی اطاعت و انقیاد پیش آمده متقبل خدمات لایقه شدند و جناب خانی انعام و احسان پشمار و خلع فاخره تشریف
و تنسوقات هر دیار در آن راه بذل فرموده چون لشکر بولایت بعبره رسید اکثر دم آن ولایت با طاعت و انقیاد
راغب گشتند و در میوه در قلعه محض کشته حرف استیمان در میان داشتند که از قضای آسمانی واقعه ناگزیر نواب جهانبا
کیتی ستانی روی داده خبر رسید موجب تزلزل خاطر فیه قزلباش گشته جناب خانی نیز صلاح در توقف ندیده چون
تسخیر آن ولایت درین اوقات رقم پذیر کلک تقدیر گشته بود و معاودت جناب خانی اتفاق افتاد و آن اراده در
عقد تعویق ماند از واقعات آنکه شیرخان افغان از قبله ترین که حاکم پوشنگ سرحد قندهار بود بقصد بساطوی
و ادراک ملازمت عالی بدر کله عرش خستباده آمده چند کاه اقبال مثال ملازم در کاه اشرف بود و در السلطنه
قزوین با نجاح مطالب و مرام پرداخت زیاده از مامول شبقتهای کونا کون و نوثرشات بی اندازه سرافراشته
با خلع فاخره و انعامات و افره رخصت انصاف یافته روانه دیار خود گردید و در امنیت راه هندوستان و
حسن سلوک با تجار و متردین سفارشات بلوغ فرمودند ضعف مزاج آنکه از مدت اوتب ربع و تحمل شداید آن گفت
از دیار پذیرفته بود و در آنوقت اندکی زایل گشته روی با بخطاط آورده بود و گاهی چند روز بختلف میکرد
و یکبار از کتاب امور نامناسب و ماکل و مشارب متفاده عود نموده نقابست باقی بود که غم توجبه تشلاق
مازندران فرمودند اطبا هوای آنجا بجهت رطوبت مناسب اقامت نمیدانستند قرار تفاهل دادند و بکلام محمد
تقال نمودند نیک نیامد چون آنحضرت مایل سپرد و شکار آنجا بسیار بودند روزی چند توقف واقع شد و نموا
که دیگر باره مشوره نمایند درین مرتبه بد نیامد غم جزم فرمودند بنا بر ضعف و نقابست قرار یافت که بتالی طی
مسافت شده دوازده مرحله را در پست و چهار روز طی نمایند بعد از پرون آمدن از قزوین از غایت
شوق تبریات و سیر آن ولایت و اقامت آن منازل دلکش دوازده مرحله را از سنواری باد پایان صباقت
در هشت روز طی فرموده روز دهم داخل لمبه اشرف شدند چند در کمال عشرت و خوشدلی گذرانیده گاهی
در روزها و عده تب بقدر تغییری در مزاج و حرارتی در بدن احساس میفرمودند و بدستور متوجه سرانجام
مهام ضروریه دولت و سیر و شکار میشدند و در آن اوقات گاهی سخنان که مشعر بر یوفایی دهر و بی ثبات
دنیا و دلیکی از مشاغل روزگار بود بر زبان کوهرشان می آوردند و رویای صادق میدیدند و
تعبیر بر حجت از دینلی یوفای بجانب آخرت میکردند و دم از نصایح خلق و مواظط سودمند میزدند و حقایق

که خدای تعالی شما را هزار سال بر سر خلق پانیده و زنده بدارد از مقسم چرا کلمات بر زبان می آورید که کلماتی مجروح خلق
که از سر هم مهربانی و غم خواری حضرت روی بر بسودی آورده باره باره میشود آنروز نباشد که موسی از سر مبارک پادشاه
اسلام و ایمان کم شود که درین ولایت و قلمرو سنگ بر سر سنگ نمی ماند و ارثی نگذاشته اند که دست تعدی
همچنان از سر ضعیف کوتاه دارد و از چهار جانب دشمنان دین و مذهب منتظر این قسم قضیه که هرگز مباداشسته
از استماع این کلمات دلکد از خوشحال و امیدوار میگردند فرمودند که میراث گیر همه عالم خداست و پادشاه
همه جهان اوست دنیا را بی که خدا نمیکند اردو مهم دین و دولت در قبضه اقتدار اوست اگر این دین و مذهب
بر حق است عنان اختیار و اقتدارش بقضه قدرت صاحب قدرتی خواهد نهاد که دست تعدی غیر را بر اهل
ایمان کوتاه بل بسته و شکسته دارد و انشاء الله تعالی هر که آید بجهان را اهل خواهد بود آنکه پانیده و بقیت خدا
خواهد بود توجه خاطر خاطر دریا مقام آن شهباز اوج شایسته ای کما شستن بر تربیب شاهزاده عالم پناه
و امیدوار عالمیان ابو النصر سام میز را بن صغی میرزا ابن شاه عباس صفوی الموسوی و تنویر فی علی محمدی
نسبت بان شاهزاده کامران و بخت اطمینان قلوب خلائق نزدیک دور امیدواری دوستان و ناامیدی
دشمنان این اشارت با اشارت فرمودند چون دران ایام منور ولایت و ظهور ارشاد و هدایت که بارش
از آبا و اجداد داشت بر تو انکیر ضمیر منیر شده بود که غفریب ازین دار فانی بدیاری باقی رجوع فرموده بزودی
ازین سرای وحشت انکیر کشتنی و دولت دنیا و پادشاهی حاکم کدا شگفتی است اراده خاطر مبارکش بدان
متعلق گشت که نوباده ریاض دولت و نهال چمن را احداقی سلطنت شاهزاده جوان بخت کامکار یا کار
بشاهزاده مغفور سعید نامدار کوب جهان افروز سپهر شهبازی بدر منیر فلک جلالت و بختیاری شیرینده افسر
کمانه بنایسته تخت کانی لای بر ازنده تاج خسروانی خلف و دومان صفوی خلاصه خاندان علوی منظر انظار
غنیات یزدانی مویده بنایدات سجانی ابو النصر سام میز را خلف ارجمند شاهزاده مغفرت نشان رضوان بان
بشت مکان صغی میرزا نور احمد مضجعه را که شمر کر امیش بدانان ابد پیوسته باد و مجده مرحله طی کرده آغاز
رشد و تمیز داشت و در دار سلطنه اصفهان نشو و نما یافته چند نفوز معتقدان ذکور و نانات حسب الله
اشرف بلوازم خدمت و پرستاری آن شاهزاده کامکار ستوده الموار قیام داشتند بحضور اقدس کونین
که من بعد در ظل تربیت و اشتقاق شایسته جد بزرگوار بر سر بدو و غایت امیدواری کما می نمودند
بمرتبه ولی عهدی سر بلند و ارجمند گردانند چون شوه شجاع حسن انحضرت بود که در امور کلیه و جزیه

تفأل نموده بی مشوره و فرمان الهی شروع در پیج امری میفرمودند درین امر مبارک میمون که از معطیات امور دین و دولت است
مشوره لازم دانسته مولانا محمد تقی ولد مولانا مظفر جنابیدی را که زبده منجمان خاصه شریفیه و امین معتد بود بدین امر مامور
فرموده نزد مولانا مراد مارندریانی که از افاضل و اتقیا آن دیار است فرستادند که مشوره نماید مولانا مذکور
تفأل نموده این آیه کریمه آمده بود الن کیفیکم ان بعدکم رکبم ثلاثه الاف من الملائکه منزله بل ان تصبروا و
تتقوا و یا توکم من فورهم هذا یعدکم رکبم نجهت الاف من الملائکه مسومین از مدلول آیه کریمه قرآن مجید ظاهر شد
که اراده خاطر اشرف بسیار مبارک میمون است لیکن در آوردن از صفایان در آیه کریمه اشاره بصبر
و سکون است و حضرت علام الغیوب و ستار العیوب که مصلحت توارز تو بهتر دانند بر مصالح امروز
جهان و صلاح حال جهانیان دانا و پنا و اکا هست بدلول آیه کریمه عمل فرموده چند روزی آوردن آن
نه با و نه ریاض و دولت و کامکاری در غنچه تعویق افتاد و بعد از در اندک زمانی چنانچه مسطور خواهد
شد که آوردن آن شاهزاده سلطنت نشان بولایت بازندان که مسمومه دیوان است
مخص خیران و دودمان و رفاهیت عالم و عالمیان بوده هزار حکمت بالغه الهی در ضمن آن منطوی
و مندرج است از هر حکمت و وزیر کارگاه جهان برای مصلحت کار هست خلق نهان ذکر تفأل
حضرت عالم غیب و خلیل کارگاه عالم و فیاض بی اعتبار نیست لایمید و اتصال روح مطهرش بر جوانان عالم افغان گزیده
چرخ ستمگر بدگیش که زو بریش دل و لشکستان صدیش آه و صد هزار راه از کردش چرخ سپدار وای
و بشمار وای از ستیزه کاری غلگ که بر قمار هیچ نهالی از جو بیار اقبال بالا نکشیده و شجره مراد و کامرانی
بار و نکشته که عاقبت از تند باد اجل از پای در نیاید و هیچ کوی از افق جاه و حلال اند خشنید که غروب
در مغرب فنا غروب و افول نکر دید مدلول کریمه کل من علیها فان و یبقی وجه ربک ذو الجلال و الاکرام
موبد این معنی است اگر که تغییر نبرد خداست و آنکه نبرد است نمیر و خداست بر سید یکتا زخضر
کای و هر پسند کشتی تو باین سرای فانی خرسند خضر از تردل نوره زد و گفت که نه این خانه بدان
نخوشست کایند و روند کسی بدین نیاید که ناگزیر نرفت که اچو شاه نرفت و جوان جو پر نرفت از ازل
الانزال رقم حیات بر ناصیه هر ذی حیاتی کشیده اند و عثمان شهریاران جهان با وجود امتد اوزمان
حیات عاقبت شربت زهر الودنا کوار حیات خشنیده اند نظر کن بر احوال پیشینیان که بهمان شدند
از کن در میان ازین خاک هر کس که موجود گشت با خرد درین خاک نابود گشت نه که گذارند و نه

جهان روند از بی اهم گمان همان بند هیچ از آغاز او بود و بس مانند جزوات او بمجلس خاتمه سیاحت
عباسی با سینه چاک شرح این واقعه در ذنک بدین منظره در خیر بیان می آورد که روزی آنحضرت بغم سیر و شکار
و رشکارگاه همانا از اطالی از طعام و کباب گوشت شکاری شده بود و در بازگشتن بی محرمی از ثقل معده
ذات همایون شده ضعف قوی علاوه نقامت کوفت سابق گردید و عارضه تب بعد از سه چهار روز
آنحضرت را صاحب فراش گردانیده و بیضه و اسهال انجامید و از قیام و تردد افتاده از تهیج رخسار
سورالتفسیر ظهور یافت مجمل اسباب اصل فراهم آمده ضعف و ناتوانی قوت تمام گرفت معالجات اطباء تیر
نیکر در روز بروز ضعف از دیار پذیرفت خلایق از مشاهده این حال در قلق و اضطراب افتاده غرق بجزیرت بودند
خواتین معظمه و پرده نشینان سرادق اقبال از واهمه و قوع این واقعه طایفه های گریان و سینه ها نوا
لحظه از ناله و افغان نمی سودند ارکان دولت و مقربان بساط غمت از بیم این مصیبت در شوش و اسری
سرمایه قتل از دست داده و در بادیه حیرانی سرگردان و در تصور این قضیه جان کداز بر
لرزان بودند تا آنکه در تاریخ شب پشینه بیست چهارم شهر جمادی الاول حال بر آنحضرت متغیر شده آنارموت
از بستره همایون لایح گردید شفق بر خلاف هر صبح زرو روی ظهور کرد و صبح سینه چاک نمود و خون جلکان
شفیق بر خاک چکید و لاله ها خون آلوده از خاک زمین آسمان جامه نیکون تغیر بر سر اهل عالم کشید
و صبح صادق گریان درید هنگام طلوع صبح داعی حق را بیک جا بهشت گفته طایر روح بر فویش افس
بدین پرواز نموده بعالم قدس شتافت چگونگی که در آن وقت بر حاضران امکان چه رفت و بر مقربان
بساط غمت چه گذشت از دل و آسمان بر آمد جوش مشعل آفتاب شد خاموش اشک انجم چشم جرج
رنجور عقده پروین زرونی نو به سخت آه و فریاد از جهان برخواست غلغل از اهل آسمان برخواست
جمله نشین سرادق حلال با سینه ها چاک و دلها غمناک بناله و زاری در آمده بالاس سیاه خاک بر سر
افتادن و موی کندن و روی و سینه با خون شخودن و سیل غناب از چشمهای چشم کشودن آغاز شد
این سوگاری که بدولت دوران او کمنه و بر طرف شده بود تازه و هویدا گشت اندوه کم گشته باز
در دلها پدید آمده خلق حاضر و غایب شادی و طرب کرده در خاک و خاکستر غم و ماتم نشست و غیش
و عشرت بر رخسار بستند و بای پشمار بدلهای اهل روزگار راه یافته نزل از راه و نزل زدند و
استقامت از طبایع دوری گزیده و چراغین نباشد افتابی بود بمالمتاب که عالمیان در حایه غیش

آسوده در ممد امنیت و فراغت نخوده بودند در معرض کسوف و زوال آمد آخری بود در خنده و نورانی که بر تو
عدالت و نور عافیت بر عالم انداخته بود از اوج کمال کفایت نزول و وبال افتاد آسمان که بر وفق مرادش^{۱۴}
دوران منمود هر صبح ازین مصیبت سینه چاک میزند و ماه و سال که در زمان دولتش بخوشی و خرمی گذران
بود در حجاب ظلمانی اندوه متواری کشته عقلا درین مصیبت عظمی جز شکیبائی چاره ندیده دست در غرقه
الوثقی انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب زنده ارکان دولت قاهره سیما عیسی خان قورچی باشی و
اعتماد الدوله خلیفه سلطان که هر دو بشرف مصاهرت آنحضرت سرافزازی دارند وزیرل خان ایشک
اقاسی باشی شالمو و سایر اعیان که در پایه سریر سلطنت مصیر بودند متوجه امور دولت کشته خواص
عوام را از ولی عهدی شاهزاده عالم و عالمیان آگاه گردانیدند جمیع خلایق از خلفا و صوفیان و
مردان و معتقدان این دودمان ولایت نشان که در پایه سریر اعلی بودند فرمان مرشد کامل را بجا
دل پذیرند بدم اخلاص و کام انقیاد پیش آمدند و وثیقه در باب تفویض ولی عهدی و سلطنت بپادشاه
آن نوباوه بوستان اقبال که نشانه ازلان اشارت با اشارت بوده باشد در قلم آورده عیسی خان وزیر
خان و جمیع اعیان و طالبان سلسله صفویه چنانچه بطریق و میق پر میریدی این سلسله علیه است تلقی بازمان
کرد و مخطوط و مهور مسجل گردانیده مصحوب محب علی پیکر لاله مشهور را که از سفیدریشان و محترمان این درگاه
بدار لطف اصفهان بخدمت شاه شاهزاده جهانیان که مستور بستر عفاف و پرده غیب بود فرستادند
و درین مصیبت عظمی که روی و آدوده و دل را باین مشهورتسل دادند شو اگر نوروز سلطان فست برآید
کل صدر بر سور را بقایا بداند الح و المنة که خلفی باید کار گذاشت که این جهاننداری از طلعت جهانیش
بدا و آثار جهانبانی از ناصیه اقبالش هویدا است القصه چون حال آن صیغه تبرعت باد و برقی آن است
بعیده را دهمشت روز طی نمود سعادت ملازمت دریافتند و از واقعه نازله جد بزرگوارش خبر داده و خلیفه
نمط انور رسانیده شهادگان و خواتین معظمه و محذرات محترم که در دار السلطنه اصفهان بودند از
استماع این خبر وحشت اثر ناله و افغان باوج آسمان رسانیده میل سرشک از زانیده رود که شست چند
کس از ریش سفیدان این دودمان که بخدمات آنجا مامور بودند سیما ابوالقاسم پیکر ایوانغا که از حلقه صوفیان
صافی اعتقاد و ایشک آقاسی باشی معتد علیه محترم بود باتفاق خسرو میز را برادر بکرات خان و الی آخر
که حاکم دار السلطنه اصفهان بود و برستم خان موسوم کشت و بجهت رفع تعدی و ظلم استقامت آن

که مملو از طبقات خلایق و طوائف انام است جلوس همایون را از تغزیه و سوگواری آن واقعه باید ناکریر اہم و اوا
دانست همان لحظه از شہر یار جو انجست را بتورہ و این مقر صوفیان و دودمان صفویہ بر تخت سلطنت و تاج
ارشاد کہ میراث آبا و اجداد عظام خست مقام است متکلم گردانیدہ شرف پادشوس دریافتند و آواز ملک
ہمایون را با طراف و اکناف جملہ سرحد ہا ممالک منتشر ساختند و چون فضلائی دہر و منجان شہر ملاحظہ کردند
بر حسب اتفاقات ہنگام جلوس مہمنت مانوس ساعتی بود بغایت سعد و میمون از جمیع معایب نجومی محاکو اب
مسعودہ در اوج شرف مستقیم و خوشحال و بہر احوال صاحب طالع ناظر ہر چند از بچ و تقاویم و مستخرجات سال
کرد ساعتی بان خوبی بہت جلوس سلطنت و آغاز پادشاہی تاششماہ دیگر یافت نمیشد بر عقلای دہر و
اصحاب فطنت و ذکا واضح و لایح خواہد بود کہ این نکته غریب از نتایج اقبال و دلائل ثبات جاہ و بقا و
دولت آنحضرت از شاہزادگان کامکار محول البصر کہ در صفایان بودند امام قلی میرزا پسر پادشاہ
غوان پناہ از سقلی دعوی پناہی کردہ مدعی سلطنت گردید همان در زمان بصیرہ کردید و او اندک
از ہر دو طرف مردم دید ہا از آسیب بیشتر محفوظ مانده بود و لشوایان از هجوم عامہ و حدوث فتنہ
اندیشیدہ بہت رفع مفاسد عظیمہ کہ بران مترتب بود عین آن شہزادہ نادانرا دستکاری کردہ داخل
از حدوث حوادث و فتور فتنہ فارغ ساختند ظاہر حکمت الہی در اندک پناہی انشا شہزادہ نادان کہ باقی پناہ
بود و ممکن بود کہ عالمی بر ہم خورد و از دولت آن چشم امنیت دنیا بچشم آید این بودہ کہ خلق بدانند کہ
بصیرہ ساختن او حق بجانب شاہ عباس حکیم پادشاہان و دانای پادشاہی بودہ کہ صاحب این ارکان
بر جای خود مکر داشتہ رحمۃ اللہ علیہ و سرمد لول اینہ کہ مکریمہ کہ در ہنگام تفاعل آوردن آن ساہزادہ صاحب
دولت بحضور اقدس بصیر و سبکون اکثر ہشہ بود با بلع و جہی سمت و ضوح دریافت کہ اگر در جہان
خبر واقفہ آید پادشاہ مغفور آن زمیندہ سریر در دار السلطنہ صفحا ۱۱ کہ مقور سلطنت و مستقر خلافت
و محل اجتماع طبقات سہاہ و از مصلح و مفید بود تشریف حضور نمیداشت مظنہ آن بود کہ دران شہر عظم
چندان فتنہ و فتور ظہور یابد کہ ابواب بلایا بر روی خلق روزگار کشادہ گشتہ عجزہ وزیر دستار بلال
عوان ظالم نہاد کردند مجملارکان دولت قاہرہ کہ درازند دران بودند در کاب ہوج عفاف
نواب خورشید احتیاب علیہ عالیہ ناموس العالمین صبیہ محترمہ شاہ جنت مکان کہ عمہ معظمہ پادشاہ
غوان پناہ فردوس بارگاہ و عاقلہ دہر و رحمۃ للعالمین و سایر محذرات سر بر ذہ سلطنت خراشید

پادشاهی را بر داشته صوفیان صادق العقیده این دو دمان بنار مغفرت اندازد و بر دوش خلاص گرفته روی توجیه
صفایان آوردند چون المومنین کاشان رسیدند خلایق آن دیار با دیدهای گریان و دلهای بریان و جانهای
نالان و کسوتهای سیاه و حال تباه با استقبال شتافتند چون نبش مقدس رسیدند سینها جاک کرده بر سر خاک ریزان
همه راه خون از دیدها حکانیدند و ناله و افغان بعیوق رسانیدند خاک بر سر افشانند آغاز نهادند چندان خاک
بر هوا افشانند که آسمان وزمین گشت وزمین بآب رسید و آب چشم زمین را دریای خونا بساخت امواج
و ملازمان رکاب اشرف کریا نهادند بر سر وسینه آنها کشیده علمها با استقبال آورده با صدای مصفها بسی باره دنان
و ذکر آن با آواز بلند و گزوانان پشایش جنازه روان و صوفیان قلبش با تا جها یک چون بختیان مست کف
بر لبها آورده کلمه توحید گویان و به طرف چون شتران مهار گسته بویان و صاحب بویان بر خاک خون
غلطای کوی هر کردان دوان بودند قلندران و ابدالان سر و پا برهنه صیحه و آواز از ته دلکشا و های
هوی شعار مناسب حال جوانان محلات شهر و دیه بدستوری که در عاشورا ماتم شهدا داشتند کربلا
میدارند آنها بر پشانی کشیده رخسارهای پران ریش سفید چون سر شک خضاب کرده جوش زنان یحیی
کویان روز مقتل شاه شهیدان انروز است از ازدحام خلایق اطراف پیش و پس نقش مشابه بود که امر او است
و فضیلهای سر برهنه را جای پای نبود که بر زمین گذارند سیون عورات از درون و بیرون خانه
و محلات کوش فلک و ملک اگر میساخت و در شهر کاشان چندان خلق کمان نبود غالباً یک و جالب
و ارواح انبیا و اولیا و ائمه و اجداد گرامش با استقبال آن نقش نورانی آمده موافقت میکردند و فضا
صحرا راه رفتار کس نبود قیاس نمایند که راه کوچه و بازار شهر چگونه و ده و حش و طیر و زماره و افغان با نفس جان
و افتت کردند چون نکلند که سلیمان پریان رفته بساط دواش را با برده شعر و فصیح امیر خاندان و دیگر
و تارخ اندازد اندر ایشان خاک بر سر و جامه پیران چه گویم که خروش و جوش از زمین و زمان
برخواست و چه شور و سوب در خلق افتاد شیون کودکان پدر مرده و زنان پیوه شده از بام و کوی
و خانه بر فلک الافلاک میرفت کویا قیامت آشکارا شد چون چنین نکلند پدر و مادر و عیال و کس
یکسان و یار و غریبان و مردم جزاحت در دمندهان و غمخوار مستمندان بود عیش و عشرت از جهان برافتاد
انجمن پادشاه غافل کامل عادل باذل کریم رحیم مظلوم نواز ظالم کداز ویرانه معمور ساز خراب آبادان
نکلند شادمان کن خدای تبارک و تعالی تا غایت بر بندگان خود نداده بود که در او یلدا که حق سبحانه و تعالی

خلل مرحمت از سربند های خود بر گرفت تا بعد ازین غم سحار کان که خواهد خورد و دست ظالم را از سر مظلوم که کوتاه خواهد
ساخت مردوزن باین کلمات با هم مشکلم و هم زبان و در دل گویان میخیزد و گریه و گریان و بریان و خروشان و
خوشان بهر شهر و دهی که این خبر جا نگیرد رسیده و شست و ران میان افتاده همه متفکر و متحیر بودند که آیا چه خواهد
و بر سر مومنان یکس پدید دست بسیار دشمن چه خواهد آمد و چون از طرفی بلانازل شود که از حال ما خبر خواهد رسید
الحاصل آن جنازه محفوظ بر حمت حی لایموت را در پشت مشهد پیرون کاشان که مدفن امام زاده عالیقدر
موسوم بامام زاده حسن بن موسی کاظم علیه و ابایه التحیه و الثنا بمانست که اشقند که انشا الله تعالی یکی از امان
شریفه و استانهای متبرکه حضرت ائمه معصومین رضوان الله علیهم اجمعین نقل شود و چون در آن خاک پاک نفون
گردید حافظان خوش الحان تعیین نمودند که شبانروز بنوبت دوازده نفر از حفاظ صالح متقی برهنه کار شبانه
کلام مجید ربانی مواظبت و مداومت نمایند که هیچ وقتی از اوقات شب و روز خالی از تلاوت حفاظ خوش اواز
و ذکر ما هر نبوده باشد و همیشه بر سر مقدم نور بخور کرده با مجرای زرین البلق و اصغر معطر دارند و در اول شام تا یکی
بام لیل و نهرا شمعهای مغنیه کافوری با شمعهای آتشی زرین و شعلهای سیمین افروخته شبهارا چون روز نور
سازند و یقین حاصل است که از نور شمع عدالت و چراغ محبت حضرت رسالت پناه وال و اولاد بر کنیزده
آنحضرت اندرون هر قدر بهتر از پیرون روشن و منور و مغنیه خواهد بود و آری پادشاهی که چندین دعا و خیر و فضلا
وصلی و ضعیفا و رفقا باشد یقین حاصل است است که در آن دنیا خوشتر خواهد بود این قانون نیک است
و انجا خیر و بناهای مبارک که از بواقی مانده چون لکار او نیاید و بجهت اطعام حفاظ و موزن و خدمت از کثیر
آن نواز و فقرا و مسکین اقام حلاوه و اطعمه الوان و فواکه لذیذه و مایحتاج سرانجام داده و هدیه نقلی یک و لذیذ و غایا
قاجار که از میرزادهای طایفه مذکور و صوفی را و کان این دو دانست با چند نفر دیگر با انجام خدمات تربیت
مقدس منور تعیین نموده بعد از انجام این امور کوچ کرده بتاریخ پست و سیم شهر حمید الشانی داخل شهر شدند و
که شسته داخل اصفهان گشتند فصحای کاشان تواریخ فوت آنحضرت و مرثیهها فکر کرده در هر شهر و ملکی که شاعر و موزون
بود بقدر طبیعت خود در خور مرثیه و بزرگی آن بزرگ مرثیه گفته و تاریخ یافته اند از جمله آنها چون اسکندر بیگ
تاریخ و مرثیه کسی نوشته فقیر حقیر شرف الدین علی متخلص سربوری یزدی که مغز استخوانش پرورده نعمت
خوان آنر و سروران زمانست و مرثیهای تریش آن ولی نعمت بزرگ احسان از
آن پادشاه در خدمت حضور و کتابخانه معمر آنحضرت و در کباب آن دولت سفوف و صحرای بود و در آنجا خواهد

روزگار از رکاب دولت دور افتاده غیبت دیار مندوستان کرده خبر وحشت اثر سفر تا کریر آن مخدوم علی الاطلاق
شود و هنگامی که در خدمت پادشاه ممالک هندوستان شاهجهان منظره العالی بود بواسطه استحقاق حق نمک پادشاه
منفرت پناه فکر تاریخ چند کرده و قصاید و قطعه مرثیه امیر گفته داخل این کتاب معالی القاب نموده تا اسم بدنام در
جریده اسامی نیک نامان منسلک گشته سعادت نامی حاصل نماید چنانچه شیخ فارسی گفته است صاحب کبیر روزی چند
بی نیکان گرفت و مردم شد حاصل کلام این قطعه شمل بر تاریخی که از اتفاقات حسن اسم سال فوت یکمزاروسی و هشت
بعد و هندسه از دستفا و است ظهور می یابد و در هیت التزام یکمزاروسی و هشت کرده و حر و بافت بادا یکمزاروسی
هشت تاریخ سال مطلب و نیست شاه عباس کبیر از جهان در هزاروسی و هشت اندر که شست سال عمرش را
که بایستی فزون از هزاروسی و هشت افزون گشت غالباً بخواه سال مرگ شاه گفته بادا یکمزاروسی و هشت
کای حرو و یکمزاروسی و هشت سال تاریخ وفات شاه کشت این دو بیت نیز وارد شده شاه عباس انگیز چون
برک درخت لرزه کردی کوه و دشت از هیتش بود ظل اسد تاریخ جلوس ظل حق تاریخ سال رحلتش همگی
ارکان دولت و اعیان حضرت و مقربان درگاه و ملازمان بارگاه هر یک فراخور قدر و منزلت ترتیب متور و این
معمود و قلابش بر ایوان درگاه دولتی مبارکه نقش جهان بلازمست رسیده شرف با پیوس دریافت خوانین
عالی منزلت و بزرگان رفیع مرتبت بنوازشات شایسته اختصاص یافتند از جمال جهان آرای هایونش غبار
وائیه و ملاک که بر دلهامان بود پاک شده گردیاس که در آینه خیال و اندیشه راه یافته نزدیک بود که زنگ ببرد
بعقل زنگ زدای دیدار کرامت جلای پذیرفت و نا امیدان امیدوار گشته شکر از دستعال بجای آورده و طایع
دولتو امان از نشاط و شاد کامی کل کل شگفتن آغاز نموده اسم سامی کرامت که سام میز بود پادشاه صفی که نام پسر
شمید سعیدش بود حسب الوهیت پادشاه مغفور میسر و مبدل گشته در سبک و خطبه باین القاب هایون ملقب نموده
شایسته بلاغت شعار و استعدادان هر دیار تواریخ مرغوب یافته در سبک بلاغت اشقام دادند زیاده از ده کس
بالهام غیبی با یکدیگر نوار در زده ظل حق تاریخ یافته اند این معنی نیز دلیل روشن است که سائیه دولت انحضرت
بر سر کافه انام مبسوط خواهد بود و عالمیان در ظل رافتش غمری خواهد سود از جمله تاریخ یکی دیگر نیست صفی
مابرو زنگ شاهی نهاد که مولانا شرمی قزوینی یافته از الهامات غیبی اواره جلوسش باطراف و اکناف عالم
رسیده موجب امنیت و استقامت بلاد و اسایش عباد و گردید الحمد لله رب العالمین شمس از مخاخر جلای
اطوار محمده خصال انحضرت و جاه و شمت بی اندازه اش از مواهب رب الغرة و و با سبک ملت و بخشنده بی

غرضشانه وجل جلاله اوصاف حمیده حضرت شاه غفران پناه از حد و احصا بیرون است و الطوار پسندیده آن پادشاه
 تصویر کنی افزون صادرات افعال مبارکش دستور العمل جمله سلاطین کا مکار شمه از جلال آثار آن برگزیده اخبار
 در صدر صحیفه اول این دفتر در طی مقالات اثنا عشر مرتب قلم صدق رقم کردید مجله آنحضرت پادشاهی بود جوهرش
 بی مثال و فکرها دقتش آنی خیال از وفور عدالت و رعیت پروری عالمیان در سایه رفتش اسوده بودند از تمسک
 و بهم سیاست و عدالتش کرک و میش در یک فراش می نمودند اوقات خیرات و تصدقاتش بسیار آثارش در بلاد
 ایران از تخفیفات رعایا و ابنیه عمارات و انشاء بساتین و باغات و تعمیر بقاع و قلعه و کارهای خیر بسیار تنبع آمدش
 همیشه لعلگون بخون اعادی و اثرش از نوک سنان جان ستایش جان و دل دشمنانش افکار بزرگوار و
 غفقتش و حش و جلالتش ازین و آن گذشته بود و تجملات پادشاهی در غرض خیال خسروان اکاسره و کین
 گذشته حسن اعتقادش بدو و مان رسالت و ولایت درجه کمال کد اتاریج و فائش از واردات و وقایع
 میزادش شاه نعمت الله دخترزاده شاه جنت مکان ظهور یافته خورشید بعین ابی طالب در شاهان
 عرصه کیتی از مسلم و غیر مسلم از فضای ممالک فرنگ و اردوس و ترکستان و کاشغر و تبت و هندوستان آنحضرت
 طرح الفت و آشنائی افکنده از حسن خلقش متواتر ایجاب بدرگاه عرش اشتباه دستاورد اظهار عقیدت و دوستی
 می نمودند و تحف و هدایای نفیسه هر دیار از چند و چون میگردانیدند و سلاطین فرنگیه و پادشاهان سیه و لاروس
 و فرس و انگلیس و لندیس و پرتگال و اسپانیه و پاپ که بزرگترین پادشاهان نصاری و خلیفه ملت حضرت
 خدا و علیه السلام مقتدای طوائف مسیحیه است با وجود بعد مسافت و مکان و دریا های مابین محیط و عمان
 از او از عدالت و سلوک پسندیده اش با طبقات انسانی با آنحضرت از روی عقیدت و محبت آمیزش نموده
 ختبه و نامه از آمدن رسولان اطراف و کناف هر دیار و هر شاه و شهر یا خیالی بود صدق انتمقال از مضمین
 مکتوب درین سال که از پاپ و پاپ مقتدای جمیع نصاری ارسال داشت در میان ممالک و در میان
 نصاری هر کس مرتبه خلافت و جانشینی حضرت مسیح یافت او را پاپ میگویند و در درج جلاله اس به با عقاید
 ایشان محل اقامت حضور حضرت مسیح بود و رومیه کبری است از ارض یونان چون از خواهی آن مکتوب مقتدای
 بر قومه مفهوم بود و بجنس درین صحیفه ثبت افتاد که بوالفضولان حدیثه را قلم حروف را از مقوله خدمت
 فروشان و خوش آمدگویان نشمرند و از تکلمات مستعاره منشیانه دور و اند صورت کتاب مذکور این است
 ان علی حضرت نواب مغرالدوله پادشاه و االاجاه تحت و سلام از ما بر بندگان شما که بر نوعایت انبی علی جمیع عالم

و خلاصه بنی آدم آن جناب پادشاهی که مقتدا و ممتدای جمیع عالم و عالمیان خصوصاً نزد جانشین حضرت عیسی خداوند باغنی
رومیه کبری که پادشاهان عظیم الشان بابرزگی و قدر منزلت ملتجی بایشونند و حال آنکه شایسته است باو در بزرگی و عظمت
و جبروت برترید پس واجبست بر هر فردی از افراد بنی آدم و دعای دوام دولت قاهره خصوصاً بر دعا گوینان
اینجانب که فرض عین دانستیم که در کلیسیای خلیفتن استعانت استدعا و زیاده عمر و دولت نواب ایشان
نمائیم امید که سایه عنایت الهی کم مباد از سرت و چونکه شفقت بندگان ایشان در نهایت است بعضی از مردمان
شما که درین حد و داند و رغبت و حرمت نزد عیسویان مثل بزرگان آسمان اند و از علماء سریرا علی شما علم شما
دارد و بنا بر آنکه در زمان سابق که حکماء یونان زمین که معلمان علم و حکمت که شیوه انسانیت بوده اند آوازه بزرگی
و عدالت شما بر طرف ساخته و آوازه خسر و پادشاه فرس را چرا که بندگان شما قانون کتابت خسر و پادشاه
فرس اند با لجا از رومیه کبری که محل دانایانست جمیع را اقتدا بعقل و اندیشه ایشان است و همیشه آوازه بزرگی
آن عالیجناب را بگوش جان قبول نموده ایم و بدان خوشحال و مکروریم و ما را شکی درین باب هیچ و جبنیت
بلکه در قدیم الزمان جمیع فرنگیانرا این اعتقاد است زیرا که مدت مدید است که بندگان ایشان طایفه
باورینرا که عبارت از علماء فرنگست جای بایشان داده و نهایت حرمت و رغبت داشته اند و جمیع
امامان رومیه کبری که ریم بابا اند و جانشینان حضرت عیسی نهایت محبت بایشانست از جهت نستوان
اینجانب عظام کرام ذوی الاحرام خجسته پام بایشان چرا که یاد از یکاکی و اتحاد میدهند و شما که رهبانان دین
بابرهنه از کوه کرمیلو که پای تخت شما جاده داشته لبریزند از خوشحالی و خرمی و همیشه آوازه بزرگی و رفعت حال
بندگان شما را با اینجانب ایشان میرسانند چرا که ایشان حق شناسند فراموش کاری نیستند فلذا تقصیر جمیع
با و ما بظننه و بزرگان نام کرده ایم نه شمشیر خصوصاً آنکه در پادشاهان کوه کرمیلو را جای داده ایشان بحال خود
در کلیسیا عبادت خود بجای می آورند بی آنکه احدی مراحت بحال ایشان برساند بنا علیه ما جانشینان
حضرت عیسی بدیده ما ظن مسوجه گردیده از پادشاه پادشاهان که معنی است در رحمت خویش پادشاهان
فتح و فیروزی بواسطه ایشان میطییم و روشنائی دولت ایشان مانند ماه تمام عالم را روشن ساخته
در احکام الهی راسخ گردند مانند بزرگی و شان حضرت عیسی خداوند با سلطنت باشند همیشه مقصود
آید و بار سال مکاتبات و رسولان عیسویان رومیه کبری ملازمان ملازمان امر فرمایند تا اثر محبت و دوستی
ظاہر گردد بدین وسیله امتنان و خدمتکاران حضرت عیسی از روی اخلاص و حضور دل و عاز جهت مدد

مینمایند و دایم الاوقات از جهت تقدسات و نوازشها که نسبت بپادشاهان کوکریل می نمایند انطایفه ممتاز می نمایند
ازین جهت بلند میکردانند و از بزرگیهای ایشان در رویه گیری که پای تخت حضرت عیسی است اما میل و محبت
از قدیم الایام است از جهت محبت ریم بابا که بان عالیجناب نظری دارد امید که افتاب حقیقت بر سر آن
عالیقدر تابنده و پاینده باد این مکتوب بخط فرنگی بود بر سر مهر انجی کتوده فرنگیانی که در صفایان بودند و بنابر
جنین ترجمه کردند از عبارتش معلوم نمیشود که فرستنده مکتوب پاپ باشد از فرنگیه سوال شد جواب دادند
که در میان ما شرط تواضع و ادب نیست که در مکاتیب بزرگان صاحب مکتوب خود را در میان ندیده باشد
بزرگان غایب حرف گوید و لهذا پاپ شرط ادب بر شی داشته بزرگان عیبت ارای مطلب ننوده بودند و فرنگیه
ابلیغ نیست مجلا بزرگی و عظمت و جلال آنحضرت بن الجهور زیاده از آنست که محتاج به پند و حجت باشد لهذا
زبان قلم ازین گفتگوی که آخر شدنی نیست خاموشی گزیدیم بنین عمر شریفش شش سال بود و در هشتاد سالگی
بمرتبه بلندی فرمانروائی ایران رسیده مدت سلطنتش در ایران چهل و دو سال بود و در سال دوم حکومت
تا حین حیات که چهل سال باشد در ترو دوات پادشاهی گذرانیده شیعه فطری اثنا عشری پاک اعتقاد بود
لذا در سال دوازدهم قرن ثانی بخوار رحمت یزدان پیوست رحمه الله علیه پادشاه سنان توجهای شد
شیخ تو چهل زاهد کین خواست که چشم بدست رسید آنهم ز قضا است انکس که بیک حال بماند است خداست
رحمه الله علیه و ابایه العظام و اجداد الکرام و السلام و الاکرام و صلی الله علیه و آله و سلم و الحمد لله رب العالمین
البراحمین در بیان منوفیات از ملازمانی که درین سال یافت کرده اند میانی فانی و یوسف سلطان دی از غلامان
ترتیب کرده حضرت شاه کیتیستان فردوس مکان بود که برتبه امارت و سلطانی سرافراز گشته حاکم الکاه
بیکر گیلان گردیده بود سال گذشته تقصیر خدمتی متمم گشته از حکومت مغفول شده بود در کین سلطان که
از جمله غلامان تربیت یافته آنحضرت بود و در غرض و جبر آن تقصیر مقرر شده بود که با من روم و همراه
ایازه قلعه داری نماید چنانچه تجریر پیوست آن خدمت صورت نسبت سرداری تشکیلات قلعه اخضر با و رجوع
گشته در آن خدمت از عالم رحلت کرد بسیار جوان آدمی معقول شایسته بزرگی بود پسرانش بدستور در
غلامان علیخان پیکر طرد و اب و له الکلی یک ناظر دواب وی در زمان حاجت الله ویرد بخان ناظر کار
او بود از وفور کار دانی ناظر دواب سرکار خاصه شریفه شد بعد از فوت او خدمت سرکار بد کور علیخان یک
مذکور پسرش مرجوع گشت داروغه محاسبات خراسان گشته بمشهد مقدس معارفه و درینجا حضور گشته

بسا حیات در نور دید ایوم منصب بوریاد کار یک برادر او مرجوع است میر محمد رضا وزیر غلامان و میر ابو المعلا
نظری است که بدوام خدمت در محض پدر وزیر غلامان و تنگیان بود درین سال در فرین چار شده هنگام
آمدن بازندان از اشتداد کوفت و نزول و ارتحال و دعت حیات بمقتاضی اجل سپردم مذکور بحسن یک لشم
یک اردستانی وزیر علیقلی ان دیوان یکی شاملو نامزد شد اما هنوز باموس منصب جناحه رسم معهود این سلسله
علیه است نکرده بود که واقعه بایله آنحضرت روی داد حکیم مخور حکیم شفا فی اصفهانی وی از طبیب زاد و اهل طب
اصفهان بود آغاز تمیز و غفوان شباب تحصیل علوم متداوله پرداخته حاوی انواع کمالات گشت در
علم و قانون طبابت مهارت تمام یافت بسیار لونند مشرب و شوخ طبع بود ذوق شعر و شاعری طبعش
غله کرده در آن شیوه مرتبه بلند نامی یافت از شعای سخنور و سخنوران بلاغت کستر شهره روزگار گردید
اشعار آیدش از قصاید غزلیات و مثنویات و مقطعات و رباعیات بسیار است و معانی دقیق
رنجین و اداها لطیف شیرین نمکینش بشمار از غایت نرا که یک طبع کزندی و هجا و مطایبه شیوه و شاعرش
بود از غایت تنگ حوصلگی اندک ناملایمی بر طبعش کران می نمود و از ستم طریقی و شوخی طبع همواره زبان
ستیزه کاران میکشاد اگر چه رسم هجاء موم است اما او درین طرز بدیع معانی رنجنین طریفانه شیرین
بناز کترین روشنی او اینمورد و دوا سخن بردازی در خدمت حضرت شاه کیتی پناه فردوس مکان قرب
و مترقی داشت و او از لونند مگر بی ملازمت اشرف کمتر می نمود و از آنحضرت ملک الشعرا و ممتاز ایران لقب
یافت گاهی از مذمت او از هجا و بد کوئی مستعار خلق می نمودند در آخر ایام حیات از هجا کوئی توبه کرده
قطعه در معذرت آن بسک نظم در آورده که در ایند قطعه مذکور این است **قطعه** سو کند میخوم بخدا کی عقل را
برای حضرت او نیست اشتباه اگر ناخن تلافی خاطر خسته ام تا زخمها بخورد ام از خصم کینه خواهد از غنچه صد
نیک چکر شکاف از من بشتام یکی خشمکین نگاه پروای اشتقام عادی نمیکم بر روی هم نهند کلاه و درون
اما جو رفت بی او چهار حد بین تا دیب خصم واجب شریعت کاهگاه **قطعه** قنار شیشه خور و ننگ شکن تا کی شعله
طعن زبونی زندگاه باید نواخت کون خزان را بگوید است بیرون نهند چون قدمی بجروی راه هر کس خصم
بنوعی در گذشت شرکان بگریه لب باخسرو از سپاه دستش بشتام و در چون نمیرسد شاعر به تیغ نیز زبان میر و پناه
خود را یک دوت تسلی کند کران روی عدو چو صف دیوان شود سپاه رسم هجا جلازم ماهیت نیست چون کبر
کرو نتوان شست جذب گاه اما بسند صاحب ایران میثوم تا با نیست این هنر اعتبار گاه بار در کز لب بس طبع

تجدید توبه میکنم اما بدست شاه شاهی که چرخ را چون نواز در یک نکه کرد و نرافتاب باوج افکند کلاه درین سال
در دارالسلطنه صفایان مریض گشته اوراق دیوان حیات را بایاد ممت داد باطرب درجید در زبان شاه
جنت مکان مولانا محتم کاشی قلعه در تاریخ وفات حکیم نورالدین کاشی گفته بود چون ایاتش مناسب وقت
وقت بود تاریخ را که داشت چند بیتی از آن ثبت افتاد و لا بکسر این نیجا بافلک که شد تا به غایت چه پدید آمد
اجل شد دلیر نجین هم که ریزد بکام مسیح زبان زهر قاتل حکیمی که مدتین علاجش میان حیات و اجل بود حال
مسحی می کرد مش روح رفته شدی باز در پیکر مرغ بسمل اشعار آید و معانی بلند حکیم شغالی بسیار
این صحیفه محل انهدار در چون رتبه شاعری و مرتبه سخنوری او از قلعه معذرت بجا که در فوق تحریر پوست
معلوم بود بهمان این دو بیت با اعتقاد راقم حروف از اشعار دیگرش بسیار عالیت الکفا افتاد
ترا از شیر جهان آفرینند مرا از داغ حرمان آفرینند سرم کمر سجده دلگیری ندارد ز خاک پای جانان آفرینند
غم عالم بریشا نمیکرد سر زلف پریشان آفرینند بعد از وقایع متنوعه و واقعه غم اند و حضرت کیتی
ستان که تحریر پوست لازم دید که اسامی سهیمه ارباب مناصب عالیه زمان دولت آنحضرت را که نشان
کارخانه سلطنت اند از امران امار و صدور عالیه و وزیرای ذوالاقتدار در ذیل این کتاب مستطاب
نامی و صحیفه کرامی مرقوم قلم وقایع نگار گردانند و چون امرای ذمی شان و ارباب رای و تدبیر و حیا
قبضه و شمشیر که برک و بار و وجه و فرمان روائی اند و در میانه این طبقه خاندان بلند قدر عظیم الشان هستند
طریق الباب اسامی کل امرای از خوانات خورد و کلان در ذکر تقدیم افتاد و ذکر امرای عظام کرام
باب کیتی ستان چون بسیاری از اعظم این طبقه جلیله در زمان فرخنده نشان آنحضرت چنانچه در فوق
هر سال بقم نگارش یافته جهان فانی را بدرود کرده بعضی باجل طبعی و بعضی در معارک کارزار عالم
بقایا پوشیده بودند جمعی که در خیم ارتحال آنحضرت در قید حیات بودند و نفراند که در دم و دیگر قوم
یکرود و دفعه اول طوایف رفیعہ قزلباشی و اویماتالی که در تحت طوایف قزلباشی و ایشان از خورد و کلان
هفتاد و دو نفرند مکنف از طبقه شیخاوند عیسی خان ولد سید پیک صفوی ابن معصوم پیک وکیل السلطنه
شاه جنت مکان قورچی باشیکری که از مناصب عالیه این دولت است غراختصاص در دربار
سیادت و شرف مصاهرت آنحضرت و قرب مراتب از امرای اویماقات ممتاز بر تشریفات و سایر
اویماقات قزلباش اول طایفه جلیله شاملو که سردفتر اویماقات قزلباشند و از ایت علی درین عهد

هشت نفر رتبه امارت داشتند زینل خان بکدلی در عوض غلقلی خان کرامیلوایشک قاسی باشی و حاکم ری کشته
بجای خدمات و ظهور اهلیت تربیت از آنحضرت یافته بسیار مغرور و مکرم و پین الا فاحم والاقران محترم بود دیگر
حسن خان ولد حسین خان که از او میاق عبدالوہ شاملو است از امرای ذی شان و بجای والد خود بیکر
کل خراسان است محمد زمان سلطان حاکم غور و بعضی محال خراسانست فضل علی سلطان حاکم بالامرغاب بود
حق ویردی سلطان غور بکر که از امرایان است و درین عهد غور بکر بود داخل شاملو است سلطان
تلقاص میرال تلقاس و داخل جابو شاملو است کوند و غمش سلطان بکدلی با خیل و حشم خود در طاق کرکوک
میسوزند محمد سلطان شاهی سیون در سواول بغداد با جمعی که شاهی سیون شده بودند بخدمت آمده بر سلطان
ارجمند شد و از مواضع آذربایجان تیولات متفرقه دارد و دوم طایفه استاجلو سه نفر که رتبه امارت دارند
محب علی سلطان ولد بکیش خان حاکم نسا خراسان بود مقصود سلطان کنکریو حاکم نخجوان ابو القاسم سلطان
ولد پیر غیب خان شتر قلو حاکم حله عراق غور سیوم طایفه رفیعہ ذوالقدر شش نفر رتبه ایالت و امارت
داشتند امیر خان مہر دار حاکم کرمان ولد رستم سلطان کوکلن ابراهیم سلطان قور غلوی حاکم کر
خراسان در کاہ قلی سلطان قور غلوی نوادہ شاهی قلی خلیفہ مہر دار که دختر زاده مہر محمد خان مہر دار
حاکم محال فارس است سلیم خان شمس الدینلو که سابقا از امرای قراباغ بود و حاکم اخسہ قلعه شده بود
خلیل سلطان ولد کلب علی سلطان ایلور از امرای قراباغ مستدام سلطان حاجیلر حاکم گبود حاجبہ استرآباد جم
طایفہ قاچار دو نفرند طما سب قلخان ولد امیر کونہ خان بجای والد بیکر بیکي خجور سعد است بیکر خان بیکری
دورت از امرای قراباغ و حاکم سردج است نجم طایفہ افشار کلب علی سلطان ولد قاسم خان ایچانلو
حاکم اورمی اردوغدی خان البو حاکم قره و اسفوز خراسان امام قلی سلطان اوسانلو حاکم کلار و
شبه طایفہ ترکمان دو نفر پیر بود اتقان برناک ولد شاه بنده خان که بجای والد حاکم دارالسلطنہ بیکر
بیکر بیکي آذربایجان است حسن سلطان اردکلوی حاکم قبانات هم طایفہ اسپر لومکیو شکاری سلطان
اسپرلو حاکم اردبیل سراب ششم طایفہ رولوحیدر سلطان قویله حصارلو حاکم تنکابن کیلان هم طایفہ قره غلوی
کیقوبرمان خلیفہ ولد الیاس خلیفہ حاکم قراباغ داغ دهم طایفہ پیات سه نفر یار علی سلطان حاکم قلعه
بایزید که اعلی سلطان حاکم باکو بد سلطان حاکم بعضی محال خجور سعد یازدهم طایفہ طالش دو نفر
ساروخان نوادہ بایندر خان حاکم استرآباد سلطان که بجای یادگار علی سلطان بمبغ خفانی سرفراز

و حاکم بعضی محال طوائش بود و از دهم طایفه ایاب و تکیف منصور سلطان که در شر و ان الکاء دار و نیز دهم طایفه
حاکم کوکینفر محمد سلطان حاکم نکی است چهار دهم طایفه قراقرم کینفر شمس خان حاکم دار البر بود و حاکم ختقه شد باز دهم طایفه
بای بر دلو کینفر او خان سلطان حاکم اسب است از طوایف الوار و اگر اد که درین عهد رتبه ایالت و خانی سلطانی داشتند
هفده نوند حسین خان عباسی از طایفه فیلی پیکر یکی رستان و از منظور ان انتظار شفقت بود خان احمد خان اردلان
و نه بلو خان پیکر یکی شهر روز و از امرای بزرگست خلیل خان و لد جهانگیر خان که حاکم لران بخت یاری است عاشور خان
چکنی حاکم مرو شاهجان و از امرای معتبر است احمد سلطان چکنی و لد جامی سلطان حاکم دار المومنین سزوار سلمان خان
سوبا شمی و دبل حاکم جوس و سلماس امام قلی سلطان سیاه منصور حاکم اسفراین سلطان رضا قلی سلطان سیاه
منصور حاکم قلعه بست و زمین داور برام علی سلطان صوفی حاکم دیلمان کیلان که از عتیر اگر ادست علم دینی
و لد کنجعلینان زیک که از امرای بزرگست و بجای والد پیکر یکی قندار است مقصود سلطان و دبل حاکم کرکاش
علینان سلطان شقاقی که از امرای اوزبایجان است و میرایل مذکور است شجاع الدین سلطان سور که کباز
امرای شروانست نفیض کروس حاکم قلعه لک بغدا و توابع و رنگ است که ای سلطان کولانی حاکم رجان
قلندر سلطان که کیر میرایل مذکور از امرای اوزبایجان است مقصوفی سلطان جستانی مقرب بابل علی حاکم
جستان توابع بغدا و طوایف مختلفه جغتای و میران اویمایق نصایر خان ترکمان و غیره خراسان که داخل جغتای
دوازده نوند برام علی سلطان قزلباش حاکم نیشابور از اولاد بابا الیاس حلیار خان کرایلی از امرای بزرگ میرایل
کرایلی حدود استرآباد و خراسانست احمد سلطان محبی حاکم ترشیز خراسان فریدون حسین سلطان نواده ابر حین خان
فیر و جنگ حاکم تربت حیدر خراسان قلندر سلطان توکل حاکم ولایت جام ملها سب قلی سلطان قزلباش
حاکم شوشتر و ذوقول و خورستان شاهولی سلطان جلایر حاکم باکوه مشهد مقدس معلی شاه قلی سلطان
حاکم جهان ارنجیان خراسان رحمان قلی سلطان قزلباش میر محمد سلطان غوری و لد میر شادی سلطان
از میران اویمایقات تابع دار السلطنه هرات میر حیدر سلطان جمشیدی حاکم کرخ هرات رود سایر جاغت
قبایل مختلفه که از اویمایقات قزلباش نیستند و در سلک امرای قزلباش اتمام یافته اند هشت نوند دوازده
آقاخان میر مقدم که از ایل اتوزا یکی قزلباش که حاکم مراغه است ساروخان سلطان سلماسی میر جاغت لک
سلماسی ملک علی سلطان زنوری از امرای اوزبایجان است از طایفه سیل ریکه خلد سلطان و نجاعت
اویمایقات متفرقه اند که در ولایت روم نهیب غارت مشغول بودند و خود را نیز چه نام نهادند بعضی ناک ربا

و چنانچه در قضایای ایام سنجیده با بچان اشعاری شده و هزار خانه و از روی ارادت و اخلاص باین درگاه آمده جمعی از
ایشان در سلک قوچیان عظام انتظام یافته اند تمهید بلا مرتبت خلیل سلطان مذکور را مأمور شدند نورالدین سلطان
باید از غشایر تراکات شروانست و همیشه در تاجینی حاکم تغلیس بخدمت قیام داشته و دارد و در خراسان ملک الله
ولد ملک محمود حاکم سیستان که از تراولوک صفاریه اند شیرخان افغان حاکم بوشت نک توابع قندهار مقدر و سلطان
آبدالی افغان توابع قندهار دوقعه دویم در ذکر امرای عظام و غلامان درگاه فلک مقام که رتبه خانی و سلطانی یافته اند
چون در ایام فرماندهی حضرت کیتیستان جمعی کثیر ازین طبقه توفیق اسلام و سعادت غلامی این درگاه خلایق بنیاد
در یافته اکثر از عهد صبی در ظل رحمت و سایه تربیت آنحضرت نشو و نما یافته و با طوار حمیده اش آشنا گشته است تعداد
امارت و قابلیت مناصب خانی و مراتب سلطانی بهم رسانیده بودند لکن بعضی از امرای قزلباش و حکام محاکم
که از جهان فانی بعالم جاودانی ارتحال نموده در میانه آن او میاق کسی که شایسته تربیت و تفویض منصب عالی
امارت داشته باشد نبود یکی از غلامان خاصه شریفیه را که فور عدالت و کار دانی و شجاعت و بهلولی و دلیری
و جان سپاری و دولخواهی و خدمتکاری در راه و ملی نعمت از اقران ربوده با مارت آن ایل و قشون و لشکر
حکومت آن الکاء تعیین میشوند و ازین دو طایفه پست و یک نفر در چنین ارتحال آنحضرت بر تبه ایالت و خاندان
مرتبه امارت و سلطانی سرافرازی داشتند از آنجمله امام قلیخان ولد اند ویردیخان که بجای والد بیکر سبکی فار
و کوه کسلویه و لار و جرجن و جبرون است و امراء تا این او که حکومت اشتغال دارند چون غزل و نصب ایشان
منوط برای بیکر سبکی مذکور است ایامی ایشان معلوم نمیشود شش نفر دیگر از آنجمله صفی قلیخان ولد امام قلیخان
بجای ابراهیم خان و الی لار حکومت آن دیار سرافرازی گشته از امراء بزرگست دیگر داود خان برادر امام قلیخان
بجای محمد قلیخان قاجار که بنا بر تقصیری که از و در قضیه موراکرجی صدور یافته بودند ایالت و امیر الامراء قلیخان
مغزول است بیکر سبکی انولایت و میرال و او میاق قاجار است صفی قلیخان کرجی لقب بشیر علی که بیکر سبکی
عراق عرب بود و قورچی باشی و متولی روضات مقدسات و عتباب است چنانچه در شرح آمده است
حافظ احمد پاشا بر سر بغداد اشارتی بدان شده از خان مشارالیه در انوار قعه مراد نیکهها بطور پوست و لحن
شایسته تربیت عالی بود و خسروخان بیکر سبکی دارالمؤمنین استرآباد و سردار قشون و لشکر انجاست منوچهرخان
ولد قزلباشان مرحوم سبسالار که بجای والد شهید حاکم مشهد مقدس معلی است قراق خان جرجس که بجای
غلام الفقار خان و یوسف خان حاکم بیکر سبکی شروان و میر قزلباش و خوشلو و سایر غازیان و قشون و لشکر ایشان

فتح سلطان در محض تو لم سلطان حاکم در بند و شایران شروان و میر غازیان بیات و روملو و غیره شکر انجاست که این سلطان
که بجای میر جنی حاکم که کیدان و غازیان جنی است یو سلطان میرا ل چشکر که کرد و حاکم خوشان خراسانست جمشید
سلطان که جی میر او میاق ایرلوی افشار و حاکم پور و خراسانست اغورلو سلطان و ستکش مشهور حاکم ولایت
در وین خراسانست او تار سلطان میرا ل باز کی حاکم خوار و سمنان و دماوند و فیروز کوه است نور و سلطان میرا ل
جوانشیر اتوزایکی و از امرای قراباغ است خسرو سلطان حاکم مار و جاق و مرغاب و میر فوجی از غازیان شاملوت
و کرد و رعایتان و فرزند عظم و ستوفیان و در باب قلم زمان بود که بیست و نهم در اول جلوس همایون هر چند در طی و قاجار سال
و هنگام تفویض مناصب اسامی سامیه ایشان جایجا در محل خود رقم ثبت یافته درین مقام موهم شایسته تکرار است
اما تذکار آن ظاهر از یاد مناسب نیست لهذا تجریر آن می بردار و باطله صدور عظام فرخنده و جام انحضرت
جنت مکان محبت نفوذ در اول جلوس همایون امیر ابو الولی اینچو شیرازی بود که ششم از احوالش در صد و سی و هفتم
اول در طی احوال سادات عظام زمان شاه جنت مکان نگاشته کلک بیان گردیده و در زمان نواب
سکندر شان و ایام اقتدار ابو طالب میرا بیان از منصب قضاء عسکر طو اشر برتبه صدارت ارتقا یافته بود بعد از
جلوس همیون بدستور سایر ارباب مناصب از زمان رقم غریت بر صحیفه حالش کشیده شد بعد از اندک زمانی
چون در شایستگی این منصب و از سایر سادات و فضلاء عصر امتیاز داشت دیگر باره بدین منصب سربازاری
یافته تا بیست سال من حیث الانفراد صدر بود و بعد از قاضی خان و امیرزاد برهان که از سادات سیفی حینی
قرین از اقوام قاضی جهان وزیر بود و بعد از و میر جلال الدین حسن صلامی که از سادات عظیم القدر شهرت
اتوام میر فضل الله و سید فاضل مستعد قابل بود برتبه صدارت یافته میر جلال الدین حسن مذکور در حین
تسخیر قلعه شامخی و شروان فوت شد میرزا رضی برادرزاده او بجای غم بین الاثمل بدین مرتبه کرامی مغز و
جمع کردید و از وفور قابلیت مرتبه سادات حضرت اعلی در یافته بر شد و کار دانی تولیت اوقاف و کار خاصه
انحضرت که بر حضرات عالیات چهارده معصوم وقف فرموده اند و منصب مهادری توفیقات مبارکه حضرت
علاوه منصب صدارت کردید و او در سفر آذربایجان مرخص گشته در سایل ۱۰۲۰ بعالم بقا پوست و قاضی خان
بجکت دیزی که در صارف مصروفی اوقات داشت و مرضی طبع اشر نبود و مغزول کردید منصب میرزا رضی
بمیر صدر الدین محمد ولد او که دخترزاده حضرت اعلی و درین هنگام رضع بود و تفرقه یافته بمیرزا رفیع محمد
حسب الامر اعلی نیابت محمد و کافل امور گشت و منصب قاضی خان بقاضی سلطنت بر بنی موسوی که تولا

عسکری فیض آثار و صفت رضیه بود و تفویض یافت لیکن در همان چند روز که در دارالارشاد و پل پاپوس منصب عالی آمد
کرد چارشته مثال اجل را امثال مولود خطاب صدارتش بوقیخ ختم مختتم کرد دید بعد از فوت او میر فریخ الدین محمد خلیفه ولد
مرحوم میر شیخ الدین محمود اصفهانی که در انگلک بسادات مازندران معترف و شمه از اوصاف کمال و بزرگی و قدر
و منزلت ایشان در صحیفه اول درج شده مفوض گردید میر فریخ مذکور شرف مصاهرت دریافته از مرتبه بیت
پای برتر نهاده بدستور میرزا رضی طغزای امثله و احکام را با اسم سامی خود متوقع و موشح ساخت و در سنه ۱۲۰۰
سی و چهار میر فریخ الدین محمد خلیفه بکوار رحمت یزدانی پیوسته منصب عالی صدارت کل ممالک من حیث الانفراد
با منصب تولیت و مهادری حضرات عالیات بخدمتش تعلق گرفته اکنون باین مراتب بلند و مدارج و منصب
از چند سرفرازی دارد اسمای سامیه و زرا اعظم زمان دولت همایون نیز بدستور صد و هفت نفوذ اول
جلوس همایون اعلی میرزا شاه ولی ولد میرزا احمد ابن میرزا عطا و اسد که در زمان شاه جنت مکان شمه از اوصاف
و دلی وزیر ممالک رقم پذیر کلک بیان گشته و میرزا احمد مذکور او تعلق نویسنده بدل و در علم انشاهات
کامل داشت نابارناز که میان میرزا سلمان وزیر بود در زمان نواب سکندر شان وزارت مرشد قلینان
اختیار نموده بخراسان رفت و در اینجا تهیج فتنه عباسیگری کرده در سالی که نواب سکندر شان با عا کر
عراق متوجه دفع فتنه گردیده مرشد قلینان را در قلعه تربت حیدریه چنانچه در محل خود ذکر شده محاصره و بنجم یک
نام برادر زاده میرزا احمد باغ و تو که میرزا سلمان بقلعه درآمده در زمان فرصت غم خود را سپرون انداخت
مرشد قلینان نابار حقوق خدمت و بانیاری او میرزا شاه ولی سپر او را که هنوز خور و سال بود بجای پدر وزیر
خود کرد در جنبی که حضرت اعلی شاهی بوقی شریف آورده بر تخت سلطنت قرار گرفت مشارالیه که در خدمت
مرشد قلینان نشو و نمایه شایستگی منصب عالی داشت حسب الصلاح مرشد قلینان بر تبه وزارت اعظم افغان
یا م میرزا محمد کرمانی که از جانب مادر از سادات کجی تبره ام میرزا کرمانی بود بعد از واقعه شهادت
سسان حمزه میرزا الصلاح امر او در زمان ابوطالب میرزا وزیر و اعتماد و الله شده در انتظام دولت او
نموده بعد از جلوس همایو اعلی استخلاصش از مواخذه و معاصره در سفر خراسان رفیق و بار دوکی معالی
بود و در قضیه قتل مرشد قلینان با قتل او همراه بود و در خفیه با حضرت اعلی در واقعه هم زبان و مساز وزارت
نویذ وزارت یافته بود بعد از قتل مرشد قلینان حضرت اعلی بوعده وفا فرموده او را بر تبه عظیم القدر وزارت
سرفرازی فرمودند ولیکن از وفور رشد و بلند پروازی و خود سری که جبلتش بآن مفسور بود و زیاده بها

از بطور رسید که پسندید طبع اشرف نبود و باعث تربیت ابوطالب میرزا نیز شده بود در دوع آبا و محلات خراسان که
امرا عظام گرفتار گشته در همان چند روز مقتول شد ایام وزارت و اقتدارش زیاده از شش ماه نبودیم میرزا طالع
شیرازی که وزیر شاهزاده مغفور سلطان حمزه میرزا بود بعد از واقعه شهادت شاهزاده مغفور شهید از وزارت
مغزول گشته میرزا محمد چنانچه مذکور شد وزیر شده بود و او نیز بعد از مواخذه و مصا دره در سفر خراسان همراه بود
بعد از قتل مرشد قلیخان وزیر نواب خورشید احتجاب علیه غایب شده بود بعد از قتل میرزا محمد بسعی نواب خورشید
احتجاب وزیر اعظم و اعتمادالدوله کشت وزارت با ایالت جمع کرده صاحب پیش و شک و طبل و علم گردید
و دو سال من حیث الاستقلال بامر وزارت پرداخت و در اواخر بحکمت اطوار ناخوار پیش میرزا محمد زمان
که از غرور جمل و جوانی ارتکاب اعمالی که مرضی طبع اشرف نبود می نمود مغزول گردید چهارم حاتم یک ولد ملک
اردو با وی که ششم از احوالش درین کتاب بر قوم ملک بدایع نگار گردید در ازاء حقوق خدمات سابقه و انتظام
جانباری یک برادرش ابوطالب یک که عبد الله خان اوزبک در حین محاصره هرات که از جانب عقیقین
شاملو بر سالست آمده بود در دهان توب نماده بقلعه انداخته بودند در مقام تربیت او در آمده بمنصب کشید
حاکم سرفراز فرموده بودند بعد از غول میرزا طالع بوزارت اعظم سر بلند یافت و تا مدت پست سال در
کال اقتدار و استقلال وزیر و اعتمادالدوله بود و در پای قلعه و دم او رمی چنانچه در طی قضایای آن ایام سمیت
کذاش یافت فوت شد نجم خلف از جندش میرزا ابوطالب که اوصاف کمالش در صد صحیفه اول بقلم نگارش
پذیرفته و از او ان حد تنیز بمطالعه کتب علمی پرداخته در فنون علوم معقولیه و حکمیات ترقیات غنیمت یافته
بر لا غار جوانی نشو و نما در ازاء حقوق خدمات والد و اجداد بجای والد بزرگوار بدین رتبه عالی از جند کیمیا
فرماندها بمال متکفل امر وزارت بود بحکمت بعضی امور که لازمه نشاء جوانی و غرور جاه و منصب ازین عطیه والا
گشت که چند روزی به تیک و بدر و کار و زمانه ناسازگار تجربه نشیب و فراز روزگار مذهب کرد و ششم سلمان
خان ولد شاه علی میرزا ابن عبد الله خان استاجلو که فی الجمله قابلیت و استعدادی داشت بر تبه بلند وزارت
ارتقا یافته تا مدت پنج سال شاغل مشاغل وزارت دیوان اعلی بود در اصفهان مریض گشته بعالم بقا پو
هفتم سلطان العلمانی دستورالوزرائی خلیفه سلطان خلف موفور اشرف میر رفیع الدین محمد صدر که شرف مصداق
حضرت اعدا در چنانچه در محل خود اشعاری شده و ماثر جلال و مفاخر کمال والد و جده ^{مستفاد} حیات و اوراق سبق
ذکر یافته بدین رتبه کرامی مغزول سر بلند گردید و بهمه جہتی مورد تربیت و شمول نوازش و ابلطاف پندار گشته

حیث الاستقلال بامر وزارت پرداخت و الحقی سید بزرگوار عالیشان و فاضل دانشمند نیکو اخلاق و از عهد صبی
و او ان تمیز و نشو و نما تازان ارتقا بدارج علیا و منصب مذکور خلاصه عمر کرامی را صرف مطالعه و مباحثه کرده
فنون علوم معقول و منقول سرآمد روزگار گردید و در اندک روزی بوفور فهم و فطرت عالی و طبع مستقیم در علم
دانی مهارت کامل یافته برای صایب و فکر ثاقب او را در وقایق امر وزارت ترقیات عظیم روی داده
بنوعی بلوازم این منصب عالی اشتغال دارد که تصرفاتش در علم حساب و قانون و نتایج ارقام سعادت
اشطاش از حروف خط مصون است و ذات کامل الصفاتش جامع کالات صوری و حاوی فضایل
و استعداد معنوی و شایستگی این رتبه و الاوریندگی این منصب علیا از جمله امالش ظاهر و هوید است
و الی غایت من حیث الاستقلال و الاستعداد و الانفراد شاغل این مشغله عظیمه است و در حسن خلق و اوصاف
حمیده اش هر چند خوض رود اندکی از بسیار در دیباچه اظهار نمیتوان نهاد و در ریاض امال ارباب قلم
و صاحب فضل و کمال از رشحات کلمه که بارش مخفوشا است و ارباب قابلیت و استعداد و فضل
و اکمل آن صاحب دولت سرور و کامیاب از رسم وزارت تازه گردید ز نام او بلند آوازه گردید
الیوم منصب وزارت بوجود شرفش مزین و آراسته است ^{مهم} که از عمر و دولت تمتع و بر خور دار ^{مهم} ماند و در
شرفه مستوفیان عظام محوید این مستوفیان عظام زمان فرخنده فرجام انحضرت نیربست و صد و وزیران عظام
هفت نفر از اول خواجیه شکرانده دهنانی اصفهانی که در خراسان در خدمت انحضرت بودند در رکاب بلال انشا
حضرت بواقعه سه سال مستوفی الممالک بود و در دایمی درویش نهاد و بسلامت نفس اتصاف داشت
و محاسب و کاروان بود از اقسام شکار شکار تازی بسیار موله بود و در ششماه بارسیل مطابق شرفه
منزول گشت دوم حاتم پیک اردو بادی وزیر پیکتاش خان افشار که درین و کرمان کوس ابن الملک منیر
مستوفی الممالک شد و ششماه برانخدمت قیام داشت و در اول خوشنایل شت و چنانچه در طی استماعی
وزیران گذر شد مورد تربیت شاهانه گشته بمنصب عالی وزارت اعظم ارنهایفت سیوم اغا شاه علی ^{دوبای}
اصفهان برتبه استیفا سر بلندی یافت و دوات قلم مرصع که تا آن غایت رسم نبود که مستوفیان داده شود
باوغنایت شد و در علم سیاق و نویسنده کی استاد الماسین بود و بسلامت نفس و خیر اندیشی اتصاف داشت
و هشتاد و شش سال من حیث الاستقلال برانخدمت پرداخت و بتاریخ ششده باجل طبعی فوت شد بنا بر
شاهانه باین حکم بمنصب مذکور چهارم باقیامیز را علی برادرش تفویض یافت و دوات و قلم مرصع مذکور

با اختصاص یافتن او نیز در سنجیده خوش سلوکی بر نیز کار کم طمع بود نسخه تشخیص جمع و خرج ممالک محروسه و کتب و عقاید
حاکم یک طرح کرده بود و امر فرموده و قانون دفتر خانه هایون است و در زمان استیفاء او اتمام یافت و
تا بحال مستوفی الممالک بود و از درویش نهادی ر عدم رشد و اشتغال مورد اعتراض معترضان و اضداد گشته
مغول شد نجم میرزا ابراهیم شیرازی که از زمره معترضان بود بدین رتبه سرافرازی یافت و در کمال اشتغال
و بلند پروازی بلوازم این خدمت اشتغال مینمود از زیادگی رشد و بد سلوکی با انبای جنس باب قلم از او
ریده در مقام عیب جوئی در انداز بی پروائی و شعوری که از کیفیت بازه جابه و منصب غیر خطی چند و مجتبات
کیلان زده بملغهای کلنی فرو گذاشت کرده بود میرزای عالمیان که خود مودی حساب بود بدان اطلاع یافته
بعض اقدس رسانند بنا بر آن رقم غزلیت بر صفحه حالش کشیدند ایام منصبش کیال و نیم بود در اوایل سلطنت
سلطان ششم میرزا قوام الدین ولد میرزا حسن کفرانی اصفهانی که وزیر حسین خان شاملو امیر الامرا خراسان
سیاق و نویسنده کی شاگرد خلف آقا شرا علی بود بر سنده استیفا تکلن یافت و در خلیق نیک نفس بود با کمال
استقبال و بزرگ منشی بغایت نیک نهاد صاحب خیر و صاحب همت بود فقرا و درویشان و ارباب صلاح و
اصحاب زهد و تقوی از مواید احسانش بهره ور بودند و تا مدت پانزده سال مستوفی الممالک بود در سال دهم
دعوت حق را لبیک اجابت نموده بدار البقا پیوست هفتم میرزا سعید نواده خواجه قاسم نظری مستوفی الممالک
زمان شاه جنت مکان که منصب او را جبه نویسی او را بیجان داشت از وفور حقانیت و راستی و حقوق عدت
درین سلسله خواجه قاسم بدین رتبه والا از جندی یافت و تا حین ارتحال شاه کیتی پناه حسب الارش والا
مستحقاق مستوفی الممالک بود اکنون نیز بدستور بخدمت مذکور اشتغال دارد و از وزیران و جرنیان
چند وزیر دی شاه صاحب اعتبار بودند مثل میرزا محمد شفیع وزیر دار المرزما ندران و خراسان که بحال
میرزای عالمیان سرافراز بود و به محمد رضای وزیر آذربایجان که لقب فدویت داشت و در مهن
و کاشان بعالی بقاء پیوسته بودند و او را ای که در حین ارتحال رائق فائق مہات بودند و تو صاحب جابه و غوث و غوث
و مکتب بودند میرزا اتقی مشهور بار و اتقی نواده خواجه غنایت که در زمان شاه جنت مکان وزیر حسن یک یوزباشی بود
مومی الیه در شتر که قشلاق هایون در دافقی واقع شده بود وزیر پیکر یکی قزاقان بود کاینی بلوازم خدمت رفته
نواب کیتی استان آثار رشد و کار دانی از ناصیه احوالش مشا به نمودند در مقام تربیت در این ایام بوزارت
کل طبرستان که عبارت از نازندان و ستمدار بوده باشد سر بلندی یافته روانه الفلوب شد و حسن معی و کار دانی

در خدمات مرجع و انجام عمارت و ضبط و نسق مملکت و توسیع طرق و شوارع و غیر ذلک در ضمیر انور شریف از پیر ستمت
ظهور یافته و روز بروز ترتیبش می افزود تا آنکه بنید اعتبار محمود و از آن گشته از جمله مقربان محفل قدس و محمدیان برگزیده
انگش گردید و تا حین ارتحال آنحضرت بان منصب سرافرازی داشت و همیشه خدماتش تسخیم طبع اشرف بود و دیگر خواجیه
جلال الدین اکبر غوریانی وزیر خراسان که از اعیان ولایت غوریان بود در زمان تسلط اوزبکیه بدو لشواهی قزلباش
متمم بود انواع جور و تعدی کشیده بعد از فتح خراسان در ازاد و لشواهی که از او ظهور آمده بود مور و شفقت و
ترتیب گشته بخدمات دیوانی انجام امور گردید و بجهن خدمات منظور نظر التفات گشته بوزارت کل ممالک خراسان
ارتقا یافته صاحب املاک و رقبات موروثی و بکتبی بود از تقدیرات آسمانی ضعف قوی بر با صبره او طاری
گشته دید بایش بالکلیه از دیدن عاقل گردید و آنحضرت ببار حقوق خدمت از آن ابتلاش اغراض عین فرمود
بهان دستور منظور غایت و نظر بادشاهانه بود و با عدم بصیرت و پندانی بر تقی و تقی امور وزارت می پرداخت
و بعضی توهمات خسروانه نقضی منصب او راه نیافت و تا مدت دو و نیم سال ایام ناپذیری وزارت کل خراسان
کرد و در ازمنه ماضیه و قرون سابقه همانا نظیر این معنی وقوع نیافته باشد که در عهد این شهریار نامدار حق گذار و فایده
بنده نواز دشمن گذار و وقوع یافت و در ذکر سایر روز را خبر و ممالک که از عدد و شمار پرورنده زیاده فایده نیست
فقه چند و ختم این کتاب مطابقت الهی مد الحمد و المنة که این جلد نسخه عالم آرای عباسی که عبارت از صحیفه ثالث و صدارت
احوال خسرو ظفر قرین مهمل و واردات ایام فرماندهی شهریار غفران مال عباسی است صورت تصویر یافته رقم
اختتام پذیرفته بحتم که بعضی فقرات طفیلی آنچه مقصود بالذات بود درین کتاب عالم آرای در شش تیر و رده
باشد که محل اعتراض معترضات بوالفضول ناقصا تواند بود اکنون وقت آنست که کلک سخن پرور از این
دعائی باز آمده زبان صدق پانز انجوشترین کلامی بعد از کلمه لا اله الا الله محمد رسول الله و علی ولی الله بیوی مشکوط
باب کل پر شوش یعنی دعای پربای دوام دولت و قوام سلطنت بادشاه اسلام کهنف نام ماه جهان افروز و پیر
عدالت و عالم آرائی افتاب عالم تاب کشور عظمت و فرمانروائی خاقان بسند قدر و الامکان شهنشاه قضا
قدر توان براننده تخت فیروز تخت اکاسره و کیان خلاصه فرمانروایان عصره جهان فرزانده اعلام جهانگشای
و شاهی زینبند و اورنگ جهان آرائی و شهنشاهی کوهر بحر وجود در دریای وجود سلطان سرافراز شهریار هنر پرور
مسکین نواز که بصفات حسنه وجود و سخا اراسته و بداد و دودش بی اندازده و نبوی رحمت و اشتقاق پر است
در یجاب مسئولان ارباب حاجات شرفه لایزبان مبارکش هرگز مکر در شهادت لا اله الا الله السلطان بن

والی قان ابن الخاقان خلیفه امن و امان المویید من عند الملک المستعان ابو المنظر ابو الغازی ابو المنصور شاه صفی بهادر خان
الصفوی الموسوی السینی خلد ظلال دوله العظمی لایوم الازمانه و ترساخته ریاض سخن برداری راهب عبا اجابت اشیا این
شهر بهر جهان آرا و ثناء سعادتمندی که شمه از مفاخر جلالتش در صدر صحیفه اول رقم نگارش یافته و این رقم را چون بر
نه فلک با سم ستمش تزمین پذیرفته شاداب گرداند خداوند این نوباوه بوستان شهر یاری و نازده نعل گلشن جهان
بخط ازلی و حسن تقدیر لم یزل بر فراز مسند فرمانروایی جبر بر کوار و اورنگ کشورستانی مهین جبر عالمقدار سالهای
بسیار و قونهای بشمارالی یوم القربا پاینده مستدام داشته عالمیان را در ظل ظلیل رحمت و عاطفتش آسوده دار و
بیاد کار جبر و دوس مکان کیتیستان عمر طبعی و فراغ خاطر ارزانی داشته بر عادی دین و دولت منظر و منصور
کردان بحق محمد و آله الطاهرین بر حمت کیا ارحم الراحمین امین تو توفیق مسکین نوازش ده بر عادی دین ازین
باوهر کر اکین بود در درون اگر خود سپهر است کن سرنگون و اینسان بارگاه غوث و مقربان بباط قرب منزلت و
خواص و عوام مل کافه انام سیمان سعادتمند اخلاص شعار ذوالا احترام دستور رفیع قدر عالمقدار که طالب
از دیاد عمر و دولت و خواهان تصاعف جاه و شمت این خسرو بلند قدر گردون بسطت سپهر آنا را است از موالید احسان
دولت بیدارش داشته تمتع و برخوردار کرده امین یارب العالمین در صدر صحیفه اول این دفتر اشعاری برین
برین شده بود که بعد از تسوید این تاریخ نام عالم آرا اگر عمر وفا کند و فرصتی از مشغله کسب معاشی که مضیع بوقت
شریف اهل عالم و عالمیان ناکزیر کافه آدمیانست بدست افتد متجنی از نواد حکایات و خلاصه سرخوشی از
بخواب روایات چه آنکه افضل متقدمین و متأخرین بر صحیفه پان نگاشته و در صفحه روزگار گذاشته مثل کتاب
انفادت انتاب جامع الکلیات و عجایب المخلوقات و حیات الطیوان و کتاب فرج بعد الشدت و مکتبستان نگارستان
و اخلاق باصری محسنی و جلای طهریری و امسال آنکه هر یک کچینه است مملو از لالی آبدار و مخزن اسرار برادر و جلاله
در بذات حیات که در حین تمام امر سیفه صفوف نهاد شماران بهفتاد رسیده بدیده بصیرت دیده بکوش
هوش از پیران روزگار شنیده دریاب سفینه جمع نموده از خرمن مستعدان خوشه و از مایده افضال هر کس نوشته
بر داشته چون در یونزه کران کوی بنوایی دامن بر نماید و مجموعه مختصری پرداخته باین صحیفه انعام دهن
مقالات اشفته بی سرانجام همین توجه و اغزاز ان بلا قدر دوست پر و مخلص نواز سر انجام یافته قابل کتابخانه
هایون زمان قان در یادل سپهرستان و اینسان دولت اند تو امان کرد و دوا زین قلیل البضاعه سرگردان
بادیه مستعد انعم البدل اولاد و یاد کاری مانند غایت که مشغول تسوید این کرامی نامه بود فرصت آن نشد زیرا که تالیف را ولی باید

فارغ از همه مشاغل و خاطری سوده از هوسناکی دل که مصالح و دست اقرار آنرا جمع آورده بتالیف آن نسخه پردازد و بعضی از
 شعری سخنور و سخنوران بلاغت کستر که در زمان آنحضرت هنگامه سخن پردازی از نادره گویند ایشان کرمی داشت
 ذکر نموده خاتمه کتاب را بدان ارایش دهد چون در حین تمام این نسخه عالم را اسباب آن نیز جمع نموده قلم تحریر
 آنرا حواله بوقت دیگر نمود بعد ایوم اگر عمر یوفایا نماید و اجل امان دهد توفیق الهی یارود دعا کاشته فرصتی
 دلخواه چنانچه اشاره شد بدست آید و اقبال پادشاهی مد نماید بترتیب آن نسخه پرداخته مکنون خاطر و اندیشه غیر
 منظورند فهو المطلوب و الا بعد است کزین خاطر افروخته پدید آید و از شیشه شکسته چهره تراود و در باب فطنت و ذکاوت
 خواهند داشت و منصفان سخندان عذر پذیر خواهند بود قطعاً که بمانیم زنده بر دوزیم جامه کز فراق چاک شده
 و بر بیمیم عذر بایزیر ای بسا آرزو که خاک شده این مطلع از منظومات مولف و کمترین مولفان مناسب
 حال بود مرقوم گشت صد وعده کرد یار و یکی را وفا نکرد بر من چه جور بود که آن پوفا نکرد امید که این

شکوفه نامه اقبال از اعراض بوالفضل و اگر گرفت بی الصافانه

حق و حد دور بود اگر بر سهو و خطای مطلع گردند تمس

که در اصلاح کوشند و چشم عیب بینانان بپوشند

والحمد لله رب العالمین و العاقبه للمتقین

والعدوان علی الظالمین

کتبه خیرت نظیرت سنج و محمد انج
 در مکه به تحریر یافت

[illegible]